

Shir Ushbaha

Consisting of the works of
H Rephael Antebi Ades Tabbush
(Aleppo, 1854- Cairo, 1918)

Compiled by
H Rephael Haim Cohen
Jerusalem, 1921

Courtesy of the
Sephardic Pizmonim Project

www.pizmonim.com

November 27, 2013

ספר שיר ושבחה

מכיל :

- א. בקשורת ופזמונים לשבתות ומועדים
מגאונים קדמונים הנוהגים לשוררם
בכל אשמורת שב"ק.
ב. שירים חדשים וישנים עם נגוני שירי
ערביים, וביחוד הוספנו עתה שירים
חדשים בתוספת מרובה, שנתחברו
במשך הזמן שלא ראו עדין את
אור הדפוס.

מהדורה שניה

נקבצו נסתדרו והוכאו לבית הדפוס

מאת

רפאל חיים הכהן

פעה"ק ירושלים תובכ"א

שנת תפא"ר לפ"ק

בדפוס המו"ל והוצאתו.

ממני המו"ל רפאל חיים הכהן

אזהרה

לבב יהין איש להעתיק או להדפיס את הספר
הזה לא כלו ולא מקצתו בין בא"י ובין ברחו"ל:
בלי רשות המו"ל והעובר על זה ענש יענש כדת
תורה'ק וכתוקי הממשלה יר"ה. והשומע לנו ישכון
בשח ותעב' ש.

המען REPHAEL H. COHEN

Jerusalem Palestine

הקדמת המו"ל

לפני גשתי אל הערכת הספר. הנני לבוא אליכם
בקסת הסופר, בדברים קצרים על אודות הספר, ותועלתו שהיה
במשך ש"ז שנה מיום היותו לספר.

בשנת תרס"ה יצא לאור ספר פזמונים, בשם שיר
ושבחה עם שם כל הנגונים, ובו כלול בקשות מגאונים
קדמונים, אשר באשמורת נאמרים, והודות לאל היה לכלי
מלא ברכה להמנגים, ונתרגלו לשורר בו בכל עת וזמנים, בכל
שמחות וחתנים, וכל משוררי שירי עגבים וקמשונים, נהפכו
לשורר שירי שושנים, שיר עברי מלא מעדנים, ומיום ליום
נתוספו קבוצות שונים, אשר נפשם חשקה לשורר רק שירי
פנינים, ובראותי שזה כמה שנים, שהלכו ונתוספו משוררים
חדשים על הראשונים, אז אמרתי כמה יקרים דברי האחרונים,
שחברו לנו כמה וכמה פזמונים, שהיו עד כה ספונים וטמונים,
ולא היה יודע איש איפה הם נמצאים.

והנה גמרו כל הספרים הראשונים. ולא היה בנמצא
אף אחד מזה כמה שנים. חפשו אותן בני עמנו הנאמנים.
בקשו ולא מצאו שירי פנינים עם אותם הנגונים, וביחוד
כי נתוספו משוררי פזמונים חדשים וישנים, ולזאת
בקשוני הרבה מידדי רוזנים וסגנים, כי אסדר להם עוד
הפעם ספר הפזמונים, שירים חדשים וישנים, שנתחדשו במשך
עלות וזמנים, לבקשתם נעתרתי עשרת מונים.

דוקדמת המו"ל

ואחרי זמן רב הייתי במצרים עיר גנים. השתוקקתי לחפש אחרי הנגונים. והנה אנה הי לדידי בנים נאמנים, בני הרי רפאל ענתבי ז"ל מחבר הפזמונים, ומסרו לי שני ספרים ראשונים ואחרונים, ומהם העתקתי איזה שירים חדשים וישנים, אשר זה לפניכם חונים, ישלם הי פעלם לחיים עדינים. ועתה אליכם אקרא אחי היקרים, כי תשתדלו לשורר רק שירים עברים, גדולים וקטנים, וקחו את הספר הזה אל ארמונים, ותשירו בו בכל עת וזמנים, בבנים ובני בנים. בכל שמחות וחתנים, כי על כל שמחות נמצא שירי רגונים, יפים ונכונים.

ואל הי אלהי ישראל בקול מתחננים. עמו אשר בגלות חונים. אנא הי חוסה על עמך אשר בכל פאות שוכנים. קבצנו מארבע פנות נדחים. והעלנו אל עירנו בשנים קדמונים. ובנה לנו את מקדש איתנים, ותקים לנו שרים וסגנים, וישירו לפניך הלויים וכהנים, בהף ומחול ועוגב וגינים, אמן.

כ"ד המו"ל והמביא לביה"ד

מפתחות הספר עפ"י סדר הדפים

דף עמוד

א	יום זה לישראל יב
ב	יערה עלינו יב
ב	יודוך רעיוני יב
א	יה מסי כאבין יג
א	יודוך מלך יד
ב	עורי נצורה יד
ב	מזמור שיר יד
א	שלום וצדק טו
א	אשא לבי טו
ב	יה אלה מלכות טו
א	יה רבון עלם טז
ב	אני אספר טז
ב	מהללך יז
א	משמים יח
ב	מלא פי יח
א	רונו ושבתו יט
ב	שבתו אל יט
ב	מה נעים יט
א	יודוך כל כ
ב	יה מלך רם כ
א	אנכי אשאל כא
ב	ישמרך כאישון כא
ב	יום ליום אודה כא
א	בר יוחאי כב
א	מרומים כג

ב ק ש ו ת

דף עמוד	א	אל מסתתר
א	א	למענך ולא לנו
ב	א	שיר המעלות
א	ב	יאמר נא
א	ב	ימותי קלו
א	ג	אנא הושע
א	ד	אשיר עוז
ב	ד	אודה לאל
ב	ד	אני אשוע
א	ה	אודה אל חי
ב	ה	כמה אלהי
ב	ו	שחר אבקשך
א	ז	הללויה אודה
א	ז	יסד בסודו
ב	ז	שיר המעלות
א	ח	ארץ ורום
א	ח	ישראל נושע
ב	ח	מה נכבד
א	ט	מי להי
ב	ט	עורו שירו
א	י	יום זה שירו
א	י	יום קדוש
ב	י	כי אשמרה
א	יא	אליו מי הקשה
ב	יא	

מפתחות

דף עמוד

ב	כט	יתנודדו
א	ל	יום ליום
א	ל	רועי ודודי
א	ל	יה עדתי
א	ל	רבים רדפוני
ב	ל	ראה לחצי
ב	ל	אם הזמן, יה אבי
ב	ל	יגביהו עוף
א	לא	דוד חרפוני
א	לא	קמתי באישון
א	לא	בן אדם

מקאם ראשט

ב	לא	יום יום
א	לב	מאמרי פי
א	לב	חנן מרום
ב	לב	מלך אל חי
א	לג	ידך עשת
ב	לג	חי אגיד
ב	לג	רצני אבי
ב	לג	חי וקים
א	לד	אל מטיב
א	לד	הרבה לי חנך
א	לד	ינהג לי
ב	לד	אחבירה לך
ב	לד	רופא חנפ

דף עמוד

ב	כג	אור צח ופשוט
א		אור צח ומצוד צח כד
ב	כד	אדון יחיד
א	כה	יושב תהלות
ב	כה	ידיד נפש
ב	כה	אגדלך
א	כו	רם אור גדול
ב	כו	כל ברואי
ב	כו	אדון עולם
א	כז	אברך את שם ה' כז

פתיחות

ב	כז	יה אל חשכת כז
ב	כז	והב חכמתא
ב	כז	יה מן רוב
א	כח	ידידים לאל
א	כח	יפה קול
א	כח	יסמר שערות
א	כח	יפתה איש
ב	כח	אל תתהלל
א	כט	יומם וליל
א	כט	יחיד צור
א	כט	רחמיך יתעוררו
ב	כט	יודוך כל רעיוני
ב	כט	ראשית לא
ב	כט	פי יראנו

מפתחות

דף עמוד

אל רם ברך מ ב
רצה נא בתפלה מא א
מה נעים החתן מא א
יפרה לי, דודי לי מא ב
רוני שמחי מב א
יחירי חסדך מב א
רם ונעלם מב א
הקץ יה חביבי מב ב
חסדך קדם מב ב
רבבות ואלפי מב ב
יה אלי יוצרי מג א
אני רישמך אהלל מג א
אנא יה דודי מג ב
רוממו לו מג ב
רם לחסדך מג ב

מקאם מאהור

ארנן אליך מד א
ענני רחמן מד א
חובי כפר מד ב
רננו בתהלה מד ב
רצה נא ושמע מד ב
אל לעבדך מה א
רם בך יגל מה א
יחיד האל מה ב
מגני רצני מה ב

דף עמוד

שיר אל לה א
אתה אל מגן לה א
ישבע טוב לה ב
יה בזמרתי לה ב
ישיר ישראל לו א
אל יבול לו א
אתה אל טוב לו ב
דלני מיד הזרי לו ב
מה טוב באישון לו ב
יה אל מגן רז א
אתה יודע לו א
רפא צירי לו ב
רחום בך יגל לו ב
חי הזן לו ב
רצה שירי לח א
אל חון לח ב
אנא יה רם רח ב
יאיר יזרח לח ב
אב הרחמן לט א
הנה זה לט א
יה תאיר לאורי לט א
אל אשיר לך לט ב
יחיד נורא לט ב
יה אל שמח מ א
אל נורא, אלי זן מ ב

מפתחות

דף עמוד

א	לנרי ואורי, אל אבי נא
ב	רחם עמך נא
ב	ישמחו נא נא
א	אל חזק, ארמוני יה נב
א	עליון רם נב
א	רצה רחשי נב
ב	אתה אל כביר נב
ב	לעיר חנה נב
א	רם ונעלם נג
א	תבון לעד נג
ב	רואה ובוהן נג
ב	רם אשיר נג
א	רננות שירו נד
א	רצוק אהבה נד
ב	אחזה בנועם נד
ב	ראה נא נד
א	אל חובי נה
א	למח הקץ נסתם נה
א	יה נחלה נה
ב	רועי הדור נה
ב	אודך אודך נה
ב	רעיוני יחיד נה
א	יבנה ביתו נו
א	רחום אתה נו

דף עמוד

א	מו חנון שלח
א	מו רוממת עם נבחר
א	מו חובי מלכי סלח
ב	מו אשיר אליך
ב	מו יתברך שמך
ב	מו ירך תנהני
א	מו יתן טל, חנון רחם
ב	מו שבתי שבת
ב	מו סמוך לידי
א	מח חי ורם, ידידו אמרו
א	מח אל בהסדרך
ב	מח שא נא לי
ב	מח אל רם חיים
ב	מח אסיר ביוקשי
א	מט אני בחסדך
א	מט אל פקוד עמך
מקאם נהוונד	
א	מט שרים רוזנים
ב	מט אודה לאל
א	נ אתה יחיד
ב	נ יום, רצה להגיוני נ
ב	נ רצוני לעבדך
ב	נ רצה לשירי
א	נא בבית נאווה
א	נא יה אלי הצל

מפתחות

דף עמוד

ב	אל יוצר, אל מלא סב
א	אלה אלה סג
ב	רוזני חי, חי ורם סג
ב	ינון שמו סג
א	לבית א, א חי ורם סד
ב	רועה נאמן סד
ב	אל רמה סד
א	מלכי חי רצה סה
א	אשמה בטובך סה
א	דוממה רם סא
ב	אל רם, ראה חי סה
א	שמך יתרום סו
א	צורי גואלי יה סו

מקאם ביאת

א	מה נאזר סז
ב	יחיד רם, שמך שמן סז
א	שימה אל אבירי לב סה
ב	דמה בא אנא שא סח
א	אלופי מסובלין סט
ב	נורא ורם, יהי לך סט
ב	אתה סתרי, יפת עין סט
א	שלח גואל ע
א	אל יצרת ע
א	אודה לאל ע
ב	עוז מחית ע

דף עמוד

מקאם עג'ם

ב	נו	את יפה
א	נו	מי כמוך
ב	נו	שיר אגיד
ב	נו	יה אל בריך
א	נה	אל בנה יה
א	נה	מלך רחמן
ב	נה	לעם חביב,
ב	נה	יחיד מגן
א	נט	רועי אל רם
א	נט	מטל אורך
א	נט	רחום לך ארנן
א	נט	איברי יאמרו
ב	נט	מלכי חי רצה
ב	נט	היום לעד
א	ס	היום רפא
א	ס	בעיר חמדה
א	ס	תשחר אל
ב	ס	רחם על עם
ב	ס	מקדש בנה בו
א	סא	הללו אל יה
א	סא	אני לקראת
ב	סא	מקהלות עם
א	סב	יחיד רם, בקול רנה סב
א	סב	רוח נכון

מפתחות

דף עמוד

א	יה אלה דבישמיא	עו
ב	אנא הקשב	א גל עו
א	מעזי אז, חביבי הב עז	
ב	שא לזנוחך	עב
ב	ראה עדה יה מנע עז	
א	ארחם יפה	עח
א	דודי חמק	עח
ב	אלי לידי מלא	עח
ב	חזק אל ידי	עח
א	תרום נפשי	עט
א	אדוממך	עט
ב	תקרב לי	עט
ב	חיש זמני	עט
א	אנא קץ לי	פ
א	כקדם עירך	פ
ב	אלי תרומם	פא
ב	עדתי הנעה	פא
א	רם צורי, אל רם	פא
ב	מה טוב חלקך	פא
א	ידידי השכחת	פב
א	אשיר לאל	פב
ב	יתן אל שלמא	פב
א	רנה ותהלה	פג
א	ידי אשא	פג
ב	אדיר אל נעלה	פג

דף עמוד

ב	ע	בלבי אשמח
א	עא	חי בבית זמיר
א	עא	מידך תנה לי
א	עא	יה אלי מהר
ב	עא	אני אגיד יה הושיע עא
א	עב	רחמן ולבן
א	עב	יד לי תן
א	עב	אשיש בעיר
א	עב	חנני מלך
ב	עב	שלח צירי
ב	עב	שירה לאל
ב	עב	שבחו אל
א	עג	חדש זמני, יה צורי עג
א	עג	אויבי הכני
א	עג	אמרה אהובה
ב	עג	אבוא אל ציון
ב	עג	ישבתי בשביה עג
א	עג	רחמן זכור
א	עד	יגל לב
ב	עד	כל מאמין
ב	עד	ראה נא יה נורא עד
א	עה	היכלו היכלו
א	עה	אל הוה
ב	עה	יחידתי בת איומה עה
א	עה	למה אויבי רדפוני עו

מפתחות

דף עמוד

א צב יהיו כמוץ

ב צב האל העירה

א צג אשים תהלח

מקאם עשיראן

ב צג אני אשיר

א צד יגל ישמח

מקאם רהאוו

ב אל צד את רעיה, מגן אל צד

א צה מעולפת ספירים

א צה אמונים ערכו

ב צח שירו שירים

ב צה מלך המפואר

א צו בנה לי זבול

ב צו מי ימלל

א צז אל ירומם

ב צז דרומד, מלכי נא צז

א צח אל מתנשא

א צח שמרתי

ב צח יגן אל, מתי תשיר צח

א צט רם לי, אל בנה צט

ב צט מפי אל, סלח סלח צט

מקאם צבא

א ק עליון רם

ב ק יחלל לאל

א קא אל ישים כפי

דף עמוד

מקאם חוסני

א פד משמחי לב

ב פד דודי אתן לך

ב פד יושב בניות

א פה דעת ומזמה

א פה יום שמחה

ב פה מלא משאלות

ב פה יה אשאל

א פו יפה בנשים

א פו ישמחו עם

ב פו אשרי האיש

א פז דגלי שא, זלף

ב פז יה חסדך גלי

ב פז אל הנאזר

א פח אודה שמך

ב פח רם גלה

א פט אימתי יהיה

א פט יחיד רם

ב פט יחיד ומיוחד

ב פט רב חסד

א צ רחש לבי, בחר דודי צ

ב צ יפתי את

א צא אוחיל יום יום

א צב יחיד אליך

א צב יה אל חביב

מפתחות

דף עמוד

א אך טוב לישראל קט
 ב יומא טבא קט
 ב רם אמור קט
 א רחום לעד, בנך יגל קי
 ב יה עזי. יה אתן קי
 א בנין מעוני, יה אודה קיא
 ב רוח מטובך קיא
 ב למן התפלל קיא
 א תכונן דרכי קיב
 א אלי תרומם קיב
 ב אתה האל קיב
 א אדיר ברצונך, יה אי קיג
 ב אני לשמך מלין קיג
 א נעה מבית קיד
 א אתה מרום קיד
 ב ארנן לשמך קיד
 א אגיד אנא קטו
 א אלי תמוגג קטו
 ב יה חנון קטו
 א יה רם, אל השוכן קטו
 ב איום גאל היום קטו
 א יה אל גדול קיו
 ב תנה מידך קיו
 א אל בורא ענני יה קיו
 א אורך תאירי יה הוריד קיח

דף עמוד

ב רצה ניבי קא
 ב דשן מענלותך קא
 א יעלה אה, שיה פזורה קב
 ב שבחה ותהלה קב
 ב עם אדיר, אתה הוא קב
 א טובך לעולם א מרוב קג
 ב בנה לעירך קג
 ב גלח חסדך קג
 א שבת אתן לך קד
 א אל רחם, יהיש מבשר קד
 ב יותן דרך קד
 ב עלי ירח, יה אבי קד
 א יה צורי נפשי קה
 א שלח יה, יסד זבולי קה
 ב נורא תתן קה
 ב רם ואיום, רועי והודי קה
 א אל חון עלי, היום על קו
 ב רוני יה הקשיבה קו
 ב דגל עמך, אדום להי קו
 א אל השקי טל אל קו
 ב ששוני חיש קו
 ב יה א ברך, ענג למן קו
 א דודי אתה, בנה לי קח
 א יוצרני עושני קח
 ב פנה אי, ירעד לבי קח

מפתחות

דף עמוד

אל בידו קיח ב
 יה אלי הנחל קיט א
 תדד שנת עיני קיט א
 רהום דלי קומי יונה קיט ב
 אל ברוך אל חי קב א
 ערבים שבת קב ב
 יהי שלום קב ב
 אערוך מהלל קבא א
 אהרל ואנילה קבב א
 אתה אהובי מה טוב קבב ב
 מבטן ידידי אב המון קבג א
 יחזן אל צור קבג ב
 היום גאל קבד א
 עלובה ועזובה קבד א
 חיש משגבי קבד ב
 אוחיל יום קבד ב
 ידידי רועי קבה ב
 איש אלקים קבה ב
 אנה אלך קבו א
 לבת מעונה קבו א
 רעיה את קבו ב
מקאם שיגא
 יצו האל קבו ב
 נבחר ידיד קבה א
 ראש פעלי יום יום קבה ב
 עורי בלה קבט א

דף עמוד

יונה יקושה קבט א
 גליך דודי אקרא קבט ב
 גליך רם ונשא קל א
 את בלה ברה קל ב
 יתברך שם האל קלא א
 או תשמח אומר לך קלא ב
 יוסף עליכם קלב א
 עלוז יעלוז קלב א
 מלכי אישא קלב ב
 אותי יה אבי קלב ב
 צורי יבא בלב נקי קלג א
 רוכב בשמי קלג א
 אל אדיר חמול על קלג ב
 שירומה אומר לה קלד א
 ימי חרפי קלד ב
 איש יש אל כך קלה א
 רצני דודי אנא הישר קלה א
 הימי סתימי קלה ב
 אל יצרני קלה ב
 שוב ודעה שירו לא קלו א
 מצפה לזמן קלו ב
 ירחיב לי יאתה לך קלו ב
 בלך ואבי ינעם עלי קלו א
 רחמן אליך קרו א
 יבנה לי אל ברך קרו ב

מפתחות

דף עמוד

אגילה אגילה קמד א
ארך זמני. קץ ימין קמד ב
יחיד א, אי נקום קמה א
א הבט. בינה הגיגי קמה ב
אל רם קמה ב
א עוז, איך לבי קמו א
ידידי השב קמו ב
שמע מהללי קמו ב

ענין פורים

ימי מלך, אברך את קמו א
אלי צור ישועתי קמו ב
אל עושה נקמה קמה א
אור גילה קמט א
תם ונשלם, קום ידידי קמט ב
יום הנסים, ראה זר קנ א

מקום הג'א

אזכיר תהלות קנ ב
יזכור לעולם קנא א
אחזה נעימות קנא א
יורו שמך קנא ב
עטרה ליושנה קנא ב
היכלי נרמס קנב א
אתה ידידי קנב א
ידידי מן חסדך קנב א

דף עמוד

דבר סתרי גרש נא קלח א
חרהב גבולי קלח א
חסדך עם קלח ב
ידך תסעדני קלח ב
יסד מעונך קלח ב
אשאל מא, יה אי מן קלט א
מגן לעבדך קלט א
יה אוהיל קלט ב
ידידי למה קלט ב
עזר היו לי קמ א
אזכיר יה אבי קמ א
אדיר ונורא קמ א
אסף עדתך קמ א
שדי שעה קמ ב
רזי עולם קמא א
ארנן לך, עוז ומעוז קמא א
מתי אראה קמא ב
אל תעירו קמא ב
יבורך החתן קמב א
ענני אל קמב א
יה לך אתן קמב ב
אתה האל קמב ב
אור כשלמה קמג א
שם האל קמג א
א פני, אנא אי קמנ ב

מפתחות

דף עמוד

ב	קס	יוצרי מהר
א	קסא	עורני יה
א	קסא	מלך אל חי
ב	קסא	ראה עוני
ב	קסא	רוממות אל
א	קסב	ישיב ישראל
א	קסב	שוש אישיש
ב	קסב	ראה בחלישי
ב	קסב	מתי אומר
ד	קסב	לך אזעק
א	קסג	יחיד ורם, רוננו גילו קסג
ב	קסג	רם בנה. איומה קסג
א	קסד	פדה לעם. בא עת קסד
א	קסד	באו נספר
ב	קסד	שופט צדק

השממות

א	קסה	דן דן
ב	קסה	זר מני. איך כמה קסה
א	קסו	חי בשמך. אהלל אני קסו
ב	קסו	א יה נא. שעה עליון קו
א	קסז	כל עת, ראה נא קסז
ב	קסז	רחם על. חתן נעים קסז
א	קסה	ברשות אל חי קסה
ב	קסה	סדר זי ברכות קסה

דף עמוד

ב	קנב	יחלצון בר
ב	קנב	אור חסדך
א	קנג	אל אתה
א	קנג	אשאל מאל אב קנג
א	קנג	אדיר נשגב קנג
ב	קנג	רם נורא, ירצני אהוב קנג
א	קנד	דלה לי קנד
א	קנד	רדפוני זרים קנד
ב	קנד	חמלתך קנד
ב	קנד	עורני יה, יבא דוד קנד
א	קנה	רבת שבעה קנה
א	קנה	עורני אל חי קנה
ב	קנה	יחיד רם, היום עלה קנה
ב	קנה	אב הרחמים קנה
א	קנ	ראש לכל, שלח סגן קנ
ב	קנו	יה נרי, אתה רוממה קנו
ב	קנו	רודף צדק קנו
א	קנו	יה אלי, יחיד נא קנו
ב	קנו	מהונק תעשר, אתוהי קנו
א	קנה	יום ודיל, אם חכם קנה
ב	קנה	עליון, רוכב עבים קנה
א	קנט	יה גואלי צרים קנט
ב	קנט	חיש קץ עליון ונאדר קנט
א	קס	אור הנעלם קס
ב	קס	שמח נפשי קס

מעלת האומרים שיר ושבתה לפניו יתכרך:

(א) לא נבראו ישראל אלא לומר שירה שנא, עם זו יצרת לי, למה בשביל שתהלתי יספרו וכו'. (מד"ר)

(ב) לא יצאו ישראל ממצרים אלא בעבור הרנה שנא, ויוציא עמו בששון ברנה את בחיריו.

(ג) גדול כח השיר שהוא מציל את האדם מן האויבים הבאים עליו ונופלים לפניו שכן מצינו ביהושפט שנא, ובעת החלו ברנה נתן ה' מארבים אל בני עמון.

(ד) ע"י הרנה תבואתו של אדם מתברכת שנא, בא יבא ברנה נושא אלומותיו.

(ה) גדול כח השיר וחביב לפניו ית' שיאמר אדם שירה כשינצל מצרה שני, והיה כי תמצאנה אותו רעות רבות וצרות, וענתה השירה, וכן ישראל כשנגאלו ממצרים אמרו שירה, וכשראו את הבאר אמרו שירה וכשנצלו ממלחמה ועמד להם השמש והירח. וכן דבורה וברק, וכן דהע"ה כשעברו עליו צרות רבות ונצול אמר שירה על כלם, וכן חזקיה כשנצול מסנחריב שני, ונגינותי ננגן. ו' א"ר סימון כל מי שנעשה לו נס ואמר שירה בידוע שמוחלים לו עונותיו (ילקיט סי' רנ"ד).

(ו) גדול כח ישראל בשירה יותר ממלאכי השרת כדאמר ר"ח בשם רשב"ן לעולם אין כח של מעלה מקלסת ושונה אלא בכל יום בורא הקב"ה מדאבים חדשים ואומרים שירה לפניו והולכים להם וישראל אינו כן כל ימיהם זכו לומר שירה :

(ז) ע"י הנגונים שאתה משורר אתה מעורר את הקב"ה שיסתכל באומה הזו שאתה משורר את הנגון שלה למה היא משעבדת כך וכן נהגו המשוררים שלפננו ושבזמננו לקחת נגוני שירי זרים ולהבניסם ל' הקדושה לעשות שירים לה' בנגונים חתם. ט' השמחה תמידית מסוגל להצלחה, והעצבות מפכיד הפרנסה ע"כ יתמיד בשיר אשר בו רוב אותיות ע"שיר ודוק.

בקשות של שבת

סי' אברהם מימין חוק א

אל מסתתר בשפריר חביון. השכל הנעלם ככל
רעיון. עלת העלות מוכתר בכתר עליון.
כתר יתנו לך יי:

בראשית תורתך הקדומה. רשומה חכמתך
הסתומה. מאין תמצא והיא נעלמה.
ראשית חכמה יראת יי:

רחובות הנהר נחלי אמונה. מים עמוקים ידלם
איש תבונה. תוצאותיה חמשים שערי
בינה. אמונים נוצר יי:

האל הגדול עיני כל נגדך. רב חסד גדול מעל
שמים חסדך. אלהי אברהם זכור דבר
לעבדך. חסדי יי אזכיר תהלות יי:

מרום הנאדר בכח וגבורה. מוציא אורה מאין
תמורה. פחד יצחק משפטנו האירה. אתה
גבור לעולם יי:

מי אל כמוך עושה גדולות. אביר יעקב נורא
תהלות. תפארת ישראל שומע תפלות. כי
שומע אל אביונים יי:

יה זכות אבות יגן עלינו. נצח ישראל מצרותינו
גאלנו

גאלנו. ומבור גלות דלנו והעלנו. לנצח על
מלאכת בית יי.

מימין ומשמאל יניקת הנביאים. נצח והוד מהם
נמצאים. יבין וכו' בשם נקראים. וכל
בניך למודי יי:

ויסוד צדיק בשבעה נעלם. אות ברית היא לעולם.
מעין הברכות צדיק יסוד עולם. צדיק אתה יי:
נא הקם מלכות דוד ושלמה. בעשרה שעשרה לך
אמו. כנסת ישראל כלה קרואה בנעמו. עשרת
תפארת ביד יי:

הזק מיחד כאחד עשר ספירות. מפריד אלוף
לא יראה מאורות. ספיר גזרתם יחד מאירות.
תקרב רנתי לפניך יי: תם

ב

למענך ולא לנו ולשוכבי מערה:
בנה נא צבי תפארה. ולירושלים היקרה. בזכות
תורה הישרה. דברות עשרה:
סודך גלה לגלמודה. הגלנה בנות יהודה. גלות
תורה החמודה. עינים מאירה:
שלח לי גואל מנחם. אבלי ציץ תנחם. אתה
תקום ותרחם. ותכונן עפיה:
עד מתי תישבח בניך. ועדת סגולה. שתו כוס

שִׁיר בְּקִשּׁוֹת וּשְׁבָחָה ב

מִידָךְ. וְגַם מִצֹּר שְׁמֶרָה:

בְּאוֹיְבֵי עִשָּׂה נִקְמָה. כִּי קָמוּ עָלַי בַּיַּד רַמָּה. כִּי
לֹא יִירָשׁ בֶּן הָאֵמָה. עִם בֶּן הַגְּבִירָה:

הַשִּׁיבֵנו וְנִשׁוּבָה. אֵל צִיּוֹן הָעֲלֹכָה. וְנִהְיָה שֵׁם
בְּעָלֵי תִשׁוּבָה. לֵב טָהוֹר לָנוּ בְּרָא:

שְׁלַח לָנוּ אֶת מִשִּׁיחֵנוּ. עִמּוֹ אֱלֹהֵינוּ נִבְיָאֵנוּ. כִּי
הוּא יֹאִיר עֵינֵינוּ. וַיְבַשֶּׁר בִּישׁוּרָה:

אֲזִי יִרְאוּ עֵינֵינוּ. יִגַּל וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ. כִּבְּוֹאֵנוּ בֵּית
מִקְדָּשֵׁינוּ. וְשֵׁם נִדְלִיק הַמְּנוֹרָה: תָּם

שִׁיר הַמַּעֲלֹת בִּשְׁוֹב ה' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים: אֲזִי
יִמְלֹא שְׁחֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה: אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל

ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים: הַגְּדִיל ה' לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים:
שׁוּבָה ה' אֶת שְׁבִיתֵנוּ כְּאִפְסִיקִים בְּנִגַּב: הַזּוֹרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה

יִקְצְרוּ: הַלּוֹךְ יֵלֵךְ וּבֹכֶה מוֹשֵׁא מוֹשֶׁךְ הַזֹּרֵעַ כֹּא יִבָּא בְּרִנָּה מוֹשֵׁא
אֱלֹהֵינוּ:

ג

לַחֲרֹב יִשְׂרָאֵל גִּמְאָרָה וְלִחְבְּרוֹ עֲשֵׂה אֱלֹהִים וְשִׁמּוֹ חֲתוּם בְּדָאֵשׁ.
יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל. שִׁירָה לֹאֵל אִיוִם. רוּחִשִׁים זִמְרַת

אֵל. אֵל יִדְרֶשׁוֹן יוֹם יוֹם:

אֲזַכִּיר מַעֲבָדִיו. אֲשֶׁר צִדְקוֹ יִתְּרוֹ. אֶת רַבִּי
חֲסִדָּיו. אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם:

כֹּו אֲכַמֵּחַ אֶתְגַּבֵּר. בְּלֵב שִׁיר אֶחָבֵר. בְּשִׁבְחִיו
אֲדַכֵּר. בְּאֲזִנֵּיכֶם הַיּוֹם:

גאה דר ערבות. גבור בקרבות. גמל עלי טובות.
 גם תמול גם היום:
 דורש טוב לעמו. דובר עמים זעמו. דלפה נפשם
 כמו. דלף שורד ביום:
 הללו כמהים. המשפיל גבוהים. הודו כי לאלהים.
 הללנו כל היום:
 ורוא ישיש נוגים. ויכרת עם שונים. ורע עלי
 הוגים. ומרמות כל היום:
 זך ישר פעלו. זן עולם בגדלו. זעף את אויביו
 לא. זכרו את ידו יום:
 חי חונן ענוים. חלוף שים על קוים. חונן כל
 מקוים. הסד אל כל היום:
 שורד צר בחרפה. טמן פת וחפה. טוב ורע
 למשפ שיך עמדו היום:
 יהו תעצומיך. ישורון עמיך. ישירון ובשמך.
 גילון כל היום:
 כבוד תן אל תמה. כבוש שופכים דמה. כלם
 ברוב חמה. כי גרשוני היום:
 לבש עוז התאזר. למה לי תתאכזר. לחם עובד
 אל זר. לפניך היום:
 מלא שאלתי. מהר לעזרתי. מלך רועה אותי.
 מעודי עד היום:

ג שיר בקשות ושבתה

נאור דורות קורא. ניב שפתי בורא. נאומך
טוב הקרא. נא לפני היום :

סלעי שור כבודי. סורר גם בעדי. סור אויבי
בידי. סיגר אלהים היום :

עד אן יקד יקוד. עצמי ולא תפקוד. עושקי יבא
לשקוד. על דלתותי יום יום :

פלש כרם המד. פגע צר והשמד. פצני צור
עומד. פה עמנו היום :

צור שוב ימים חלפו. צמת עם לי רדפו. צבי
עירי שאפו. צוררי כל היום :

קומה ונה הודך. קנא על גאותך. קדושי כי
אותך. קוינו כל היום :

רנה יום יום אהגה. רם ינשא כל גיא. רב לי
נודד. הן גרשת אותי היום :

שוב עיר כיום קדמון. שליו בה קול המון. שגב
דת לך אמון. שעשועים יום יום :

תמוך נפילתי. תחיש לעזרתי. תראה כי אהבתי.
תורתך כל היום :

מך אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי : מאויבי תחכמני מצותיך
כי לעולם היא לי :

סימן ישראל כפול ד

ימותי קלו כצבאות. עתותי חלפו וצבאות.
אותותי

אותותי חיש אל צבאות. עד מתי קץ הפלאות :
 יחלתי לדבר ניהומי. ראיתי רבים לוחמי. שברתי
 לדר במרומי. לב קמי יחיש להלאות :
 שמתני בין שני גורים. ואני אוחיל דרורים. חנני
 קבץ עדרים. פזורים הם בכל פאות :
 שמותם לא שנו מהם. בהיותם בארץ אויביהם.
 יה חיש אותם השב לנויהם. רב להם
 שאת תלאות :

רדה בם עבד עבדים. ובלכם חכנים פחדים. ריב
 ריבם מושיב יחידים. מזדים אנשי קנאות :
 רם נשא יושב כרוכים. שור ככשה היא בין זאבים.
 החישה מפלש וליושכים. כואבים שלח רפואות :
 ארוה כל עוברי דרך. שמוה מרמס כל דורך.
 רדוה זרים בפרך. כערך אמהות קנאות :
 אל כנה ימינך נמעה. חוסה נא צור להרגיעה.
 שים כנה כנס על גבעה. השביע נפשות צמאות :
 ליל ויום תזכור ציריה. עד פדיום תשלח אליה.
 אל איום קבץ בניה. עיניה לך נשואות :
 לך דודי אשפכה נפשי. בעודי אורך קדושי.
 כבודי ומרים ראשי. שיר רחשי אל ההודאוח :
 חזק יד ימיני כצר. ושלח יד להכות את צר.
 וראה יד היה עיר מבצר. הוא אוצר לכוס וקאית :
 ואמץ

שִׁיר בַּקְשׁוֹת וּשְׁבַחָה ד

וּאִמֶּץ בִּרְכִים כּוֹשְׁלוֹת. מַחֲוִמֶּץ הַתַּעִיב עֲלִילוֹת.
עוֹד שִׁמֶּץ וּבִנָּה הִיכְלוֹת. לַעֲלוֹת שֵׁם וּלְרֹאוֹת: תֵּם
כִּימִי צֶאֱתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת. אוֹדֶךָ לַעֲלוֹם כִּי
עֲשִׂית וְאִקוּה שִׁמְךָ כִּי טוֹב נִגְדַּר חֲסִידֶךָ:

ה

סִימֵן יִשְׂרָאֵל

אֲנִי הוֹשַׁע מֵאֹר עֵינִי. עֲבֹדֶךָ וְרֹאה בַּעֲוֹנִי.
אֵלֵי אֵל תֵּאֲחֶר. בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר נַחְנִי. וּבִכְרַכְתָּךְ
שְׁלַחְנִי. כִּי עֲלָה הַשְּׁחָר:

יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמֵרֵי פִי. וְיַעֲרֹב לִפְנֵיךְ קוֹל צִפְצוּפִי.
וּבִזְמֶרְתִּי תִבְחָר. קָמְתִי לָרֶנָּן בַּלְשׁוֹנִי. בְּרוֹן
כָּל כּוֹכְבֵי מַעֲוֹנִי. גַּם הִלֵּל בֶּן שְׁחָר:

שִׁבַּרְתִּי יְמֵי צִבְאִי. כִּי תִשְׁלַח לִי שָׂר צִבְאִי. וְאִם
עַד כֹּה אֵיחָר. בִּקְרָאִי נִיחָר גְּרוֹנִי. אֶעֱרֹה
לְךָ שִׁיר זִמְיוֹנִי. גַּם אֶעֱרֹה שְׁחָר:

רַחֲשֵׁי קְדוּשֵׁי בֵּין תִּבְיוֹ. וּבִנָּה מִזְבְּחֵי חֲטָא מַלְבִּין.
כִּמּוֹ צֶמֶר צֶחֶר. אִזּוֹ לֹא אֲדַאֵג מַעֲוֹנִי. וְאִם
חֲטָאֵי הוּא כִּשְׁנִי. יִבְקַע כִּשְׁחָר:

אֲצִתִּי לְקוֹם בַּעֲוֹד לִילָה. לְהוֹדוֹת לְךָ אֵל נַעֲלָה.
וּלְבָבִי סִחְרָחַר. עַל כִּי תִפּוּצְנָה צִאֲנִי. אֲשַׁאֵף
צִיץ לַעֲוֹף לְמַכּוֹנִי. אִשָּׁא כִנְפֵי שְׁחָר:

לְטַעַן צִיּוֹן לֹא אֲחִשָּׂה. עַד בְּהוֹכָה אֵל תִּתְנַשֵּׂא.
וּבִצֵּר אֶפֶד יָחַר. פֶּתְאִם תִּבְאֵ אֵל מַלּוֹנִי.

שִׁיר בַּקְשׁוֹת וְשִׁבְחָה

וְתוֹפִיעַ אֹר פְּדִי־נִי. כַּעֲפַעֲפֵי שָׁחַר : תָּם
 סִימָן יִשְׂרָאֵל

אֲשִׁיר עִיז אֶל לֵב חוֹקֵר. וְאֶרְנֵן לְבוֹקֵר :
 יוֹם יוֹם אֲדַפּוֹק דְּלִתִּי. וְאֶבּוֹא לְמִשְׁכְּנוֹתָיו. וְאֶחְבִּיר
 מִנְּפִלְאוֹתָיו לְהַגִּיד בְּבֹקֵר :
 שָׁחַק כֹּאֵהֶל מִתַּחַת. וְאֲדַמָּה תַּחְתִּיהָ שִׁטָּה. וְשַׁעֲרֵי
 מִזְרַח יִפְתָּח. בְּבֹקֵר בְּבֹקֵר :
 רֵץ שֶׁמֶשׁ אֶל מִצּוֹתָיו. כְּאִישׁ יוֹצֵא מִחֶפְתּוֹ. וְאִין
 נִסְתָּר מִחֶמְתּוֹ. מַעֲרֵב עַד בֹּקֵר :
 אֹר שֶׁמֶשׁ בַּהֲלוֹ. יֵצֵא אִישׁ לִפְעֻלוֹ. לַעֲבוֹדָתוֹ
 וְעִמְלּוֹ. לְהִשְׁכִּים בְּבֹקֵר :

לִכֵּן קוֹם אֲנוּשׁ דּוֹה. מַעֲרֵשׁ רֶךְ וְנֹאווֹה. קוֹמָה
 בַּעֲוֹד לַיְלָה. וְהִיָּה נִכּוֹן לְבֹקֵר :
 קוֹם קְרֵא שִׁיר בְּגִירוֹן. יַעֲלֶה לֶךְ לְזִכְרוֹן. לִפְנֵי
 אֶל יוֹצֵרֶךְ בְּרוֹן. יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֵר :
 אִם לַיְלָה תִּשְׁיֹר הַיּוֹדוֹ. יוֹמָם יִצּוֹה לֶךְ חֶסֶדּוֹ. יִחְלֹק
 לֶךְ מִכְּבוֹדּוֹ. תַּעֲוֹפָה בְּבֹקֵר : תָּם.

וְאִנִּי אֲשִׁיר עֲוֹךְ וְאֶרְנֵן לְבוֹקֵר חֶסֶדּוֹ : כִּי הָיִיתָ מִשְׁגֵּב לִי
 וּמִנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: עִזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגֵּבִי
 אֱלֹהֵי חֶסֶדּוֹ: בְּרוֹן יַחַד כּוֹכְבֵי בּוֹקֵר וִירִיעֵנו כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים:
 סִימָן שְׁמַעִיהוּ

אֹדָה לְאֵל לֵב חוֹקֵר. בְּרוֹן יַחַד כּוֹכְבֵי בֹקֵר :

שִׁיר בַּקְשׁוֹת וּשְׁבָחָה ה
 שִׁימוּ לִבְ עַל הַנִּשְׁמָה. לִשְׁם יִשְׁבוּ וְאַחֲלָמָה. וְאוֹרָה
 כְּאוֹר הַחֲמָה. שְׁבַעֲתִים כְּאוֹר בֶּקֶר :
 מִבְּסֵא כְבוֹד חוֹצְבָה. לְגוֹר בְּאַרְץ עֲרֵבָה. לְהַצִּילָה
 מִלְּהָבָה. וְלִהְיוֹתָ לַפְּנוֹת בֶּקֶר :
 עוֹרוּנָא כִּי בְּכָל לַיְלָה. נִשְׁמַתְכֶם עוֹלָה לְמַעְלָה.
 לְתַת דִּין וְחִשְׁבוֹן מַפְעֵלָה. לְיוֹצֵר עֲרֵב וּבֶקֶר :
 יִמְצְאוּהָ מִחוֹדֶשֶׁת. בְּזִכּוֹת וּבִתְרוֹסֶפֶת. כְּמוֹ כֹּלָה
 מִקִּישְׁמֶת. תְּמִיד בִּבְקֶר בִּבְקֶר :
 הַנֶּאֱמָן בִּפְקֻדּוֹנוֹ. יַחְזִירָנָה לוֹ כְּרִצּוֹנוֹ. אִישׁ לֹא
 גִּיעַ בְּעוֹנוֹ. וְיִהְיֶה עֲרֵב וְיִהְיֶה בֶקֶר :
 וְהָחַי הָעֲנִיָּה. יַחֲדָה תִּמָּה וְנִקְיָה. וְאִשְׁרֵי נִפְשׁוֹ לֹא
 חִיָּה. אֲךְ יִזְכֶּה לְאוֹר הַבֶּקֶר :
 נֹעֵם יִי לְחַזֹּנוֹת. נִזְכָּה וּבִשְׁנָה הַזֹּאת. בְּשִׁמְחוֹת
 תַּחַת רִגְזוֹת. בֶּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֶקֶר : תֵּם
 סִי אֲנִי יוֹסֵף סִתְהֵן חֹקִי. ח
 אֲנִי אִשׁוּעַ בִּבְקֶר. וּבְהִיכָל הָאֵל אֲבִקֶּר. אֶקְדֵּם
 בַּתְּפִלַּת בֶּקֶר. אֲשַׁבֵּעַ אֶת חֲסֵדוֹ בִּבְקֶר :
 יִבְקֶשׁוּ מֵאַלְהֵינוּ. בְּלֵיל זֶה שַׁבַּת קִדְשֵׁנוּ. נִרְיִם
 כְּשׁוֹפֵר קוֹלָנוּ. וּבַיּוֹם נִקְרָא יַעֲנֵנוּ :
 וְשִׁמּוֹר שַׁבַּת כְּהִלְכָתוֹ. וְתַעֲנוּג קִרָּא אוֹתוֹ. כִּי
 קָדוֹשׁ הוּא וְכִבְדָּתוֹ. מְדַבֵּר דְּבַר זוֹלָתוֹ :
 סַעְדוּ בּוֹ אֶת לִבְבְּכֶם. לֹא תַעֲשׂוּ מִלְּאֲכַתְכֶם.
 וּבְנִיכֶם

ובניכם גם בנותיכם. כי בו שבת אלהיכם :
 פִּיכֶם יִהְיֶה בְּתוֹרַת עוֹז. כִּי חֲכָמָה לָאָדָם תַּעֲזוּ.
 וּבִיָּה זְמֶרְתֶּכֶם וְעוֹז. כִּי הוּא לְאֲבִיוֹנִים מַעֲזוֹ :
 סָנְלוּ מִצּוֹת מַלְכֵנוּ. כִּי רָצָה לְזָכוֹתֵנוּ. וּמִכָּל עַם
 בָּחַר בָּנוּ. וְרַב מְאֹד שִׁכְרָנוּ :

תִּבְעֵנָה שְׁפָתַי קָהֳלָה. דְּבָרַי תִּהְלֶה וּתְפִלָּה. לְמוֹל
 אֵל נוֹרָא עֲלִילָה. תִּהְיֶה זֹאת שְׁנַת גְּאוּלָּה :
 הֲוֵן יִקָּר יִמְצָא לָנוּ. נֹאכַל אֶת שְׁלָל אוֹיְבֵנוּ. וְנִקְוֶם
 אֶת נִקְמַתֵנוּ. מִן הָעַמִּים הֵם קָמְנוּ :
 חֲזַק עֲדוּתְךָ בַּחֲבֵה. יִתְעַנְּנוּ בִּרְבוֹת טוֹבָה. וְעוֹד
 יִטְוֹכֹן בְּשִׁיבָה. עַל אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה : תֵּם
 בְּרוֹן יַחַד כּוֹכְבֵי בּוֹקֵר וַיִּרְעֻנוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים :

מ

על סדר אלק בית

אוֹדָה אֵל הִי שִׁמְךָ. וְאֶרֶוּמְמֶךָ. וְזָכַר רַב טוֹבְךָ.
 אֲנִי מְזַבֵּיר הַיּוֹם :

בוֹחֵר בְּשַׁפְּלִים. וּנְפִשׁוֹת אוֹמְלָלִים. יוֹשִׁיעַ וַיִּשְׁלִים.
 וַיִּנְשָׂאם יוֹם יוֹם :

נוֹמַל לַחֲיִיבִים. טוֹבוֹת מְשׁוֹלְבִים. רַחֲמֶיךָ רַבִּים.
 מִמֶּלֶךְ בְּכָל יוֹם :

דַּפְקָנוּ דְּלִתֶיךָ. חֲנוּן אֵין זֹלַתְךָ. עוֹר צוֹר כִּי
 עֲלִיךָ. הוֹרֵגֵנוּ כָּל הַיּוֹם :

הַבֵּט בְּעֵינֵינוּ. שְׁפָלוֹת דְּלוּתֵנוּ. אֶתָּה נוֹאֲלָנוּ.
 מַעֲוֹלָם

מעולם עד היום :

זמרה וקול שמחה. הלל שיר ושבתה. נס ינח
ואנחה. יגידון כל היום :

הננו חננו. פי אתה אבינו. אתה תושיענו.
קוינו כל היום :

טהר את לבינו. לעבדך יצרנו. ידעת יצרנו. רק
רע כל היום :

ישר אין עול בו. אשרי כל חוסי בו. אל ירך
לבבו. בטוח כל היום :

כבוד מלכותך. גלה על עמך. ידעו אין בלתיך.
אלהים כל היום :

לו נאווה תהלה. לאין קץ ותכלה. שפתי לא אכלא.
זמירות כל היום :

מושל בגבורתו. עולם בחכמתו. כונן בתבונתו.
מעשים בכל יום :

נורא תהלות. צדיק במפעלות. שומע תפלות.
תמידין בכל יום :

סולח לשבים. בכל לב נקרבים. חלקם באהבים.
חיים כל היום :

עושה לעשוקים. משפטים חזקים. אוהב צדיקים.
לך ידרשון יום יום :

פוקח העורים. ושומר את גרים. ומתיר אמירים.
ישוע

ישועי יום יום :

צונה ואלפים. מאות ואלפים. מנחה לאלפים.

ישיבון כל היום :

קרוב לכל קוראיו. רוצה אל יראיו. רחום על

ברואיו. חסד אל כל היום :

רם יראו עיננו. בנין אולמנו. מקדש כוננו.

ידיך בו ביום :

שחוק מלא פינו. רנה ולישוננו. נפלאות הראנו.

בעצם היום :

תבוא תחנתי. ותקרב רנתי. לנגדי שויתי. יי כל

היום :

חזק קהל עדה. ישראל ויהודא. יפצחו לך הודה.

ישירו כל היום : תם

יי בקר אערוך לך. גם בקר תשמע קולי בחסדך :

סימן ששתי

כמה אלהי טובות גמלתני :

שאל לבכי את גדולתך. גם מחשבי דברי נכואתך.

יבער בלבי להב תשוקתך. כי כל ימותי חסד

משכתני :

בין הנהרים צמאה לך נפשי. ובכל עברים

תזכור ולא השי. אהבת נעורים נזר עלי ראשי.

שימח ועל כן תמיד חמלתני :

תמכור לבנך מאין מחיר עבד. עושה רצונך
מתוך עוני כובד. בקש לצאנך הנו כשה

אובד. צועק לנגדך על מה נמשחני :

ימי ושני אניד גדולתך. ובסוד המוני אזכיר
גבורתך. גגלו לעיני חסדי פעולתך. אמת
באהבת עולם אהבתני : חס

יא

סימן שלמה

שחר אבקשך. צורי ומשגבי. אערוך לפניך
שחרי וגם ערבי :

לפני גדולתך אעמוד ואתבהל. כי עיניך תראה
כל מחשבות לבי :

מה זה אשר יוכל הלב והלשון. לעשות ומה
כחי. רוחי פתוך קרבי :

הנה לך תיטב. זמרת אנוש על כן. אודך בעוד
תהיה נשמת אלוה בי : חס

אערוך צפצופי. אני דל באלפי. לרצון אמרי
פי. אניד מעשי יה :

הללויה אורה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה : גדולים
מעשי ה' דרושים לכל חפציהם : הוד והדר פעלו

וצדקתו עומדת לעד : זכר עשה לנפלאותיו חנון ורחום ה' :
טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו : כח מעשיו הגיד לעמו

לתת להם נחלת גוים : מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כל
פקודיו : סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר : פדות
שלח

שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו : ראשית חכמה
יראת ה' שכל טוב לכל עושיהם תהלתו עומדת לעד :

סימן יוסף בן הרב יב

יסד בסודו בורא לבנין. צוה לעמרו על מי
ומעין. כי הוא לבדו עוצם הענין. המציא
בחסדו מקנה וקנין. התחיל וגמר. קרא לבלם.
ברוך שאמר והיה העולם:

ווי עמודים עומדים עבדיו. קלים כבדים תלויים
בידיו. כלם צמודים סוגדים לנגדיו. נפשות
יחידים באו בסודיו. לבי חמרמר לידע גבולם.
ברוך שאמר והיה העולם:

סומך וסועד לנחלשים. דיין והוא עד על כל
אנשים. יודע ועד דעת קדושים. שבת ומועד
נתן לאישים. סנסני תמר צמחו מעולם: ברוך שאמר
פלאי פלאות כל נוראותיו. רבי רבבות הם צבאותיו
דרכי נעימות. כל אורחותיו. אור המאורות עם
אמרותיו. אין קץ מאמר על אור הנעלם: ברוך שאמר
ברא בחכמה אש ומים. תולה אדמה תוך שמים.
אור וחטה בין מחנים. נותן נשמה על
אבנים. שכן ושמר מלכד רגלם: ברוך שאמר

נורא עלילה ברוך כבודו. עלת העלה עליון לבדו.
חוזרים חלילה גלגלי סודו. בקש מחילה עבדו

מחסדו. מפחדו סמר גופי כללם: ברוד שאמר
השב שבותי תן לי בעותי. קבל צלותי אשי
עדתי. כוסי מנתי דיני ודתי. זאת נחלתי על
אדמתי. אל ישוב הדך נחפר ונכלם: ברוד שאמר
רם הוא ונעלה על כל תהלה. סבה ועלה על כל
העלה. נפש אצולה תוך גן שתולה. שכל מעולה
אצילי סגולה. ימתק-המר ממהללם: ברוד שאמר
בנה בשם מִזֵּב יתעלה האל. כגן רטוב בנין אריאל.
הקריב אחיטוב קרבן לבית אל. ובחר בטוב
עמנו אל. ריחו לא נמר עמד לעולם: ברוד שאמר תם
שיר המעלות לדוד הנה כזה טוב ומה נעים שבת אחים גם
יחד: כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן
שיורד על פי מדותיו: כטל תרמון שיורד על הררי ציון כי שם
צוה ה' את הברכה היים עד העולם:

סימן אני אברהם להראב"ע יג
ארץ ורום בהבראם. בה"א בראם בלי עמל אל
המציאם. אדון עולם צור נשיאם. שבת
ביום השבת: חי חי

נקי כפים וטהור. מאור הנאור. בלתי חומר יצר
האור. בראשית הכל ברא אור. ביום אחד בשבת:
יחידי בלי שנים. ברא שמים. בלתי עזר וידים.
הבדיל בין מים למים. ביום שני בשבת:
אל יוצר עולמים ביה. המציא והיה. שתוציא
הארץ

הארץ פריה. גזר אומר וכן היה. בשלישי בשבת:
 בלי און בלי גבורות יצר האורות. לאור ולהצמיח
 פירות. גזר ונתלו מאורות. ברביעי פשכת:
 רב כח אלי ואנוהו. וארוממנהו. כל נפש חיה
 המציאו. כל עוף כנף למינהו. בחמישי פשכת:
 האל רם נמלך בהומו. על נפשות עמו. וברא אדם
 בצלמו. השלימו בכל עולמו. ביום ששי בשבת:
 מלכי השלים כל מלאכתו ביום שבתו. ויקדשו יברך
 אותו. על כן ישמרו עדתו. ישראל את השבת:
 חזק הוא ונורא עליון. נעלם מרעיון. מהר יבנה הר
 ציון. וינחיל עם דל ואכיון. עולם שכלו שבת: תם
 סי' יעקב עבאדי חזק יד

ישראל נושע ביי. תשועת עולם. אם תשיב
 רגלך משבת. ישמרך כאישון בת. תזכה
 לראות בטובת. תמימים ינחלו בטוב:
 עונג קרא על יי. אלהי עולם. מנחל עדנו
 תשתה. ירכיבך על במתי. להושיע משופטי.
 נפשך תלין בטוב:

קדש היא לשם יי. אות היא לעולם. כי ששת
 ימים עשהו. כל פעל למענהו. ויכל בו מעשהו.
 וירא אלהים כי טוב:

בו המציא האל יי. מנוחת עולם. על כן ברך
 ויקדשו

ויקדשו. לשמו גם לזכר קדשו כתר מלכות
בראשו. נוכתר בכתר שם טוב :

ע'ם ב'ני א'ל ד'עת י'. אהבת עולם. אהובים
חביבים אליו. פטחו בו גם לוו עליו. פועל
איש ישלים אליו. עליו תבא ברכת טוב;
חזק וקוה אל י'. הסדו לעולם. ישיב בנים
לגבוליהם. יטה שפרירו עליהם. למען יטב
להם. בעולם שכולו שבת :

אמצו פדויי י'. בשמחת עולם. תשובון ציון
פרנה. מלך ביופיו תחזינה. עינכם אל אל
תשעינה. גם י' יתן הטוב; תם
סמין מרדכי חזק שו

מה נכבד היום מימים. הנחילו יה צור עולמים.
לעם בחר מן העמים. קודש ישראל ליי;
רצית צו וקדשתו. חמדת הימים קראתו. מכל
זמנים ברכתו. כי על כן ברכ' י';
דרכיך כבדהו. מחפצך תשמרהו. במנחותך
ענדהו. כי קדוש היום ליי :

כבוד היום ותעצומו. קדוש הוא ונורא שמו. ששת
ימים עשה עולמו. בו שבת ונח יי;
ירנו בו וישמחו. ממלאכתם אז ינוחו. ויפארו
וישבתו. הללו עבדי יי :

חזקו ויאמץ לבבכם. חדות אל חי מעוזכם. כי
תחזקנה ידכם. העומדים בבית יי : תם
סי מאיר חזק מן

מי ליי אתי עורך. מלין יחביר שיר השירים.
יפטיר שפה יקרא אברך. יפאר לעושה אורים.
לפניו תברע כל בוך. ישירו ערבים ושחרים.
נאוה תהלה לישורים. יום שבת קדש ליי :
אישים דורים האהובים. הקבצו לעובדי שכם.
לקלם אל על ערבים. בקדש בית אלהיכם
בשבת וימים טובים. פריכם הנו ענפיכם. אז
תחזקנה ידיכם. לחזות בנועם יי :
יבוא לציון ברנה. מבשר לקבוצ גאולים. ישיב
נפש נענה. ירום נפשות אומללים. בנות
יאודה תגלנה. בכנורות ובנבלים. משוררים
מהללים. הללו עבדי יי :

רוטמוהו במקהלות. עדה העומדים בלילות
השמיעו בקולי קולות. נפלאות עושה גדולות :
על אחת כמה מעלות. פינו ימלא תהלות.
במקום זבחים ועולות. ריח ניחוח ליי :
חזקו יד אנשי סגלה. הקמים בחצות לילה. נבון
לכם בשמי מעלה. טוב צפון לנצח סלה.
זאת התורה היא לעולה. למנחה סלת בלולה.

שיר ב ק שות ושבחה

וכמה טובה כפולה לכם מאת יי: תם

סימן עזרא חזק ין

עזרו שירו שיר אילת אהבים. למלך מונה מספר
לכוכבים. בלילי שבתות ופימים טובים.

בעדת רעים חברים מקשיבים:

זמרו לאל אלהי הרוחות. הודו לו בניב שפה
ובטוב שיתות. ברנה ובגילה ברוב שמחות.

כי יערב לו כזבחים ומנחות:

רם גדול ומהולל מאד לו נאווה. גאות עלי כל
שר נגיד ומצוה. הודו הדרו עלינו ישוה. יסיר

ממנו כל חולי ומדוה:

אל הר הטוב הזה והלבנון. יחיש יקבוץ עמו
כי הוא דל ורזה. בביאת משיח ששמו ינון.

עמו אליהו נביא וחזוה:

חזק קיים נא נחמות ישעיה. לעמך אשר הם
בשמך חוסים. ועשה להם נפלאות ונסים. חי

גם אתי'א וגם תטהי'א:

סימן יוסף בנימן יח

יום זה שירו לאל שיר ומזמור. עת כי בו שבת
מלאכתו גמור. על כן הוא צוה זכור ושמור.

יום השביעי שבת ליי:

שבת מנוחה מכל מלאכה. ישון ושמחה כי

הוא

שיך בקשות ושבחה

הוא חלקך. בו יברכך וישמרך. תשא ברכו
מאת יי :

ש'פ'תי רננות כל לשון תודה. תפטיר בשפה
להזכיר חסדי. אל כי הנחיל זאת נחלת
עבדי. אל וצדקתם נאם יי :

בן איש חיל חי הוא יודך. כי טוב להודות
לזמר שמך. גם להגיד בבקר חסדך. כה גדלו
מעשיך יי :

י'מ'י'ן יי כח נאדרי. עזי מעזי. מגני סדרי.
ארוםמנהו אודה משירי. כי מי בשחק יערך ליי :
חזקו נאמצו בראש אשמורות. קומו העריצו לאל
בזמירות. כי הוא חייכם לבוא בגבורות.
תשכו פחצרות בית יי : תם

פתיחה לשבת

יט

סימן יה"ה

יום קדוש ומבורך מכל הימים אל בחרת
הוא יום שבת שמלאכת עולמים בו גמרת
ונתתו לבני ישראל כי להם אתה קדשת
היא חמדה גנוזה שבו ישמח משה ועמו תכנת
אתה אחר ולעם מיוחד שמירתו להם פקדת תם
כי

כי אשמרה שבת אל ישמרני. אות היא לעולמי
עד. בינו וביני.

אסור מצא חפץ עשות דרכים. גם מלדבר בו
דברי צרכים. דברי סחורה אף דברי מלכים.
אהנה בתורת אל ותחכמני:

בו אמצא תמיד נוח לנפשי. הנה לדור ראשון
נתן קדושי. מופת בתת לחם מישנה בשישי.
ככה בכל ששי יכפיל מזוני:

רשם פדת האל חוק אל סגניו. בו לערוך לחם
תמיד לפניו. על כן להתענות בו על פי
נכוניו אסור לכד מיום כפור עוני:

הוא יום מכופד הוא יום תענוגים. לחם ויין טוב
בשר ודגים. המתאכלים בו אחר נסוגים.
כי יום שמחות הוא ותשמחני:

מחל מלאכה בו סופו להכרית. על כן אככם בו
לבי כבורית. אתפללה לאל ערבית ושחרית
מוסף וגם מנחה הוא יענני: תם

סימן אל

אשתבח בתהלות אלהים חי. כי הוא עלי שדי
אמי מבטיחי. גדלו לו אתי תאמרו כה
לחי. הזן ומפרנס ומשביע לכל חי:

שיר בקשות ושבתה

אל הנאמן הוא אלהי הרוחות. ישריע אותה
נפשי בצחצחות. וינחל אותה על מי מנוחות.
י רט מהלל בתשבות: הם

כב

סימן אני אברהם

אליו מי הקשה וישלם. שמים וארץ כלם. בשבת.
בו נזהרים עמו כלם לכן יזכו לעולם שכלו שבת:
נושאים ונותנים בהלכות. תשע ושלשים
מלאכות. בשבת. משלימים מאה ברכות: לכן
יוצאים שיעור גבוליהם. אלפים אמה רגליהם.
בשבת. חוץ מארבע אמות שלהם: לכן
ארבע רשיות ספורות. הן הם במשנה סדורות
בשבת. ודין ערובי תצרות: לכן

בוצעים על שתי בכרות. מפות מכוסות מפוארות.
בשבת. ובהם כל מיני פירות: לכן
רצים לאכול כל מיני תענוגים. אוכלים עוף בשר
ודגים. בשבת. שמחים ולא דואגים: לכן
הם מדליקין המנורה. שמן זית זך וברה. בשבת.
יזכו בניהם לתורה: לכן

מרחיקין כל מיני סחורה. אף דבר דבר אסורה.
בשבת. וגם כל מחשבה זרה: לכן
חזק אל גדול ונורא. נותן נשמה יתרה. בשבת.
לעם בני הגבירה: הם

שיר בקשות ושבתה יב
סימן יצחק להדיא חוק. כג

יום זה לישראל אורה ושמחה. שבת מנוחה:
צוית פקודים במעמד סיני. שבת ומועדים לשמור
בכל שני. לערוך לפני משאת וארוחה: שבת מנוחה
חמדת הלבבות לאומה שבורה. לנפשות נכאבות
נשמה יתרה. לנפש מצרה יסור אנחה: שבת מנוחה
קדשת ברכת אותו מכל ימים. בששת כלית
מלאכת עולמים. בו מצאו עגומים השקט
ובטחה שבת מנוחה

לאסור מלאכה צויתנו נורא. אזכה הוד מלוכה אם
שבת אשמורה. אקריב שי למורא. מנחה מרקחה:
ושיר אערוך לך ברוך ובנעימה. מול תפארת גדלך
נפשי לך כמה. לסגולה תמימה קים הבטחה: ש"מ
רצה תפילתי כמו קרבן נחשון. ביום מנוחתי ברנה
ובששון. חביב כבת אישון ברוב הצלחה: ש"מ
ישעך קוינו יה אדיר אדירים. בן דוד מלכנו שלח
נא לעברים. ויקרא לדרורים רוח והנחה: ש"מ
אנא עליון נורא הביטה ענינו. פדנו במהרה חננו
הננו. שמח נפשנו באור ובשמחה: שבת מנוחה
חדש מקדשנו זכרה נחרבת. מוכך מושיענו תנה
לנעצבת. בשבת יושבת בזמיר ושבתה: ש"מ
זכור קדוש לנו בזכות יקרת היום. שמור נא אותנו
ביום

שיר בקשות ושבתה

ביום זה ובכל יום. דודי צח ואיום. תביא

הרוחה. שבת מנוחה:

כד

סימן יצחק עבדי

יערה עלינו רוח. נשמת שדי ממרומים. בשבת

בו ינוחו יגיעי כח:

עלי עשור ועלי נבל. זמרו יה צור עולמים. בשבת

עם נחלה וגם חבל:

קבץ מארץ מרחקים. עם בחרת מהעמים בשבת

לוית חן הם וענקים:

בו חנחיל שדי לבניו. חמדה גנוזה במרומים.

בשבת שמיו לא זכו בעיניו:

ע'ת ב'א' ד'ברי יה קדושי. נגיד ומצוה לאומים.

בשבת זכרו שמרו שבת קדשי:

חזקו תמכו עץ החיים. שעשועי דר מרומים

זאת התורה היא סם חיים: תם

כה

סימן ישראל

יודוך רעיוני ירועי. ביום שבת קדש יום השביעי:

יום אשר כלית בו כל מלאכתך. אומר כי שרית

על כל זולתך. ובמעשים עשות אין לבלותיך

לי בן אמתך חיש להרגיעי: ביום

שביעי בחרת ראש לכל המנינים. ואותו קדשת

בשבועות ושנים. חיש אשר נשאת לגזע

אמינים

שיר בקשות ושבתה יג

אמונים. ופדה מאסונים ארחי ורבעי: ביום
רצה במנוחתו יום זה יום מנוחה. וביום עבודתי
המציא לי הרוחה. והכן לשביתתי משאת
וארוחה. וששון ושמחה יהיו שעשועי: ביום
אל עולם שכולו שבת תזכנו. ונרך בהלו יהי אור
בעדנו. ואל משכן שילה תשוב תעלנו. מהרה
עננו אורי וישעי: ביום תם

סי' דוד בר יעקב פארדו. כן

יה מסי כאבין רחמנא. אסי כביהון לעם דנא:
דין ריש קטיעא ימלל פון. עד אימת יסגי בעל
צפון. לית לן דיו כרבי טרפון. ליתי בר
נפלי האידגא:

ורדא נפילא פגו סילוי. צוחא במרדו עוי עוי
די נהום כריסיה לא שוי. איהו עבדא ביש
ריש תנינא.

דרא דאוני די בלא בר. לעילא מן כל אליו
גבר. ולרוחמתך אפיק לבר. כד רגיו
רעיא עלי ענא:

ברגו תשיצי קליפאי. דאנון ריש שב עממאי.
שלטאי קניזאי קדמונאי. כלהו תלתא בחד קינא:
רב חסדא הב שיתין הלולי. לעמא דרמו ביה

טפלי. בי בר חבו מנחו תפילי. כי האי דשנא
להאי פרדשנא:

יד ערל תותב לעיל סלקא. קרי ליהוד גופא
סריקא. אתי חורא אזיל סומקא. מחורא ידיה
אוף קלנא:

עוין וחובין די אלימי. בקושטא גרמו הני מימי.
מאן דדאין דינא דגרמי. לא עביד דינא בלא דינא:
קטיר חזינא הבא צריר. גלותא טובא כגרר גריר.
הא רויא נפשין מכס מריר. מור קדים ספי
מכל מינא:

ברא פד חטי אבוהי אלקיה. הדר בדר ליה ביני
בוקי. ממזרי נתיני שתוקי סימניך שינא ובר שינא:
פורקנא שדר למלכותא. בעגל אוקמא אחזקתא.
אף על גב דליכא זכותא. הכי אמר מר הנא תונא:
אלה שמיא רחים נפשין. אפיק מינן כל מרעין
בישין. הא כדון סני לן נכתשין. אמאי לא חש
מר לעגונא:

רומחין וסייפין מאני קרב. על חור על חמר
אדום ערב. כל מילי דמר עביד כרב. נפל
תורא חדד סכינא:

דינא דמלכותא לא יפטר. ליצרא בישא בתכיף
ימגר. דצריך נגר ובר נגר. גירא בעינא דשטנא:

שיר בקשות ושבתה יד

ושכלל קרתך עמד לגו. די להוי להימן במיגו.
שדרך מישך עביד נגו. זהורי תכלא ארגוונא:
סודרא דרבנן אנת. ליכא תו ייליל ולית גנת.
טופסא דמלכא להוי מנת. היכדין בת דינא
במל דינא: תם

ס' יוסף בנימין ובתיבת שנויות מרדכי. בן

יודוך מ'לך דר במרומים. עליון נעלה רם על
כל רמים. ביום קדשת מכל הימים. לעם בחרת
קודש ישראל:

ספרו רוננו יחד תהלות. ברון פה צמ בשיר
המעלות. לסיבת סיבות עלת העלות. עושה
גדולות אור נר ישראל:

בינו דרשו מעל ספר וראו. אותות אל מה רמו
נפלאו. כלם בחכמה לספר נלאו. קצות דרכיו
אישי ישראל:

יום כ"י בו שבת אזי תרונה. דעת שפתיכם
באמרי בינה. חסדי אל וגבורותיו מי מנה.
יקר תפארת נצח ישראל:

מי יכול ספר את כבוד הודו. יהלל איש מעפר
יסודו. לולא כי הוא חלק מכבודו. כן דבר
מלכות ישיר ישראל:

נא הגברים אנשי סגולה. חזקו עמדו בבית אל
בליח

בלילה. בשכר זאת אל חי יחיש גאולה. לציון
גואל גאל ישראל : תם

סימן עזרא חזק. כח

עורי נצורה כבבת. דברי שיר לקראת שבת.
כבוד עם קדושים רבת. מזמור שיר ליום השבת:
זכור יום שבת בחבה. עץ היים היא למחזיק בה.
אהיה לך חומה נשגבה. אם אתה קדשת שבת:
רועה נאמן בצדקו. ישמח במתנת חלקו. מסיני
וזוריד דת חוקו. בו כתיב שמירת שבת:
אשרי העם שכבה לו. שומר שבת מחללו. מקדם
לנחלה לו. רצית תכנת שבת:

חזק ישראל גוי אחד. בחרת בם אתה אחד.
לזכות כלנו כאחד. לעולם שכלו שבת: תם

מזמור שיר ליום השבת. טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך עליון
להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי
גבל עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יהוה בפעליך במעשי ידיך
ארנן: מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך: איש בער
לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרוח רשעים כמו
עשב ויציצו כל פועלי און להשמדם עדי עד: ואחה מרום לעולם
יהוה: כי הנה אויביך יהוה כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל
פעלי און: ותרם כראם קרני בלוחי בשמן רענן: ותכט עיני בשורי
בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק כתמר יפרח כארז
בלבנון ישגה: שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו:
עוד ינוכחון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יהוה
צורי ולא עולתה בו:

שיר בקשות ושבתה מו

סימן שלמה חוק כמ

שלום וצדק נשקו. תמיד יחדיו ידבקו. ימין על
שמאל חבקו. אפריון עשה שלמה:

לשם כבוד מלכות שבא. ועטרת זהב שבא.
גדולה כל חכמת שבא. ותרב חכמת שלמה:
משיב רוח מוריד גשם. בתוך חותם הוא הגשם.
תיבה קולטתו עצר שם. היא בת שבע אם שלמה:
הנה מה טוב ומה נעים. שבת אחים יחד רעים.
חתן בלה שעשועים אז ויתחתן שלמה:

חזקנו אמצנו. חסדך אל קדמנו. הושיענו מצרינו.
ויגדל את שם שלמה: תם

סימן אליהו חוק ל

אשא לבי אל כפים. אל אל יושב בשמים. ערב
בקר צהרים נדבות פי רצה נא יי:

לנפלאותיו עשה זכר. האל חסדי אבות זוכר.
לנכורותיו אין חקר. ואין קדוש כיי:

יה אל דעות דעת חונן. לך אשוב ואחבונן. סלח
חטאי גואל כונן. נא רפאני יי:

השם נפשנו בחיים. תן טל מטר ושנות חיים.
וקרא דרור לשבויים. וציר לקפוץ עם יי:

והוא ישפוט וגם ישים. יועץ וחכם חרשים.
שופטים ושומרים שום תשים. לשפוט משפטי יי:

ששון

ששון שמחה לבן יקר. זרים קמים עלי תעקיר.
משען מבטח לצדיקים. בונה ירושלים יי:
חזק קוה אל מושיע. צמח דוד חיש תצמית. אל
תפלת כל שומע. את קולי ישמע יי:
רצה נא את תפלותי. והשב לי עבודתי. לך
תודה יחידתי. שלום לעם ברך יי:

לא

סימן ישראל

יה אלה מלכות עלם מלכותיה. ורב עם כל דר
ודר שולטניה. הוא יפרוק בעגל עבדיה בר
אמתיה. די רעיונהי יבהלוניה. בעדן עקתיה. יצית
צלותיה. יפיש לי בני חיי ומזוני ישלח משיחיה
דביה רעותיה. ימליך מלכותה. יצמח פורקניה:
שויב ית עטך חבלוי תקיפין. ומן קדמך תבע
אסוותא. בבית אסירי צחיו וכפין. לך זקיף
עינוהי מגו גלותא. קום בריש גלי התמלא זעפין
על קייטין עלי כאריוותא. ולבר אמתך הב
יקר ורבותא. די במימרך שווי רותצניה:
רוגזך יתקף על עמא דמעיקין לי. ושצי בעלי
דבבנא. די מפומהון נפקין זקוקין. ומסתחרין
עלי בעכנא. די בזממהון נחתין וסלקין. ולשרוש
יתי עבדין חושבנא. אלהי בטל תוקפא וחוסרא
מיד מעיקא סגי אמתניה:

אל קרתא רבתא די אתרעית בה. מכל קרתא
די תחות שמשא. כדבקדמיתא תוב שכלל יתה.
ותוב שכינתך לבית מקדשא. תמן יחדון כל
ברוב חדותא. יקריבו קרבן צפרא ורמשא. תמן
יחדון כל ברוב חדותא. יקריבו קרבן צפרא
ורמשא. תמן יתגדל שמא קדישא תמן אלף
אלפין ישמשוניה : ישלח משיחיה

לב

סימן ישראל

יה רבון עלם ועלמיא. אנת הוא מלכא מלך
מלכיא עובדיגבורתך ותמהיא שפר קדמך להחויא
שבחין אסדר צפרא ורמשא. לך אלהא קדישא
ברא כל נפשא. עירין קדישין ובני אנשא. חיות
ברא ועוף שמיא :

רברבין עובדך ותקיפין. מכיך רמיא זקיף כפיפין.
לו יתיה גבר שנין אלפין. לא יעול גבורתך
בחושבניא :

אלהא דיליה יקר ורבותא. פרוק ית ענד מפום
אריותא. ואפיקית עמד מגונלותא. עמד
די בחרת מכל אומיאי :

למקדשך תוב ולקודש קודשין. אתר די ביה
יחדון רוחין ונפשין. ויזמרון לך שירין
ורחשין. בירושלם קרתא דשופריא : תם

אני

סימן אני הוא מרדכי בן ליעקב עבאדי חזק אמן.

אני אספר. באמרי שפר. מונה וסופר יושר אמרים:
ניבי אל ירצה. ואולי ימצא. את אשר אפצה.
בהלכות שבת:

יום עונג נקרא. ארח לחברה. ואש הזרה. לא
טוב מבעירים:

הלמד תורה. לאור לא יקרא. יטה במהרה.
מדליק בשבת:

וצר ומעבד. הוא כשה אובד. מוחק ומכבד.
המה אסורים:

אף המשמר והמעמר. ומרקד מימר. ומחלל שבת:
מכבה מבעיר. חמת אל יעיר. אך חולה צעיר.
מקדש מותרים:

רודף לרצות. הצל בכח. מותר לברות. חוץ
תחום שבת:

דבור הוא אסור. בלאו לא תפור. ולתוכחת
סור. את קולך הרים:

כותב אותיות. ומחתך תוליות. ומפשיטי שיות.
גוזז בשבת:

יקריב קרבנו. אם העלים עינו. ועל זדונו. אותה
החרים:

במלאכות טקל. סקול יסקל. ואך מקלקל. פטור
בשבת:

נשים חייבות. בקדוש לשבות. תכשיט זהבות
צאת בו נזורים:

לא בגד תקרע. שדה לא תזרע. אל תהי ברע.
לסתור בשבת:

יום בו מוהלין. מרבין תבשילין. ורק אין צולין.
בשר ותורים:

עשות שפטים. בשער מורטים. גם טוחן חטים
בוררים וזורים:

קוצר וחורש. ודש ומשרש. אופה פורם. על אש
בשבת:

ומוציא משא. עונו ישא. גם על הכנסה מוזהר
בשבת:

ברשות הרבים. מלטול תייבים. תורה וכתובים
יחד נסקרים:

עבדך ובהמתך. ינוחו אתך. ושדה מקנתך. אל
תת לשכירים:

בנין לא תבנה. קגין לא תקנה. ולא תענה. נפש
בשבת:

אורג בגדים. צובע מאדים. ובפטיש דודים. כלם
אסורים:

שיר - קשות ושבתה

דבר לא נתכן. לא תסור מכאן. ולמסוכן.
שחוט בשבת:

יולדה מותרת. אח מבערת. מבור קושרת. אלו
קשרים:

חפץ בכבודו עושר בצדו. עולם בא נגדו. שכלו
שבת:

זכור ושמור על יין תנמור. ושיר ומזמור. בו
משוררים:

קדוש ועליון. שוכן דר חביון. דרוש לציון.
שומרי שבת:

אמץ בית יצחק. רם שוכן שחק. בספר יוחק
שמם דור דורים:

סימן מרדכי עבאדי לך

טהללך ורוב גדלך. אין לו תכלית קצה וסוף. אין
גם אחד יערוך לך. הלל גמור עד לאין

סוף. ומי האיש לבו הלוך. יזכיר תהלות יי:
רקיעי ערבית מכון. מעון זכול גם שחקים. רקיע

אחרון תכון. נכספים ומשתוקקים. עדי כל
איש הנו נכון. ישר ישראל ליי:

דוממים כרובים אישים. היות אופנים חשמלים
טלאבי מרום תרשישים. שרפי קדש וא-אלים

עד כי שואלים ודורשים. קדש ישראל ליי:

בוכבים

שיר בקשות ושבתה יח

כוכבים שמש ירח. וגם שאר כוכבי לכת. חיתו
שדי עוף פורח. כל אחת שיר היא
עורבת יחד כל בשר ורוח. יהללו את שם יי:
יורוך כל מעשיך. ותבחר לשון עדומים. חי
כמוני יודוך. יהללך כל הימים. לפני
כסא כבודך. נאווה קודש בית יי:

עבדי האל יודו לשמו. כי צדקה עמם עשה.
ויברא האדם בצלמו. להודות לו פנים
נשא. ומכל מלאך הקדימו. לומר לשם יי:
סימן מרדכי עבאדי חזק לה

משמים שלום לעם. בני אברהם אהובך. תשלח
מהר ותושיעם. וישבעו אז כי טובך.
ולהם תהי מנחם. בהראותם את הוד נועם בית
מקדשך ולשם תנחם. לעיר ציון היא עיר דוד:
רוח נכון רוח חיים. להם יוסף אדון עזרא.
בקר ערב וצהרים. יהי להם מחסה סתרה.
ויקריבו בית אהרן. ומשה שר את השירה. ולוי
על קרבן ירון. למנצח שיר לדוד:

דרשו אל חי כל עובד יי. אדון על כל המעשים
זן ומפרנס לכל בריה. ועושה פלא ונסים. וחסדו
כמים לים מכסים. לעמו ועבדיו המיחלים חסדי דוד:
כל יום תמיד הללוהו. ובכל שבת ובכל יום

טוב בהיותכם בית נודה. רננו ליי כי טוב. ובקהל
עם רוממוהו. כי תהיו כגן רטוב. ואליחו יבשר
הוא. ביאת משיח בן דוד :

יהודה וישראל רבים. כהול אשר בשפת הים.
כלם רעים ואהובים. ואז ישיתו את עדים. כמל
על עשב ורביבים. שמים יתנו פרים. ולהם שי
מקריבים. כימי שלמה בן דוד :

חזק ואמץ אנשי לבב. עדה העומדים בלילות.
ורפא אל לבני חובב. המשוורים במקהלות.
ומבקש אל שאול שואל. תמלא לו כל משאלות.
ולמר דרור יהי דרור. בהצמיח צמח דוד : הם
סימן מאיר חזק לך

מלא פי שירה וזמרד. לכבוד שבת. היא מלכתא
יפה ברה. פני שבת. חי חי שירו זמר אהובים.
שירי שבת. אז ישמחו שמחת רעים ביום שבת :
אשכול דיכופר בשר נא. יום מנוחה. בזכות
משה רעיא מהימנא. נא הצליחה הושיעה
נא וגאלנא. המציא מנוחה. אז נשירה ונרננה.
לנו הרוחה :

יחיד רחמן פרום לנו. סבת שלום. קבצנו לזבולנו
עיר השלום. חי חי שלח לנו משיחנו. מלך
שלום. במהרה בימינו. אדון השלום :

הזק חברת כל ישראל. קטיט בלילות. ולנצח
שמרם חאל. ברוב ברכות. יראו בבנין מקדש אל
יקריבו עולות. יזכו לעולם חבת אל. בלו שכחות :תם
סימן רפאל לז

רוננו וישבחו לאל ישראל עמו. נתן לנו יום השבת
לזמר לשמו. שמרו שבת באישון בת ונס תחוטו
אדם בו לא ידאג. רק יעונג בשר ורגלו יערב
שבת הוא קדש לנו. ברוך אשר בחר בנו :
פינו ולשוננו יהגה. בתורה ישגא. בשבת ינשא
כל גיא והדל עמו. מרחת משא גם לא ישא
הוא עלי שבמו. בלבושים יכבדהו. ישמרהו כי
יום קדוש אין כמורו. שבת ליי אלהינו
ראש למצות נתן לנו :

אודה שמך ארוממך אב הרהמים. יוצר הרים
בורא רוח רוכב שמים. בישת ימים כלית
מלאכת עולמים. יום השביעי מנוחה. אין אנחה
בו נשמחת. כל הימים. ביום זה שבת קדשנו
נשמה יתרה לנו :

לכבוד שמך תמהר את גאולתנו. כי ארכו לנו
הימים בגלותנו. פדנו מידי אויבנו. וחעלנו
אל עיר קדש החמודה. נקריב תודה כל בית ישראל
ויהודה חזקנו. אמצנו בבנין בית מקדשנו :תם

שיר בקשות ושבתה

לח

סימן שלום

שבחו אל עדת ישראל. בליל שבת הללו אל.
כי בו פחר האל. לעם בני ישראל:

לפני אל ערכו שירה. בליל שבת החמורה. כי
היא לפניו חביבה. ונחנה לבני ישראל:
ונשיר לך שיר זמירים. לכבוד עם היקרים. לפני
האל הם משורדים. זרע בני ישראל:

מרום שוכן שחקים. קרנם לעטף תקים. וקצצם
ממרחקים. ושלח גואל לבני ישראל:

אלי פרך זאת החברה. ותכנוה בית הבחירה. ואז
נשיר את השירה. בניב ובשפה ברורה:

חזקנו אלהינו. בבית מקדשנו. ושלח לנו משיחנו.
הוא יבנה בית שלומנו: תם

למ

סימן מרדכי עבאדי

מה נעים נאווה תהלה. לדר מעלה. לשיר עם
אנשי סגלה. בקהל יי:

רננו יחדו וגילו. לאל הללו. לרוכב ערבות סלו.
לפני יי:

דרשו יי וגודלו. איש עלי דגלו. שירו לו וזמרו לו.
עבדי יי:

כעת רון יהנה פיהם. ביום שמחתכם. יום שבתכם
ומועדיכם. מועדי יי:

שיר בקשות ושבחח כ
יהי שלום בחילכם. באהליכם. גם אתם וגם פניכם.
דורשי יי :

עבדי האל העומדים. על הפקודים. ליל שבת
קדש נצמדים. בבית יי :
חזקו ועזרו ישנים. לעשות כוונים. לאדוני האדונים.
האל יי :

יסד שיר להללו. נתן בקולו. בשמחת בנו נולד
לו. לשם יי :

איש מרדכי שמו הטוב. בגן הרטוב. בסטן טוב
יראה בטוב. ישע יי :

אורך ימים ושנות חיים. נא פי שנים. יוסיפו לו
משמים. מאת יי : הם

סימן יוסף חזק למ
ידוך כל הטיחלים. עליון יושב שמים. כי רחמך
גדולים. ערב בקר צהרים. מי אל כמוך באלים
ישתחוו לך אפים. ואודה לך במקהלים. בתוך
עיר ירושלם :

ושם נגיל ונשמחה. בקול רנה וצהלה. בנוהל על
על מי מנוחה. לישרים נאווה תהלת. ונסו יגון
ואנחה. עיר ציון היא דורש הן לה. והיתה אז
הרוחה. בקול ששון וקול שמחה :

סלעי ומצודתי אתה. כבודי ומרים ראשי. ביום

אשר בו נתת מנוחת שלום לנפשי. חמדת
 ימים לו קראת. ובו אשיר את שיר רחשי. ולעם
 ישראל צוית. והיה ביום הששי:

פי יספר צדקתך. כל היום תשועתך. וגם עד זקנה
 ושיבה. וכמה טובה מרובה. לאלף וגם לרבבה.
 יהיו לרצון אמרי פי. ויערב לך צפצופי. מדבש
 ונופת צופים:

חזק אמן את עם נקדש. קמים לפניך בלילות.
 ועורכים לך שיר חדש. אל קדוש יושב תהלות.
 בבית בנוי מימות מקדש. מחלים לך נורא עלילות.
 ויתגדל ויתקדש שמך רבא במקהלות; תם

מ

סימן יהודה

יה מלך רם ומתנשא. הצל עמך מיד שוסה.
 זמנים חלפו וקצי. חיש הראנו בישע יה:
 הודע בעמים עוזך. נגילה בישועתך. בזכות יצחק
 עקדך. חי גאל עם עובדיה:

ונשמחה בגיל ורון. כשמחת לבב אהרן. בזכות
 ישני חברון. וזכות משה בר בתיה:

דברי שלום יבשר נא. אליהו איש תבונה. ערי
 יהודה תבנינה. לבני יעקב שבטי יה:

האל ברך זאת החברה. היה נא להם לעזרה.
 וישירו את השירה. בעיר ציון משוש קריה:

חזק עמך ישראל. ומזבח הרום רפא אל. ולשר
עמך הןא מיכאל. אחד מבני עליה: תם

על סדר אלה בית מא אביעה שירה
אנכי אשאל מעם. אדני האלהים. אמץ וחזק
שמור גם ברך אנשי בקשות:

בעת רצון הם קמים. בשיר לך מרוממים: אמץ
גמולם השב להם. גם שלום אהליהם: אמץ
דגל מזלם הרם. דגן תירוש עטרים: אמץ
המון שיריהם קבל. הסר שכמם מסבל: אמץ
ועד הכן ספוקם. והרבה לחם חקם: אמץ
זכרם יעלה לרצון. זרעם יוסיפו עלצון: אמץ
חיים טובים תן להם. חן וכבוד לפנייהם: אמץ
טהר את לכותיהם. טוב כפול תתן להם: אמץ
יום שבת מתקבצים. יחד כגבור רצים: אמץ
כלם כאחד קוראים. כל שירי דוד מזמרים: אמץ
לפניך אמריהם. לרצון כל דבריהם: אמץ
מענה פיהם שמע. מזכול קדש הופע: אמץ
ששון ושמחה ישיגו. סביב תורתך יהגו: אמץ
עזרם לכבוד שמך. עליהם רחמיך: אמץ
פנה להם לעזרה. פרום עליהם סתרה: אמץ
צורי שור אויבי קמי. צרים עלי כל ימי: אמץ

קומה אלי עזרה לי. קדש שעה מהללי : אמן
 רעני והנחני. ראות ביתך הראני : אמן
 שובה אלי למקומי. שעה לקול נאומי : אמן
 תשלח לי מבשר טוב. תשב עמי לראות טוב : אמן

מא

סימן יהודה

ישמרך באישון בת. כי תשמור דיני שבת.
 ארבעים הסר אחת. אלפים תחום שבת :
 האל נערץ בקדושה. בששת ימים עשה. את
 הים ויבשה. וביום שביעי שבת :
 וקדש בריך אותי. כי בו נח ממלאכתו. על כן
 ישמרו עדתו. ישראל את השבת :
 דברי שירה ושבתה. ביום שבת מנוחה. הסר
 יגין ואנחה. זכור את יום השבת :
 הנשמה יתירה. ביום השבת שורה. על ישראל
 תפארה. הם שומרי שבת :

חזק אלי בגבורה. לעדה הבחירה הם משוררי
 השירה. מזמור שיר ליום השבת :

אתיא ותהייה די עבר עמי אלהא עלאה שפר קדמי
 להוויא: אתיחי כמה דברבין והמתהוי כמה תקיפין
 מלכותיה מלכות גלם ושולטנה עם דר ודר :

מב

סימן ישראל

יום ליום אודה לשמך אל אני עבדך. קול
 ושיח

שיר בקשית ושבתה כב

ושיר חדש וזמר טוב אערוך נגדך. על אשר
טובות גמלתני ברוב חסדך. צור שמע שיחי
והקשב ממעון שמיך:

שמך נורא אלהים חי ומלך עולם. מלאכי מרום
יהודוך בניב מלולב. לחזות נועם יקרך
יאהבו כלם. ישאלו איה מקום כסא כבוד הודך:
רם ברום עולם אשר הדר והוד לבשת. גברו
עצמו פלאיך מאד נשגבת. אחזה שחקוכוכבים
אשר כוננת. כל נברא בחכמה כוננו ידיך:
אל גדול כח פקח קוח. מבור גלותי. צמאה
נפשי למקדשי פאר חמדתי. חיש רפא צירי
ושלח צירי משוש תקותי. לעתירתי שעה קרוב
לכל קוראיך: תם

קרוב חי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו
יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם.

סימן שמעון לביא מג

בר יוחאי נמשחת אשריך. שמן ישון מחבריך:
בר יוחאי שמן מישחת קדש. נמשחת ממדת הקדש
נשאת ציץ נזר הקדש. חבוש על ראשך פאך:
מושב טוב ישבת. יום נסת יום אשר ברכת.
במערות צורים שעמדת. שם קנית הודך
והדרך: בר יוחאי

עצי שטיט עומדים, למודי יי הם לומדים. אור
מפלא אור היקוד הם יוקדים. חלא המה יורוך
מורך : בר יוחאי

ולשדה תפוחים עלית ללקוט בו מרקחים. סוד
תורה כציצים ופרחים. נעשה אדם נאמר
בעבורך : בר יוחאי

נאזרת בגבורה. ובמלחמת אש דת השערה. וחרב
הוצאת מתערה. שלפת נגד צוררך : בר יוחאי
למקום אבני שיש. הגעת לפני אריה ליש. גם גלת
כותרת על עיש תשורי ומי ישורך : בר יוחאי
בקדש הקדשים. קו ירוק מחדש חדשים. שבע
שבתות סוד חמשים קשרת קשרי שין
קשרך : בר יוחאי

יו"ד הכמה קדומה. השקפת לכבודו פנימה. שלשים
ושתים נתיבות ראשית תרומה. את כרוב
נמשח זיו אורך : בר יוחאי

אור מופלא רום מעלה. יראת מלהביט כי רב לה.
תעלומה ואין קורא לה. נמת עין לאתשורך :
אשרי יולדתך. ואשרי העם הם לומדיך. ואשרי
העומדים על סורך לבושי חשן תומיך
ואוריך : בר יוחאי

שיר בקשות ושבחה כג

אודה ה' מאד בשיו בתוך רבים אהללנו : אהללה שם
אלהים בשיר ואגדלנו בתודה ; ה' עוזי ומגני בו
בטח לבי ונעזרתי ויעלזו לבי ומשירי אהודנו :

מה

סימן מדכי עבאדי

מרומים ישכון עם קדשי. במנוחות שאננות.
בעיר קדש מעוז נפשי. שם ישמחו בנים בנות
לנצח על נגינות. שמחת עולם עלי ראשי. אז
בתוכם אעיר רחשי. ירחש לכבי דבר טוב.
שומר שבת מחללו. דרור גאולה תחיה לו. מה
טוב חבלו וגורלו. חי לעולם שכולו טוב :

רוח חדש אמרי שפר. בתוך קרבי אל יחדש אניד
שבחיו אספר. בעוז ידו הדרת קדש. הלל
נרצה לי יקדש. אדמה לצבי ולעופר. לפני דודי
אשכול כופר. רצוי נבחר מזבח טוב :

דרכי ציון במחולות. בכנורים ופנבלים. יבשרו
בתהלות. שבטי יה לו מהללים. עת כי
יעברו גאולים. ישירו בקולי קולות. למנצח על
נחילות. יהודו ליי כי טוב :

כי יבואו לראות פניו. חגם חדשם ושבחתם. שם
ישבו בבית מעוניו. כל יום תהי ננינתם.
בחצריהם ובטירותם. אז שם יקבוץ כל המוניו
ישמח לב איש יראו עיניו. כיום טובה יחיה בטוב.

שיר בקשות ושבחה

מו

ס"י אברהם ענתבי

אור צח ופשוט עלת כל העלות. לך דומיה
יחדלון הקולות. אין אומר ודברים אין
דורשים תהלות. מי ישמיע כל תהלות יי:
אדם הגדול קדמון לכל קדומים. ממנו תוצאות
חיים קימים. עשר קדושות. אורים ותומים
צור כל העולמים יה יי:

בכתר שם טוב הנעלם מכל. מרום וקדוש לעילא
מכל. לחקור ולדרוש אי אתה יכול. עין לא
ראתה זולתך יי:

רעים ורודים כלם מתאימות. חכמה ובינה נקבו
בשמות. יחד מאירות זכות נעימות. רחמיך
רבים יי:

העומדים בבית יי בלילות. נבחר מזבח טוב
ועולות. חסדי האל כל יום עליהם עולות
יומם יצוה חסדי יי:

מרהוק יי נראה לנו. הביטה וראה את חרפתנו
נאזר בגבורה הך את צרינו. עוררה את
גבורתך יי:

עבור על פשע היא תפארתך. וזה חסדך ואמתך
לבני ישראל עם נחלתך. זאת נחלת עבדי יי:
נחזה בישיבת ציון עיר קדשנו. נצח ישראל החש
פדנו

פדנו ולמה לנצה תשכחנו. הלעולמים יזנח יי :
תנה הוד הדר ועדי עדיים. ונראה בטוב עיר
ירושלם. הכנויה היא רחבת ידים. בונה
ירושלם יי :

ברכות לראש צדיק יסוד עולם. יסד היכל ודביר
ואולם. יאירו ככוכבים בהלם. נסה עלינו
אור פניך יי :

יה החזר עטרה ליושנה. מלכות בית דוד
כבראשונה. קבץ נדתי מכל עבר ופנה. אז
אשיר את השירה הזאת ליי : תם

מן

סימן אברהם

אור צח ומצותצח ועליון. וחוא נעלם מכל רעיון
ולו נודה בפה הגיון. כי אין לו צורה ודמיון
ומי יוכל ישיג רעיון. בכלל הוא האציל הכל. ויום
שבת כלול מכל וכו שבת אדון הכל :

בו יתענגו עליונים. בשמן טוב ועדונים ופבו גכתרו
ראשונים. ובכללם אחרונים. בחכמה בינה
ניהנים. מאדון כל האדונים. אשר בחר נאמנים
מצא זרע האתנים :

רוננו בדעת ישראל. בהסדו יביא הגואל. בזכות
שבת יבנה האל. את עיר ציון שם מקרש אל
לעם נושע בחסד אל. על כן נשבת לאל. בבוא

אליה

אליה וגואל. ינוחו בו כל ישראל:

הודו לאל רם ועזרה. על אשר נאזר בגבורה.
עומד ישראל תפארה. הוא יחזיר העמרה.

בזכות משה והתורה יקבץ את שם פזורה. אזי
גשמה באל נורא. וירום הודו בחברה:

מידא דכיא בשמים ראש. מתנשא הוא לכל לראש
אחותי היא אותה דרוש. ואת עמך אתה תדרוש:

חזק אמן לבבנו. בליל שבת הוא קדשנו. שלומך
פרוס עלינו. בקדושתך קדשנו: תם

סימן אני יצחק חזק מח

אדון יחיד יסד ארץ בתכמה. כונן שמים בתבונה
נעלמה. חפליא ועשת בדעת ומזמה כל

חנשמה תהלל יה י:

נוצר חסד גדול ורם על כל אל. נאזר בעוז
גבורותיו מי ימלל. בתפארתו כל יצורים

מחולל יוצר הרים ובורא רוח י:

יה נצח ישראל שוכן שחקים. הודו כסא שמים
וארקים. חי עולם בשמו ירננו צדיקים. נפשי

אויתך בלילה י:

יושב על כסא סוד שרפי המוני. יצר חיות ואופני
מעוני. דמות חותם המלך לפני ולפניו

ברב עם הדרת מלך עולם י:

צור יצר אדם כולל כל נשמות. אחור וקדם בו
המה רשימות. בעבודתו נותן עוז ותעצומות
לראות באור פני מלך יי :

חלף חק ועבר ברית כל יושבת. העלים מאור
עליון ביה אישון בת. ניהם ואמר שיר ליום
השבת. טוב לרודות ולזמר ליי :

קדשת מאז את יום השביעי. הנחלתו לזרע קדיש
מרגועי בו אשמח אהללך צור נושיעי.
כי שמחתני בפעלך יי :

חזקו עמי ושמרו שבתות אל. שתים כהלכה בכח
ואל. כי בזכות זה יחיש לציון גואל. בונה
ירושלם יי ;

ממ

סימן יוסף

יושב תהלות ישראל. אקדיש בעדת אריאל ולפניו
שירה אחדש. ביום זה שבת קדש :
ואני אשיר עזך. פי ימלל תהלתך. ואערוך לך שיר
ותהלה. ברוב חדוה וצהלה :

סמכנו יה אלהינו. ביום זה שבת קדשנה. חאר
עיננו בתורה. כי היא סגולה יקרה :
פדנו מכל הצרות. אתה נאזר בגבורות. הסר יגון
ואנחה כי היום שבת מנוחה :

חזק קהל עם סגולה. ותחיש להם גאולה. ותבנר
בית

בית הבחירה. ואז נשירה ונזמרה :

סימן יהוה

נ

ידיד נפש אב הרחמן משוך עבדך אל רצונך :
 ירוץ עבדך כמו איל. ישתחזה מול הדרך. כי
 יערב לו ידידותך. מנופת צוף וכל טעם :
 הדור נאה זיו העולם. גפשי חולת אהבתך. אנא
 אל נא רפא נא לה. בהראות לה נועם זיוך :
 אז תתחזק ותהרפא. והיתה לה שמחת עולם :
 ותיק יהמו רחמיך. וחוסה נא על עם אהובך. כי
 זה כמה נכסוף נכסף. לראות בתפארת עוזך :
 אנא אלי חמדת לבי. וחוסה נא ואל תתעלם :
 הגלה נא ופריש חביב. עלי את סבת שלומך.
 תאיר ארץ מכבודך. נגילה ונשמחה בך.
 מהר אדוב כי בא מועד. וחננו כימי עולם :

סימן אברהם

נא

אגדלך אלהי כל נשמה. ואודך ברב פחד ואימה :
 בעמדי תוך קהלך צור לרובים. לך אכרע ואכופ
 ראש וקומה :

רקיעי רוג הלא נטה במבטא. והארץ יסדה על
 בלימה :

היוכל איש חקור את סוד יוצרו. ומי הוא זה בכל
 קדמה וימה :

שיר בקשות ושבתה כו

מרומם הוא עלי כל פה ולשון. אשר הפליא ועשה
כל בחכמה. ויתגדל בגוי קדוש ועליון.

ויתקדש שמייה רבא בעלמא : תם

סימן ופאל

נב

רם אור גדול נעלם. כתר מכתיר עולם. בחכמה
עשה עולמות כלם. מבינה האיר. לכסא

כבוד יזהיר. בחסדו אמר עולם יבנה נאזר
בגבורה. ישבחיו מי מנה :

פה כל בריה תהללך צור תפארת. לנצח כל בקר
שיר אומרת. מזיו הודך כל העולם מזהרת.

ויסוד עולם צדיק. ברכה בה יריק. וימלוך בה
מלכות לעולם :

אל הבורא שמים. יצר מלאכי מחנים. מהם מאש
ומים. וחיות ואופנים ואראלים :

בשש עשה עולמו. ויצר אדם בצלמו. כולל כל
נשמות עמו. באחור ופנים הם עומדינו. כולם

ויום שביעי שבת קרא לו יום השבת. נתנולעמו
לעד עולם :

אשרי איש השומר שבת כהלכתו. נותנים לו נחלה
בלי מצר. והאל לו עזר. וכל רנע ופעת

אנחתו. השומרו מדביר חול. השם עונו ימחול
ימהר גואל ובנין אולם :

כל ברואי מעלה ומטה. יעידון יגידון כלם כאחד
 " אחד ושמו אחד :

שלישים ושתיים נתיבות שכילך וכל מבין סודם
 יספרו את גדלך. והם יכירו כי הכל שלך.
 ואתה האל המלך המיוחד : יעידון

לבבות בחשבם עולם בנוי. ימצאו כל יש בלתיך
 שנוי. במכפר במשקל הכל מנוי. כלם
 נתנו מרועה א ד ; יעידון

מראש ועד סוף יש לך סימן. ציון וים וקדם
 ותימן שחקותבל לך עד נאמן מזה אחד
 ומזה אחד : יעידון

הכל ממך נזכר זכור. אתה תעמוד והם יאבדו
 אבוד. לכו כל יצור לך יתן כבוד. כי מראש
 ועד סוף הלא אב אחד : יעידון

ובתורתך " אלהינו כתוב לאמר :
 שמע ישראל " אלהינו " אחד : שיר למעלות וכו'

אדון עולם אשר מלך. בשרם כל יציר נברא :
 לעת נעשה בחפצו כל. אזי מלך שמו נקרא :
 ואחרי ככלות הכל. לבדו ימלוך נורא :

והוא היה וחוא הוה. וחוא יהיה בתפארה ;
 והוא

ותוא אחד ואין שני. להמשילו ולהחבירה :
 והוא ראשון והוא אחרון. לכל חומר ולכל צורה :
 בלי ראשית בלי תכלית. ולו העוז והמשרה :
 בלי ערך בלי דמיון. בלי שנוי והתמורה :
 בלי חבור בלי פרוד גדול כח והגבורה :
 והא אלי חי גואלי וצור חבלי ביום צרה :
 והוא נסי ומנוסי. כנת כוסי ביום אקרא :
 והוא רופא והוא מרפא. והוא צופה והוא עזרה :
 בידו אפקיד רוחי בעת אישן ואעירה :
 ועם רוחי גייתי. אדני לי ולא אירא :
 במקדשו תגל נפשי. משיחנו ישלח מהרה :
 ואנו נשיר בבית קדשי. אמן אמן שם הנורא :

נה

אברך את שם יי הנעלם מכל נמצא, ואקוה חסדו כל ימי על
 כל טוב אשר עשה. נתן לגד את ההורה לזכותנו
 רצה. והאל ברוב חסדיו פניו לעטו נשא. ובטובו ישלח לנו
 את משיחנו במרוצה, עמו אליהו הנביא לקיים את המשא :
אברך את ה' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי :
 שויתי ה' לנגדי המיד כי כימני כל אמוט : לכן שמח
 לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכון לבטח : כי לא תעזוב נפשי
 לשאול לא תתן חסידך לראות שחת : תודיעני אורח חיים
 שוכע שמחה את פניך נעימות במינד נצח : רבי הנניה וכו'
 תמו הבקשות. שבת לאל עושה חדשות :

פתיחות

סימן ישראל

א

יה אל חשבת גלותי שים כמון ברק. עד אנ
מכלי אל כלי אירק:

יחדש כנשר נעורי. יושר לפי אמרי.

שש אנכי בשירי. אשר הם מרפא לצירי

רב הוד ליוצר יצורי. אשר שם בפי דברי.

אל משמים ישעה זמירי. כשיר דבורה וברק: תם
סימן ישראל

ב

יהב חכמתא לחכימין. ומנדעא ליודעי בינה:

שוי בפומי פתגמין. בכל עידן ובכל זמנא.

רחיצנא עלך רב עלמין. תנהיר שכלי כבוצינא.

אל חכמתא דיליה היא ולמן די יצבי יתננה: תם
סימן ישראל

ג

יה מן רוב גלותי ומלטולי בי נור דליק. ובי נחית

ובי סליק:

יתמון עיני בעל דבבי תקיף אולמיה. ואנא חליש

וקליש בהיל מקמיה.

שייף עייל שייף נפיק ומן קדמך תבע רחמי

ותושבתך תדיר מרגלא בפומיה.

רעיא מהימנא דכל שמירין חמי שור עם רחוכך
מרגליתא דלית בה שימי.

אל ישראל קנא שמיה עד אנ בין אומיא יהא
פליג וחליק: תם

סימן ישראל

ד

ידידים לאל נבחרו. ובהם אל מכל עם חפץ.
שוכנים בגלות ישברו. לאל יקבוץ אשר נפץ.
רגלי כבשר על הר ינהרו. ועל הגבעות קפץ.
אל תעירו ואל תעוררו. את האהבה עד שתחפץ.

ה

יפה קול ומטיב נגן כבד את ה' מהונך. ואשר אין
לו קול כהוגן רון ממה שחנך. כי הוא
אל לכל נוצר ומגן והוא שם ניב בגרוך. הוא
אל אביך קנך הוא עשך ויכגנך: תם

סימן ישראל

ו

יסמר שערות בשרי. בראותי עבר דר בשרי.
שם בכיסו בל בצרי. ולא יועיל לי בצרי.
רעד אסלד בצירי כדלת תסוב על צירי.
אל יגל לבי בשירי ואקדמנו בשירי: תם

סימן ישראל

ז

יפתח איש את ידו בהיותו על איתנו. ויחנן דל
ואביון מהונו. כי גלגל הוא שחוזר על

אופנו. אם לא בא הוא בא בנו או בן בנו:
שמור תם וראה איש ישר לעשר. את כל קנינך
בשביל שתתעשר. התכונן אשר מלח ממון
חסר. ולכל קנין חסרונו הוא יתרונו:
רצה להפק לרעב לחמך. ואל תדכא את הדל
במר שיחך. ראה העני עומד על פתחך. ואל
שדי נצב על ימינו:

אם פתוח תפתח את ידיך לאביון. אל חי יפתח
לך אוצרו עליון. ואם תקפוץ יר הונך
בקיכון. התעיף עיניך בו ואינו:
למי אתה עמל לילה ויומך. לעזוב הון לאחרים
במקומך. גנוז את עמלך לעצמך. ביד אל
חי גאמן על פקדונו: תם

ח

אל תתהלל אדם גביר. מלין בפניך אחביר. כי
אחרי דרגא יבוא תביר:
אדם עוצבי אל תאנח. כי את מר ונאנח. כי
אחרי טרחא יבוא אתנח:
אדם מתורה אל תחריש. ומחטאין תהי מפריש.
כי אדם מעולם אזלא גריש:
בת קול מכרזת ואומרת. ובפתח תשובה מעיילת
ותבל רשעים שלשלת:

ישינו בגבולם. יפרו ירבו לעד עולם. כבני
מלכים ורוזנים;

הדור ברך לעדת אל. ברכת משה ראש בני
ישראל. בזכות זה מלאך רפאל. תרים בני האיתנים:
חתן נעים שמו הטוב. יגל וישמח במזל טוב.
שוה עליו ברכות טוב. ברכת אבות הראשונים:
יחיד שמך לעד אהלל. בקהל קדוש יומם וליל.
ומי יוכל לגמור הלל. באלפי רבבות שנים:
חזק לעם ידיך. עבור דוד עבדך. נא הראה
להם כבודך. יהיו על מקדשם חונים:

מלא א' כסאת

סי' יצחק

ידך עשת לאור עיני. אוחיל לך צורי הודי.
נאמן יה גאל לי. אדרוש אלהי ועזו. יראיני
נהו דודי:

צור נעלה בא לגני. כי אומני אל מעוני. נאמן
יה גאל לי. חדש לי. אור בנשמתי. יה אל
ואבינה יה אל. בתורתי ואגיד צדקת אל. וגם
תורת האל. היא רפואת כל יסודי:

קבץ עדת עם איתני. זרע יצחק הוא ידידי.
עליון גבר חסדו לעד יחזק הוא ידי. נאמן
יה גאל לי:

חזק שמע לתפלותי. כי בך חשקי ותקותי
ארנן לך אלי. ואשיר יום וליל ביום שמחת
עם ידידי:

סימן הי לא יא פריד אל גולאן
חי אגיד לך נשמן. ואשיר לך כל עדן. בנה
נא לן משכן. מגן אל רחמן. אלי אל יה אלי:
יהי עוד לי לעזרה. יקבץ לעם חביב לי. בתוך
ארצי עיר איתן. ורצה בי נאמן. אלי אל
יה אלי:

סימן רפאל לב פאתני אל קלב
רציני אבי ומלכי. ושירי לך יעלה:
פתח נא שער ברכתך תהינה לראש יוסף:
אל בעוני צורי הבט גלותי. נודדה כאן. פדני
ישר לדרכי ברוך נא שארית יוסף:

סימן חיים לג בעד אל כצאם
חי וקיים אורחי צלת. וגם זמני יתעדן. חי עזור
לי. מידך הודך יזרח על עם נזנת. אל צור
פדה לעם אמלל:

מחסדך עטף את עבדך. מנוחה לי אנא יה
אל יה אלי. לך אהלל יה ענה ושלח לנו
אליהו לישראל עם נאמן:

אל

שִׁיר רֹאשׁט וּשְׁבַחָהּ לַד

להוּ רפאל לך תרחיב גטאלך
אל מטיב לעמך. ישיר לך. צוה לגיל לא ימי ש
סלה. אלי דודי דר שחק. המשך לו אה יה אל
מידך וגלה :

חסדך תן על עם בחונך. הראהו ישע ימינך. חסדך
תן וכו'. אל דודי דר שחק וכו' חם
להנח לה קלבי בחיבך
הרבה לי חנך. יה גלה צפון. במכון שבתך יה
קדשתך. ושים רצונך. עלי הדור. בגלות זה
רב יה חון בתך :

יה אל יה אל מצפה מנך. תמוך ימיני ותעזור
לי. מצפה מנך לך אוחיל. אנא בחסדך כך
אגיל ברוב רחמיך אה תרהם לי :
וזיו הודך תוך היכלי כהן בעבודתו, ולוי על
משמרתו. פשעי ורשעי סלח לי ;

אמץ גא לעבדך. לשמור מצוה ליראה תקין כל
הימים. ושעה לשירי וגם זמירי הבער הקוצים
וגם המוררים :

להנח קן יציהכני אל חוואסר
ינהג לי אל חסד לאולמי. ובחמלתו יחנני. וימחול
חובי גם יחדל אשמי. ויחיש גואל יפדני
ולכן יפה דודי אנה אשמח לעירי אל צח :

ידידי אה אקריב לך שי. ולכן אל ונבחר. מגן
לי. אל ישר זון לי מידך. בחסדך שמך יגדל.
אל טגן לי. ולמה. עזר פני עבדך יתאדם. רזה
תעטוף ולמה ידידי אקריב לך שי: וכו'.

להנני לן יא חילו מאלך ומאלי

אחבירה לך שיר מהללי. מנת חבלי וגורלי.
בכל זמן שדי תעזור לי. שמור נא לי יה גואלי:
יצר וברא עם שבטי יה. גזע אברהם בחיר יה
וחילהון ישגא לעד. תנה להם חיל מן שמיא:
יה בנה נא לבית נאווה. ולעיר קדשך תיסדה
ולתפלתי האזינה. שירי הקשב. ושיחי אורידה
שיר אנידה:

סימן רמאל לח יא סאדתי

רופא חנם אין בלעדו. בלי ציר כי אם מחסדו.
יצר האדם לעבדו. הוא יאיר עליו מהודו:
פריו אל יתן בעתו. לכל הוגה בתורתו. בדרכיו
ובמלאכתו. האל יצליח בידו:

אם לא יתן בטוב דרכו. כחיות בר ישוה ערכו.
בצל אופל יהא סוכו. זה הוא אחרית כבודו:
ליהודים היתה אורה. תורת אל זכה וברה.
מרוטמת ומקרא. לאיש מעפר יסודו:

חֲזָקוּ אֲמָצוּ עִם יִשְׂרָאֵל. הוֹדוּ וּשְׁירוּ לֵאלֹהִים עַתָּה
יָבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל. יִתְרוֹמֶם שְׁמוֹ לְבָדּוֹ:

סִי שְׁאוּל לִמְלֹךְ לְמַאֲלֵי אֵל נֶאֱמַר

שִׁיר אֵל אַעֲיִרָה בְּגִיל וְרִנָּן. חֲתֵן כָּלָה יִרְוֹמֶם.
יִשְׂמַח אֲבֵרָהֶם יִצְחָק יִרְנָן. יְהִי גַם דְּגָלִי
תִּרְוֹמֶם. וּבֵית זָכוֹל תִּפְאָרָה חֵישׁ כּוֹנֵן. וּבִנְיָה
דְּבִיר הַשָּׁמַיִם וּפְדָה אֶת עַם צוֹפִים יִשְׁעֵם
אֵל צוֹר נְעִים נֶאֱמָן:

אֲהוּבָה רַעִיָּה יְפוֹ דוֹדִיךָ. נוֹפֵךְ סְפִיר יִהְיוּ
בְּרָה הִכָּה נָא אֲבֹא אֵלֶיךָ. אֲנִימָה כְּנֶהֱרַ
שְׁלוֹם אֲשִׁיבָה לְמָקוֹם מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ. וְאֲבִיאֲךָ עַד
הַלּוֹם. וּפְדָה וְכוּ':

וְלֶךְ שִׁימְנִי עַל לֵב כַּחוֹתֶם. צוֹר מִשְׁנֵבִי מִעוֹלָם.
אֲזִי אֲשִׁירָה שִׁירֵי דוֹד מִכְתָּם. עַל דּוֹכְנֵי
תוֹךְ אוֹלָם. וְאֲקָרִיב מִנְחָה עוֹלָה וְכִבְשׁ תֵּם. עַל
מִזְבְּחֵי מִעוֹלָם:

סִי אֲנִי רַפְאֵל מִצֵּל אֵל מֵרָאשׁ

אַתָּה אֵל מִנֵּן עֲזָרָה. בֶּךָ צוֹרֵי אֲשַׁעֵן. הַבּוֹחֵר
בְּשִׁירֵי זִמְרָה. כִּי אַתָּה אֲבִי אֶעֱרוֹךְ לְךָ
שִׁיר הַלֵּל:

נִזְרָא לְעַד חַי עָלֵי תִרְחָם. אַתָּה מֵאִיר לְאִישׁוֹן עֵינַי

ברך חתן וכלה. ברכת אברהם ויצחק תמי
להם תתן :

יה רפא אל עם נזנת. בית תפארתם תכונ
ויחליפו כח בתוך עיר צבי שם נשמח ונרנן
חזק וזרח אור יומם. ובו רוחי תתעדן. עשה למע
שמך וכפר חובי כשלג יתלבן :

סי' יצחק מא אצבחת מן ומ

ישבע טוב מנך דודי. עמך ישמח בך מל
אתחנן לך יום וליל. הלל ושיר לך אפצ
אור צח לעד הצלח דרכי :

צור אל גבר חסדך עלן. רפא לחבלי וצירי.
עלי מהודך כל עת יאיר לי. יה מלך ו
שמע זמרי :

חון עלי ידידי. ידך תאמץ חילי.
קבץ פניך יה אל כבבת שמרם ודגלם ה
ושא דגלי :

סי' יעקב מב יא אהל אל

יה בזמרת אודה יה פדה לעבדך משביה. וח
נא על עמלך חסדך הוא יותן עלי יה :
עמך יוחילה סלה. מתי תבנה עיר צביה. קבץ
נדודי. שב דודי עמדי סלה :

ן אל בטחתי לעולם. רצה נא לתפילתי יה ורחם
עלי בגללך אורך הוא יאיר עיני יה:

י יצחק מג הגדתני יא חילו

שיר ישראל ברננים. לאל חי דר במעונים. שירת
משה ציר אמונים. בתוך קהל עם עובד יה:

וה ברכתך אתנו. מקדם בחרת בנו. שמחת
עולם שמחנו. נא הראנו בית מקדש יה:

נון שוכן במרומים. פדה נא לעם הרמים. בני
אברהם תמימים. כי עם קדוש בחר לו יה:

דוש עשה לכבודך. קרא דרור לעבדך. נודה לך
לבדך. בתוך ציון משוש קריה:

מ בלבול גאני וקאל לי

ל יבול עלי מן גני. אשמח בארצך בהיכלי. ואתה
נד מעני. אל יפול עם חביב איתן ואתה הרם

קהל קשור באהבה ועתה הרם ליה. ופדה ליה.
מן. אנא גאל עם חביבי. כי בא עת וזמן. מן

סדך חון על עמלק. אל יפול יה אלי יה אלי
עם חביב איתן:

ל נאמן תשמח לעם איתני בחר האל. יה א.
נורא גלה קץ נטמן. ותחיש לצירי ותמהר

לקהל קשור באהבה. ועתה הרם ליה ופדה
ליה רחמן מגן ליה וכו'

מה אנתא צולטאן אל מלאח
אתה אל טוב וסלח. אל מלך אכטה עליך.
פדה אותי מיד זר ובנה נא עירי עתה:
סימן דוד מן דאלימאן תהווא בדארי
דלני מיד הזרי חון עלי צירי הדרי:
ובנה לי את עיר צביה. ופקוד נא גפן פוריה
ושלח נא מן שמיא אליה. יבשר לעם נבחרים:
דודי ירעני בכרמו. כימי מלך שלמה. מתי
אחזה בית הדומו. וישכון עמי בשערי:
אל תבנה להר הטוב. ואתרוה כגן רטוב. ברנה
ובסמן טוב. וינל בך נשמתי:
סימן מאיר מן מז מיזיקא
מה טוב כאישון בת עין. חתן נעים בן פורת
עלי עין. מלאך הטוב רפאל אותו ישמור.
זרע קדושים והוא תבכור:
אתי בואי כלה יפה בת נסיכים. פצחי רנה
לפני רוזנים וסגנים:
יחיד רם אדון עזרה לנו שוכן שחק. ברכם
ברכת אבות אברהם ויצחק שישו עלצו
הללו גילו בסמן טוב. בבנים רבים חיים
ארוכים במזל טוב:

רחום שלח לנו בן דוד משיחנו. ותשבי
יבשרנו. הוא אליהו נביאנו הוא ינחנו לארצנו
עיר יהודה וישראל. על יד מלאך איש גבריאל
כימי משה הוא נביא האל: תם

סימן הוי"ה ב"ה מח סינקו אנוס יה ביזיר

יה אל מגן ועוזר. עמך לעירך החזר. וכל אויב
חיש פזר. לעיני הכל שא נס:

הרם עם דל ורזה, ושלח כהן ותוזה. ודם הקרבן
יזה. ולוי שיר ישורר:

ובן דוד החישו. נזר זהב הלבישו. ללשכתו
הנישו. ישפוט עמו במישור:

הכרת כל אנשי לצון. ועל עמך שים רצון. קבץ
שארית הצאן. אל תוך נחלת עיר ציון:

ממ אנתה אל ממנע

אתה יודע בחולשת עם נאצלך. ושלח מבשר
ויאמר. בא עת גואלך: יסרתני ואל תעזוב

לי. עת הזמיר בא ונגמר. גלה רצונך: ושלח
גואל לי מהרה. אנא אסירך. נא אסף עתה לעמך

כי הם היילך: אלי אתה מלך ועוזר. מוכך לא
תמנע. ודרשה לעדרי צאנך: קול שיר ורנה

ישמע בעיר ששונך. מלאך רפאל ירפא לעם
גורלך

גורלך : יצרתני בחסדך אזור לי. לעד אהלל
ואומר שיר מהללך :

סימן רפאל טריסמה בידה
רפא צירי אל נאמן כי אתה רופא אומן. את
ראשי. שור חלשי. ותן כח לנפשי :
פתח שער הרחמים. וט שוכן במרומים. על
עבדך. שים חסדך. אין מרחם בלעדך :
אל חי רצה לתפלת. יחורשה לעזרת. במהרה
דרוא קיא. לעט בן הגבירה :

סימן רפאל חזק גג דלא ודליל
רחום בך יגל לבבי. רצני ובחר נא לאמרי פי.
לעירי מבשר חביא. עמי זר לא ינחל :
פדני משבי וריב ריבי. ממך לא ידחל :
אתה הוא רועי חנני. אל מעוני השיבני.
כי עליו לא תדם עיני. ותוריד כנחל :
לך צפיתי מעודי. מתי תשמיד צר שודדי. עד
אן תשבחני דודי. ולך לבי יחל :
חזק רצה נא נאומי. כי אתה צור מרוממי. גרש
אויב ממקומי עת ישועה הוהל :
ישרו הר' רפאל עתמי ואל גב לחן חובה יא עציון סניד
חי הזן לכל תמיד. אתה וזא אתה הוא. אדון
יחיד :

יה אל גואלי סלח מעלי. שא את גורלי. שגבר
חסדך תדיר :

יאירו בהיר. יעידו לך יורו נאמן. ישירו עדת
קהלי בתוך היכלי. צחאל נאדרי זמרתם
שעה תמיד. יס אל גואלי וכו' :

מלכי שולמן לעולם. צוה יה חסדך יומם. על
עם אברהם. יה אלי מלכי יה אל רחמן
דגלם שא נא לעולם צדקך אניה. יס אל גואלי וכו'.
חזק עדת סגולה. ברך חתן וכלה. שנות חיים
להם תנה. יזהירו כאור ספיר. יס אל גואלי וכו'
סימן רפאל חי נג מרש אל חמירי

רצה ישירי אל מלך רחמן רפא צירי חנון ונאמן :
מדני גורא. נאור בגבורה. והיה לי לעזרה. בזכות
יצחק גזע האיתן. ואשכח חי שמחת חתן
וכלה. ברנה ותהלה. תמיד לעד לעולם :
אל נשמן. חיש פורקן. לקהל עם אברהם. מצפים
לך כל יום וכל זמן נאמן. ועשה נא למען
חסדך אדון עולם :

חי ונעלם. בנה דביר ואולב. חי ותצמיח קרן
הישועה. לעד כימי משה עבדך ציר נאמן. חי
וצוה חסדך עלי כאור יומם. חי חיש וקבץ את
ישארות

שארית יוסף לנזה עירם. והרם דגלם כימי עולם:

חֲסֵן אֵל וּפֶא מִן בִּדְעָנָה

נֶד

אל חון על בת המעונה. ותסדך עלי תוריד.

נכספה לבית מעונה. עם דודה תתענג תמיד.

מי יתנני בעודי. אבי לעד יעדי עדי. יסך אלוה

בעדי. ולבוש אור על נפשי תמיד:

יה שמע לתפלתני. ופי תהלתך יגיד. ובנה לעיר

תפארתני. חי בה ישפוט מלך ונגיד:

יִסְדּוּ הָיִר זֵ"ל

נֶה

אנא יה רם אתה גאל. חיש ובנה נא אה עיר

נכונה. אויב רדה בקהל כצבי רגול. אל

פדה נא פנה לפה ולב עבדך. יה מלך אל חום

מחֲסֹדֶךְ:

גערתי לך אבי על כן הודי שא נא כי קץ גמר

דודי גלה בכל זמן משגב הדרך אל נאדר כי

תכין חצרי לעד. ודביר הגון בבית ועד. גערתי וכו'

סימן יעקב

נֶו

יאיר יזרח כאור יומם. גזע יצחק לעד עולם.

וישמחו שמחת חתן. עם הכלה היא בת איתן:

עליהם רצונך שים. מלך להם שים תשים. כימי

שאל בחיר נאמן. יפרו וידגו לרוב קהל

עדת

עדת יעקב והרם דגלם לעולם :

קדוש ורם. החזר לעמך עדים. לך ישירו שירת
משה ומריא. ושלח צירם. לתוך עירם. לקבץ
את פזורם :

בא עת חננה. מקדש ירך כוננה. וכל זכר יבוא נא
שלוש פעמים בשנה. בזמן קריב. עולות נקריב
עת בקר וערב :

סימן אליה צוט אל חמאם
נח
אב הרחמן. הצל עם גדוד. לכבוד שמך אל חי
נאמן. ובנה עירך וחומה וצור לבית יוסף
תברך לעולם. יה מלך רם הנחל לי אל ארצו
ראה עמל וגם חמם. הרם אויב משכן כבודי
ולמה היה למם :

צוצו דלאמיאת
נח
הנה זה עומד אחד כהלנו. מקשיב רנתנו. מגלות
זה יחיש ויפדנו מצרותנו. כי עם רזה צופה
חוזה ומצפה. מיום ליום כי הוא נושא עינו
למרום לישועתך צפו :

יא פאלע אל סעדי
נח
יה תאיר לאורי וזרח לי. ואקריב תמיד בטועדו
בעיר נאוה חי שמח לי אמן לי לבכי וסעדו :

מן שוד אני לבי ידאג ואשאל כדל תאב חסדך
בבית מועדך. דוד חיש צופך. לדגלי תשא
עתה מארצך. עיני צופה. אל נא רפא. לעדה יפת.
נמס לבי : שדי נגב היה למס. אורחי נעזב. וגם
נרמס. עלצי יערב צור משגבי :

ס
ילי עשקתך
אלי אשיר לך האזן לאמרי פי. שדי אין בלחך
גאל לעבדך. נשמתי חלודה ביוקשי אסיר
אשא תמיד עיני לך רם :

ידידי שא למך ורך, מן הגלות כי טוב חסדך
ידידי שא למך ורך מגלותי חלץ לי אל רחום:
כי עזוב אני בלא אולם, מגלות חלץ אל רחום
כי עזוב אני בלא אולם נשען כך אל
מן חסדך, הושיעה לי מיד צרך:

סימן הוי"ה כ"ה סא שיר לפסח מוזיקא

יחיד נורא נפש כל חי בידו, והוא מקיץ ומעורר
לכל נרדם. יודו לה' חסדו ונפלאותיו
לבני אדם:

הלל גמור עם הקדש. קדש ורחץ הידים. בנימן
הוא ראש כל חדש. אל הוציאנו ממצרים
חי בעד עדיים:

ויושע ה' את עמו ושם עליהם את עדים. כי
הוא מלך אל חי וקיים. ופרעה וחילו וכל עמו
ירה ירה בתוך הים :
הרם קולך. וספר לבנך. את יום צאתך. והעומר
תהי סופר ממחרת שבתך :

סימן יוסף עדס סב דיר אל קדח יא חובי
יה אל שמח לעם הנבחר, ותנצחם בכבת ודרושה
זרע האיתן גזע יוסף עם תפארה. יפרו ירבו
לעד סלה, ותהי להם לעזרה :

ועם יצחק תרוממו. לעיר קדשך תביאמו. אל
יפיע לו ממדומי, הן ועושר בחבת :
סמוך נא לאיש אמונה. דרכך ישרה ונכונה. מפיו
יזל אמרי בינה. ילמד לאדם דעת :

פאר וכבוד תנה לו. ושנות היים יוסיפו לו. מה
שוב חלקו וגורלו. עלי עין בן פורת :

עליון חיש נואל חביבי. תמיד שים חסדך סביבי.
מגן עזרה תריב ריבי. ואשכון בעיר חמדת :
דודי מהר שוב אלי יה. בזכות משה הוא בחיר
יה לקול שועתי רצה יה. לך אקוד בכפיפת :

סעדני אל מידך. ותאיר אורי מהודך. יבנה לי
את עיר כבודך. מאבן פז יקרת :

מוזיקא

סג

סימן רפאל

אל נורא פי ינוב לך שירה. בקול נעים ארנן
אליך אתחנן ענני נאזר בגבורה :
רם על רמים. צור עולמים. אשאל ממך. אב
הרחמים מיד עמים פדה עמך : רם וכו'
ואויב הצר. יפול בבור צר. ולא תחוס כח
וחילו תבצר. ושלח בן ישי בית מקדשי ויקריב
ישי למורא :

פדני אל וענני. השב לוי על דוכני. וכהן יקריב
קרבני. מצות עומר וגומר. השב לי ובנה לי.
היכלי וזבולי. ושלח לי אליה במהרה: פדני וכו'
פראנסאזוי סד פיזאן וארא לפלין

אלי זן עם דל ובניו. לו בתוך עיר חומה. כי
לך תכרע כל ברך. תשתחוה כל קומה :

אל רם ברך עם איתן. כי הם גזע אברהם וגאל
להם בעגל :

בא עת הגואל עורר לכל נרדם. וישמח כל
אדם. שמחת חתן וכלה לעד לעולם :
רם ונעלה. גלה לקץ הנשמן. אימתי תבנה בית
הדרך. ויסתופף בצל חסדך :

תורך

סח

סימן אברהם

פולכא

הודך תן על עם נבחר. ועשה אל תאחר. ולא
ישכון זר באהלם. והרחב נא את גבולם:

מגן עזרא. חיש במהרה. כהן לנוה האולם. לבית
יוסף. חיים תוסף. ציץ הישועה יפרח לעד לעולם:
ס"י רפאל סן יא סלאם על פולא

רצה נא בתפלה. לעם סגולה. אשיר בתהלה.
ביום המילה.

פרני מחסי חלקי בכוס, אשכון בארצי כבתחילה.
אל גבר חסדו. עלי מידו. כי הוא לבדו. סבת
כל עילה:

בך אהלל בכל יום וליל אגמור אהלל מלה במלה:
ס"י משה סן זמזמלי

מה נעים החתן. בחור מעם זרע איתן. כמלך
במסכו שמחת לבו. גנת ביתן. לאהובי חי
תוסף. ברכת משה ויוסף. חביב הוא כבבת
אישוני:

שבח אתן למול כלה המהוללה. בקול ששון רנה
שמחה וצהלה. כבנות יהודה תגל נצח סלה.
לאל אברהם שמחי ורנני:

האל פדה לעם אישר בשמן חוסים. עד מתי תרחם
כלו כל הקצים. החש עשה להם נפלאות
ונסים. ובנה נא להם. את זבול משכני: מה נעים

חזק עמך ברוב חסדך. גלה כבודך וגם זיו הודך
 בזכות אבינו יצחק עקדך. מבין הגוים אל קבצני
 סח גאני איל מרסול יא יוש

י פדה לי יה צור איומה למה זה אסור למה;
 מגן בעדי. מרים לראשי וכבודי. איומה. הלביש
 ערי. לעם עני ואביון וגם רקמה.

רחם יה אלי. על עמך ובנה היכלי. דר רומה
 תאיר את גרי. ממך יפה לא אזוז יה דר רומה
 דבר וחוששה. רעני מה זה חלושה. איומה. ודרו
 אל דורשה. עבור אברהם הצל שוכן רומה;
 יאיר אהבה. ויקבץ קהל חביבה. איומה. שכות
 שובה. ישירו לך שירה. שוכן תמה;

סיי רפאל סמ בבא בבא סמ

דודי לי אנה פנה דודי לי אימתי יבא דודי לי
 רעיה יפה וחביבה. התעוררי את בתשוב
 ואחריתך המיבה. ועמי לעד תגילי;

פדני אל חי במרוצה. כי בין הזרים לחוצ
 ועד כמה אשכון חוצה. בלי היכלי וזבולי
 אחותי בת היקרה. אהבתי כך נקשרה. ולבני
 דרור אקרא. ואביאם תוך גבולי;

למענך. תחיש גואל. ובצל חסדך שמרני א
 ומיבאל וגבריאל. על יד ימיני ושמאלי;

רוני שמחי צהלי. בתי בתוך קהלי. וארים את
גם דגליך. ואבנה את היכלי :

צדה אותי במהרה. איה נאזר פגבורה. בכל
בוקר אשירה. לך שירה בזבולי :

אקריב לך אל איום. פר וכבש ככל יום. ואהללך
יום יום. פנבל ובצלצלי :

ן אקרא חגני. כתפלתי ענני. נארק אל תריבני.
אל עיר קדשך העלני. למה אבי לנצח תשכחני.

בור גלות אנא אל תעזבני. אתה האיר את
נרי מיר צר ואויב הושיעני. ארץ צבי הראני :

חירי חסדך גלי. לתפלתי האזן השב נזרי אלי.
יארצה ניבי בעת לך שיר אתן :

קרב הנביא צירך שירי דוד נרנן ססז מרי וכו'.

ם ונעלם: בנה אולם. וקבץ עמך כלם, הרם להם
גלם. ושבור מושות עולם. נא בהשקט ישבו

כל עת בבית זבולם. חיים עד העולם :

וצים שירה, לך נורא. למהללם : סרס וכו'
ור פניך. על עמך. יזרח כימי עולם : סרס וכו'

מענד. רעה צאנך קטנם עם גדולם : סרס וכו'
הקין

סי' רפאל עג יאנא יא חביב

הקץ יה חביבי נגמר. לשועתי און הט:
רחם על עם שנמלתו, משובך במדבר זנתו. ותאיר
יה חביבי הלו. ושמרהו כבכת:

פדה בנך שקרשתו. כי בן הבכור קראתו. ועתה
הרם את נס דגלו. והיה נא לו לעזרת:
אל זכור נא לצדקתו. ושמע לקול תפלתו, ושבור
מעל צוארו עולו. הסר מעליו חרפת:
לעד תקים נפילתו. ובנה לו את מכון שבתו
יחיה וישב נא בצלו. ברוב שלוה ובנחת:

סי' חי חזק עד תורכי צטר אדם

חסדך קדם. על כל אדם. אלי צורי אורי מנך
ינהר יפה דודי רחמן ברך עם אברהם
ולעד יפרו ויפחתו כתמר:

ישירו סלה. עם סגולה. בשמחת חתן עם הכלה
בימי מרדכי ואסתר יגילו גזע ישראל הגון וישר.
חזק צורי רפא אל צירי. מהר ובנה לעיר
האיתן. ואז נחוג שם שלש פעמים בשנה.
נראה לך במקום אשר תבחר:

סי' רפאל עה מוזיקא

רבבות ואלפי. אופנים חיות שרפים כלם יודוך
בפה. טלך חי לדור דורים:

פאר ישראל אתה. תורתך להם נתת. על ישראל
גלית. פקודיך הישרים:

אני אניד בבקר. חסדך אל לב חוקר. היכל קדישך
אבקר. ברננות וקול שירים;

לעם נבחר חיש דרור. מן המינים לו ברור.
דמעת כל עשוק צרור. בבית גנזיך חיקרים;

ס' ישועה עז יה עיני אל מצרי

יה אלי יוצרי תן לי בינה. אשיר לך בנגינה;
שמחי רמה קומי אורי. דברי נא שירי. תוך

מעוני ישיר ישמח לבי אחותי יפתי תמה;
וזכר ימי חרפי. תהלתך בפי. רצה להגיוני אנא

סלח חובי. תשליך במצולות ימה;
עליון אתה דודי. חזק נא לידי. תחיש לפדיוני

למה תזנח אותי בגלות למה;
האל אתה עזי. תופיע עלי מזיו אורך יחייני דודי

שלח גואל לעירך יבוא שמה;
ס' רפאל עז פולכה

אני לשמך אהלל. ואשיר לך יום וליל. בנעימה
באימה. בתוך קהל עדת ישראל;

רחום ואין בלעדך. שמח נפש עבדך. ובנו הנולד
לו. ישמרהו מלאך הגואל;

פדה בנך הבכור, לעדתך חי זכור. ובזכות
אליהו מלאך הברית שמו האל;

אנא יא בדרי

עח

יסדי דריר

אנא יה דודי לך. אזכור חסדך. בך רועי אחפץ
אל מהר שוב לעירך :

אנא יה דודי אחלה הדרך. ובטובך אשמח חון
על אסירך :

זמני אל הצלת. ודגלי תרים. וכהן יברך עם פזורך.
בבנדי בד יברך עם נאה. גוע אברהם עבדך ;
סי רפאל עמ בדלאלו זוד

רוממו לו. זמרו לו. צור יחיד. לכבוד שמו
יאיר הודי :

פדות שלח נא סלח למעלי. כי לך אשוב אתה
שמע לקולי. יה אל נורא תאיר נרי. ותרחיב
גבולי. על חסדך אבטח כל אמוט :

אתה ימיני ושמאלי שמחתי תמחר נא. כי בא עת
לחננה. כי בא עת בנה. נא. מקדש כבודי.
אל ידידי לך אהלל כל יום. קויתי לך חנני היום.
עקדת יצהק זכור. יתיד נורא ואיום. ושלח
מבשר לעמך מצפים כל יום :

פולכא

פ

סי רפאל

רם לחסרך יקוו. לומדי התורה לך יודו :
פדה מלכי עם נדוו. וכל אויביהם יאכדו :
אל מטובך יתרוו. עם נבחר בשמך יעידו :

מקאם מאהור

פשרא

פא

סימן אהרן

ארנן אליך רם שיר ותהלה. בקהל עם סגולה.
בשמחת חתן וכלה. ישמחו כל בית יעקב
סלה לעד לעולם :

הודו לאלי שיר וגיל. בעת שמחת אהרן. וייתי
יקטיר בנוה האולם :

רם אור נעלם. אל רחמן ונאמן. הטאיר מהודך
לעם אברהם. חיש זמן גואלם. והרם את
דגלם. וגם מזלם :

נורא השב כהן וסגן. ולוי ישיר על הדוכן.
כימי משה עבדך ציר נאמן. כי מטא עידן
הקץ והפירקן :

קבץ לבית יוסף לעירם. חי אם יגדל שמך לעד
כימי עולם נטמן :

יא צאקי אל נדמאן

פב

סי' עזרא

ענני רחמן אל נא רצה נא. אמרי פי נאמן יה אלי.
זרח אור יומם. אנא יאיר נא על גזע איתן :
ראה עם נדהם מתי ישמח יה אלי כשמחת חתן :

חובי

חובי כפר, ותרים לקרני והודי. חי צור נורא
מתי אחוג אני בית ועדי. יה בנה נא עיר
נכונה. לעד סלה אקריב מנחתי:

יה אוחיל לך אלי. תזון לי, כי בך עזרי, מלכי
גזור חיים עלי ותאיר נרי יס צנס נא וכו'.
סימן רפאל פד אל וארד ואל פול ראיתו

רגנו בתהלה עדת אל. ישראל קהל חביבי. והודו
לו כל יום תמיד ובכל עת שחרי ערבי:
פי יהלל לשטך דודי. דלני יה מבור שבי. ינון
לעיר קדשך תביא. קראתי לך בכל לב
ענני אלהי אבי:

אל שועי שמע ידידי. כי אליך אשא נפשי. מרים
כבודי וראשי. ושלח לבן דוד עבדך עמו
אליה התשבי:

סימן רפאל פה עשקנא ושפנא
רצה גא ושמע נא שיחי לך יגש. יה אלי צור
אל גשגב. שוכן מעונה. לך אשיר ושירי
לפניך יערב:

פדה נא לעמך לעם נאצל. רפא אל צירם ולהם
נאל חי לעד לך מצפים:

אל רם בך אניל כאז ובעיר יהודה אשמת.
ומשובך

ומטובך אלי תורקובחוסן ישעך אתקף סלה נעלה
 כל זמן מקום העדנה ורנה שם אדור ובך אתאזר:
 אדיר נא ברך נא לעם מקודש. יה אלי עם
 אברהם וישמח נא בשמחת חתן וכלה לעד עולם:
 בשיר ותהלה פניך יחל. וברוב תחנה לך יתפלל.
 עם אחד לך מקוים:

שמור עם נרמס נורא אל חי ורם. אליך עיני
 צופה ולמה אסיר כל זמן. סלה נעלה וכו':
 סי אני חי פן ביהוואך אוהבת רוחי

אל לעבדך יצרת רוחי. אני אשיר לך בנוה קדשך,
 ציץ נזרי שמתי בך כחי. כל יומי אעיד יחודך:
 נשא רם קייתי חמלהך. בלבי אשמור חקותך.
 מרים כבודי שים הודך. על עם חביב הוא פעלך
 יחיד שמך מי אל כמוך. בנה דביר מכון לשבתך
 ושלח אליהו נביאך. יבשר לעם תפארתך:

חי לעולם קבץ עדתך. יה אל מי יגמור שירתך.
 נשענתי על רב חסדך. חיש בן דוד חי לביתך:
 סי רפאל פן עשק אל נמיל ינחב

רם בך יגל לבב. לכן חנון רפא. באימה ובפחד
 רב. חי לך ישיר. ויפטיר שפה:
 פדה לעד עם רב. למה הלך דחי לבית הדרי
 שוב כי לא עם זר ירש כחי:

אל שועי לך יערב. בקרבן ותנופה לנוה בית
קדשן אקרב. דוד לך תמיד עיני צופה:

סי' רפאל פח עזלי לא תכון לאחי

יחיד האל ומהולל. הוא מלך רם ונורא. כלהעולם
כי נכלל יה אל. יה אלי מחיה לכל נברא:

ראשון הוא לכל ראשון. אין לו דמיון וצורה.
חביב הוא כבת אישון. יה אל יה אלי ממנו
מי לא ירא.

פי יהללך בכל יום שמך בך אחבירה. ואיחדך
יום יום יה אל יה אלי פעמים במורא:

אתה האל מקודש. מקדש לעם תפארה. ובנה
לנו בית מקדש יה אל יה אלי כי היא בית
הבחירה:

להודות לך נאה. הבוחר בשירי זמרה. פה כל
איש ואיש ילאה. לגמור לך הלל ושירד.

סי' רפאל פח אחאני זמאני

מנני רצני תמוך לידי. אהללך יה תוך קהל חמודי.
חון עלי עתה צור מחסי דוד גאל נא. לעם
חביב עם חביב הוא ביד שודדי:

אדיר ומהולל לנו חסדו גבר. בוחר בשפלים
ובלבב נשבר. ישא לי לחובי בודוי שפה
צוררי ידמו הם כנגדי:

ינחני האל ברננה כחתן. יגרש אויביו וירם כבודי.
רועי אתה מעודי אשיר לך לעד. ידידי לעד
חי לעד הוא מגן בעדי:

סימן חיים צ אסתאז מחסנאך

הנון שלח ציר יפרני. אל חיש לקץ לי חפץ לו.
כי בא העת ינאלני. כך יגל אל שא דגלו:
יושיט ימינו ישלח כל טוב. חי כי הוא אבי אוחיל
לו. לתשבי אמור בשר נא לעם זך ישר פעלו:
מרום בחסדך חני. תאיר כבודי ויהודי אתענג
בבית מעוני. יומם וליל מצפה לו:

סימן רפאל צא חובך תיה אפכארי

רוממת עם נבחרי אשיר לך הלל גמור. פדני
הרם דגלי אשמח אגיל בקהל עם הדור:
אתה יחיד מגן בעדי. אשוב לך בקרוב זמן. לי
תשים אות ונסים. חצמח פורקן וגאל עם אסור:
לבשת עוז הדרי. חיש גלה קץ הסגור. חי זכור
בן הבכור. ושלח נואל בעירך ידור:

סימן חי צב חובי מלך אל מילאח

חובי מלכי סלח. מעל מצחי תרימו. חטאי ילבין
יצוחצח. ובמצולות ים תשימו:

יה אבי דל עם חביב מכור שפל תקימו. ושכון
חביבי עמי רועי לך נדרי אשלמו:

שיר ראשט ושבתה

סימן אברהם צג טוס איזיקוס

אשיר אליך חסין יה. וארנן לך מלכי. בקהל
עם אברהם אהובך עליו חסוך יגן:
ברך רחמן עם נאמן לעולם:

רועי והודי הרם נם. לעם נבחר וישר, ומטובך
אל מלא ידו. הידך אל תקצר:

החש ופדה עם תפארה. מתי לדגלו תרים. יה
צורי למענך עשה. כי תמיד לך אוחיל.
מהר צלח לדרכי יה נוה קדשך החזר. ונקריב
תמיד במועדו. כימי משה אז נגיל:

סימן ישעיה צד מדאד מדאד

יתברך שמך לעד. אל מרומם שוכן עד. הכרת
אויב כי מרד. וישראל בטח בדד:

שמך נודה בעמים. פדה את עם הקמים. לא
תזנח לעולמים. לעם מפורז ומפורד:

עליון דגלו ירומם. בנה מקרש השמם. אז קולנו
נרומם. לך אל יחיד ומיוחד:

יה לעמך השע. מאיש חמם ורשע. כי הוא עם
בשמך נושע. וישכון בטח בדד:

סימן ישראל צה

ידך תנחני אל חי עושי. ותאחזני אל מגרשי.
חיש תן לנו חלק בדוד וגם נחלה בבן ישי:

שעה

שעה שועת דל לבו נמס. מעירו נבדל היה למס.
 אנחתו גדל יזעק חמס. גם מדוע לא בא בן ישי:
 וגלי מבשר יה חיש אל נערץ. הוא יגיד פשר
 חזון נפרץ. כרת עם אשר לשון יחרץ. אומר
 מי דוד מי בן ישי:

אשר נדרת מהר שלם. תוך עיר בחרת היא
 עיר שלם. לצר קראת מלך שלם. כי בותר
 אתה בבן ישי:

לדביר חמדתי קום התהלך. ואמור חפצתי
 לגאלך. הנה מצאתי דוד מלך. וגם ראיתי
 בן לישי:

סימן יצחק צו מזיקא תליאני
 יתן של יה מימינו. כיום הזה יאיר הודי. מתי
 יבא לנו עדנו. יאמר לי בני אתה:

צירי ייתי יגאל עמו. ישגא הונו יפרה ענפו.
 יפקוד צאנו אל חי שמו. אולם יבנה לי עתה:
 חי קדשתו לעם אלה. ישומרו בשכבו ובקומו.
 בזכות יצחק חסדך גלה. לעם אשר בחרת:
 קבץ נא לעם עובד יה. כימי משה חיש פדה לו
 גזע אברדם בחיר יה אדובי לו קראת:

סימן חיים צו מזיקא
 חנון רהם על עם ידידך. יאיר מהודך. למען
 חסדך

חסדך. ובנה בית מקדשי. צור קדושי. לעולם.
 יהיה נכון מאז מאבן פז ומשוהם :
 יחיד נעלם. בנה אולם. כימי עולם יתרומם.
 יצאו מים חיים. מירושלם. כי בא זמן :
 ירנן פי שיר בקהל סגולה. שמחני לעד שמחת
 חתן וכלה. יה אל עושה נסים. לעם חוסים.
 בשכך רם. ושלח להם צירם. לתוך עירם יבשרם;
 כגן פודה. לך נודה. ולא יעדי כל שולטן. מעם
 הנאמן. ויגילו בך אב הרחמן :

לה רפאל צח צדק
 שבתי שבתי אליך מלך רב. מכל חטא ועון
 ומפשע רב. שמתי שמתי פני כחלמיש. ואני
 תפלתי לך אגיש. ותהלתך מפי לא תמיש. ניבי
 ושיחי לפניך יערב :

וברוב הסדך אלי. סלחאת מעלי, ועם יצרי תמיד
 אניח קרב. החש נא גואלי. יקבוץ את קהלי.
 למה בגלותי אשב זמן רב :
 חזק עמך חי נשא ורם. ושלח להם את צירם. אל
 רם. כי אתה אב הרחמן. תגלה לקץ נשמן.
 ואל נא חתעלם. ומלוך תמיד לעולם ;

צמ טורקי סבאב סאני
 סמוך לידי. אל צור ידידי. חי לדגלו תרים, אל חי
 מגן

מגן. נאזר בך כל ערן. אל גלה לקץ נשמן :
זה דודי. עם נדודי. תן עליהם ודורשם. יסד
נרדי. עיר כבודי. אז כקדם אגיל שם :

חייכה אל אשכנז

ה

יורם אז כלה נרדי למתי. יה אלי למתי אדון
סיר יה עיני ; אלי חוס על פני יוצרי ותשא לי
יה עיני חי תמיד יה אל :

פואדי אשדו עניב

הא

ידי אשדו אנידאה בקהל קדוש. נאצל רם אל.
נאזר יה עיני. שובו תדיר לי גמל יה אל נורא
נאדר לעד חיש נשיא נבחר לך אתפלל :

רבי כמה בית ועד ולבי אה. משוך עלי אה
אלי, אלי, אלי, יה, אל, יה אלי, אלי, אלי,
ל אה, קרבי כמה בית ועד ולבי אה, משוך עלי.
מה מנעת לעד שירת אולמי ליה, יה, אל, יה אלי.
יה, עיני, יה, אל, קרבי וכו', יה, אל, נורא:
נא חון עלי למה וכו' איך תעזוב לי היום נודד
אנא אנא היום מגן פודה ;

סלאס

הב

ח א"ב ורפאל

ל ביחסוך ג'אלנו דרור ה'חש ופדנו ז'כנו חי
מ'הרנו יה כ'פר ל'עוננו מ'לכי נ'א ס'מוך
מ'ן פ'יהם צ'עק ק'דמך ר'צה ש'ירת ת'מימך
ר'נתם פ'וצים א'ליך ל'רוממך :

מקאם ססגנאר

יסדו הי"ד קג סלאני אל גמיל
שאנא לי חטאיו ומעלי. שאנא דגלי אעלה אל היכלי
גואלי עת יבוא אדון. בכואו למעוני אדון, בעתו
לצרי אדוש. ינון תשלח לי מדלג הרי :
סגני יבא במהרה. והוא יקריב שי למורא. ידידי
כבודי עורה. הודך תזרה לי צורי הדרי :

יסדו ח"ר קד סוזיקא
אל רם חיים הן והסדתתן לקהל עם איתן. רחמן
החזר מלכות בית דוד חי בקדם וזמן :
חזק גלה לקץ נשמן. ובנה דביר ואולם. ושלח
לנו אליהו, כי הוא ציר הנאמן תרללם ;

יסדו הי"ד קה אסיר אל עשן
אסיר ביוקשי. מתי אישוב למעוני. והעדה לחי
בשובעו בים :

יה לעד קוית קץ גואלך. ותגאל לעם גורך
נשא רסרחם על עמלק, בנדך עצמך לכן רפא נגדי
דהני דודי מלכי למה דחני. אב אנא דהו
חדש. לי זמני. דחני דודי מלכי למה דחני. א
חביב גלה כל זמן חסדך לי :

אל חביב גלה ידידי. כל זמן חסדך לנגדי אה אל חו
לעד נוע-יצחק לעד. הרם הרם הרם-גזע איתני

מקאם אוג'

יסדו ח"ד

כו

פ' שראו

על סדר אבגית"ן

אני בחסדך גדלתי. יחידתי תגיד צדקך, קדוש
 רחם עדתי. שתגדיל טובת גרודך :
 גועס גדולתך דרשתי. יתפאר כבוד שמך בשפתותי
 טובתך רחשתי. צעקתי חנצח גולניך :
 חנון קדשנו בהודך. מהר נפש עבדך. יסד
 גדרי לשבתך. פקוד זכור קדושך. שמע
 קולם וגאלם. צדיקך יספרו תהלתך :

אל פואד חבך

כו

אל פקוד עמך. עם קדוש אסף. כי כמה הוא
 בית ועדך, יראיך תכנף :
 ורחם אל עסדל. ושכילו יזרח, אנא ריוח שים
 כי לך יקרא :

כל זמן לבי רם יחשק. נשא אב פשעי מידך זון לי :
 רחום עזרא לי, יה אבי תרחם רחום עזרא לי.
 אנא בי תשפע, כל עת אוחילה, אל לעד זון
 לי בכל עת. אל לעד זון לי :

מקאם נהוונד

סיני שאול

קח

טידיקי

שרים רוזנים יודעי בינה. שמחו עלצו יום חתונה.
שירת משה שוררו נא. לאל יצהק רונו רנה.
אהי עזרה מגן צנה. אעדי עדי לך פנינה. בעיר
דוד קרית חנה:

אדיר נורא שוכן רומה. יברך חתן כלה תמה.
קומתה לתמר דמה. זוהר יופיה כמו חמה. אישי
הוא חושה קומה. שמחת יו"ט שמח עמה. היא
בת מלך גם עדינה:

ולבש גאות שלח תשבי. אליהו אל עיר צבי.
מבשר טוב הוא רץ כצבי. נביא אברהם חרש
ניבי. אישכול כופר מאיר ערבי. האר חשבי גואל
תביא. עיר יהודה הוא יכוננה:

סימן אני רפאל **קח** לחן ביזמן אל וצלי
אודה לאל כל יום וליל. תמיד לשמו אהלל. בפי
ולשוני אמלל. ולבי נמס. הצל את עמך
מחמם. כי הם זרע בני אברחם:

נצח ישראל דר במעונים. ברך כלות חתנים. ברכת
אבות האתנים. ברוב שנים. במזל טוב ובבנים.
בזכות

בזכות אב המון הוא אברהם :

יה אל השוכן בערבות. שמח בנים ואבות. יפרו
כפרי עץ הדר וכפות. תמר וענף עץ עבות.
יקיפו על גזע אברהם :

רחם על צאן מרעיתך. רפא את צירם יה אל.
על יד המלאך רפאל. ושלה גואל לעמך בני ישראל.
וזכור להם ברית אברהם :

פדה עמך אתהחונן. ובית תפארתך כונן. ושלה
בן דוד. אויב ישמיד אז נרגן. וזכור את

עקבת יחיד. הנעקד יצהק בן אברהם :
אל רם גדול וחסין יה. פדה עמך משביה. ושלה
מנחם הוא ינחם עם עובד יה. ובנה גדר
הדחוייה. עגני אלהי אברהם :

סימן אני יוסף חזק קי פשאו

אתה יחיד רם גדול מלך ונורא. מהודך הופע
על עם תפארה. חי תברך שארית יוסף כי
הם עם נבחרים :

נשיר ונהלל ברנה ותהלה. בקול נעים בשמחת
התן וכלה. שמחנו והיה לנו לעזרה. כימי
מלך שאול הודגו תרים :

חי סמוך לנו והושיענו. אל מקדם בחרת בנו.
קרן הישועה הצמח לנו. נגיל ונשמח לדורידורים.

חזק פדה לנו במהרה. וההזור העֲטִיה. אל נא
הצליחה דרכנו לאורה. ונתהלך במישרים :

סי יצחק כל יום אשכי

קיא

יום יום מלכי. הוא יזרח אור בי. ובנעימה אזכיר
צדקת אל נעלם :

צורי בואשמה. ויגל לבי כי לא פנה ממני ליל ויומים
חי צלח דרכי והכרת אויבי אודה לך כי אל חילעולם
קבץ משבי וגואל תביא. ואמור נא לו יבשר לכלם

סי רפאל רמיני עיני

קיב

רצה להגיני. אל נשא ורם. בחדר יומם תאיר
גורלי. חי פדה נא עם אברהם. אהובי וראש קהלי.
פדני חביבי לעד עולם. דגלי תרומם הודי והדרי
אל בנה נא סף ואולם. ובו אשיר מהללי :

להג"ל אל סעדי כדמאך

קיג

רצוני לעבדך תמיד. טהר ידידי לב עבדך פי
יגיד בכל עת. גודל חסדך :

אפסיר שפה תוך עם איתן. ואשיר לך צור משגבי
לך ינעם כל פעם. שיחי וניבי :

להג"ל מוזיקא

קיד

רצה לשירי קהל עדתך. נאמן אל נורא ורם.
שלח להם צירם. ובנה להם עירם. כימי קדם
וזמן. יחיד ונעלם מהם אל תתעלם ושבור מוטות
עולם

עולם חי לעד לעולם. היש וגאל עם דל אומלל
נשפל ונכלם :

להגוי קמו כאדני אל הוא

בבית נאות. בו אשכח ואניל. אל נא תשים בו
רודם חסין אז שיר אומר :

ושהר חובי נאמן. נאמן מהר בשלג חורר לו
עבדך נדר ונעזב. לך יוחיל לעולמים :

בעיר חמדה לך רועי אשיר. יה נא אלי תרום
אשיר לעד בשיר תודה יה אל יה אל יה :

סימן יעקב חמז יה ברדי ואצל

יה אלי הצל לעם בחירך. כי הוא נדר בארץ מרחק.
על עם חמודי המשל. ומלוך לבדך ידידי יה
אל חי נשא ורם :

קהלי עליו ימלוך מלכי. חדש תומה לשער עירך
אל חי נשא ורם :

בית משכן דבירך אביא לך ערכי. אל חי נשא ורם:
יחד חיד דולאב מוזיקא קין

לנרי ואורי תאיר אל דם. יאירו לעד עולם. לנרי
זכו חביבי תמוך ידי. בא נא ושב עמדי. שים
חסדך. עלי דודי שים חסדך וכו' :

להגוי קיח אל קלבי סי הדאך מישתאק

אל אבי מחסדך אשאל. קבץ עמך ונדודך.
סרום

מרום נאה. (כל יום אניד יה צורי עמך) מתי
 אתגבר על צרך. חנך עליה חנך עליה ;
 אל חוס נא מחסדך נאמן. אל חוס. שמך יאסף
 נאסרו אל מגן ליה. יה צורי ליה. יה דודי ליה.
 יה אבי ליה ;

אל חי וקים. אל מגן ליה. לעירו ינחל. אל מגן
 ליה. אל חי וקים לך יחל. תקרא נרדפוחין עליה ;
 סי רפאל קיט

רחם עמך ותבנה את היכלו. ראשון מאז עד אימתי
 אוחילה. ובנה דבירך. לבי נכסף לו. חי בו
 תמיד אשמח וארנן. לידידי ואגילה ;
 פי יודה לך. וישיר מול הדרך. בכל זמן ובכל יום
 ובעת לילה ;

אל לעיר קדשך. הנחל לעבדך. יה אל גואלי אמוך
 לי לך חזק בקנין ;
 סי יעקב קב

ישבחו נא עם ישרים. בית ישראל עם הנבחרים.
 מזהב ומפז יקרים. ירחיב האל את גבולם ;
 ערכו שירה גם תהלה. בקול רנה וצהלה בשמחת
 חתן וכלה. יראו חיים עד העולם ;
 קבץ עדת אהלי תם. חיש והשב את שבותם. בני
 שמעון למשפחותם. אביר יעקב גואלם ;
 ברכת

שיר נהיגה ושבתה נב

ברכת שלום שים לעמך. רחם דודי על רחומך. ובנה
להם בית הדומך. ירננו לך בו כלם.

סי' אל' **קבא** אל חק ענדי דלא לך

אל חזק ידי מן חסדך. יה ברהמך הצל עבדך מצר.
ורחם אל אתה אל אתה לי מגן:

יום וליל נדכה. יה כי דודי נד. יה למעונך השב
מתי אניל אשמח עם דודי יה עם דודי אתעדן:

להר' רפאל' **קבב** כאש אנין כאש נואח

ארמוני יה נזנח נרמס יסודו. לבי חרד יה לי זרח
כוננה מצפה חסדו.

בנה זבולי אעלה. עם עם גורלך לבי וכו':
סימן עזרא **קבג** אל עשו ים סיד

עליון רם על כל הרמים. מלכותו מלכות עולמים
ומי ימלל כל תהלותיו. ישמיע גבורותיו:

זכרו תמיד בפי הגיון. והוא נעלם מכל רעיון.
ירחש לבי אהודהו והראנו את נוהו:

אל מושיעי שעה שועי. כי עוד חזון לקץ ישעי:
סי' רפאל' **קכד** מושיקא

רצה רחשי רחמני. רופא רחמן רפאני. ראה רבים
רדפוני. ריבה ריבי רוממני.

פינו פוצה פלאותך. פעמנו פנו פתחך. פתח פשפש
פדותך פרוש פאר פזורך.

אתה

אתה אל אבד אויב אבזר. אשר אין אתו אות אתגזר
אשמע אתבשר ארמון אתחזר. אז אלבש אזור אתאזר;
לחץ לבי לישועתך. לבא לשכון לשבתך. ליחד לבי
לעבודתך. לשיר לעד לזמירותך:

חזק חביב חברתנו. חנון חזק חזק חזק. חי חזק
חוסה חנונו. חסין חדש חומותינו:

סודש יגא בור

קכה

להנו

אתה אל כביר רחום שמך. רחם על עם סגולה. כי
רבים רחמך. לאין קץ ותכנה: כי רבים וכו'
נפשי תודה בכל עת ובכל זמן. שעה מהללי נאמן
חזן עלי בחמלה: שעה מהללי כו'

יומם ולילה לא אחשה. לשוני תהגה צדקך. רצה
שיחי כמו אשה. במקום זבח ועולה: רצה וכו'
ראה צורי ארך נלותי כמה ימים. רדו בי זרים וקמים.
נא תחיש גאולה:

פאר וכבוד ועוז תתן. לבן דוד משיחך. כל בקר
זמירות נותן. בקול שיר ותהלה:

אל ברך וחזק לעם הישרים: שאם על כנפי נשרים
ביתר מעלה: שאם על וכו'

סודי קא

קכו

להנו

לעיר חנה דורשה דודי. ובתוכה אשירה בכל
עת לך דרשתי חזן על ידידי. ואעלוה
בעיר

בעיר תפארתי אל חי חי. די די די. ולא אתעצב
עוד נאמן :

הברת לכל צר ומתגאל. הסותר ליסוד תורת אל.
וברך לחברת בני ישראל, בימי ובימיהם חיש
גואל. אל חי חי. די די די וכו' :

קולי שמע וענני. קראתי אליך בכל עת. אל מרים
ראשי. אעיר לך שיר רחשי. בכל יסבתי
חגי וחדשי. אל חי חי. די די די וכו' :

מימן רפא' קבו' מו'קא

רם ונעלם אדון עולם. מחיה כל העולמות כלם
לך נהלל צור מחולל. משועתינו אל תתעלם :
פתח שער הסדיך, לישראל ידיך. תנה להם
חי מהודך. לעד לעולם. גלה נא לקץ הימין.
בזכות יוסף ובנימין. עיננו לך מצפים לבנין האולם:
אל שמע קולנו. ותאיר קרן נציבנו. אליעזר בן
מנחם אדוננו. ותאיר הודו כיומם. ונאמר אמן:

סימן אברהם קב'ח מו'קא

תכון לעד יפה. חברת צדקה ומרפא. אשר
המשכיל וצופה. ומחזיק בידם :

אלי ברך עם נדיבים. כמל על עשב ורביבים.
בעיני ה' אהובים. ובעיני כל אדם:

בעביר לבכם הטוב. יפרו ירבו כגן רטוב. תבוא
להם

שיר נהוגד ושבחה

להם ברכת טוב. ויתעלה כבודם :

ראו הכלאי מדהו. בפני עני סוגר דלחו. חולה

רעה לובשתו. תמיד עצב ונרדם :

התרחקו מן הכלאים. הקופצים על ידיים, וחיייהם

אינם חיים. אל תבוא נפשי בסודם :

מלכי חזק עם נדיכי עם, חיש מנחם להושיעם.

ישבו בהשקט ובנועם. ובל ימוט יסודם :

סימן רפאל קבט מוזיקא

רואה ובוהן לבב הכל. חי מלך עולם שופט על

כל. מחסדך מאיר לכל. חפץ חסד אין כמוך :

פה עבדך יהללך כל יום. יניד מהללך. חון עלי

כי הוא פעלך. חנון ורחום שמך :

אור ימינך לי הושיעה. ענני ואשועה. למען

שמך רצה לשירי עתאביעה. במקום זבח שלמין :

לעת אבוא עיר קדשי. לראות. פניך אל חי

צבאות. אקריב לך עולות נאות. עם המון

חוגג לשמך :

להנה קל מוזיקא

רם אשיר לך סלה. בתוך קהל עם סגולה. בשמחת

חתן וכלה. בית ישראל ישמחו לעד לדור דורים :

פאר וכבוד תנה להם. ישגה שלום באהליהם. ושלח

אליהו להם. הוא יבשר על ההרים :

אלי

אלי מעודי מגן לי מאור חסדך תסובב לי תמיד
לעזרה תהיה לי כימי שאול דגלי תרים :

לך ה' הגדולה כי אתה ראש סבה ועלה בזכות
משה חיש גאולה לבית יוסף הנבחרים :

להנני קלא מוזיקא

רננות שירו אחי לפני אל חי לעולם בידו נפש כל
חי ברכו את ה' :

פנו נא למצותיו שומרים הם לבריותיו נאמנים
חקותיו כי ישר דבר ה' :

אורך ימים ושנות חיים למחזיק בידים לומדי
בלוחות שנים ודורישי תורת ה' :

לכל אבר תרפא על כל פשע תחפה ברא מצות ה'
מנה ידך אל תרפה כי המוציאה בפה יחיה באור ה' :

להנני קלב מוזיקא

רצוף אהבה נסתרת בלב ישראל נשמרת חמלתך
תמיד גוברת על עם קדוש לה :

פלאות דרכיך אתה ה' ילכו בם אנשי אמוני ובהם
יתרוו רעיוני טוב להתחולל ואדום לה :

אזי לבטח תמיד כל היום אשב ובחיקך ובתורתך יה
אחשב יראתך בלבי תשב ראשית חכמה יראת ה' :

לשמך חי לעד אעיר רחשי כי לך אותה נפשי
הושיעני צור קדושי כי אין קדוש כה :

מזיקא

הלג

להנה

אחזה בנעם פניך. אל נשא ורם. אימתי אשתחווה
מול היכל קדשי. לך אישי אקריב עולה עת אצא
חפשי. לעד לעולם :

נאה ומרומם. צוה חסדך עלי יומם. פברכת אברהם.
ברך לעבדך נחפרונכלם :

יחיד אל ונורא. הבוחר בשירי חי זמרה. אשיר קך
רהמן. הרב זמן. עם לא אלמן. לעם נאמן :
רצא עם נדהב. ופדה נא להם משבים. עגונים
בגלותם. ומתנזמים בתורתם. השב להם עדיים.
חי וקים כימי עולם :

אתה אל שדי נא לצרתם די. הם עם ידידי רצא
לשירם ולמהללם :

למען אבותי. סלח נא חטאתי. רם כי אין כמוך. אל
עון נשא וצור מחסד. חסד עושה. לנו לעולם :

באזיבן בנאסי

קלד

להנה

ראה נא בלחצי. אל צור קדושי. חדש חומות ארצי
ובנה מקדשי :

פדני גוארי מפח יוקשי. קום קרא דרור לי. ואצא
חפשי :

אל במקום מקודש. אעיר לך רחשי. בבנין בית
חדש שמת נפשי :

להנני

חלה

אל חב מבאן

אל חובי יסלח' לי כי חטאתי לו :

יצרי אָרַב לי, נצַח לי ושמעתי לו :

גזול בגולה ועזוב, יה שור את צערי וכל גבולי :

נשארתי בין הזרים אסור, יה אל מחר פדני נא

רחם עלי יה כל זמן, ובנה מקדס יה לעד עולם :

וגאל יה חביבי עם איתן, ונשמח אלי במדינה :

להנני

קלו

למא בדא יתסנא

למה הקץ נסתם נא נאמן נאמן עמי כמה לו נאסר

נא נאמן נאמן :

חובי מחר סלח, נא אלי, אלי, חטאי כשלג חורר נא :

בנה בית בחירתי, והיה נא לעזרתי, ואקריב לך עולתי,

כי חסדך עלי גמל אלי אלי :

סימן רפאל

חלן

יא מחלה אל פיוצחה

יה נחלה המצחה יה אלי יה עיני עם נכון בריאה

ועליו נאמר יה אלי, יה עיני עם המון נבחר :

ראה עמלי וסלח מעלי, צועק לך אלי, בלב נשבר :

פדותי תצמח כי עליך אבטח, אותי אל תזנח, באהל

קדו :

אל תן לי מדע, ואויבי תגדע, ושמך יתודע, בכל

דר ודר :

חזק לי הישב, ופדני מקטב, ועמי תשב, פתח הסמדר :

רועי

להנני כלה דאני אל עול

רועי הדור נא לעבדך. רחם עלי משוב ידך. יה מתי
תגלה יום יה היום אורך. בשועי לך שיחי לעבדך :
א ישעי רחמן חיש פורקן גר בן אמה תוך בית מעוני
מלש עוללך מן עוני. גרש יה אבי מארצך צר.
יה אל ורם. אל תתעלם. משועתם ורחמני :

זה לי שנים אנא אוחיל בנה דביר לך אשיר תוך
ארמוני : בשועי וכו' ריבבא ריבבא

להנני חלמ אודך אודך, אל חי בכל יום. ואיו הגואל יאיר
אורי כיום :

רגלי מבשר תן. על חרים כנשוא נם, אליהו
הנביא לעם טוב יקבץ :

פדה נא בחסדך. עם אשר בחרת. ובך יעלוזה
כי עליו נגלית :

אסירי התר נא. וכבלי פתה עתה, וכחי תאמץ.
כי מבטחי אתה :

לך אתן תודה. תוך נוה אפריון. ואגיל ברעדה.
בך דר רוסחביון :

להנני קמ רעיונייחיד בך שמת. יה אל על חסדך במחתי.
בגבורתך נאזרת. תפארתך תעטרני :

פתח שער הרחמים. ופדנו מיד הקמים. תאיר
את נרי כימים לנצח תושיעני :

אם נשארתי לך ידי להתפלל איני כדאי נא אמור
לצרתי די. הוד והדר תלבישני :

לבניך קרא חפשי. יסד יסוד מזבח קדשי כי עליו
נכספה נפשי. על לב כחותם שימני :

להג

חמא

טוויקא

יבנה ביתו. יוצר בורא. יבנה ביתו יוצר בורא. מזבח
חדש ישים בו. והכהן יקטיר בו :

בא דלו דלו דלו דלו דלה לך. החיש פורקן. אל חי
נשמן. כי כלה הקץ וזמן. לך אתפלל. על עם
אומלל. מלך גדול ומהולל :

להג

קמב

בפתא הנרי

רחום אתה כי גאלת לנו ממשמר רחום וכו' :

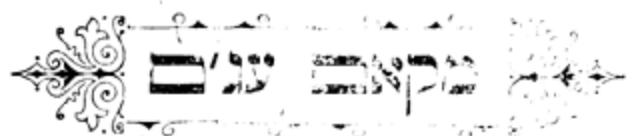
מיד פרעה הוא וזרעו בים טבעו בשחר :

פדה עתה. זו השתא. לעמך עם הנבחר. שלח להו
אליהו. יבשרהו בשופר :

אז נשירה. את השירה. לאל פודה מכלצר. שיר ויושע
מוחה פשע. לעם נושע. מכל צר :

ליל של שבע. שינה טבע. במטה ים סוף נגזר עמו.
כלם. הם ועדים. עברו בים וחזר :

פשוטו קנטמר

מקראות

כ"א אהרן

את יפה הראיתי זאת אצלי בדרך כי הרהיבני שתי
 עיניך. ובהם היה מבטחני חיי. חיש קומי רוני
 ברנניך. כי מאד יצאני חתומיך. עוזי בלה שלמי את
 חי נדריך. בראי עמי הורגני זאת משכנותיך. נאמן
 הגידה דודי כי אל נא אקרא לך. עד מתי אני אוחיל
 יומי וגם לילי. ירעד לבני וזי יבער כמו גחלי. על כי
 ברה דודי כעבי מתוך גבולי. על מי נמש את צאנו
 השכח בית מזנו כל יום אשאל אל כל עוברי דרך
 ואבקשה מהם. אם תמצאו את דודי מה תגידו לו
 שהולת אהבה אני ישכון עמי כאח לי בן שדי גילי.
 ושם ינוח לי יהפוך חלילי למחול לי :

רעיה יפה יעלת חן. השקך גבר ולהב ובשפתותיך
 הוצק חוש זהב וחן. ולבי אוה לך בית נאווה גם
 אהב דודיך תמה ואני אתן על ראשך לוית חן :
 נא דודי לי שמע קולי. וראה עמלי. כי למי אגיד
 אמרי שיחי וניבי אם לא לך חי לבדך חי נפשי
 ורוחי. כי לא יש גואל בלתיך בקרוב. חי ממך
 לבדך

לבדך לכן קום וצא כגבור. עולי שבור. שב על כסא
 רחמים וקומה עזרה לי. אל שדי יאמר די יקבץ נדודי
 ישכון בן שדי ויקריב כהן קרבני. בתוך משכני וציץ
 ישעי חיש יפרח כתמר דודי מהר יצמח. ולב ישמח:
 עת בוא צמח. אויבי ישבור. נדחי יצבור. אוחיל לשבור
 ואם איחר קץ זמני:

חזקי אמצו שמעי לי והשי את אונך לי. בואי חסי
 בצלי. אל המור נא עלי. חלב גם דבש תנחל שישני
 שמחי רוני פצחי קולך צהלי. לבשי עדיך גם אל
 גושי בואי נשקי לי בעת בואי היכלי חי כי בתי
 אתי עמי תשכבי יפתי באהלי. תוך משכן זבולי וחבלי:
 סי משה קמד לפע

מי כמוך אל עושה פלא. אשר פדית מבית כלא. אל
 חי ארנן לפי המוציא את בחיריו ברנה:
 בשירה חדשה. בזמירות נריע לו. מרכבות פרעה
 וחילו. ירה ירה בים ומבחר שלישינו. נעו והיו כלא היו:
 שלח את משה בחירו. להלל לארץ נזרו. ישית בו
 אותותיו ומופתיו ישכון עליו עננו. בשירה וכו'
 הדר עוזו בשחקים. העושה משפט לעשוקים. עוד
 נצח ישראל. יבנה בנין אריאל. וסוכתו יקים. על
 גבעת הלפונה. בשירה וכו':

סיו ששון בכר משה ז"ל קמה
 שיר אניד לאל דר חביון. יחיד מוכתר בכתר עליון
 והוא נעלם מכל רעיון. באימה אסדר שבחיו כל יום:
 שאו זמרה ונעימה. ליודע כל תעלומה. יראת ה'
 ראשית חכמה: מי לא ייהאך נורא ואיום:

ובכל עידן ובכל זמנא. ובכל קנינך קנה בינה:
 תורת אל חי עליך מגינה. אשר אנכי מצוך היום:
 נחמדים דבריך. איש קדוש מנעוריך. שמן ששון
 מחבריך. יומם יצוה לך חסד אל כל יום:
 בתורתך אחדש. בחול ובשבת וחדש. בנבורה נאזר
 עם הקודש. לשקוד על דלתותי יום יום:

בי מלכים ימרוכו. בימיני חיים יאריכו. ובשמאלי
 יתברכו. בלבוש תפארת יושבים כל יום:
 רץ לבי לעבודתך. לנצח אניד צדקתך. מהודך תאיר
 עדתך. ועד כמה דוה כל היום:

משה ובני ישראל. ישירו עת יבוא הגואל: חיש יסד
 יסוד מקדש אל. לשלמי גדרי יום יום:

חזק לשיחי יה שעה נא: אמור לאסורים צאו נא.
 מלכות בית דוד ככראשונה. החזר לנו מבעוד יום:

קמו קלבי סלאס מן זמאן

קמו

יה אל ברך חברת נהלת ציון לעד לעולם:

יה אבי צוח כל זמן. חסדך על קהל עדתי. גזע
איתן וחון עליה. חיש יום צירם. לעם נדוד.
בעיר חנה תקרא חרות, ובך אנא ארוץ גדוד.
אנא ארוץ אודה :

אל חוס נא ורצניעתה. אל רם אדיר. ועד כמה
שנים נעזב שלח לי ציר. סגן יקטיר, כל יום
אוחיל. ועתה לרוחי תגדיל. בלבי אשמח ואגיל.
ואתענג אנא ארוץ אודה :

קמז
אל בנה יה. אל בנה יה עירך יה איר עיני יה.
ושלח גואל יפדני. לעד ולעלמי עלמאי :
יה שמע מהללי. שירי במקום עולה לי. תחיש
שופט לנצח לי. יחיד מלך מלכיא :
הודך לעד תזכר לי. ולעולם אל תזנח לי.
לחטאתי תסלח לי. ומקדשי כונן יה :
הטיבה אחריתי. תהיה טובה מראשיתי. שכך
לנגדי שוייתי. בל אמוט כל ימי :

סי' משה המח דים יא זמאן
מלך רחמן שמור נא וגאל נא לעם כך יחל. ובנה
צור לעד עיר החמדה. ובה כבוד ינחל :

שיר בחבה. רצה נא עת אשירה מול ההתן. עם
כלה נאה. עזר לו באה. וישמח בה תדיר כלת
משה

משה היא בת יעקב איש תם :

הודו נא עם אמונה. בקול רנה לאל גדול ונעל
לעולם הוא רועי ומושיעי בכל עידן ובכל זמן
מחסריו אחזה נועב. יותן לי יה לעד ברכ
אברהם. אב האיתן. שאול אשאל מאל הנאם
כימי שלמה יאיר את הודי בעגל :

להי רפאל קמט בדע אל חמי

לעם חביב דגלו תרים. אנא דושע עם בחי
יה. ותאירגורלו לעד ישנה בניב שפה יהל
יה לעם יוסף הון הוסיף ליה וחסדך יגן יה אבי עלי
עלה עמך קדש שמך. ושלח לי ציר אנא מה
קדש שמך עלה עמך. עבדך אנא גאל עבד
בנין חסדך. ורעם בחצר קדשך. הנאה עמך בח
קדשך יראה. כל צר וזר הסר מעליה במהר
עבדך אנא גאל עבדך :

להנני קנ תיהך עליה כלי

יחיד מגן כל יום. לכן אזכיר תמיד צדקך אלי
בשיר ונעימתי. אל רומם וגם ברך ידידי ת
כלה יה דודי. דגלם יתרומם :

יאיר ישמח לעד לבי ידידי רועי חי וקם. מ
מעוז לי ופדני לעד עולם מלכי בשוב לעיר
רועי

נח

קנא

דאעי אל גראם

עי אל רם כלך נורא. בניב לשוני תתהלל.
 ללבב אפסיר שפה עת אעלה עיר האיתן :
 נ צורי לך אוחיל מהר פדותי אל נעלם. יה
 ר גואלי לך אוחיל. אל ענני יה : מהר וכו' :

נח

קנב

אין טאל נ'פאך

ל אורך. אל כביר חי תחיה בו רוחי, כי לא
 תמו חסדיך אכיר יה נא בנה מזבחי :
 לח לי ציר. לך אשיר. חי רצה לשיחי. שמחתי
 אז דודי תכפיל. אנא עזר מבטחי :

נח

קנג

יא מורד אל כדו

ום לך ארנן מגן כבודי. אתה חמדת לבי ועיני.
 תן לי מחסדך עתה :
 דות מהר היום. שובך יה אלי עלי גלה עיני
 צופה היום. מאויבי תשיש חילי :
 לבית קדשך כונן. עיראשר בחרת. מנחת שמני
 וייני. לשם אביא כן צוית :

נח

קנד

אל חוב אמרו

יברייאמרו הב. מאור חסדך הם ירויון. אשכון
 בעיר קדשך חי. בתוכה בנה מקום ללון :
 נחמדים

נחמדים חי מפז רב. עם ידידים ורם דגלם. ישמחו
כשמחת חתן בנויהם. לעד עולם:

יה צורי שוכן עד. עושה נסים לעדי עד. זכרני
דודי לחיים. ונפשי תשיר לך שיר הגון:
להגוי קנה אשכי אה יא קלבי

מלכי חי רצה כי אשיר לך מלך רם. ובנה היכלי
צור חבלי חי לעולם. דודי חיש גלה נא קץ
הנעלם. אל תתעלם:

אתה חי משגבי חי תשמח בעם דל. תחיש
ותגאל. נא עם נזנת:

ידידי אל יחדל. כל איש מחסדך הוא יגדל. חי
אתה צור משגבי. חי תשמח בעם דל.
אלי אל אל תתעלם:

רועי ציר שלח נא לעם נבדל. אלי מעם זר:
להגוי קנו אל נום אל נום

היום לעד פרום חסדך. דודי תשוב לעט חביב
לעיר חמדה יה אלי מהר שובה ידידי. ואני
בכבודה בזמן קריב ונאכל שלל כל צר. חי
שמך יגדל. צור נאה. ותודה לך נעלה:

אל צור שעה לאמרי פי. ואל תרחק מעם נאצל.
וזכור תמיד ימי חרפי. ולעם אומלל מהר גאל
נאמן ונשמן גלה לי זמן:

להנני

קנז

אל יום צמא

היום רפא לעם נלבב. אל רם הבלי מהר גאל.
 לקהל עם דל ונעלב. כימי שלמה שים תעל.
 ותסיר כל מציר. מעל עם אסיר. כי גנוח וזנוח
 ישמח וינוח:

אשרי האדם ברית שמר. ישרה עליו צלם חביב
 לעד בכ יתאזר. יפרח כתמר. מאור חסדך
 יאיר יזהיר. ויגיד צדקך אל כביר. שמך הי וקיים
 יגדל לעולם:

להנני

הנח

האי מציה

בעיר חמדה תשכון אל תרחק כני, ידידי מני
 ושובה מהר דוד. בחוק אשיר לך על ארצך
 ולא ינחל זר עמדי לעד:
 יסד אולמי על כן ותשיב עם נרמס לעירב. היום
 היום אמי ואבי עזבוני מעוזי חיש יסד וכו':
 בחוק אשיר לך וכו':

להנני

קנמ

מוזיקא.

תטהר אל רם. חי לרוחי תמיד לעולם. אחזה בנועם
 חי בכל עת וזמן:
 טוב להודות לך יחיד גדול ונעלם. תוך עיר האיתן
 אהללך חי כל ימי עולם. רצה לניבי חי מלך נאמן:
 תן דוד שפע טל על ראשך. טוב תמיד יותן. אל
 מגן

מגן עזרה חוס וחמול עלי כאב רחמן רצה לנכי
חי מלך נאמן:

להגן קם עדית עלי באיבו

רחם על עם ידידים. אתה הוא מלך נורא. אלי יה
אלי כלם רעים ודודים ישראל עם תפארה.
יה אר:

פתח שער חסדיך. וקבץ נדודיך. אלי יה אלי למען
עקידיך. יצחק בן הגבירה. יה אל:

אודך צור מבטחי. בכל נפשי ורוחי. אר יה אל
ויערב לך שיחי. הזבח והקטרה. יה אל:

לך אהלל אלי. מנת חלקי וחבלי. אלי יה אלי מהר
שלח גואלי: בן דוד יבא במהרה:

סי משה קם מגן איבו

מקדש בנה בו. חומה סביבו. סמים אקטיר בו. דקה
מן הדקה:

שבת תשמרו. שלחן סדרו. ולא תחקורו. כי היא
אות וחוקה:

הקשב רנתי. צור ישועתי. שא נא חטאתי. כל עון
ינוקה:

הזק עמנו. ריבה ריבנו. השלך צרנו. אל איץ
רחוקה

ס"י רפאל

קסב

הל אליה

הללו אל יה הללו אל יה עיני עמו ליד: צפצופי
שמע אלי קול סוערה עניה:

רוץ עם זר תכוף ביום קדוש בו שם יד. ביני ובינך
אות היא: ישראל בחר לו יה:

פרה לעם נבחר אלי צור ידי. עד מתי עמך בגלות
נדודי. בלי בית נוהו הוא יושב יחידי. לבת ציון
יאמר רנני צביה:

אלי נפשי שמרה. אלי נפשי שמרה. בתורתך אגיל
חלקי נפשי אמרה: רנני לך יעלו. הבוחר בזמרה.
אסף לעדתך. חיש מהר לעדיה:

לקולי שעה יה לקולי שעה יה: אליך לבי אשא
דלני משביה. ובנה לי את עירי. אביא לך מפריה.
אקריב את מנחתי מסולת נקיה:

חזק עם קדשתו: בשמך קראתו. ושלח אליהו ובן
דוד אתו. על הרים יבשר. לעם צאן מרעיתו. יאמר
להם בואו להר המוריה:

זרים הם שמוני. לחרפה שמוני. כצפור נודדה על
גנות שמוני. אש תפול עליהם לבל ירדפוני. חמול על
עבדך. אל שוכן עליה:

קסג

להנח

אני לקראת דודי ארוץ. כי הגדיל עלי משובו. מפז
יבזה

ומזהב חרוץ. אשמח בעת אלי שובו :

רעיה בתי מאד יפה. עליך נפשי נכספה. ממעון

ביתך אשקיפה. אשמע קולך ואגיל בו :

פדני ודגלי תרים. ושלח מבשר בהרים. כהן

ילבש את האורים. אחלמה ולשם שבו :

אגאלך ולא בכסף. חשקתיך כי רב הכוסף.

ואת כניך אאסף. ועמך אריב את ריבו :

לעיר קדשי מהר תבנה. גרש כל אויב ושונא.

שוב לעמך שוכן סנה. הזק ואמץ את לבו :

סימן מרדכי חסד
לחתן וכלה

מקהלות עם ברכו אל. הרימו קול כח ואל. יגל

יעקב ישמח ישראל. ביום שמחתכם שיר

מהלל אל הללוהו גדלוהו כי ברוך הוא נאמן.

לכבוד החתן כחור מעם יעקב איש תם :

רגממו אל מאיר אורה. גבר חסדו אשר

ברא. חתן וכלה היא לו לעזרה. ישיר ישראל

אז את השירה. הללוהו וכו' :

דרשו אל חי לעולמים. הללוהו במרומים. יוסף

עליכם אלף פעמים. עושר וכבוד ואורך ימים

כימי צאתכם ממצרים בעוז בעדי עדיים. כן

בעין תראו פי שנים. כן בירושלם כלכם חיים :

יחיד

סי' יצחק נוסה מוויקא

יחיד רם שוכן בשחק. ברך עמך ברכת יצחק.
חסדך מהם אל תרהק. בזכות אבות הראשונים:
צחונעלם. אור נעלה. ברך חתן וכלה. יפרו ירבו
לעד סלה. כבני מלכים ורוזנים :

חי זכור ופדה. בית יעקב הנבחר. ועשה אל
תאחר. יאירו כאור השחר. גזע חכמים ונכונים:
קבץ האל שארית יוסף. ושנות חיים להם תוסף
כימי משה דגלם תרים. אבות ובנים :

סי' בן ציון קסו מוויקא

בקול רנה וצהלה. ארנן לכבוד חתן וכלה. יפרו
וירבו יחד סלה. לדור דורים :

נורא חי להם תושיע. מחסדך עליהם תופיע.
חי כימי משה ויהושע. וזקנים הנבחרים :

ציון לעד תבנה. אל רם שוכן בסנה. ואמור לנו
לך חזק וקנת. עיר התמרים :

חזק לעם הרמים. ונהגם בחסד וברחמים. כימי
שלמה נקריב לך שלמים. ועולות ופריים :

סימן רפאל קכז מוויקא

רוח נכון יה חדש לי. חי והרחב אלי נא את גבולי.
כי בכ דודי שמחתי וגילי. אביר יעקב סלה:

פדנו סמוך עמנו. חי נסים ונפלאות הראנו. תמיד
 אנו למרום עיננו. לישועתך צור נזחילה:
 אורי ישעי קדש לעד בנך הבכור בך יחד. מזר
 ואויב אל יפחד. כי בך נבטח ונגילה:
 לעיר מלוכה בנהיה. ושלח ינון לתוך ציון הבנויה
 וקבץ לעם עובד יה. גזע קדוש ונעלה:
 על סדר א"ב **הסח** מוזיקא

אל יוצר העולמות, בשמי מרום נעלמות. גם
 בורא הנשמות. דברי שיר אליו יתנו:
 הוד והדר פעלו. ומלא העולם גדלו. זן כל נברא
 משלו. חסדו ימשיך עלינו:
 טוב ה' לכל. ירבו רחמיו על כל. כי הוא מושל
 בכל. לראש הוא ישימנו:
 מלך חי לדור דורים. נשגב בצר לישרים. סומך
 לעם הדרים. עזר הוא יהיה לנו:
 פקוד עם תפארתך. צופים הם לישועתך. קרב
 קץ ערתך. ראה חי בענינו:
 שמור ורעה צאנך. תוד עיר מקדשנו:

סי' אה"ה הוי"ה **הסמ** מוזיקא

א'ל מלא הנחסר מספר אחד עשר. הוציא עמך
 ממאסר. ונחם אל מתוך תפצם. יודו לה' בקהל
 אמוני

אמוני. הלל נמור בפה צח. עת יקריבו הפסח:
 יחיד אדון כל נוצר. לך אקרא מן המצר. הידרך
 אל תקצר. הרם לעמך ניסם. ואל האחר. כי
 עלה השחר :

ה'ס הסדך על עם נבחר. וכל דין אז יבוסם:
 ביטן אני רפאל קע ולא ולא באבא

אלה אלה הבה. לברך מזוני. צוח מיגוני. והוא
 עם נאמן :

נורא וגשא. מעל עמך תשא. כל מורח ומשא. יגע
 מדאבה :

יה אל שים חרות. לעם בגלוח. ילבש כתר מלכות
 וזיר דדהבא :

רחק מעליו. סביביו צריו. הנועדים יחדיו. הם
 נושרים איבה :

פזר וחבל. לעם עובד בל. תן רגלם בכבל. תשרפם
 להבה .

אביחיש תביא. אליה הנביא. לארץ הצבי. את נפשי
 אהבה :

לך אשא לבי. כפר לחובי. הרבה את טיבי. מידך
 הרחבה :

חלץ עם דוד. מחסדך תרוד. ובנה לי בית נאווה.
 ע

עת לחננה בא :

זכור לאבות. שוכן ערבות. הנומל טובות. לאלפי
רבכה :

קבץ עדתך. לעיר תפארתך. מכון לשבתך. בגין שמך
רפא :

סימן רפאל **קעא** מוזיקא

רוזני הי אתה וגאונני. יודך לבי והגיוני. מתי תבנה
עיר ששוני. ותכין מזבח ה' :

פניך תאיר לעבדך. כי לך מצפה אל ישוב דך. יומם
יצוה עליו חסדך. לחזות בנועם ה' :

אל שמע קול תחנוני. מגני חי לעולמי: פדה נא עם
אמוני: ויתגדל שם ה' :

לא תשיב ריקם פני. מחה חטאתי וזדוני. הושיעני
מיגוני: ישראל נושע בה' :

סי' חי **קעב** פולכא

חי ורם. היש לעמך צירם. בפי כל תתרומם. צור
לאורי תאיר כאור יומם :

יה אל. שלח לנו גואל. לבני ישראל. אליה ויבא
לבשרם :

סי' יצחק **קעג** אינתיאמן

ינון שמו איפה לא הבאת. חיש קצו ותביא בזמן
אלה

אלה. אז לך ירונו עם קנית עת יקרבו קרבן בבית
נאווה :

צורי שוב לשכינתא הן עתה. תרפא למכאוב עם
דוה. עם נאה בו בחרת רצית. להסדך כל היום
מתאוה :

חנון על הר סיני אז נגלית. הזהרת לכל חי לא יעלה.
תורת אל רק לנו חי נתת. בה נהגה ולבנינו נהווה :
קבץ אל נא לעדה נודדת. פצפור בשמש מתכוה.
חי השב לה זמירה בביתה. משובך תמיד לה
תרווה :

להר רפאל קעד צלאת אל נבי

לבית אל אבא בחבה. בצל קוני אחסה :
יה לעד תקבץ עדרי. בעירך אשלם נדרי. אתה
מגני וסתרי. שמרני כאישון בת :
לביתך נפשי נכספה. במצותך אתעטפה. רחום
למכאובי רפא. חון עמי צור מחולל :
עבורה אל יצרתני. ומעודי שמרתני. ובתורתך זכיתני.
אדגה בה יומם וליל :

להנני קע פילכא

אל חי ורם. צור פודה. חיש פדה. לעם חובב ושא
דגלם :

נפשי כל יום לך תודה. בכל לבב לעד עולם:
 יחיד אל נורא. שמך תמיד לעד אזכירה. בבקר
 אעירה. ושיר נאה לך אשירה:

רפא נא לה. כשרח לה גואלה. אל בשר דד: אמור
 לה קצץ נגלה. חזק נא לה בעגלא:
 כ"י רפאל העז מוזיקא לשביעות

רועה נאמן הוא. משה ראש בני ישראל. מבטן
 קדוש הווי. פנים בפנים דבר עם האל. שש
 בסיון בו נתן התורה לישראל:

פה ולשון יודו. העם יאמרו ויגידו. וזאת התורה
 ששם משה לפני בני ישראל:

אמרה תורה בי ימלוכו מלכים ורוזנים. בימיני יאריכו
 ימים ושנים. בשמאלי יבא להם עושר רב
 מאת האל:

לומד בה כל יום ויום. כל ימיו ימצא שלום. מצילתו
 מצרתו ודבריו ישמע האל:

להנני קעז מוזיקא לחתן מעונה

אל רמה ימינך חי חי עורה נ"י. צור מחר וקרא
 עדתך חי חי לעדנה. כי היא בבן הזרים חונה.
 והיא צופה לחמלתך:

פתחתי אני לשיר שירים בנעימה. לפניך אל רם
 שוכן רומה. ואשתחווה ביראה ואימה. אל

מול דיגל מען נפתך. א

אם המלך הוץ למקומי. עבדו מי ישאל בשלומי.
לא יוכל לשקוט כל יומו. עד שיבא לראותך:
דוד לבית אלהים חי חי אדם: רנני ותחנוני שם
שם אנדם. מעונה אלהי קדם. שוב ושכון ארמנותך:
להנני קעח אשכי יה קלבי

מלכי חי רצה בי. אשיר לך מלך דם. ובנה
היכלי. צור חבלי חי לעולם:

דודי חיש גלה נא קץ הנעלם. אל תתעלם:
אתה חי משגבי. חי תשמח בעם דל. תחיש
ותגאל כל עם נזנח:

ידידי אל יחדל. כל איש מחסדך הוא יגדל. חי
אתה צור משגבי. חי תשמח בעם דל. אלי אל
תתעלם:

רועי צירי שלח גאל לעם נבדל. אלי מעם זר:
סי אשר קעט אצברתי כן עשקך

אשכח בשוכך מלכי. עתה יזרח אורך עלי יה:
שמתי בך שברי. אלי הודי. וסאורך תאיר
עיני יה:

דם תן מחסדך סביבי. נפשי תזון לך צופיה:
להנני קם מתיקא

רוממה דם את מולם. מקטנם עד גדולם:
המתגדבים כהונם. יברכם לדור דורים:

רפא צירם אנה האל. על יד כלאך רפאל. ובימינו
תשלח גואל. בקול שמחה ובקול שירים;
אלי ברך לעם הטוב. יפרו ירבו כגן רטוב.
ובכל שמחה ויום טוב. יהודו לאל עם נבחרים;
אני אגיל בשיר ורון. בעת יבא אהרן. לפני
ולפנים תוך מעון קדשך בלבוש האורים;

להגיד מזיקא
קפא

אל רם ארנן לך. בכל עת וזמן. פדה נא לעם
נאמן. ובנה להם דביר ואולם. אז ישמחו
בשמחת חתן וכלה לעד לעולכ. והרחב נא את
גבולם;

נורא החזר כהן וסגן. לעיר אשר היא כגן. והכרת
כל נרגן. וברך עם הגון ומהוגן. ברוב תירוש ודגן;
יום וליל. לך אתפלל. עד נוה הדרך. קבץ עדרם
ונשאם כל ימי עולם;

רפא אל ציר עם קדושים. כי הם דגים ורשים.
רצונך עושים. ובתורתך לומדים ודורשים;
מקטנם עד גדולם: יום וליל וכו'.

סי' רפאל מזיקא לשבת נחם
קפב

ראה ה' כי צר לי. צר מעיר מבצר גרש לי. וזו
כמה שנים היו לי. יודדה אנה ואנה:
פריצים

פריצים מקדשי הרסו; שמד וגם הרג עשו. ועל
עוללים לא חסו. נקום נקמתם אל קנא;
אויבי לאהלי שדד. עמי ממקומי נדד. עירי איכה
ישבה בדד. והיתה כאלמנה:

למען קדושת שמי. אבנה לכם בית הדומי. נחמו
נחמו עמי. אנאל אתכם זאת השנה:

סי שאל קפג מוזיקא

שמך יתרום. אדון העולם. אשר לך בכל עת
וזמן שמח חתן עם הכלה כימי שאל נאמן:
אל חסדך לעד אל ירחק. מעם אברהם ויצחק.
והופע להם משחק. שפע רב עד העולם:
ושלה נועם בכל פעם. לעם קדוש ונהדר. ברך
נורא. זאת דחבורה. יאירו פאור שחר:

למענך חיש גואל. ועשח א תאדור. נגילה נשמחה
שמחת יום טוב כל יומם ונ יר בשיני דוד הזבחר:
המושג בר גברא. דיה רנו ליונה. ובימי גרדכי
לקוודים היתה אורה. כקדם עלינו חסדן יגבר:

סי ישראל בר משה קפד יא מן האני ת'ף

צורי גואלי יה. צורי גואלי יה: מהר והחש פדות
יעלה יפה סיה:

יושבה ברוב פחד. בין שיני לבואה חיש חמול ע
בניה: והוציאה לרויה:

שרים ורפוח. פה טמנו בצדיה. נתנו את ב
נדיבים. לאמה נכריה:

ויבזה יריב יה. רב דנליליה. ותן הדרת שירתם
לשמה ושאייה:

אדון חיש ובשר. סוערה ענייה. התפתחי מוסר
ציארך שביה:

לגה תביט בוגדים. הצילו את עדיה. לא השאיו
עוללות לגפן פוריה:

באה במעמקי בור. גלות ושביה. וכגלי ים תלאה
תסער כאניה:

רדף אויבי. הבה בהרפה לחיה. נתן בה רב חבורה
ומכה מריה:

מרוע נמשח כשכרה הומיד. קרנות בית חמדתו
עיניה צופיה:

שובה שבנת עידה. ובית מאוייה. ונאל עמה בקרונ
בזרוע נשויה:

הקם גואלי הי גדר הדחוייה. וקבץ את קהלי להו
המוריה:

מאת ביאת

משרא

קפה

סי מאיר חזק

מה גאזר וגבורה אזכירה. הי שמך לעד. נעלה
בתתלה צהלה נגילה בך. בשבת אחים יחד
רעים נאמנים. נשיה לך שיר ורגנים. אל מלך
חפץ בחייב. בשמחת כלות חתנים. חנון אב
רחמן נאמן נאמן גלה לקץ נשמן :

אל נאדר באלים ה' הי שוכן מעונה. סומך לי עוזר
לי מאיר לי שלח לי ציר סגן צנה לעדה נאמנה.
קרית אשר דוד חנה. יבנות יהודה תגלנה : חנון וחס
יה פניך האירה. במהרה לצפירת תפארה
היה. לעזרה לזרע יצחק :

רגנו במקהלות תהלות. בתופים ובמחולות. והעלו
עולות. בחודש ימים טובים בפסח וסוכות.
ובימי מלך יאשיהו וחסדה. והקריבו אשה בית
קדשי אשר צוה לנו משה : חנון וחס

חזק צור ישראל. קרב לי הגואל. ובנה לי בית
מקדש וארזתי. ואסף בית יוסף. ועלינו ונוסף.
חנוני ענני רצני. עזרני קבץ המוני. הודך מעוני
לויים על דוכני. ישמח לבי ויראו עיני : חנון וחס

פשראוו

כ"י יוסף

קפו

יחיד רם לעולם. גלה לקץ נטמן. כי בא עת זמן
נאמן. אל מהר וגאל לעם לא אדמן:

וגאל נא ושלח נא. מבשר לבני אברהם. הרם דגלם.
ושמע לקולם. בוזך עירם ישירו. כלם. רנה ירנו
תוך אהלים. רפא אל צירם: הן עתה כי אתה
מלך רחמן נאמן:

סתרי חי אל שדי. אודה לשמך יומם ולילה.
בבית מעוגך. כי בך אשמדח יחיד אל נורא
נאזר בגבורה. אתה הוא אדון כל נברא. חנני
במהרה. למען בית יוסף צדיקך: הרם וכו'

פנה אלי ענני: אתה הוא צור גואלי. ושלח נא
למעלי. ופדני חי לעולם. רם אהלךך לעד
בפי רמיד כימי עולם: אל נעלם. קבץ נא
לעמך בהר קדש חי והרחב להם גבולם. כלם
יורוך בנוה האולם. נאמן. שעה נא לקול מהללם.
כי הם עם חכיב ידידיך: הרם וכו'

קפו

כ"י שלמה

שמך שמן טוב תורק. שמן רענן חי דודי הודי
תור לי כלילה מרים כבודי אור לי מלילה.
אור בלא תנן נרדי:

לשד

לשד השמן וצורק. שרי יתלונן. חי דודי הודי וכו'
מראהו מדמה נצורק. נראה בענן. חי דודי הודי וכו'
הנני אומן בך. רק עלך סמכנן. חי דודי הודי וכו'

סי. שאול קפח טאפא בעל אקדח

שימה אל אבני חפץ נכול ישראל. אישי יה הוא.
גלה את קץ הטעות קן דמאל. ועוד נא חמתך. על
יד האיש גבראל. ונקום נקמת בני ישראל :

אחותי בלה טובו דודין מיין. מור דרור עובר נטפו
ידיך פחות עין. את אלוכל. על לוח לבי כתובה.
בת העין. דבן יקיר לי ישראל :

וחכך כין הפור. וזיך ורשוב. בבוקר יגאלך דוד
בן ישי הוא איש טוב. ואת בגדי ישי יה
אלבישך בגדי יום טוב. שמעו דבר ה' בית ישראל :
לך דודי את בלה רעה נלולה. ובמים הזדים מהר
עשה בם בלה. כי באשת נעורים המה עשו לה
נבלה. שלא כודת משה וישראל :

סי. אברהם חזק קפח אעורני יא רפאקי

אבירי לב לי תשמעו כי קנא ונוקם. אני הוא אין
בלתי תדעו זה שמי לעד :

בואו אתי בית תפארת. כי בא עת לפקוד את נזהו
את הוקי תשמרו לעשות לעד :

רונו שמחו בנות ציון. עת עלות אל מקום נורא
הוא ועמי תשכנו לעולם ועד:

הנה אני זוכר ברית אברהם. אוהבי קדוש הוא
חמתי שפוכה על זה שור מועד:

מה נמלצו אמרתך רחמי. תלוי בי מני הוא מאתי
הוא שאול מאתה ועד:

חזק לבי כימי שאול. אז אומר זה אלי אנוהו. זכרי
לשמך החזיק לעד:

להרי רפאל קצ למא באן

למה בא אויבי עיר איתן. רדה בי יה אלי ירשה
לזמן. למה בא נרגן והרם בנין. עאל ולכד

נר במקום קהלי. נוהו. צורי השב על בן לעמך
גלה קצן. וקומה ושא דגלם רצה נא שיחי אשיר

לך רחמן אל רחמן:

בי אברהם קצא אינא אל הוא

אנא שא נא למחלי מושי. יום וליל ומררי וצירי.
ובנה ייסד אלי את היכלי. גם קהלי. תקבוץ

לעירי. עיר שלם. היא ציון נחלת צבי. יה אל:
ברפת הורי. אברהם יצחק תתן לי וראה את

עמלי. ואם לא שמעתי לקול מורי. אל
הזכור לי את חטאת נעורי. כי אני נחמתי אחרי

שובי. יה אל:

ואו תראה יה צור אל. אין עוד מקריב לניחותי
 אהרן יעמוד על גבי מזבחי. ובו כפר נא לחובי:
 הנה מלכי ומשיחי. יבא הר בית אל יהיה לי
 לעזרה. נאזר בגבורה. אלי בעת צרה. ונקום נקמת
 בני הגבירה. ויפרוס שלמה ישמח אז לבי. יה א:
 מתי אבוא ואראה פני כבוד אל. מי יתן ידעתי
 אמצא אורח. ומשירי אהודה. יושב בקרבי.
 צל אל חמדותי. גם הנה ישבתני:

כי אליהו אלת אל אחראח
קצב
 אלופי מסובלין: לאלהא מצלין. הצל דלין גולין
 מיד יהו גגאלין:

להנהו גוברין גיברי במשכא דצוארי. גדי לחו גירי
 חושבנא אבא דארי:

זכור לי העקדה. רב חנא ורב חסדא. ניסק
 לרומידא. ומוספין ותודה:

הוא יבנה בית לבנו. באהלי אפדנו. כל איש תחת
 גפנו. יצרנהו בעינו:

כי נסים הא אל גרא
קצג

גורא ורם. חי ורם. רפא מחלי וצירי. עוז אל קייב.
 מני שא נא:

ובנה אולם חי עולם. למה אויבי רדני אל תתעלב.
 עמי חנה:

רצני חביבי יסד זבולי. ושכון יה סביבי. וסלח מעלי.
גרש בן הזר. ועמך רחם והאל ענני חסדך מה יקר.
סי' יוסף קצד יא הילאלן

יהי לן נחת וגילה. יה תנה עוז ושוב לעמך:
ובנה לי משכני נאמן יה. ושלח נא ינון עבדך:
סלח נא לפשעי נורא. תמיד מן חסדך אינק:
פנה אלי מגולה יה. אוחילה לך סלה.

להר' רפאל קצה ליתא שערי
אתה סתרי אל נורא. אלי יה אל יה אלי חי מגן לכל:
שמור דודי עם תפארה אלי יה אל יה א יה אלי.
אפי מנשה הרם אי לעין הכל:

יה תנה דיר תנא האי תנא תאנא. דיר תאן א יה
תנה דיר תאנא. תאנא תדיר תאן אלי חיש
יסד היכלי אתה צור נוֹאלי יה א יה אי אפי מנשה
הרם לעין הכל:

לעד ברך חתן וכלה אי יה א יה א יה א בסמן טוב
יפרו בכל כימי משה אז נגילה:
אי יה א יה א. אפי מנשה הרם אי לעין הכל תנא
דיר וכו'.

סימן ישעיה קצו יא ראייח פיין
יפת עין לבבתיני. זוהר בניך הראיני. בעיר ציון
שיר

שיר הרניני. ואז אשיב שבותך שם.
 שברתי לגאולתך. קרובה ישועתך. אי שובה למנוחתך.
 בגדי ישע הלבישני :

עורי כלה בת אהובה. הזקי ושובי בתשובה.
 ולא יקרא חפצי בה. למול קולך הישימיוני.
 יה בנה לי בית תפארת. והשב את עבודתי וישח
 אשיר את שירתי. אמצא חן בי נחמתני :

להרי רפאל קצו טויל יא ליל
 שלח גוא. יה א. עיני לך צופה. לך אהלל. יה חסדי
 ואפסיר שפה :

בנס תעלו. ושמחו במצב קהלי. ותסגדו קול חסדי
 בשיר ורננה יומם ליל :

להרי רפאל קצח ביר מרפתא
 א יצרת. אור לכל העולמים. מחסדך תאיר עלי צהר
 שוכן במרומים. רם ונשא. חי אין כמוך ארך אפים :
 נורא אתה. אודך כל הימיב. בחמלתך. רחם עלי כי
 רחמיק מרובים. חשאי תשא חי יתחזיר כאור הצהרים :
 יה רפא א ציר בני האיתנים. לבדך; רופא חנם גם
 בלא סממנים; במרוצה. חי בלתי עזר וידים :

סיי אלי קצמ קדד אמיר אל אניצאן

אודה לא עולם כלו מנהל; בעת חשבי ארעד
 אזהר

אזהר: בזכרי שמך שמך חי אורך עלי יאר. אפרוש לך
בפים. שבת אספר :

לכל נוצר מגן עוזר נגלה זנעלים. אקרע לבבי בא
עת ואין מנחם. מרוב גלותי נחלית: ואין
מרחם עדן חמן עברו עלי תרחם:
יקבוץ עמו ממרחק. יודע ידבר. חטאת עמו ימחק.
איו אתחנן הוד הדרו עלי ירק: אי זה יפן.
שפע רוחו אי יצק. כל לב ירנן:

סי עורא ר הו אל חיות

עוז ומחית תנה לרוחני זאת השנה. דגלי שאנא.
יה א חביב שמע לשיחי: וא תתח עבדך סלה:
זך וחדור דל אויבי מני. ונעלה קרית חנה יה א
חביב וכו':

האה לעדה עיר נאנחי. זמן פנה באמת חנני יה.
א חביב וכו':

סי בכור ר א יה קלבי אשרח

בלבי אשמח. בך א מרומם. לעירי אנחל יה אי
מתי בה אדור:

כרוב חסדך הי וקים. גלה רצונך א מלך הדור:
וחובי סלח לי. חי משיב בעת צר. ושלח טוב לעמך
יה אי. לבלתי מדור.

רם מיד תניה אי ולא מיד מחרף. לעברך בצז
ובשעבוד :

חזק לעמך חי מלך ונורא. כי הוא הבכור יה אלי
בשמך נקרא. יאיר מהודך. יתברך לעד בצל
כבודך יהיה שמור :

רב

סי חי

חי בבית זמיר לך אתפלל. אערך שירתי ורגני :
חסדך יחול ואל יחסר מעם חביבי יחס איתני :
יבנה מעוני אל איום. זמן פדיוני יכריז היום.
קץ הנעלם גלה סופו. בצלו אשב חי כי מאז קנני :

חיאזך

רב

סי משה

מידך תנה לי מזון. ויסעד לב עבדך כל יום
ויום. שדי לך אוחיל. לך אוחיל והצל לעם
חובב חיום :

הסר מן עבדך כל זר. יסתופף בצלך יום :
שדי לך אוחיל ובי

ךד מן קבל כא אתווא אל נטאל

להר, רטאל

יה אלי מהר נאל. ותחון על עשוקים. וזכור ימות
האהבה חי כי בא עת. המל יזל על נדודים
מעיריהם. ועזור תמיד להם בתבה :

יה אבי מלך בן אמה הייתי יושב בנעים. ושלמ
על

על עיר מושבי אל ישיעי דגול מרבבה ישמח
 לב הנמצאים. בתוף וגיל ובחליל על הר הגליל;
 ס"י אליהו עהר אל אכזא נחש

רה

אני אניד בקהל עם זו. שבת ליוצר יחידה. מפעל
 אלהים לכו חזו. דברי קדשו אל השמיים.
 בקול נועם. תורת אל הודיעם. מזיו הודו הכתירם.
 ובהם בחר לו אל יה:

ליה אזעק אורי יזרח לצרותי די יאמר. יציל
 גזול יגון ישלח יקפוץ נדחו עם מרעיתו. ואז
 נשמח ונשיר פה אחד. יחד באימה ובפחד. צדיק
 יפרח כתמר:

להי רפאל יא רשיד אל קד
 יה הושיע ידי ידידי לך צור אותילה. ולכן אחלה
 לעד:

הודו עם אתי. הודו סלה אתי. הודו סלה סלה.
 סלה. לאל נהללה:

אל מה רם שמימי מהללי. לך אלי כי אתה
 בוחן לב כל גבר:

אל מה רם שמימי מהללי. לך אלי כי אתה בוחן
 לבבי. לב גבר ונעלה. נלכדה שילה. נעלה יה
 אלי נעלה. ונעלה יה צורנו. נעלה ונעלה לעירן
 נעלה ונעלה. נלכדה בשילה:

אל

אל מה רם שמימהללי. לך אלי בוחן לב גבר :
הודו עם אתי הודו סלה אתי. הודו סלה סלה
לאל שיר בוחר :

ס' רפאל

רז

אהודך ולאבן.

רחמן ולכן עתה. תבנה היכלייה אלי. והודי הרם :
פדה לעמך לעם לך יצרת. ישוב לעירך. ואל יכלם :
אויב רדה בי יה אבי. חי למה אויבי. ישכון בארצי
לעם ידיך. עם בחרת. מזיו כבודך. הראה נא להם
להן נאדא מן בעד

רח

יד לי תן אל רם חסין יה. נא רפא צירי כביר.
נא רצה ושמע לשיחי יה. לעזרתך אני אוחיל :
צור חמל וחם לזון לי. כי חסדך לכל מטיב.
יבנה נא לבית מועדי. והיכלי בזמן קריב :
סימן אל

רמ

קסית כתיב

אשיש בעיר קדשך כל עת. קרית חמודי יפה פיה
ולשוני תהלה יגיד. תוך קהלי עם בחר לו יה :
לעד הרם דגלם חמיד. ופדה נא להם משביה :
ולשוני וכו'

ס' הכיב

רי

כואני אל חיב

חנני מלך רחמן כימי קדם.
בנוה רמ אתזור לעולם יתקיים :
יה נא קוית ארוץ לבית ועדי.

בנה לי מעוני יה אל צור משנבי :

כי שלמה חזק **ריא** חובי דעאני לל בוסחאן

שלח צירי יה אל רחמן. ופדה לעם חוסים בשמך :

מה' אהוב כי בא זמן. נגיל ונשמחה בך.

חזק קבץ לעם נאמן. ובנה נא את מקום קדשך אה

אה אה :

נהללך כל עת וזמן. בתוך מקדש היכלך :

כי שלמה **ריב** נפע ביאה

שירה לאל עוזי ומנוסי. עת אהלל לך. רצה

לשיחי יה צורי מחסי. יה אל רחמן קרב

ומן לקץ נממן. לעיר משושי :

מתי יה אבי אשמח בך ובנה מעוני. יה אל יה אל.

האל תרום לעם חובב בתוך אולמי :

סימן. שאל **ריב** ענין חתן וכלה

שבחו אל רוממו עם סגולה. בשמחת חתן וכלה

בגילה :

אל חי יברכם עדי עד סלה. כאשר ברך אברהם

ושרה. ומלאך רפאל להם הוא עזרה :

ובית מקדשו הוא יבנה ברמים. יעשה לנו נסים

בעל הרחמים :

לפניו יקריבו עולות ושלמים. הטה בני אהרן

חכהנים :

יָא וְצִלִּי שְׂרָף רִיד
יְה צוּרִי בִּירָא נִיב יִשְׁפָּה יִשְׁעָה נָא. קִרְבִּי לִי מוֹעֵד
קֶץ וְזֶמֶן עֲדָנָא. אֵלֵי מַהֲרִלְבִּית מִקְדָּשִׁי כֹתֵנָה :
שׁוֹכֵן עֲלֶיהָ נֶאֱמָן. אֵין שְׁנֵי שׁוֹכֵן. עִמָּךְ חוֹן יְה אֵל
נֹרָא חֲנֻנִי : שׁוֹן נִיב

חֵי לַעַד אֵלֵי גְדוֹל רַב אֲוִנִים וְעוֹז. וְצוּפָה יוֹדוֹךְ
עַל כָּל פֶּה. לִמְקִדָּשְׁךָ רִפָּא מִוֵּב לְמוֹאֵה לַעֲיָן.
כִּזְדָּב מִוֵּב וְכִפָּה. לַעֲמָךְ הַפֶּן :

סִמֵּן זִי רִמָּן
חֲדָשׁ זִמְנִי וְגַאֵל עַם יְהוּדָה. הַאִיר אֶת זֶהְרִי כְּאוֹר
יוֹמָם. יְה חֲבִיבִי חֵישׁ בֶּן דּוֹר יִמְלֹךְ עֲלֶיהָ
לַעַד עוֹלָם :

יְה אֲבִי צִוְּךָ יִשְׁלַח לִי יְדִידִי אֶלְמַהֲרָם. כִּנָּךְ חֲבִיבְךָ
יִוְדָה לֵךְ. אֵל חֲבִיבִי בִרְךָ חֲתָן וְהַבְלָה בְּרִכְתָּ
אֲבִרְדָּם :

חֲבִיבִי דַעֲמִי רִמָּן
אֲוִיבִי חֲנֻנִי בְּנִסְתָּהּ. וְאַתָּה רִפָּא לַעֲבִדְךָ. רַחֵם עֲלֶיהָ
כִּלְךָ רַחֲמֶיךָ הַדוּדָה נָא לַעֲבִדְךָ :

יְה אֵלֵי מִן חֲסִדְךָ אֲנַחְרָ. כִּי אֲוִרִי מִתְּוֹדֶךָ זֶהִיִּי.
זַעֲלִי יִהְיֶה יְה נָא אֵל יַחֲסִידִי. חֵי בִי הוּא אֲמִר וְיִהְיֶה :
סִמֵּן אֵלֶיהָ רִמָּן סֵן כָּל סַחֲבָה

אֲמִירָה וְדַרְבָּה אֶלְךָ אֲשִׁיבָהּ. קִבֵּל אוֹתִי בְּרַחֲמֶיךָ
אֵב

אב. ובנה ביתי זבול כראש ההרים. יגדל שמך
בתוך עם רב:

ליה עיני. ורחם לי. זכות אבותי חי זכור לי.
לקץ הסתום החש הגדיר. אליה שלח יבשר לי;
ריח

אבוא אל ציון. אדם ברנה. חי על האדמה. ירבו
ימי חי על האדמה. אקריב לך שי:
בשיר ותהלה אודה לך בעזה. יה אל:
היום אל צוה ברכתך. על עמך. חי כל הנשמה
תהלך חי:

סי' יצחק תחטרי יא זינג
רימ
ישבתי בשביה זמן רב. נפשי במהרה פרדה נא.
מתי אראה בית מעוני בנה נא:
צורי עיני לך צופיה. צדקתך תמיד אניד יה. גרש
כל אויב מעירי. יה אל חי וקים. הכרת כל
לשון רמיה:

חי נאלני ממרמם. מגוי מלא תוך וחמם. כי אליך
לבי נמם. מבור גלותי דלני יה:
קבץ לעם שוב ומרומם. מצפים לך כל ליל ויומם.
ישבו בהשקט ובנועט. תוך עיר קדש הבנויה:
סי' רפאל חזק אמאן יא אמי
רב

רחמן זכור נא גפן פוריה. פורקן לי תתן. וחון
עלי יה

י יערוך לך שיר ותהלה. בתוך קהל עם סגולותי
 אשיר לך אהוב בגיל ותפלה. כי אתה יוצר.
 ציר מהסי יה:

זכיר צדקתך טוב וסרת. פדני מלכי וגואל שלח.
 ר לדרכי וארחי צלח. עבדך לרויה חיש הוציא יה:
 ארחית אויבי מתי תסקף. נמתי לו טוב רע לי
 יף. אוריד דמעתו במו דלף. שמע שועתי אל
 חסין יה:

י הודיעני אמרי בינה אהלל לך לעד בננינה
 לרנתי אל האזינה. כי לך אתחנן ענני יה:
 ות אבותי יה זכור לי. כפר חטאתי מנת חבלי.
 חיש נפלאותי והרם דגלי. מנחם שלח ואליה:
 בקץ צאנך הנדחים. בתוך נוך יהיו יטמאים ויקריבו
 לך עולות וזבחים. גדול וקטן ישבחו יה:

יסן יצחק רבא עזאיה

גל לב כך רם יגל לב יפצח לך וישיר רומם לי יה
 אור עיני ועזור לי מיד קמים:

ורי לך אהללה בקול שירה ותהלה ברך חתן וכלה
 ברכת יצחק לעולמים:

ון על בני יהודה והיה להם לעזרה כי הם עם
 עובדיה יוסף להם שנית חיים:

קרוש שוכן מרומים. גזע אברהם תרים. זמן
יעקב תמים יפרו ירכו לדור דורים:
וזק לעם סגולה יביאו ציון בגילה בקול נה
לתהלה. בשמחה ובשירים:

כאן מן יעקב נא
רנב

כל מאמין בשמך. יגד חי בכופי. יזרח בכוחו
ואתה אבי יה אבי. חי לך אוחיל. חמר לי
צרי בידו:

לי העמר לך אוחיל. לך רם יה נא לבי בנני
לי העמר לך אוחיל. ולא תבנש מבית נאי
ושם אעלה כגיל נאווה.

כאן רמאל
רנב
ראה נא מעלבוני. והסר ליגוני. ובנה לבי
מעוני והחזר אותי קוני. עלי כני. כהוך נני
ואתב תחת נפני:

פדני צור תפארה והושייני נורא. והיה נא
לעזרה והדד איתי: וכו'
אל מנני מקדם. בנה בידך כקדם. לעיר קדש
אדם והדד איתי:

כאן נחמה
רנב
יה נירא לך אישירה נעלה עי כל נוצר. חי
בנה נא עיר הבירה. נאמן. בידך אל לא תקצי
ולא

שיר ז' א' ת' ושבחה עה

א אבוש כי קראתי. לך יה מן המצר. קבץ
כל צאן עדתי. נאמן. לתוך עיר משנכ מבצר.
על חושה ובנה דביר. והפרת נא כל הצר
גבירה יהיה גביר. נאמן. היה לעזרו בצר.
ום דגל עם לא אלמן. וחיל הזרים יבצר. שלח
להם ציר נאמן. נאמן. יהיה לשר וטפסר.

האי נאלו רבה
בלו היכלו. יבנה לקהלו. ישראל סגולתו
יעקב בחר לו.

גדול ומהולל. בפי כל יתהלל. יפדה לעם
אימלל כל יום יתחנן לו.
נו יהנה שירה. לאל חי וננרא. פוחר בישיר
זמרה. תמיד נהלל לו.

כימי מתתיה. רב את ריב שבטי יה. ובירם
מסר יה. כל אויב וצר לו.
י עושה נסים. לעם בשמו. חוסים. בחנוכה
הצים להדליק נרות לו.

ק נא לעמך. חי למען שמך. ובנה בית
הדומך. כלם מצפים לו.

אלה חוק רבו
זהו אל הוה אל יהוה לעולם לעולם הוא
אבינו מלכנו חי נעלם הוא יבנה מקדשו
הדביר

הדביר והאולם. הוא יקבץ נדחי וישובו לגבולם.
ארץ הצבי יאודה וישראל :

יה נורא לו אקרא. לעזרה: בצרה. הושי
את עמך. הוציאם לאורה. הראנו נפלא
בעוז ותפארה. ושלח לנו מבשר אליהו במה
משיח בן דוד מושיע ישראל :

השב שופטי כימים מקדם. ומשול בנו מלמ
מים ועד קדם. ובמקום מקדשך את פני
קדם. ולוחצי עמך במהרה השמידם. וקדש א
שמך ציר קדוש ישראל :

חזקי ואמצי בת עמי איומה. כי בא מועד להג
גאולה שלימה. וזרח אור שמשך כוהני המ
וילבשו שיטני הרפה בישא וכלימה. אז נשיר ש
חדש לאל גואל ישראל :

לוחי רפאל
יא מימא
רבן
יחידתי בת אימך. על צריך אשפוך המתי. ו
איומה :

יחידתי דודך אמר בת איומה. אהבתך בלב ש
דוד איומה. אויתך באחר לא אמיר. אה
ימא. למה תבכי כמו מטר בת איומה :

יחידתי בר ידי בבת איומה. זדים עריך להב. ו
איומה

איומה. בְּנִיךְ עֲשָׂקוּ וּשְׂבוּ אֵה יֵה יוֹמָא. אֲצִיל אוֹתְךָ
מִכָּל צָרָה בַּת אִיוְמָה .

בַּעֲגֵלָא בִּיתְךָ יִכּוֹן בַּת אִיוְמָה. אֵת וְאַנָּה יִהְיֶה נִשְׁכּוֹן:
דּוֹד אִיוְמָה. וְלִשְׁכֶּתְךָ לַעֲד תִּכּוֹן. דּוֹד אִיוְמָה. שְׁמִשּׁוֹתֶיךָ
מִפּוֹ אֲשִׁים בַּת אִיוְמָה :

לִהְיוֹ רַבָּה לֵהֲוֵן מִתָּא אֵל אֲהַבָּא
לִמָּה אוֹיְבֵי רַדְפוּנִי. וְחָנֶם גִּלּוּנִי. בֶּךְ מַחְסֵי יִמְבַּטְחֵי
חֶסֶד לִיגּוּנִי :

עֵיפָה נַפְשִׁי מִגִּלּוּתִי. רָאָה כִּי־דִלוּתִי. מִתִּי תִבְנֶה עֵיר
תִּפְאָרְתִּי. וְאַשְׁבּ בַּמַּעוֹנִי אֵלִי :

סִי יֶאֱהָרֹנְהִי רַבָּמִי אֵל כְּמֵר וְאֵל כְּמֵר

יֵה אֱלֹהֵי דְבִשְׁמִיא נַהוֹרְךָ נַהוֹר עֲלֵךְ. שְׁלִיִם עַל כָּל
עֲלָמִיא. קִמִּירִי בֶּךְ כְּאֵילָן :

אַנֹת מִגּוֹ שְׁמִיר בַּהוֹן; וּמִכָּר חֲפִי יִתְהוֹן. וְיִטְלַךְ נְגִיד
לַהוֹן. וּמִנִּיה יִסְגִּי עֲלֵךְ :

הֵב לִישְׁנָא מִבְּ לְבָרְךָ. דִּי יִמְלַל בִּיקְרָךְ. וְלִיהוֹי מִשְׁיַךְ
בַּחֲרָךְ. כַּעֲשָׂכִי מִשְׁכִּי מִלָּן :

דֵּר הוּא מִלְכָּא בִּשְׁמִיא. בִּידִיה לֵב כָּל מִלְכִּיא. שְׁבִין
וְכָל אֲתִיא. בְּכָל יוֹמִין עֲבִיד לָךְ :

וּנְפִשָּׁא דְבֵר אֲמַתְךָ. כְּסִיף לְמַחְמֵי בִיתְךָ. עֲבִיד בְּגִין
שְׁכִינַתְךָ. לֹא בְּגִין יֶקֶר דִּילָן :

נִדְוִי אֲנִי שֶׁמֶשׁ. בְּנוֹ קֶרֶת אֶקְדִּישׁ. בְּכָל יוֹמִי נִגִּישׁ
קֶרֶבֶן לִכְפֹּר עֲלַי :

הֵאֵי גִלוּת אֶדְאָרֶךְ. נִפְשָׁי וּלְבָאִי חֶרֶךְ. עֲלַי גִּמִּי
זוֹהֶרֶךְ. עַד אֵימַת נִדְוִי נֶלֶךְ :

יֵה אֵל מֵאֲרִי דְעִלְמָא. שׁוֹיֵב לְהִדִּין עִמָּא. דְּמִתְחַנֵּן כָּל
יוֹמָא. בְּסִדְר יִיג מְבִילֵן :

לְחַנּוּי רַל אֲנָא אֵל עֲאִשְׁק בְּאוּצְאָאִי
אֲנָא הִקְשֵׁב לְצַפְצוּפִי. וְאֵל תִּתְעַלֵּם אֵל רִם לְבִי נִמֵּס
לְבִי אֵלֶיךָ נִמֵּס. בְּכָל עֵת וְזִמָּן. עֲלִיךָ יֵה אֶרְחֵץ הִי
וְרִם יֵה אֲבִי חַיִּירִם :

צוּה אַתְּ חֶסֶדֶךְ עַל אֶרְצִי. בְּתוֹךְ עִירִי :
אֲזִי תִתְחַלֵּל אַה צוּה אַתְּ חֶסֶדֶךְ עַל אֶרְצִי. צוּה אַתְּ
חֶסֶדֶךְ עַל אֶרְצִי. צוּה אַתְּ חֶסֶדֶךְ בְּתוֹךְ עִירִי אֲזִי
תִתְחַלֵּל יֵה אֵלִי יֵה אֵלִי אַה צוּה וְכוּ' אֵל רִם וְכוּ'
רַל אֵל בְּמַל כָּל מְלָאֲכָא

אֵל גָּאֵל עִם מְזִנְחָא צוּפֶךְ. כִּי אוֹיֵב לוֹכֵד רוּחִי עַל רוּחִי
מֶלֶךְ אֵל קִיִּים לְעִירֶךְ שְׂרָף אַה יֵה עֲזוּר לִי עֲזוּר לִי
אֲצַעֵק לָךְ אֵל הִי שׁוֹר אִישׁ כִּי דֵל כִּי דֵל אַה. וְשִׁלַּח
מִבֶּשֶׁר עִיר חֲמִדָּה דִּשְׁנָן לְעִיר אִישׁ חֶסֶדֶךְ. כָּל אִישׁ
בְּבֵיתוֹ יֵה נָא שִׁמַּח :

אֵל עוֹשֵׁקִי כָּלֹו חֲנָה. חֵישׁ צוּרִי יִשְׁמֹר לְעֵנְיוֹ אַה עַל
עִיר

עיר אהבה גוי ררם מעם חביבך הון חטף קדם
חמלתך. לו כי דל ורחם יה עניעלה קהל עדה קדם
חמלתך. אה עם הבוחר בו גזע רם הסר משכמו משה
רב קדם חמלתך. לו כי דל ורחם יה אלי עלה קהל
עדתך קדם חמלתך :

הלל באלי אברה מן עיר אל לסא
מעזי אז כלה קין עיבוי למה. עמי עשה אית לשובה
ונחמה :

מעזי נחלו בפני בני חתן צעד לצורי לבהנים ימרח וחרג :
מעזי אז ייד דמעזי על דמם נגדה מן עיני נחר :
אנה דהדור יאנה פכה. מן אשמה שלש בעיניו בשנה
בני יאנה חביבי נא :

חביבי חב. שפע לט. מן בא עת יומן א עירי אקרב.
שעה ניבוי אל דני תמיד. ולא יבוי מהר תשמד. כימי
שאויל מלך תעמיד. אלם צדק יגיד עם רב :

אשרי חעם שככה לו. מה טוב חלקן יגדלו. בן
פורת יוסף מזלו. יאיר יזהיר בכוכב רב :
פרום עליו חסדך סביב. לעד תבנה ניה חביב.
ובוא אשיר בוקר ומעריב. ושירי איך יערב :

לך אשיר שיר ותהלה. בשמחת חתן וכלה. כיונה
תרון בקולה. בתוך קהל גדול ורב.

שלמז רוחך

רלך

שא לזנוחך יפה דודי אל ורם. מגן ונעלם. וזנחת
עבדך ועד מה עיף ונעלב יה אבי תעדף חסדך :
אל קבץ עמך חיש גואלך בא זמן אלי בא זמן אה
אל קבץ עמך אנא חיש גואלך בא זמ :

רוחי בידך אנא רוחי. פקדתי יה לך אל נאמן שוב
עיר תהלה. אל קבץ עמך אנא חיש גואלך :
בא זמן שוב תן מזון לה. אה אל נאמן שוב תן
מזון לה. יד אבי תעדף חסדך :

להר רפאל להלך רפאל

ראה עדה נדודה, נוסעת מדבריה. היא נאה
וחסודה. בת מלך נאדרי :

פדה לה אל הסין יה. מיד עם לא נכר. השב
אותה משביה ותקריב לך אישכר. בתוך הר
המוריה עם עם נבחר :

אל החזר לי במרוצה. בתוך עיר מושבי. ולא
אשתה בחוצה ייני עם חלבי. משמחתי ארוצה
אל נוה הדרי כלס וכו

יא מנענשיה

רלו

יה מנע אנשי לעגי מעוני בני. נהדי. כי הם
קליפת האגוז :

יונתי

יונתי שובי וגורי. יה עניה. תתבוכי מן שמיא.
לעד ולעלמי עלמיא. קומי אורי תשבי בשלוח
וכרוב עוז :

הייתי שומרת והדורה. בעת מתן התורה.
ומי יגיד הבשורה. אליהו הוא הכרזו :
להגו רלז ורחם יא פואדי

ארחם יפה דודי על נפש עבדך כי מנוס לי
נשא ורם :

יה תפארת רחם עבדך. חי שור עמלי למת
עוזב לי :

חדש זמני וחובי מחר. יה אל גאל לעם אומלל
חי בעגל צורי משגבי תפארתני :

להגו רלח נח אל השאם

דודי חמק מני. ולא ימיש מני, ולא ימיש יד חנך
מני :

חסדך גלי עתה. צוה יום. אה ואורך אלי יאיר
עלי כל יום. אה קרא חרות נא. אך את

צרינו. אה בכל עת צרה. אל ישר חכיבי מגני :
טובתך אלי גברו בכל יום. אה אותהך אלי אל

עושה ליל ויום. חוסה נא עלי בכל יום. ופי
אויב סתום. אה מני אה מני :

עניי יא מדלאלה עיני

רלמ

אלי לידי מלא: שפע מן שמיא. קראתיך מן המצור.
דודי חון עליה:

הוציאני משעבוד. לשמך אני אחוד. ולמה אשב
נדוד. בארץ נכריה:

יה אי צערי גדל. על חורבן אולמי. אנא בנהו מחר.
לכפר בו אשמי. למענך הסר לזדוני ופגמי. אורה
לך ערב שחר לעלמי עלמיא:

הלל אשרי בנעימה. בתוך קהל עדה. יה האזן
לשועתי ובנה לעיר חמדה. ותגיל יחידתי כקדם עם
דודה. בבנין בית חדש מלא ברכות יה:

על יאדי יאדי

רמ

לזמיר

חזק אל ידי ידי וריב את ריבי יה:

רוחם עיר זבת חלב לעמך הנזנת. גרש מעליו אויב
רוח שונאו תפה. מעיו נפשו וגופו אורך עליו יזרח
ויקריב לך בכל יום עולה יפה פיה:

פותח את ירך ומשביע לכל חי. וברך את עמך
מכללם בני. אל צוה לחסדך תמיד ישועה עלי.
אתה רחום וחנון רחם נא עלי יה:

אל סלח לחטאתי והיה עלי סתרה. בסתני בלמתי
אן אפנה לעזרה ושמע קול תפלתי מגן בעת צרה.
אין רחום מבלעדך חיש פנה אלי יה:

תדום

סיון יעקב

רמא

לחן ערום

תרום נפשי תרום. כי לא צופה עיני:

קח א' חי עושני. מיד אויבי פדני. חנני ורצני. אשר
 לשמך כל היום: תרום וכו'

עשר אלי עזר. גזע יעקב סלה. המשרה על שכמי.
 בתפארת כל היום. תרום וכו'

קדש איש תבונה. לעד דרכו בוננה. כשמש יזרח
 נא: יאיר כעצם היום: תרום וכו'

ברך עם שבטי יד. כימי משה בחר ית. הוציאם
 לרדף. לכל חובי פדיום. תרום וכו'

ע"ס א"ב רמב סן יאיר תבונה

ארוממך. לפכוד שמך. יתרום ויתעלה.

לעיר ציון הר קדשך. שם נשמת ונעלה:

ביום שמחה אשבחה. לה' בפה בלא: לעיר ציון

גדול אתה. גא עתה. לנו מיד מכלה: לעיר ציון

דבר מלך: בחג נלך. בשלש מועדים אה: לעיר ציון

הא נורא. נתן תורד: לעם יצא מבית בלא: לעיר ציון

והוא א'. חי נואי. בעולות פניו אהלד: לעיר ציון

זכרו חסדי. אין בלעדו. עושה נסים ופלא: לעיר ציון

חמדת לבי. צור משגבי. בשאות לבי מלא: לעיר ציון

שובות עשד. לעם עושד. מצות ימי ולילי: לעיר

קח א' חלה. לעם נזנד. מבשר ובר נפלי: לעיר ציון

כל צר תשמיד. מני תפריד. וכל האויב כלה : לעיר
 לך אבי. שור כאבי. מבור גלותי דלה : לעיר ציון
 מלך עולם. צור גואם. עם שמך מהלליה : לעיר ציון
 נהלל לך. בעולמך. ושמך נגדליה. לעיר ציון
 עזר הא. לישראל. מזלם עלה יעלה : לעיר ציון
 פה יציה. עת משיח בנסתר ובנגלה : לעיר ציון
 צעקת דל. שמע וגא. ואם לאו מי יגאיה : לעיר ציון
 קרוב זמן. עם לא אמן חון עליו ושמע קליה : לעיר
 רפא צירי. א צורי. ה רופא כל חולה : לעיר ציון
 שדי אתה. עם בחרת. בבין האומת גולה : לעיר ציון
 תשבי תביא : לעיר צבי. כלנו מצפים ליה : לעיר ציון
 להרי רפאל רמג תצירבני ליה

תקרב לי אל. עת הנואל. וגרש כל זריה נא מעליה :
 שכת לי ציר. בא עת זמיר. ובנה את עיר קדשך ליה :
 דעה צאנך. בכית גנך. ואז פינו שחוק ימלא :
 קדוש יפה. ישלח מרפא וגם צופה מצפים ליה :
 סג רפאל רמד האי זיננו

חיש זמנו לנואל קרב זמנו .
 דם לעמך תעטר. ושלח שופט ושומר. איש רועה
 מנוע חומר. ישמרו כאישן עינו :
 פדנו ציר תפארת. ושלח קול מבשרת. החזר כהן
 על

על משמרת. ולוי על דוכנו:

אז אשיר לך דודי: מרים ראשי וכבודי. ברך לעם
חמודי. ובנה לי בית מעונו:

לולי תורתך גילי. אז אבדתי בדלי. ואורה עלי
גלי. מה שאלמוד אבינו.

חביבי חסדו יפרס: כבודו מלא כל הארץ: שוכן
בשמי שמי ערץ. יגלה עלי רצונו:

זונני אל מידך. מהר לבי לעבדך: בזכות אברהם
עבדך. שעמד בנסיונו:

קבץ עדה נזנחת: תשב בשלוח ובנחת. ותהיה
לשפה אחת: איש עם איש ידע בלשונו:

סי' נסים רמ"ה א:א אצלי

אנא קץ לי מתי נע נע יה נא תפקוד לי גפן פוריה.
נורא אסף לבית יוסף אויב שסף. דלני יה:

סלח רשע מחה פשע וחיש ישע לבני שבמי יה:
יחיד נאזר. אבד אכזר. ועם מפורז: קבץ משביה:

ממך שואל. החש נוא. לעם ישראל. בחר לו יה:
סי' רפאל רמ"ה תרבייה

בקדם עירך נירש. נקריב קרבן ברננה: ונשיר לך
שיר חדש בניה האולם:

רצה ניבי לך ינעם: הודך עלי תאיר נא-פדמי אך
הפעם

הפעם. לעד לעולם:

פורקן עשה לעמך. אל חי שוכן מעונח כלם
בשוחים בשמך. שעה לקולם:

אלי תאיר את אורם. ודרכיהם כוננה. כי הם גזע
אברהם. הצמח מזלם:

הזק נא ושלח גואל. כי כא עת להננה. כימי נביא
יחזקאל. הרם גם דגלם:

להנני רמני בזמני רמן

אלי תרומם קרני. ושלח גואל יגאלי. אני דל ועשוק יה
אלי. קרני רוממה בטוב וגילה חי חי:

ראה נא לעלבונני. זרים שכנו מעוני. עד אן תרהיק
נדוד יה אלי. שוב לי במהרה. בטוב וגילה. חי חי:

פדני אור גאוני. ושלח נא לעוני. ופדה לעם נבחר יה
אלי ושכון כזבולו בטיב וגילה חי חי:

להנני רמני קנעתי קבשה רמח

עדתי הנעה תהגלך כל שער. צועקת בכל לב
תפלתה שמעה.

גלה קין השמוי. עד מתי יהיה צפון. אל רחום והנן
המלתך הודיעה.

דודי אל ציר מהסר. על פשעי תכסה. יגדל ויתנשא
שמך אל גדול דעה.

יונתי איה איה. עמה תמיד אהיה. תורה ותחיה.
לנפשי בכל שעה :

סי רפאל רמט עצמורי יכא
רם צורי נעלה על טורי נתן תורה למשה אורי.
על טורי אה ננלה :

פדה נא לעם הנדח. ולא יהיה לעד נזנח. בזכות
יצחק בן האזרה. יה אלי תאיר את אורי. תם גדול
ונעלה : רם צורי וכו' :

אל ברך עם טוב וסגולה. אליך אערוך תפלה. מהר
לקץ הגאולה. ולעבך קרא דרור כבתחלה : רם צורי
לפניך אקריב נסכי לעולם כונן את דרכי שמחת חתן
אשמח מלכי. ואמור לי קימי אורי בת נדיב כלה :
הזק עם בגלות נידם. כי הזר עליהם רדב. משובך
מלא את ידם. מפז וזהב נבחר חזן עליו בחמלה :
רם צורי וכו' :

פי אני שלמה רג ברהום יא ברהום
ארם ואיום. שוכן בעונה. לעסיהאבן. יה אי. החשפדה
נא. א יה א יה החשוכו :

נרא ונשא על עמך חוסד. ולקול שועתי. יה אי. מה-
שמע נא. א יה א יה כהר וכו' :
יה א שוכן רם. גלה קץ נעלם. לבני אברהם. יה :
לדגלם שא נא. א יה א יה כהר וכו' .

יה א י שוכן רם, גלה קץ נעלם, לבני אברהם, יה א
 לדגלם שא נא, א יה א יה לדגלם:
 שוב יה לעירך, עיר הנכונה, וקבץ עדרך יה א, תוך
 קרית חנה, א יה א יה תוך קרית חנה:
 לעד נשמח בך, מתי תראנה, בנין בית קדשך יה א,
 בו נרננה, א יה א יה בו נרננה,
 מגן ועוז, לעמך החזר, ושלח מבשר, יה א לעיר
 נכונה.

החזר עטרה, לעם תפארה, ומלכות דוד יה א
 כבראשונה, א יה א יה כבראשונה:
 סי מרדכי רנא ענין חתן וכלה

מה טוב חלקך ומה נעים, חתן נשוא כל פשעים
 שבת אחים יחד רעים, יחדיו תשב עם הכלה,
 ישמה אביך קנף, בראות בנים לבניך, שרי בכנים
 יחנך, הוא אלהי יעקב סלה,
 רצה האל מעשיך, ויהי ברוך מקורך, בשמחה אכול
 לחמך, קבה וסולת בלילה, ישמח וכו'
 חזיק מפז נבחרו, אברהם יצחק יקרו, יתרועעו גם
 ישירו, שירת דודים חתן וכלה:
 כל ימך בטוב בלה, במזל צומח עולה אלה, עולות
 כי תעלה, מעלה עד גב מעלה:

יארץ ימך. בטוב במזל טוב ובסמך טוב. וישבתה
בכל הטוב בוקר וערב ולילה:

מי יצחק רנב מוזיקא

ידידי השכחת חנותך בבין ישי עתה נמשתני
צמחות למעבדי די די דיה לצרה דיה:

צורי גואלי אתה אליך אשא; ידי לעבדך יצרתני
לשמור תריג מצותי די וכו':

חוקים לנו נתת יום נגלית בסיני נא גבור סייעני
לטהר מחשבותי די וכו':

קבץ נדחי עתה למענך אלהי. כבבת עין שמרני
תמיד בכל ימותי. די וכו':

מי אני יצחק דבא היי רנב שיר ליום הדין השנה
אשיר לאל איום. במציא לי פדיום. בכל עת

ועונה. וחדש ויום:

ניסן הוא ראש חדשים. יצאנו חפשים. מארץ
מצרים בעצם היום:

ישאל עם חב'ו. ספרו גדלת בארץ שקדו על
דלתותי יום יום;

יחיד אשר נתן רני מתן בסיון תורתני. שעשועים
יום יי:

צור ישר עדת זרים. זרם אגזלים. בתמוה
לוחמים

לוחמים בי תמיד כל יום :

חרב בית ארמוני. באב שמיני. לקרח בלילה,
ולחורב ביום :

קנז לשם קדישך. ולבית מקדישך. באלול תכשר
לאמר. הנה בא יום ;

ובירך אל יוצרי. אבא בתשרי. לכפר עוני
אשחר יום יום :

בהשון ובכסלו. בם אחי שליו, מפחר בלילה,
וחץ יעוף יום :

וחסין בנה לי בית קדישך. במכת בורא אור
וחשך. ולילה ויום :

הון על עדתך. צאן מרעיתך. בשכט יגילון. בשמך
כל היום :

ובילי הנאדר. בנה באדר. ושובך הקרה נא.
לפני כל יום :

קדישי אל נאור. אורי שש כאור. נוגה הולך
ואור. עד נכון היום :

מחלה אמיטמאע רנך

פ' וטעם

יתן אל שלמא רבא. שלום ברכה וטובה. לידיד
נפשי הנה הוא בא. בשם ה' וברוך הבא :

שרתה בבואו שכינה. איש תעודות רב תכונה.

יתברך

יתברך ברב חנינה. מפי אל חי דגול מרבבה:
על ראשו ישון ושמחה. ישב בהשקט ובבטחה
באהלו שיר ושבחה. ישיר השירים באהבה:
יה אל צור שוכן ערבות. שמח בנים ואבות. ישיר
שירות ערבות. במקום ארץ טובה ורחבה:

שיר לראש השנה רנה באן אל ג' ביטחו

רנה ותהללה ישראל אמרו. ערכו שירה לאל
ושוררו. אלי אל יה. אל יה אל. הלל. זמרו:
פיכם ולבכם תטהרו. בראשית השנה לב תעירו
אלי אל יה. אל יה. אל יה אל. קול שופר תעוררו:
אמרו וידוי פה ולשון סדרו כהטאת פשע ועון
סורו. אלי אל יה. אל יה אל. לפני ה תטהרו:
להיים זכור בנים נבחרו. תמיד כל לשמך יפארו.
אלי אל יה. אל יה. אל יה אל. ותשמיד
לאימרים ערו:

חזקו עמי אלהיכם נורו. יום השבת כהלכתו
שמרו. אלי יה אל. קין ישן תמהרו:

סי יוסף רנו יחזק

ידי אשא לדבירך. בימי חיים מקורך. אהלל
בהדרך בגיל שמחת חתן. טוב ורך. נדיב לב
זרע ברך. טוב עין הוא יבורך. יבקע כשחר
אורך. עלה כפוכך דרך:

ואומר לשם יה. ליוצר רום ותחתיה. עם כל
אשר עובד יה. צניל וכו'
כולו רוכב ערבות. הפארת בנים אבות. תזכו
לשנים רבות צניל וכו'
פתח דבריו רצה. והוא כחתן יצא. ולאוצרותיו
אין קצה: צניל וכו'
חוק ציון מועדי. עד אן תשיב גדודי. יה השב
לי כבודי: צניל וכו'
קול חתנים וכלות. נשמע בשיר מצהלות. בעיד
עוז התהלות: צניל וכו'
רנן שיר לשמחת השואבה
אדיר אל נעלה. דר רום מעלה. חון בעין חמלה
לעם כנולה. בשמחה ובצהלה. קרב קץ
גאילה. אל רחמך חנון לא תכלא:
טובה ונחת שובה. כי לישועתך קרובה. רוח
גדיבה באהבה. נא לשמחת בית השואבה.
שמה נשמחה אל תוך רחבה. אל ירושלם
במערכה. אל המנוחה ואל הנחלה. חדש עלינו
שנה טובה. דר מעונה על המחיה ועל
הכלכלה: חדש וכו'

מקאם חוסיני

סי מרדכי רנה פראו סכתא

משמחי לב פקודי האל ישרים במ נשמה נגיל
ונהלל בשערים: ניב שפתנו ליוצר הרים:
יפצחו משירי דוד .

עניאם

רננות נהלל אל כי בנו מכל עם בחר. ומשפטים הוקים
ישרים ברים מאירים כצמר צחר. לנו אל נתן
טוב סחרם מסחר. וכתר מלכות מכסף נבחר. המליך
לנו מקד דוד:

צבא

דרך צבא מרום כל יום פעם לאל ישירו. מחם לשורר
רק ביום אחד על כן נוצרו. ובני אדם כל עת
זמן להלל אל אל נבחרו. עבור כן אחי חיש הקיצו
עורו. רוממו לאל שבהו פארו. השיבו נגן כדוד .

הניא

יבקע כשחר אורכם תצמח מהר ארוכה. ישבו אחים
יחדיו נצבים תוך עיר ממלכה. יבושו יכלמו
כל עובדי פסל ומסכה. והיתה לה המלוכה. לבדו
שמורה ערוכה. כה תאמרו לבית דוד :

ראהו

כפירים בקול שירכם נעיצים. כקש נדף וכקוצים.
יסורו

יכורו נוגשים אצים. ותמשול יד ההוציב. כי
יקים את סוכת דוד.

סימן דוד רמז הל עלא

דודי אתן לך דודי. אשיר שבחי ברחובות כרמי עין
נדי. לעיני כל חי. משוררים מזמרים שירי שלמה
לעיני כל חי.

זאל בני ישראל. תאמר כה לחי. בהגלות קץ דניאל.
יקבוץ נדחי:

דורש טוב ידרוש לעמו. מבאר לחי ואת עמו. ידי
עמו. משביע כל חי.

כי יצחק חזק רם יא מהלה אל מוראמה

יושב בניות ברמה: נא גבור ואיש מלחמה: באויבי
עשה נקמה. קום מהר חושא לי. יה צורי. גואלי
והיה לעזרה לי:

צאנה וראנה עיר ציון. חרבה וכדי בזיון. ועמך
עני ואביון:

חמול נא ורחם עלי. סלח פשעי ומעלי. שיח
יצחק חי זכור לי:

קבץ עמך משביהו. ומלוך מלך יאשיהו. הוד והדר
תעשרהו:

חזק כהררי א. על יד מלאך גבריא. ושלח גוא לישראל:

סי דוד חזק רסא תורי בא אמש

דעת ומזמה. ואמרי חכמה. יותר מהמה. יום
דבר משה :

וכי טוב סחרה. מפזותמורה. וזאת התורה אשר
שם משה :

דגול מרבכה. אז מסיני בא. נהג בא טובה. גם
האיש משה :

חבה נודעת. ליודעי דעה. און שומעת. תוכחת
משה :

זרח משעיר. ממזרח העיר. הגדיל בן צעיר. על ידי
משה :

קבץ קהלות. בקול מצהלות. חתנים כלות. אז
ישמח משה :

חזק אל דעות. הצמח ישועות. בחג השבועות.
שתקן משה :

סי יוסף ששון רסב יאוכן חנוה אל מחסין

יום שמחה הוא לישראל. גילת ורגן. בבנות בית
הודות לאל. ולו אתתנן. לעד יכונן לבית ישראל :
וראו כל גוי ארץ. שם יה ביננו. שוכן בשמי שמי
ערץ. דר בתוכנו. תוך מחננו. מחנה ישראל :
סמוכים לעד לעולם. הם ברב תיא. וברוב טוב אשר
גמלם

גמלם. אלה דשמיא. מלך מלכיא. מלך ישראל:
 פרוורבו בן פורת יוסף. זרע אנשים. ילדו על ברכי
 יוסף. בני שלשים. כלם קדושים זרע ישראל:
 ישון ישעך השיבה מלכם בראשם. ולעם ישראל
 הטיבה פאר הלבישם. הנה לא יישן שומר ישראל:
 חזק וקבץ עמך מארבע רוחות. ויראו לפניך
 בשובע שמחות. על מי מנוחות. ישכון ישראל:

סי' מרדכי רסג איין הונאסי

מלא משאלות לבי לעבדך עלת העלות. אין צור
 כלעדך עושה גדולות. אזכירה חסדך נורא
 תהלות. גדול כבודך:

רם על כל רמים. האל ה' שועת עניי. שמעה אזני
 מבין האיים. קבץ המיני באור החיים. האירה עיני
 דברי שירתי רנה ותהלה. יקבוץ עדתי נורא עלילה.
 זאת נחמתי טובה כפולה. אלי שועתי חתן עם כלה:
 כמטר לקחי על עשב ורביב. כי אתה גוחי חונת
 מסביב. אסוף בת נדחי בחודש אביב. לך אשא
 רוחי יקיר וחביב:

רסד

יה אשאל ממך אחת. יומם ולילה. לא אירא ולא
 אחת מפחד לילה:

דלני מבור שחת. דומה ללילה. נחני צור בנחת כי
צרה די לה :

ידך עלי לא תנחת. בורא יום לילה. את בארץ
מתחת. ובשמי מעלה :

יה תן פחד ופחת. על עושה עולה. הורידם לבאר
שחת. חיים שאולה :

חזק צור עדה אחת. מונה בלילה. שבע שבועות
כאחת. היא סופרת לה :

אמצא ביום שמחת. מתן תורה. לה תהיה כפורהת
נץ יעלה לה :

ס"ג יוסף

רסה

אל רסק

יפה בנשים הן אזכור זכור חסד נעורים. לכתך
אחרי כצאן עדרי למגורי עדרי. בעבור אברהם
עבדי :

אני אכיר את בין הבכור. בליל שמורים : לכתך יכו
סוערה והומיה כשכור. רחל בן כרים : לכתך וכו
פורה אדרוך בתוך עמך מבור להתם צרים :

י' ישעיה

רסן

ג'לא מין כל חוסני צור

שמחו עם ידידים. בצור מושיב יתידים. הם עם
גומלי חסדים. אהובים וחברים :

יחליפו כח ואל. מקוים ישע האל. בבוא בן דוד

הנאל

הנואל. יאסוף את המופזרים :

שמחת יום טוב ישמחו. בקול רנה יפצחו. עם

חביב ישבחו. לאל יוצר ההרים :

שירים ישירו לאל. שיר משה וישראל. ואהן

בחיר אל. לאל אדיר אדירים :

עזרא יהיה לנו. השם בחיים נפשנו. והוא יהיה

בעזרנו. יגיד לנו מישרים :

עליון ישמר ישראל. יחיה וירבה לאל. כימי נביא

שמואל. אז נשיר את השירים :

יה אל גדול ונורא. ישמור את זאת החברה

יהיה להם לסתרה. אל המאיר לדרום :

יה קדוש ישלח לנו. אליה חוזנו. בית שלמה

מלכנו. יקבוץ את העדרים :

חזק יחזיק עמרה. מלכות דוד במהרה. כימי

שלמה בחברה. ישירו לו השירים :

מִי אֲנִי רִפְאֵל רִמֹן תְּרִמִּי

אשרי האיש יודע שמי. יקראני אז אענה. כ

זמן אשפיע לו ממרומי. ולא על יד ממונה :

נשאתי אליך עיני. לך נפשי והגיוני. חי נאמן ב

ולבבי ורעיוני. איחדך שוכן סנה :

יחיד רפא אל ציר עבדך. חמול על מעשה ידך. ח

נאמן

אמן ובנה לי משכן כבודך. ואמור לך חזק וקנה :
 קום סמא רסח י דוד

גלי שא נא. הרהב נא מקימי. וקבץ מרחוק.
 חי לקהל עדה נורדה. ובנה נא כקדם עיר
 החמדה. אז פי ימלא שחוק :

השנה בנה נא אולמי. בורא חלד ודוק. חי לא
 יסור שבט מיהודה. כל יום לך תמיד
 אקריב תודה. לא יעבור חק :

ר מעונה רצה נא נאומי. ואותי לא תשבוק.
 חי פדה עבדך ממצודה. וכל זר ואויב
 חשמידה. ולחון תזרוק :

לחן ילה רסח

לה בממר זלף. דמעה מן עיני יה. יחיד ינצר כל
 נברא. חון וחוס עלי יה :

ת נדיב קצץ גגמר. הסירי אנתתך. אפדך מגלות
 המר. ארפא למכתך. ואובילך לבית נאווה
 יקום כינוחתך. מפז וזחב אופיר ירד מן שמיא :
 עד חסדך הופיעה. על עיר מכלל יופי. ואתענג
 נא בה. מדבש וצופי. רצה מלכי לניבי. ושמע
 מרי פי. אשא למרום תמיד לבי ועיני יה :
 לח ינון בעגל. יקבץ לצאנו. יביאם לעיר מבצר.

היא חפצו ורצונו. ואיש מאת רעהו. אל ישא
מזונו. הזן ומפרנס לכל. ומחיה כל בריה :
אליך צופה עיני. שלח כהן ישרת. תוך נז
מעוני. ואז אשיר שירתי. בפיו בלשוני. יתקן
שמך לעד ולעלמי עלמיה :

להרד ראש רע כולי מ
יה חמדך גלי. וחדש לי את ימי. הרם דגלי. ורומ
לי. מן קמי. העדה בת הענוגה. יצא צדק
כנונה. תישב תמיד עם זונה. ולעיר חמדה כקו
תנחל :

החזר קדושי כהן אישי. לך יוביל שי. לפו
ולפנים י"א סמנים. יקטיר בחשאי. ואיה כהן עתו
יזה מעלה ומטה. אשרי עין ראתה. בצאתו מ
הקדש נהדר :

אלי מעודי. אתה דודי. שוב אלי צורי וכבודי
שור נדודי. ורחם עלי כי אתה אב חרחמן
הראני אות וסימן. ושלה ציר הנאמן. כי בלה הקן
והזמן :

כלע אל עז רעא
אל הנאזר בגבורותיה. ארץ ושמים דיליה. ומיד
עמו ידלה. קץ הסתום הוא יגלה :
נהלתני

נהלתני חסד יומם. אתה אדיר אל ומרומם. כי לא
כלו רחמיק על עם. יתברך שמו יתעלה:
יה אל לעד משיב עמך. עליהם יהמו רחמיק. ועשה
למען שמך. כי אתה רחמים מלא:
רפא דודי עם תפארה. אתה הוא אל מגן עזרה.
לבני אברהם ושרה. לנוה קדשך חיש תעלה:
אלי ברך לעבדך. ברכת יצחק עבדך. ובנה משכן
כבודך. בכל יום עולות נעלה:

סיי רפאל רעב מוויקא

דוד

אורה שמך נורא עלילה. קולי ארים בישיר שירים
לך לכדך יוצר הרים. לכבוד חתן. הוא בן
זרע איתן. אתה האל קרנו תרים. במזל טוב. כגן
רשוב עולה. הוא ישמח לדור דורים:

דולאב

צורי סלה למעלע אליך אשא עיני. שמע תחנוני
רחמיק רבים ה'. יהמו על בנך המה ישראל
נבחרים:

גנזיר

אה יה אלי צור יה אל. פדנו ושלח גואל. חיש
הראנו

הראנו נסים. מלך עלינו שיי: בו בניך ששים.
הוא ישפוט במשרים:

רח ונעלם. ורבון עלם. תברך חתנים עם הכלות.
ברכת יוסף להם תוסף. וגם יפרו בנים עם
ראבות: אדון עולם הרם דגלם. וירום על כנפיו
נשרים:

מנה אלי וחנני: בן דוד שלח לי אל: אנא רפא
נא לצירי. על יד המלאך רפאל. אז אהלל
ימים וליל. וזמיר לך בעדת אבירים. אה יה אל.
אל צור נעים. תמים דעים. חיש מהר ופקוד גפן
פורית. ובנה מקדש: ושיר חדש. ואז ישירו לך
עם עובד יה. כהן יגש: ציץ ילבש. ועליו התומים
ואורים:

רפאל רעג מוויקא
רח נלה לקץ הנסתם. מהר נא ותשיב שבות אהלי
תם: כי שמו בך נחתם:

כרה נא לעם נדהם: כי הוא גזע אברהם. והיה
להם לעזרה: על לבך שימם כחותם:
אל הי עליון ונורא. על הר סיני נגלה. ונתן לעם
התורה היקרה. על יד ציר הנאמן: מאבני סו
ושוהם:

חזק נאזר בגבורה. החזר נזר העצרה. לעמך עם
תפארה. בני יעקב איש תם:

תורבניה

רעד

אימתי יהיה עמך שמן. יקדם תרם ותשמיד צרם.
במהרה חושה וגאלם:

אל בענים שור נא. ודגלם שא לנוח אולמי. יה
אלי שוב נא. נאמן שוב נא. לעירך. שוב נא.
ברננה שוב נא. חי בעגלא:

אזכירה אשבהה לך אל לעירך שוב נא. חי בעגלא
הזן ומחיה. לכל נוצר. ידך הטובה עלי לא תקצר.
לך קראתי מן המצר. ידך הטובה עלי לא תקצר.
למה דודי פנה. מקרית חנה. ולבית יעקב עפרם.
מי מנה: דודי פנה. מקרית חנה: שוב דודי
כי בא עת לחננה. לבית מקדשך שם אתראתו.
לך בשלש פעמים בשנה:

כתיבאן

רעד

סי יצחק

יחיד רם הי לעולב: שמה עמך כלם: וקבצם
לזבולם. אז יאמרו שירה:
צור לבבי אתה אבי שעה ניבי ובנה אולם. נסע
נעמן. קרב זמן רחמן:

חבול עלי ורחם. כי אתה גוהי מרחם: ושלח לי
גואל מנחם. עמד בני-יוסף:

הי גדול ונעלם. רצה נא לקולי. תפלתי אל תתעלם

להגי רעה מזיקא

רחש לבי אערוך ניבי. ואשיר שיר ורון. וארגן
לכבוד חתן נעים. מזרע אהרן:

פלא המצא. פורקן עשה. ונסים לעמך חמה.
ישראל קמן גדול כלם מקדשים לשמך:

א צור ברך חתנים. וכלות ברוכ בנים. כברכת יוסף
שברך משה. וכברכת שלשה אבות האתנים:

ענני אל ושלח לי מבשר יבשר לי. ועמו בן דוד והוא
ישפוט לעמו. במישור תוך משכן אהלי.

תביא גואל. הוא יהיה לנו לעזרה. בזכות יוסף
תאסף. לעם קדש במהרה:

חזק קבץ שוכן שחק. לעמך ממרחק: יה אל
זכור להם את ברית יצחק. בן הגבירה:

להגי רעמ שיר לעשרת דוד

בחר דודי. בדר דודי. בחר דודי בעמו.
רצה בם וקדשם. על הר סיני נגלה שם. ויק א

למשה ראשם. פה אל פה דבר עמו:
פאר ודוד שם לנו. במצות מבורכה יקדש יתן לנו

על ידי משה תמימה.

זאנכי ולא יהיה. שמור למען תחיה. וברכה לך
תהי. אם לא תשא לשוא שמו:

לך קרא בחבת. זכור את יום השבת. ושמרהו כבנו
אל יצא איש ממקומו:

ענג כבוד הוריק. למען ירבו ימך. ולא תרצח רע
כי אדם נברא בצלמו:

בד יצרך כל תתקף. הזהר ולא תנאף. לא תגנו
ותפרום כף. שבעתיב תשלמו:

חוך ומרמה תעקר. לא תענה עד שקר. כי אל לבנו
תקיר. ותיבת אמת חותמו:

בי יופם וליל תלמוד. ולזולתי לא תחמוד. על המשמי
תעמוד. מדי כל יום ביומו:

הזק הדין ימותי. לשמור תריג מצותי. מהר ובנו
הימותי. ובית קדשך תרוממו:

פ י שנה רפ הוא בור

יפתי את רעיתי. אחת היא יוגתי תמתי. את יחידת
בואי נא לחדר דורתי. לבית זבולי עיר חמדתי.

שדי צורי שמע נא לקול אנחתי. חיש לטובתי ע
מה ארבת גלותי. וראיני את כל טוב פרי אדמתי.

ישועתך קויתי. אנא מהר חיש לעזיתי. אי צור ישועת
החש פדונו. והקשב להחננתי. ישעך יחלתי. והש

נא את עבודתי:

צורי הראיני מראיך. מה יפו לי פעמך. א תיראי בי
 אז ישליו אוהביך. וגם תשירי את שירך :
 יה א קדוש ראה אויבים קמים. עד אן לוחמים
 השקף עלי ממרומים. אנא הא לא תזנח לעולמים.
 נני עלי מתקוממים. חוס חמול עלי ברחמים. הא רם
 ל כל רמים. גא העמים אז ישמחו לאומים. שמחת
 עולמים. ותמיד יחדיו יהיו תמים :

אני דוד בר אהרן חזק רפא

וחיל יום יום אשתאה. עיני תמיד צופיה. אעברה
 גא ואראה. אדמת קודש מכריה .
 נעימה ישיבתה. גם טובה ראיתה. ים כנרת חומתה
 שמה העיר בנויה :

רים בלכותם נחו על משכבותם. בתוכה קבורתם
 כלם בני עליה :

וך ההר אתבונן. קבר רבן יוחנן. בן זבאי שם
 יתלונן. יחיד בדורו היה :

חמשה תלמידים. מזהב נחמדים. צדיקים וחסידים.
 מונה שבחם היה :

מה אחד לבור סיד. מפה אחת לא יפסיד. ולחבירו
 החסיד. וחד דהיל חוביא :

בם חכם ועוז גבר. כמעין המתגבר. אשרי ילדה על
משבר. בן בנו של חנניא :

ראש ההר שם מצבה קבר רבי עקיבא. עמו עשים
וארבעה אף תלמידיא :

אשרי השם רעיוניו ישים שם נגד עיניו. רבי חנניא
ובניו. יהודה וחזקיא :

הר גבוה רם ועל. הוקם עליו ממעל. רבי מאיר הוא
בעל. אתינא ותמהינא :

רבי יוחנן חנה. שם יחד עם רב הונא. מערתו
כהנא. וגם רבי ירמיה :

נקבר בארץ שמון. הרב משה בר מימון. הוא מר
דת אמון. ורב כל חכימיא :

ברם זכור לטובה. הרב מר ניהו רבה. עץ חיים ש
הצבא. משפחת. אבולעפיא :

חסינ יה מי כמוהו. איש אלהים קדוש הוא. בהבלו
פיהו. רשפי אש שלהבת יה :

חידש העיר שכללה. חומותה וגם חילתה. בית מן
הוא כלכלתה. כל ימיו אשר חיה :

זרע עולם יחיה. בקנין הגוף יהיה. ברכת הדי
א תהיה. קלה וגם בזויה :

קול זמרת שיר רנני. אמרי פי והנינו. יהיו לפני
כדם סולת נקיה :

יחיד איך אדרשה. מהר לעזרתי חושה. איש האלהים
הגישה. שלח דוד בן-ישי חי שולמן.
עמך גאל עמם היה ארוממך חנון כי דליתני :
ושור לציון כי חרב. הצל יונה קולה ערב. אשרי
עם תבחר ותקרב.

סוגה בשושנים רוני. יונה מול אל התחנני. יה חון
על עם דל ועני :

פנה באויבך רדה. תמיד לשמך אודה. ציון במשפט
תפדה :

חזק אקריב עולות ואלים. הישר לפני כל הגולים.
דרך לעבור גאילים :

רפג נאני אל חביב נאל כאם בידו
יה אל חביב הכל בידו. מאיר לעולם מזו כבודו.
זן לכל ברואיו מחסדו: מבצי בנים עד קרני ראמיא .
צורי משגבי תבוא אר מעוני. כי צרי מארצי גרשוני.
אמי ואבי עזבוני. מבלחך מי ירחם עלי :

ס' ישראל רפד

יהיו כמוך עיבדי כמוש. ולעובדי כל יבוא חבל. אשר
כל איש פסלו יעמום. ולבג יפול יקשור חבל
ובתוך חיקו אותו יכמום. צר לו תוך קהל וחבל. ובעת
צרה

צרה יאמם און. כאלו אוני תוך חבל. אשרי עם א ת
נורלו. ובא חי נפל לו חבל :

שמע ישראל והבן. כי לא כצורנו צורם. צורם תוך
חיקם ורחוק משועתם ומשברם. וצורנו קרוב
לכל קוראיו ומאד נשאורם. מי בשחק ידמה איו. ומי
כמוהו בתכל : אשרי עם וכו'.

דועה איל ישאורהו. ועל כתף יסבלוהו. ורוענו נושא
עולם ואין תומך בימינהו. הוא לא יעף ולא
יגע בוטה בשמו אשרהו. זה איואנוהו. עלי עשור
ועלי נבל : אשרי עם וכו'.

אישפוט תבל בצדק. ובמישרים ידין עמים. יצמיח
עם טובם כחדק. עובדי אילים אמים וירומם עם
בחר לו יה לסגולתו לעולמים. יבנה מקדשו ברמים.
ויצמיח את ציץ נובל : אשרי עם וכו'.

רפה

הא העירה וראה. צר על עם שפל יגאה. פורץ גדר
חדר עדר הנלאה. נע במדבר. נשבר כבר אין רואה
צעיר חוזה מדות. בנה קדשך שטות. א חי כמה שבת
למח ינות. שם יתעדן חמדן ומדן עם שוח :
ינה כי בי תוהלתך. ראיתי בשבי שבתך. חכי בתך

אתי עתי משבורתך. גאון נפשי חפשי וגש צוק עמך;
דומה דודי לצבי על. ארץ רבה ויעל. אהר ציון הביון
עליון ממעל. ידן עמים אומים רבים על מעל;
ובעת יבא מיכא. יגל ישמח ישראל. א חי משה
המשה ראשי עם דהא. לכן שוא מא גוא. יבא גא
חושדה חוסדה קכץ אמץ ישראל;

גוסעדה יונתך חונה. בכפור וקרח לנה. גם בחורב
עורב אורב ליונה. לכן שוא מא גוא יבא גא;
שיר לגדים ולכלאי רפו אל סמר לאללה

אשים תהלה לא ברנה. הנותן לאדם אמרי בינה.
שפעת רביבים תן לגדיבים. לרחוק ולקרוב משיבים
מעשיהם לכל חביבים. ודרכם היא ישרה ונכונה;
אמר הגדיב. לדל אהברתי. לפדות את נפשי
מכל בחרתי. בא יבא אביון וגר לביתי. יאכל
וישרה ומקום לינה;

הכלאי בעת יראה לעני. יתאדם פניו וכחוש השני. יזעום
ויאמר מה יש לי אני לא הרוחתי כלל זאת דהשנה;
הגדיב השב בלבו הבר. אם אתה לעיני להם ובר. לא
אצא ממחיצתי לבר. בעולם הבא. אתענג נא.
הכלאי חלל כבודו בארץ. בעין דהבריות נמאס
בשרץ. שיחו לא יעלה לשמי ערץ. מרוב

אנחתו עיניו תכדינה:

הנדיב יצוה לבני ביתו. אם יבא הדל צאו לקראתו.
בעין טובה מלאו קערותו: ולא יתלונן בכל עדנא:
הכלאי לא יתן לדל שלום. לא יוכל לראות פניו
בחלום. ויאמר אולי הוא יקרב הלום.
לדויכן אברחאנה ואנה:

הנדיב מה טוב נדיבות יעץ. בחוך לבו יראת
ה' נעץ. כל אויביו ושונאיו הוא ירעץ. לעד
צדקתו עליו מגינה:

הכלאי טמן ידו בצלחת. הואוכל עמו
אודותו קדחת. לא יוכל למלט
נפשו משחת. נפש הדחוטאת תשא עונה:
הנדיב נצב לפני מלכים עם כל השרים
והנסיכים. גם יושב עם עניים ונמוכים.
כי עושה כלם שוכן מעונה:

מקאם עשיראן

פשראון

רפז

אני אשיר שיר רנה שיר ותהלה: לאל צור
נורא עלילה. לכבוד הדחתן והכללה.

גיל אגילה בצדהלה. שירה ותהלה. אהלל
 אמלל אנדל שם א דר רום מעלה. עת יבנה עירי
 ויחזור הודי והדרי. ושבנו בנים לגבולם ;
 עזרה היה לי אתה פודה מצילי בהן נאזר. בשש
 משור. קדש לכהן לי. הרחב לי אהלי. כי
 לך משפט גאולה : שירה וכו'

בא עמי שב שועי הקשב. רננות אהלל לך. משירי
 אהודה לך. הן לוייה עלי הסדך. לך אהי ישעי
 אוחילה : שירה וכו'

סביב שאי עיניך. וראיודעי כי קרובה ישועתך ובא
 מועד לעזרתך. דומה בתי בבנותי לך את
 כל מקום שבתך. ואשיב לך את שבותך ואזריח
 את אור יפעתך. בחסדוברהמים אביא. ולדבור
 חמדתך. לשם ולתפארת ולתהלה :

חזקי יפה אמצ. רעיה ששון עלצי. איומה כי לך
 יקרא בה חפצי חזקי יפה וכו' שירה וכו'

סי' ישעיה רפה נסתהק לל סועאדי

יגל ישמח לבי גם אני. בשמחת חתן אור עיני
 כיום מתן תורת קוני לעם דהבוחר בחיים :

שירה חדשה נשורר. עת לישראל יאמר. אשר בא
 לציון גוא. כי יום זה הוא חביב לאל :

עזרנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ. וּמְבוֹר גְּלוּת דְּלִנּוּ. וְהַעֲלֵנוּ אֶת
 אֶרְצֵנוּ. וְדַחֵישׁ נַחֲמוֹת יִשְׁעִיהָ:
 יִצְיֵן יִפְרַח יִשְׂרָאֵל בְּבִנְיָן מִקְדָּשׁ וְאֶרֶץ. וְאֵן יֹאמַר נֶאֱמַר
 יִשְׂרָאֵל. קוּמוּ נַעֲלֶה אֶל בֵּית אֱלֹהֵינוּ:
 הַלֵּל שִׁיר וּשְׁבַחֲהוּ וְנִסּוּ יִגּוֹן וְאִנְחָה. כִּי מִתּוֹךְ צָרָה
 רוּחָהּ: בְּקוֹל שִׁשּׁוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה:

מְקוֹמָם רְהוּאוֹן

סֵם אֲבֹתָם
 רַפָּט
 נֹכַח
 אֶת רַעִיָּה טוֹבוֹ דּוּדִיק. מֵרֹאשׁ שְׁנִיר תִּשְׁוֹרִי
 הַתִּנְעָרִי קוּמִי אֹרִי: מֵרֹאשׁ שְׁנִיר וְכוּ
 בּוֹאִי בָלָה לְשַׁלְחִיךְ. מִזֶּרַע עֵם בִּשְׁמַיִם אֹרִי: הַתִּנְעָרִי
 רַבִּיד אֶל צוֹאֲרוֹנִיךְ. הִישׁ עֲנֵדִי וְקִשְׁרִי: הַתִּנְעָרִי
 הַגִּיעַ עַת זְמִירְךְ. הַקִּיצִי וְהַעִירִי: הַתִּנְעָרִי
 מֵרִכְבִּים יִהְיוּ אֹמְנִיךְ. עָלִי עִשׂוֹר זְמִירִי: הַתִּנְעָרִי
 שִׁרְבַת אֶל צִבּוֹר
 רִצֵּי
 מִגֵּן אֶל צוֹרִי חֵי יְדִידִי. רִצֵּה לֹאמְרִי פִי. לְבִי
 יִחַל תְּמִיד אֲצַפֶּה לָךְ אֵלִי חֶסֶדְךָ בֶּל יוֹם וָאֶעְרוֹךְ
 צִפְצוּפִי. לָךְ וּפֹא אֶל צִירִי. חֵי חוֹן דּוּדִי עָלִי יְהוָה:
 שְׁלַח הַיּוֹם גּוֹאֲלִי בְרַמָּה. דְּגָלִי הוּא יֵשׂא גּוֹאֲלִי
 בְּמַהֲרָה יְהוָה אֵלִי שְׁלַח הַיּוֹם:

השב דירתי נאווה תטה. קרב הקץ לי חי שים
אורך עלי יה:

סיי כהרדי רצא סזאעי

מעופלת ספירים. עדת אבירים. לאל מאיר
לדרים. תושי. אמרים. הדרך צלח. לעם גאולה.
מנחם שחת. יגל יעקב ישמח. כיום חתונה:
דעיה מהר אלבישך. כתר על ראשך. קומי אורי
בחשך. יפה כלבנה:

דוד לי אדום מקדם. פניו אקדם. אבא בית אל
אדם. עמו אישכנה:

כמשוש חתן תשישי. בעיר משוישי. ודוד עכדי
נשיא. ישפוט באמונה:

יבא שלום ינחתו. עמי ישמחו. הר וגבעה יפצחו.
לפניכם רנה:

סיי אהרן כהן רצב ענין פסח

אמונים ערכו שבת. לאל ומבחו טבת.
ואמרתם זבח פסח הוא לה:

הרימו בקול שירים. ושמחו בליל שמורים. על
מצות וטרורים. יאכלו וישתו ייני: ואסיתם וכו'
ראשון לכל ראשונים. על יד ציר אמונים. מיד
כל מענים. הציל את המיני: ואסיתם וכו'

גִּיסִי אֶל זִכְרֹתֵי. וְחֶסְדֵּי סִפְרֹתֵי. כִּי עֵתָּה יָדַעְתִּי.
כִּי גָדוֹל הוּא : וְאִמְרָתָם זָכוּ

בְּכוֹכְבֵי שָׁמַיִם. כִּנְשָׁה וּאִפְרִים. יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם.
כָּל צְבָאוֹת הוּא :

הִנְחִיל אֶת תּוֹרָתוֹ. לַעֲמֹ וְעֵדָתוֹ. שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו.
עִם נוֹשֵׁעַ בָּהֶם : וְאִמְרָתָם זָכוּ

נִפְרָאִים מֵעֲשִׂיךְ. וְעֲצוּמִים נֶסֶךְ. יֹאמְרוּ כָּל חוֹסֵיךְ.
שׁוֹב לַחֲסוֹת בָּהֶם : וְאִמְרָתָם זָכוּ

כִּי שָׁלֵמָה רָצָה תּוֹרַתָּהּ

שִׁירוֹ שִׁירִים. לֹא שׁוֹכֵן מַעֲוֹנִים. שִׁמְחוּ וְהוֹדוּ לֹא
שְׁמוֹרִים. כִּי יֵצְאוּ מִבֵּית עֲבָדִים. מִזְכִּיר חֶסֶד
לְעַד עוֹלָמֵי עוֹלָמִים :

מֶלֶךְ רַחֲמָן אֵב הַרְחָמִים. קִרָּא דְרֹר לְקַהֵּל עַד
אֲבִירִים. לֶךְ נֹחִיל לֵאמֹר צֵאוּ לְאִסּוּרִים. חֲדָשׁ
יָמֵינוּ כִּקְדָם כְּנִשְׁרִים :

הַחַי וְיֹפֵדָה עִם הַנִּבְחָרִים. וְנִהְגָם בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.
יִבְנֶה מִקְדָּשׁ בְּרֹאשׁ הַהָרִים. כִּימֵי שְׁלֹמֹה נִקְרִיב
לֶךְ שְׁלָמִים :

לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה רָצָה

שִׁיר הַמֶּלֶךְ הַיּוֹם הוֹדוּ וְאִין צוֹר בְּלִשְׁדוֹ. הוּא
יִבְנֶה מִקְדָּשׁ יִרְעֵלָה כְּנוֹחַ אִין עוֹד מִלְּבָדוֹ :

שירים ותשבחות אהידהו. כי רב מחנהו. מה מאד
נפלאים מעשהו. לי ואנדהו. יה צורי וארוממנהו.
כי טובים דודהו. ושלח לי את אליהו כי יום בשורה היא.
הודו את ה' אלקיני. הוא יחוס עליני ישלה במהרה את
משיחנו. יג' את עמנו. ומבור גלות הוא יעלנו.
א' בית מקדשנו. ובו נקריב את עולתנו על יד כהננו.
חזקו וגם אמצו בלבכם. שמחו באלקיכם. וביום
שמחתכם ובמועדיכם. ובראשי חדישיכם.
ושמחתם גם אתם גם בניכם. בבית מקדשיכם.
אז ברנה תרימו קולכם והוא יענכם :

כי רפאל רצה להן י' צאחי אל סברי

בנה לי זכול משכני. השיב לוי על דוכני :
רוח דשן נפש כהן. יקריב עולות וחלבהן. וכל
ישראל ובניהן. כלם שמחים במעוני :
פסח נקריב במגעדו. והעומר במצותו. ובן לוי
על משמרתו. אישוב אראה תשור עיני :

אנא הושע לעם הזה. ענ' וכח' ש' וזה. יעבור
מזה בן מים. ובן דוד. הוא שילמני :
לא תשיב את פני ריקם. ענ' אישכול לקחו
חלקם. במזי חמה חרב נקם. קל' ויש' וזה נקם
לשטני :

לפסח

רצו

סיו סידני

מי ימלל עוז וגבורות מפלאות תמים דעים. אשר
הוציא עמו בששון מידי מצרים רעים. עוז
זמרת יה הללויה זמרו לו כי נעים. גאון תהלה
לאלהים. חי הודו לה' כי טוב :

דָּוָנוּ יַחַדְיוֹ רֹבֵי חֲסָדָיו עֹלָלִים וַיֹּנְקִים. סִפְרוּ
בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים. אֲשֶׁר נִלְחַם
בָּאָרֶץ חָם שָׁמַע שׁוֹעֵת עֲשׂוּקִים. שֶׁלַח מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן
לַעֲמֹי יִבְשׂוּ מֵי יַם סוּף :

דָּם צִפְרֹדַע כַּהֵם גִּדַּע רֹאשֵׁי קִמִּים וְצִרִים. כְּנִים
עֲרֹב וְאַרְבֶּה לָרֹב בְּבָתִּים וּבְחִדְרִים. שְׁחִין בָּרָד
וּדְבַר רֹד בְּטִקְנָה בְּעִדְרִים. יִמִּישׁ חֶשֶׁךְ שְׁלֹשֶׁת
יָמִים. לֹא רָאוּ אִישׁ אֹרֶךְ כִּי טוֹב :

כַּחֲצֹת לַיִל וְלֹא בַחִיל הָיָה הַכָּה בְּכוֹרוֹת. פִּרְעֹה
קָרָא. צֵאוּ בְּטַהֲרָה. חִפְשִׁים לְדֹרֵי דֹוֹרוֹת.
קוֹמוּ צֵאוּ בְּצֶק שֹׂאוּ וּמִשְׁאֲרוֹת צְרוּרוֹת. וְהַעֲתִירוּ
בְּעַדֵּינוּ נַפְשֵׁנוּ תִּלִּין בְּטוֹב :

יוֹם זֶה לָכֶם בּוֹ יִהְיֶה פִיכֶם בְּרוֹן פֶּה צֶחַ שִׁיר
מְזִמֹּר. שְׂמִיחָה הִלֵּל לָרֹב מְחֹלֵל לַיִל זֶה הַחֵל
וְגִמְּוֹר. לַיִל שְׂמֹרִים טָצוֹת וּמְרוֹמִים בְּחֹדֶשׁ אֲבִיב
שְׂמֹר. בּוֹ נִנְאֵל בְּכַח וְאֵל נַעֲלָה אֵל הָרִם הַטּוֹב :

סני אני משה

רצו

נוח אל חמאם

אל מרומם וגאונני. אל לא ינום. לך לבי והגיוני.
 ופי ינוב. עד אן צורי וקוני. עמך ינוד. עם
 החביב בחר לו. יצא לחפשי. יה צור קדושי.
 נאמן נאמן. מלכי פדה עם עשוק. כי אתה מחסי:
 נר ישראל ואורו. עד אן יחליש. השב נא להדרו
 הוא המקדש. הלוי ישיר שירו. בשיר חדש. קבץ
 עמך בשביה. לעם בחיר יה נאמן נאמן. מלכי פדה וכו'
 יה אור זיוך החזר. שוכן סנה. סביב עמך כנזר
 היה חונה. והאויב תפזר. וכל שונא. יסד ובנה
 אולמי. אל ממרומי. נאמן נאמן. מלכי פדה וכו'
 מהר וריב לריבו. עם היחיד. השב מלך למסבו.
 הוא בן דוד. עמו אליה יבוא. כל צר תשמיד
 אסף מארץ ציה. לעם בחיר יה נאמן נאמן. מלכי וכו'
 שלח גואל ויגאל. עם בגלות יומם וליל לך ישאל:
 יה שים חרות. אם יתמהמה לך יחל. תנה פדות.
 גאל נא לעדתי. אתן תודתי. נאמן נאמן: מלכי וכו'
 הטה אזנך יה אבי. פי שיר ינאם. ורפא נא כאבי.
 רופא חנם. ולך יהנה לבבי. בשיר נועם.
 בתוך הר המוריה. יחד ירונה. ה' עמנו. נאמן
 נאמן: מלכי פדה וכו'

דונדורמה

רצה

סי' יצחק חזק

דר רומה יה דר רומה. תגרש בני האמה. הכוני
ביד רמה. עשה בהם נקמה :

יה אלי מבאובי רפא. ממעון קדשך השקיפה.
כי אליך עיני צופה. פדני שוכן ורומה : דר רומה וכו'
צור שור לעמך זנוח. בשביו כל עמי יצא
בעירו ינוח. לא פחד ולא אימה : דר רומה וכו'

חיש פדה לעם איתן. כי הוא זרע אברהם. החזר
לו כהן וסגן. הלבישו בגדי רקמה : דר רומה וכו'
קבצני משביה. הראני בישע יה. בנה לי בית
מקדש יה. אשב בשלוח ונעימה : דר רומה וכו'
חזק אמן החברה. אנודת ציון היקרה. והיה להם
לעזרה. בקנין האדמה : דר רומה וכו'

רצמ

סי' מרדכי

מלכי נא שוב ופקד נפן פוריה. מעליה חסר את
שמלת ישיה :

רדו בה זרים גם אכלו את פריה. שמוה בארץ
מאפליה. לך תחיל תועק סוערה עניה :
דרור קרא לה אל שוכן עליה. ישר מסלה אל
הר המוריה. קול מבשר השמע ינון ואליה :
בקדם אז תגיל על משרש קריה. לנפשה תערב
תאוה נהיה. בהגובים טוב אזי תהלל יה :

ישושום

ישושום יוש אזי מדבר וציה. עת ישראל נושע
עם בחר לו יה. יעיר שפטם לעיר בגויה:

סי' אברהם

ש

להושענא רבה

אל מתנשא לכל לאש. לנגך היום תהרוש.
סליחתם. ארץ חפ. אל חטאתם. מתעטפים
בצרתם. ספר חיים יהי נחתם. אז ישמותם
בתפלתם. בהתנחם. יהיו לראש:

ברית אבות הזכור להם. היה כיצור את עיניהם
כאור חמה את פניהם. הניצנים וצדקתם.
כי רציתם: ספר וכו'

רם נס דגלם ומזלם. ושמחם בישועתם. וקום
מהר לעזרתם. ובישועתם. סלח היום כל חובתם:
החש בנה אולם וסף. ובו עין הסתופף לבית
יוסף. חיש נא אסף. ואז נשיר את שיר אסף.
בדביר יוסף:

מלכם יבוא כמו שאול. בחר ה' בנביאים הנם
שאול. והחזיר העטרת. לחתנים ולכלות.

סי' בכור

שא

היחזיקו יחד

שמרתני וחיתני תורתך יה שמחתני:
ברך עבדך. משיב ירך. בטובתך נמלתיני:
כלה כל זה. עלי אמה. קנאת ביתך אכלתיני:

והסר שמוני בא מקטני. אמי בחטא יחמתני :
 רבים שכחו. מתורה ברחו. וקנאתי צמתתני :
 נקי יצחק **שב** תעל לי יה גואלי

יגן אל על עם קהלי. תחת צלו יהיה :
 צורי לך אוחילה. כי בא זמן. קץ הנשמן. חיש
 בן דוד לעם מדע ואלהיו

חמול על עם סגולה. אב הרחמן. חון על עמך
 בין העמים נדר ונע מהר ופדהו :

קרוב יום הגאולה. הראה סימן לעם נאמן לך
 יצפן ככל רגע. ופקוד נוהו :

חזק עם ב שוכה. כי כך תלויה הגאולה. את
 ארקי אביך דע ועכדהו :

שם רמאל **שג** שילא בילא שילא
 מתי תשור גולה עיר בבל. עלי עשור ועלי נבל.

דאה בענייה. אלרם חסין יה. והסר את שכמה
 מסבל :

פדה אותה. מבור גלותה. וגם מיד אויב ומחבל
 אל כנשו. דרבה תיישר. ולא תשוב תחשוף שובל
 לעד אלי. הרם נס דגלי. לעיני כל יושבי תבל :
 עלי חוסה. וחטאי תשא. ולא איגע לריק והבל :
 דוד לי תנה. חכמה ובינה. דעתי חדחב. ולא
 יתבלבל :

סמוך עבדך. למען חסדך. וקרא דרור. בשנת
היובל :

סי רפאל שד ל הן רמליא רמלי
דם לי יה רם לי. לי גואל שלח. לי גואל שלח ;
פדה עם שבטי יה. חיש מהר ובנה יה. ל הר
המוריה. וחובי סלח : רם לי וכו'
אלי טובה תן. לעם דל וגדכה. בלב מר הוא
יבכה. לדרכו צלח : רם לי וכו'

חי צורי עזרי. קבץ נא לעדרי. לך אשלם נדרי.
ואקריב זבח : רם לי וכו'

סי אברהם שד על רחמי
אל בנה גא קרית חנה כונן בית מקדיש יה. ושם
נשיר ברננה כל חי יהלל יה :

בנה אלי את עירך ועיני תראינה ושלח אליהו
מהר יבישר גא. יאמר להם בואו לציון
ברננה. כי בא עת גואלי שמע שועתי יה :
ראה זנוח עדתי הצל ברוב חסדך. מיד אנשי
חמס פדני לעבדך. זכות יצחק זכור לי ואברהם
עבדך. עמדו בנסיונם בחר המוריה :

הבט עניי לי גאל ונפשי מלמה. הסר מני כל
זר וארץ תשקטה. וכן דוד שלח נא בצדק
ישפטה. ידין במישרים לעם בחר לו יה :

בהר מלכי לשמחה בית מקדשך כונן. נקריב
 בה מנחה ושיר לך אתן. ברכות טובה ושלום
 ועוז לעמך תן. כל הנשמה תהלל יה הללויה :
 ע"כ א"כ לשמחת תורה שש

מפי אל. מפי אל. יברך את ישראל :
 אין אדיר כה. ואין ברוך כבן עמרם. ואין
 גדולה כתורה. ואין דורשה כישראל :
 אין הדור כה. ואין ברוך כבן עמרם. ואין
 זכאי כתורה. ואין תומדה כישראל :
 אין טהור כה. ואין ישר כבן עמרם. ואין
 כבודה כתורה. ואין לומדה כישראל :
 אין מלך כה. ואין נביא כבן עמרם. ואין
 תומכה כתורה. ואין עוזרה כישראל :
 אין פודה כה. ואין צדיק כבן עמרם. אין
 קדושה כתורה. ואין דוחשה כישראל :
 אין שומר כה. ואין תמים כבן עמרם. ואין
 תמימה כתורה. ואין תומכה כישראל :

נוכת שש ע"כ א"כ

כלה סלת. אל טוב וסלת. אם עונותי גברו
 אתח טוב וסלת :

הדריכני צורי: והדרך צלה. ראה אויבי רבו.

כבודם תפלה:

נחמני גואלי. צורי ינון שלח. הגיוני שעה נא
בקטורת ממולח :

כלה נא צור צרי. נקמתך בו שלח. האל בך
חסיתי עון נאנח סלח :

נא כפר עוני. למענך סלח. טרפי האדמה. נא
בשובך הצמח :

רוה את הארץ. וזרעה נא יצמח. אילני הארץ
ושובת הקמח :

בדברך תעשיר. וגם לבי תשמח. חזק לבי צורי
וצוררי ימח :

מקום זבא

סי עזרא חיים שח פשראו
עליון רם גדול ונרא. הכותר בשירי זמרה. בתוך
רבים אהללנו. ומשירי אהודנו. על כי יסור
יסרני למוות לא נרתנני. וברוב חסדו רפאני יח
כי טוב חסדו לחיים :

גאווה

זכור אזכור חסדו אמרתו. רתמיד בפי תהלתו. כי
מושיע אין בלתו. חיים חסד אתנו שלח

לוי אֲרוֹכָה וּמִדְּפִיָּה. הִיוּ בָשָׂרִים לֵב וּמִדְּפֵא. לִבֵּל
אֲנוּעַ וְאִסְפָּה. כִּי מֶלֶךְ חִפֵּץ בַּחַיִּים.

חֲמִיז

רֹמְמוֹת אֵל חַי אֲשִׁירָה. בְּנִיב וּבִשְׁפָה בְּרוּרָה. כִּי
לֹא הָעֹז וְהַמְשָׁרָה. וְהוּא עֹנֶה בַּעַת צָרָה.
קָדוֹשׁ וְיוֹכֵב בְּעִרְבוֹרָה. גָּמַל עָלַי כְּמֹדָה טוֹבוֹרָה.
מֵאֲלִיפוֹת מְרֻבְּבוֹרָה. כִּי מִמֶּנּוּ תוֹצֵאֹת חַיִּים.

רֹאשֵׁט

אֵל אֱלֹהֵי כָל הָרוּחוֹת. מֶלֶךְ מַחֲלָל בַּתְּשַׁבְּחוֹת
הַקְּשִׁיבָה אֵל רִנָּתִי. הָאֲזִינָה לְאִמְרָתִי. אֵל תּוֹסֵף
עוֹד לְעֻנְתִּי. וְשֵׁא נָא עוֹן חַטָּאתִי. וְהַשִּׁיבָה אֶת
שְׁבוֹרָתִי. חֲנוּךְ לְאַרְצוֹת הַחַיִּים.

חַיִּים דִּהְיֵאל וּמֶלֶךְ עוֹלָם בְּנֵה סֵף דְּבִיר וְאִוֵּלִם
בַּחֲסֵד יִבְרַחֲמִים. וְהָאֲזִינָה וְהַתִּימִים. יִהְיוּ עַל
קֶבֶץ שֶׁל אֲחֵרָן. וְצִיץ וּמַעִיל לְזִכְרוֹן. וּבְנֵי לֹוי בְּשִׁיר וְרוֹן
בָּאָרֶץ צָכִי צְבָאוֹת חַיִּים:

סִי יִצְחָק חַיִּים עֲשֵׂה מוֹזִיקָא פִּשְׁרָא
יִהְיֶה לְאֵל נֹרָא. בְּקוֹל־זְמִירָה. עִם חֲסִין יְהִי. הַלְלוּהוּ
גְדֻלָּתוֹ בַּתְּשַׁבְּחוֹת בְּסֵם אֲדֹנָי יְהִי. כָּל הַנִּשְׁמָה תִּהְלֵל
יְהִי הַלְלוּיָהּ:

צֵא כְּגִבוֹד מֶלֶךְ יְשׁוּבָנָרִם. וְזִכְרֵךְ בְּרִית יִצְחָק בֶּן אֲבִרָהִם
שֶׁה פְּזוּרָה. דְּחֵשׁ בְּמַהֲרָה קֵבֵל נָא
לְעִיר

לעיר קרית חנה. נגילה ונהלל לו יה. בתוך
עם שבמי יה: הללוהו וכו

חיים חן וחסר תן לני. ורחמנו. ורחמיך שנית
ידך במהרה ותגאלנו. עשה עמנו לשובה אור
הראנו נפלאות. גם קץ הפלאות. כימי משה
נביאנו. חיש פדנו. מלכנו משיחנו. בא יבא
במהרה. לבני דהגבירה. אשרי העם שככה לו
בית יעקב בחר לו יה: הללוהו וכו

קבל תפלת עמך. מגננו צור ישענו. הושיענו
מצרינו. באויבנו עשה בהם נקמה. יוצרי צורי
רפא צירי. חמול על עדת ישורון. ונהלל בפינו
שיר חדש עת כהן יגש. בבית המקדש. נראה בשוב
ירושלם הבנויה, הללוהו וכו

סי אברהם עשי יא עזב אל משרף
אל ישים בפי שיר ותהלה. יה אי. בקהל רב שפתי
לא אכלא. ארנן בגילה וחדות צהלה. אלי אל יה
אי ביום צאתו הדרתן לקראת הכלה אלי א יה אי;
בקדחתו את בת שעשועים. יה אלי נשוא מעללי
כל פשעים. יחדיו יהיו תמים דודים וריעים אלי אל
א יה א יחיו יפרו וירבו עד דור רבעים אי א יה אי.
דוכב שמים בעזרך. וגם ברוך יהי מקורך. תגל
תשמח

תשמח באשת נעורך. יברכך ה' וישמרך; אלי
אל חי יה אלי:

היו כנגשה ואפרים. ויוסף היה במצרים. גם
לרבות כסף וזהב פרוים. שירו לו ערב ובקר וצהרים;
ממך שאל אשאל עזרני. יה אלי אל תסתר פניך
ממני. אתה סתר לי מצד תצרני. דוד בן ישי
בראש חיש חראני:

סי' ישעיה **שיא** קום חביבי
רצה ניבי כמו קרבן ועולה. ויערב לך כניחודה.
שלח תשבי וגאלני. אל עיר ציון עליני אי איה א;
שאו זמרה לאל נורא עלילה. עליו אשים את מבטחי
עליון שמע לעמך קוד תפדה ושמע לקולי ושיחי.
יה בנה לנו את עיר התהלה. אתה האל יוצר
רוחי. שדח תשבי וכו' :

סי' דוד **שיב** צאחי כבר
דשן מעלותיך ירעפון וגיל גבעות תחנורנה. וגם
נפשי רגיל. נאמן לחננה. מטא זמנא יבא ברנה
נשמה ונגיל : נאמן לחננה
ויקם עדות ביעקב. הוא הבכור לקחו לגורלו
תחרת כל בכור : נאמן להננה

דיצרה חדוה גילת ורגן. בזה היום עשה ה' נגילה
ונשבתה

ונשמחה היום : נאמן לחננה

חזק ברית של אהרן. חיים ושלום נאמן ה' יברך
את עמו בשלום : נאמן לחננה

סי יהודא שיר אנא לה

יעלה את דתן צבירה. אעלך מבור השבית. לעיר
משוש קריה. ברננה יה אלי :

הודי בך אתה מגני. לעזרה היה עזרני. ויפרח
כתמר. ישועה יה אלי :

היפה את לבבתיני. זוהר פניך הראיני. קומי נא
יה אלי בואי לגני. אלי אל יה אל :

חזק הוא נערץ בקדושה. לך אשיר שירה חרשה.
השירים לשלמה אל אחד ואין שני :

סי שמואל שיר סין יולקי

שדה פזורה ישראל לו הבכורה. תוך דהעזרה המסכה
צרה. בראשית ברא. הוא מלכנו עזרה. ליהודים
אורה עלינו סתרה :

מלכא משיחא. שלח לתור מנוחה. וימינו מפיהה
מקים זביתה. עולה ומנהת. אם רבני
שמחה. בשיר ושבחה בהלל ושמחה.

שלח גואל. והמלאך רפאל ובנה ההראל גולת
אריאל ישמע אל. רתחנת בני ישראל. יענה
האל לענה לשמואל : אלבה

אלכה נא ואראה אורח נכונה. לקרית חנה. כי עת
לחננה. למשה מנה. שלש פעמים בשנה. צאינה
וראינה עיני רחמינה :

שבחה לאללה אל עוז

שמן

שבחה ותהללה לך מעזי אל חביב. רם גדול ומיוחד
לעולמים :

חסדך עלי יושם. כי לך אוחיל. וסלח נא לעדת עם
אבירים :

קדך אטיר

שמן

לחיר

לעם אביר חיש קצם ידה אל תמהר. וינזן עבדך
שולמן רגליו רתנהר. מצפה כל יום כהן וסגן
חובי יטהר. ישא עלי ברכאן. שמך יעטר :

יה אבי ארתה הבט דלות עם נרדם. זרח ל' חשני
במופת. חזן עלי ורחם. שמע לקולי לך קוית. אל
חי וקים. אויבי נצחת בכל עת. כן תכרית זכרם יה
אבי. יה אל מחסדך אינקי. על ראשי שמן יורק. כי
בך לבי חשק. דרכי תכונן רעיתי קצה בא בא. חי
ורם וגל ביה הדין. בבית זבול עיר קדשה תשיר ותרגן:
סי אברהם יצין א: הי אל סיר אל גולן

אתה הוא יחיד הב עוז לך. אל רם אדיר יה אל
הזמן. כלה וגם הקין תם :

בנה תדיר מקום תענוגי. עד אימתי ארדם. כל ימי
 ביד צר. חי זנחתני למה עזבתני :

רחום הוא יצר האדם. מעפר קיר. הזהירו על
 התורה כי בא נשלים. ואיר יזהיר :
 מורשה אל לקהלת יעקב אש תם יה רחמן כל עדן
 בה צויתני ובה חייתני :

הבך יא סלאם

שיח

מנבך לעולם יקו לבבי. מגדל חסדך תכונן שדי
 צור נאה יה רוחי תעמיד פריה: אשמח בשובך
 לעיר חמודי. לעד אגיל בך אל רם בלבי: ורחם על
 שללך הדל הנשען בך. לא ילוז מהללך ברנה מעבדך
 לי אתה יוצרי מלידה אודה לך לחסדך נכסף נאדרי
 משגב: לעד לך ארנן. עד בואי לעיר מושבי :

קרי סא אחבך

שיח

א מרוב חסדך. אשאל מן לעיר קדשך השיבה עמך:
 ושלח ציר יה יאסף צאנך. מרבבה דגולגלה ימינך:
 מדה בתרחומך. יה אי הנבחר ובמהרה א תאחר. אה
 חן על עבדך. כי דחיק ליה זמן. ותעזר לי לעשות
 רצונך. וכונן דרכי בזכות יחידך: ברך לי
 ברכת יעקב בחירך .

פדה לי חסדך. כי אני עבדך. וכפר אשמי אנא אכך

לך. וסרה לי נורא ואסבול עולך. ותעזור לי לעשות
רצונך. לית דחיק זמן ליה. זרח לי וכו' :

מה אח בדרך

שב

לחר"פ

בנה לעירך ידידי אתה צור משגבי. גלה לדחסך
ופדני חי משבי :

תן של עליה אל הודי ודברבדה טובי ורצה לשיחי
ותגדיל לרוחי: חזן ולכן יחידי ושרה מטוב ידך דודי
ושלח לצירך. יה אלהי ליה תמריב זמנו אלה
ושכון בארצי ואל תרחק מני. כלם בחבת
לך יודו ירונו לעד מלכי בבית מעוני עד אנה אשב
לבדי. לך אוחיל שוד נדודי יה אלי :

מיום ששמת בירוחי. כל יום מגני וכחי מתי אשוב
לך. אה מיום וכו' אנה פנה מלכי חסדך מני :
אלי צלח נא. אלי צלח נא. צלח נא זמני מזון
בבודך ורחמי גורלי מתי אשוב לך כל זמן
סעד לי אלי צלח נא. וכו' :

ילי מעד רוחי

שבא

גלה חסדך רוחי נאמן ונאל לעמך בעגל מלכי
דוביבך יתאוה. בית זבול לעולם. יוחיל לך אבי
דודי עיני לך צופה: ובחסדך אתאזר. מגן עזרה חיש
רפא. לעמך הנבחר. עמר לעדה יפה. בית יעקב.

עם בר ועד כמה עיפה ואורך לה ינהר; תשיר לך בניב
שפה כימי משה דבר ככן מטובך אתרוה. גמול הנעלים;
חזק א רם ידי לעד עולם ה-אני היכלי א חנן חי
מלכי הכה נא לכל צר ואויב "הראה מופת לי. חיש
מנחם לי. צורי משגבי. כאבי שור. אי תזכור לי זכות
אברהם ושמחני ובתורה תודיעני. יה אור עיני.

לחר"פ

שבב

אשבו לאלה

שבח אתן לך; בכל מפעלך. אהללך בכל עולמך.
אשמח בעיר קדשך כל עת אשיר וארנן בתוך היכלך.
לעמך חגא יה אי לך יחל. מהר ופדה עם לא אמן. הרם
קרן. עמך הדל. יה א פדני ואנא אסירך. כי אתה
יחיד. ואין בלעדך.

להנני

שבב

אעשק אל כאלץ בחבך

א רחם חלץ ידיך. נורא שור התר אסירך. ועיני
תחזה בשובך בתוך עיר ציון. משכן הדרך ותחון
חסדך עליה. והשרה רוחך עליה:

ובנה לעד נוי ויהדר. בארצך ישמה בו חילך.
בהנך ילבש ויעדה. יהללך בשם מלך
לפני עמך יענו יהא שמה מבורך:

שבב

יעיש ויעשק קלבי

יחיש מבשר אבני. איה הנביא. רם א הצל אותי
וסלד רחמן חובני. כי רדה אויבי בני. עלי חשב
חמם

חמם יה לבי נמס. רתח עלי חל י: מהר זדוני תמחני.
 א ישעי נא רומם נא. לעם נעזב היא לרוב א
 ישעי נא רומם נא. בנאות דשא יתענג. כי נודד
 וזנוח. בנאות דשא יתענג בצל חסדך היא ינוח קוית כל
 קצים בקרבי גיל תשים אנא קוית. עלי חשב חסד וכו'
 בוסתן נטא'ך

שבה

ייתן הדרך על כנו. כי בא עת פורקן גלה הנסתם
 דהשב לעמך חי לעדנו. כי אתה מלך רחמן:
 צלח זמני בל יודחשך כפר לחובי יתוקן. הוור נא
 לא למה יעדף: יה נא זמני צלח אחד שלי וזמן:
 עלא איל מלאח

שבו

עלי יזרח הודך אביר יה נא. למה אנא נעשק ודל
 תמוך גורלי אנא לך אשיר לך אתפלל. לעם נעזב
 על עיר אורת. הכרת כל צר למה מארצי נודדה.
 יחידה גילי בדודך. על שור בנותך צעדה. שירך לעד
 אשמע נא ליה לכן גאלך בענל. לעם נאצל.
 כי את מארצי נודדה:

סוף יה שבו יא קלבי

יה אבי שוכן בשחק. יח אבי ממני אל תרחק.
 יה אבי אהל לך חי. שמך יתעלה. יה אבי שור
 עמלי. ורחם יה אבי רפא כל חולה:

יה צורי והודי. ישר אלי דרכי יחידי מגן פודה
יה אבי וכו' :

סי' יה **שבחה** יה וצלי שיה

יה צורי נפשי נכספה למעונה. כי בא מועד חיש
זמן ושפוט נא. לזר וכל אויב אז אשיר ברנה :
ינעם עלי יה כל זמן מעוני. אל רם חסין יה קום
קרא דרור לי. ותאיר אורי כיומם ופדני
לנפשי נפשי כח הן. ידידי אהה צור מגן. שים
עלי חסד וחסן שמרני כאישון עין. לבי אלי אליך
נמס בכ אנה אשען :

ינפע ביאיה **שבח**

שלח יה אל לעמך שופט ונשיא. וחיש גלה קץ
הנעלם כימי שלמה אגיל צור מתסי. ובנה אולם
חי לעולם. אל תתעלם אל צור מבטחי :
הופע יה אבי למיטב לעם איתני. קדוש תנה
תן על ארצי של. הופע יה אבי וכו' :

סי' שם השם **של** אביר עזלי

יסד זבולי אל איום כי עם חביבי היה למס :
החש גואלי המיד. דודי אשכח בו ותחון על
גזע יחס :

והרחב ארצי. ותרחם לי אז לעד שמך יתהלל :
החש גואלי תמיד דודי וכו' :

סי' נס"ט

שלא

בדר חוסנין

נורא תתן כח לי, וסלח לי לחטאי ומעלי :
 סמכני חיש הדרי. חי אתה תומך גורלי. ושובח
 אל היכלי :

יחידתי את נאווה וענור. שמחי לעד בחדוה :
 מפז ביתך יתהווה. חי אחריתך יש תקוה. לכן
 שירי גילי :

חזק נא את לכבי חביבי, וכנה תפארת צבי, בה
 יגור עם אהובי. אל מקדם בחר בי בן הבכור
 קרא לי :

סימן רפאל עשקך סכאב ואל
 שלב
 רועי והודי בכך אשמת. מלך יחידי לך אשבת.
 בנה ידידי מקום טבת. מטיב מאודי. אקריב זבת.
 פדה נפשנו מיד שונא. בלב אויב חץ תחנה.
 לשמך לא לנו נא תקנא. חיש וגאלנו שוכן סנה.
 אל מרוממי לך אוחיל. ואולמי מתי תנחיל.
 לא אתן דומי בצבי יחיל. שעה נאומי עת
 שיר אתחיל :

סימן רפאל שלג
 תלתין יום
 רם ואיום תנה פדיום. נא היום בנה מקדש יה
 חי חי חי חי חי. רם ואיום וכו'
 תמיד אקריב בו מנחה ועולה. וארנן בו שירה
 ותהלל

ותהלה מי יבשר לי. לוי עלה על דוכני. כי
לא אתן דומי דומי דומי. כל היום עיני ליה
פדה עליון. לעם אביון אפריון רתכונן יה. פדה
וכו' תמיד וכו':

אל דר חביון. מבין הנין. הר ציון. תרומם יה:
אל דר וכו' תמיד וכו':

יסרו חיר ז"ל שלד אנא ללוק אל חלוא
א חון עלי בחמלה. נורא ואיום. רתן לי מזון
ושמלה בכל עת ויום:

נפשי לך אויתה. יה ארם חביב. מתי רתבנה
לביתה נכון ויציב. חיש ופדה אותה יה
איובזמן קריב. חיש ופדה אותה יה אי בעצם היום:
יצא דודי ממעוני. ברח כבורק חולת אדהבה אני.
לא סיר לא מרק. מי יתן אשמע לקולו כצפור
שרק. מי יתן אשמע לקולו נא מבעוד יום:

יסרו חיר ז"ל שלד אל יום יא בדרי
תזיל אי חמים
היום על עדרי תזיל מל מרוב. ויש תקוה לעם נהדר
והגון:

חרות תתן לקהל נאזרי יה. ולעובד בל הכרת יה צור:
לביתך א אבוא ארוץ ברנא. ואשתחוה מול היכלך
הדור:

צרי תאבד א' אדיר בגאות. ורתוה יה לעם בתורתך
אחוד :

וכה צופה אדם! כמשה ואהרן. ולעם אברהם יתגה
בה ליל ויום :

כי רפאל שלן לחן נוא י אבו אל עובא
רוני יה הקשיבה. רינתי לך אקריבה. למה דוד
שכחתני בגלותי עזובה :

רעיה גלותך קשה לך. שירי שירך ומשלך. בקרוב
אני אנאך. שובי אי בתשובה :

פדני צור ידי. מתל עדה את עדי. יעמוד אהרן
חמודי ולנרותי ישיבה :

סלח למעני אתה תומך גורלי. וברך את קהלי. עוד
יטבון בשיבה :

שלן אקבל אל סאקי

דגל עמך תרומם נא. הושיענו לעד עולם עם קדוש
תמימי רחימי עם שולשנה :

רחמן אין קדוש בלעוך. רחם על עם ירדך. כי נדוד
זה כסוף השב לי דוד על נאומי :

כי אני רפאל שלן דומיך דומיך דומיך דום

אדום לחי לוי יה אי ואתחולל ואדום. הוציאני
ממאסריה אי ואודך בכל יום :

נמשתני נעה נעה, מתיאשב גני, אקריב לך חביבי
יה עיני ומחסך האירך :

יה צוה חסדך יומם יה אלי, אתה אדיר ומרום
שמרני לעד עולם יה עיני ימינך רחם עדני
רם שעה לתפלתי יה אלי, תעלה ולא תתמוטט
אנא חיש גאולתי יה עיני הראני אות ומופת :
פדה עם לך דורשי יה אלי, גזע בן האירתי הלבן
פשג חטאי יה עיני, ואם יהיה כשני :

אבנה בית חדש יה אלי, מן וזהב מלובש, ובתוכו
כהן יגש, יקריב עולתי כל יום :

אל עשקי בול נאצו

שלם

א חשקי כלו יה כלו נא בך, יה א לחבלי שוב וא
לבי ישמה, א מרבבה גדול תמיד לעד תזרח עלי
חביב אסור :

יה צורי יה משכיל מצירי לך אזעק, מלכי מלכי למי
אקרא ומי ישמע :

אנשי עמל דחותמין, ומידך עלי תשפע, יה צורי יה
משכיל, מצירי לך אזעק :

עם הנזנח יפרח, א מרבבה גדול תמיד לעד תזרח,
לעם חביב אסור :

טאל אל נפא

שמ

טל א רפא למכאובי ראה עמל עם הנשגב, אויב אבל
לכל

לכל טובי. בית תשארת לי לצר נמסר.

מתי ידידי יתענג. על כן שמח רחומי. השב על כן
רחומי. וצערי עתה הסר נא: ושוב היום בעיר איתן.
וסי דלספאשי

שמא

ששוני חיש אבי לעדה דוה ובניה אסף לביתך נאווה.
דבירה מזהב ומפז תבנה. בו תערוך שלהן
ולחם משנר. יה האזן לקולי שירי אעורר קץ
הסתום גלה. ובן דוד מחר:

ס' יוסף מרש ספניולי

שמב

יה א ברוך עם ישר ומרומם. א תנה להם ברכת יוסף
לעולם:

ומקטנם עד גדולם. יפרו ירבו וישמחו חיים עד העולם.
סמוך נא להם וחרם את מזלם. שעה לקולם ומהללם.
גזע יצחק נא א תרחק מערי אבותם:

פאר ועושר וכבוד לא ימיש מאחלם. ישלם א
פעלם וירחיב גבולם. מגן עזרה תאיר אורם. ושלח
נא לצירם. בזכות משה חיש להם גואלם:

על יאשו

שמג

ענג למו. לעמך למו למו. בוחר בעמו. הולך בתומו.
ועדות בשמו בהוסיף שמו שמו:

דרור קרא לי כי אויב צר לי. דודי עזב לי ומעי המו המו.
כהן

כהן חיש נשמן לעם נאמן. יקריב הקרבן ויזרוק דמו דמו.
רפא אצירי. ובנה את עירי. וראה את עדרי. וקבץ למו
למו :

סי' דוד שמד אל מות אחלה מין איל וילי
דודי אתה מגן לי. הודך שם סביבי חי תאיר לי.
ותשבי תשלח לי לעירי. דחזירו וקרא דרור לי:
ודחזק ידי וברכה א ישר חביבי. חון עלי יה :

דרוש לי גואלי. כאבי רפא לי נורא היום לי:
סי' בכור שמה ולי ראית

בנה לי את היכלך. כל יום אויתו. ובן דוד שלח
לי מחסדך. אנא חי כי בא עתו :

כונן יה צור בירת ועדי. א יה ברצונך אתה מגן די
אל מעודי קבץ המונך :

רפא צור חביבך: יה א כי נשען בך. בודח בשוב
אדם ומעורר לבל נרדם. יה אי חסדך יראה :

סי' יצחק שמו חלוא אל מעאני
יוצרני עושני. מאיר הוא עיני. רחמי יביאוני א
מרדכי בן.

צדקתך לעולמים. דר במרומים. הצל עם קמים.
אי אשר על העמים :

חיש לעבד נשמר. יוסף ברית שמר. ריח לא נמר
אי א בעדו גמר :

קבץ עמך. לבית קדשך. ובנה אולםך אי להודות שמך.
 סי' פנחס שמן יא מן ליסאזו

פנה אי וחנני יה אלי כי יחיד ועני אני אלהים יחנך
 בני ביכורת פינחס בן אלעזר :

נצל הרומח בימינו. והביט א צור מעונו. סמך על
 זכות זקנו. זהו פינחס בן אלעזר :

חמק ועבר ביניהם. וידקיר את שניהם. נפלה אימתו
 עליהם. זהו פינחס בן אלעזר :

ספיר וגזרת יהלום. ועשדה עם בוראו שלום. ונתן
 לו ברית שלום זהו פינחס בן אלעזר :

חזק נא זרוע באל. אחת אשר קנא לאל ויכפר על
 בני ישראל זהו פינחס בן אלעזר .

סי' ישראל בן משה שמח

ידעד לבי עת שיר אחגדה. ידפוק שן בשן. יבער
 בקרבי גחלה. ידמה אוד עשן :

שם נגדו גדולת קונו. ישועות דחוסן. ושפלוחו אשר
 נמשל. עפר ודשן :

רובי רבבות צבאיו. יזה ודשן. אין גם אחד יעצור
 הודו. א ער לא ישן :

א מוציאי ממצרים. מארץ גושן. הוא ישביע מהר
 נפשי חלב ודשן :

בן אדמה חלל ניבו. גבו גב דחומר. ואיך לפני שוכן
 שחק יערוך אומר :

מלאכים

מלאכים וגם אופנים אין הרל גומר. ואיך אני
פרעוש קטן אשיר ואומר :

שמתי זאת נגד לבי. שערי יסמר! אבל נשענתי על
ריב הידו. ובו ארתאמר :

הוא יתן בפי שיר מענה. לאסוף בעמר. דברי שירות
ותשבחות ישראל אומר :

סיי אברהם שממ שור לחנוכה לס אל שור

אך טוב לישראל בנין הבית הר ביתא. אחרי בלותו
הראני אורו עת כא. נסתר מדחמתו שפך חמתו

בח וא. וירא מנהגותו. כי שם ביתו מקדש א :

בשבתי בביתי. ובדרך לכתני. יום וליל. בשכבי ובקומי
לא אתן דומי אמלל! לא עונה אותי ביום

צרתני. אדהלל! יהיה בית תפארתי נצב לקראתי מחולל!

דננו צדיקים בשיר חנוכת הבית. בהיר בשחקים
חכמת מלאכת הבית. מדבש מתוקים

סוד וכיור הבית. מעפר דל הקים עלה ארוכת הבית.
הוד הדר נוחו. נשא ורם הוא! הן צבי על יד שר

ושפסר הוא. אליהו התשבי כל עם מקצה
לחזק בדק הבית. הנהו מעשהו תפארת אדם
שבת בית :

מה טובו ויפיו מאיר צורת הבית. כמלך במסיבו
חדו

הדרור יעשו כלית הבית. גאון וצבי עדיו השוכן
 בתוך הבית. קרית מועדנו חזק משמרת הבית :
 סי' ישעיה שג
 לבר מצוה

יזא שבא הרבנו. מצות תפילין כתקנו. כי הבן
 יע זכר למנו. בצבא אל שדי יתלונן :
 שבחה לא תפילין. בקדש אותו מעלין. בזכותו
 ישראל נגאין. וישבו בנוה שאנן.

עליון א נורא ואיום. לישע יה דרוש פדיום. לישועתך
 מצפים יום יום. במהרה חיש תפרקיןן :
 יה לך תבא שועתי. ושירתי ותהלתי. ותשלח
 הגואל לקראתי. מזיו אורך תגדיר לך.
 חזק הללוהו בקדשו. והדרור נאה בלבושו. וגם
 תפילין בראשו. הא מלך צור נאמן :

סי' רמא שג
 נביו די
 שגא
 רם אמור לצערי דיו. ורחמי נפשי ותודך. מתיצורי
 תבנה עירי. ואשמח בבנינה .

פדות שלח לעם שומר. תריג מצות קל ורחומי.
 נקריב לך מנחת עומר. נתקדש במנינה *
 א בחסדך תשמרני. ומידור תצילני. בתורתך למדני.
 ואזבין בענינה *

לעד הרם את גורלי ועיר אבותי הנחל לי. חיש
 נואלי

גואלי ואמור לי. לך חזק בקנינה:

כי רפא

שנב

הלב אל וורד

רחום לעד. זכור לי אהבה. ובנה עירי. עד מתי נעזבה:
פנה לי עת אשיר קדמך: וארנן לך בקהל עמך:
השיבני א נוח הדומך. על ארץ השובה ורחבה.
איך יה קראתי ענני. כי נהמתי מחשאי וזדוני. הרב
בבסני מעוני. וא ארד בתוך אש לחבה.
לך אתחנן אי צור משגבי. שמח לנפשי בתוך קרבי
ואיחדך שחרי וערבי. בהגיוני גם במחשבה:
חזק רצה לקול תחנוני. ואשמח בך כל ימי ושני.
ברך לעד נא לעם אמוני. יפרו ירבו לאפי רבכה.
זכור אבות זכור נא לי מלכי. ישר ארחי והצלתי
דרכי. העמד כהן ינסך לי נסכי. יעריך ערכי
בכספא מבא:

שנב

גלך חביבך

בנך יגל בך. צורי משגבי. בנך חביבך. סדה משגי.
רודה א יה נפשי בקרבי. חי בתוך עיר צבי. חי
ישב כל איש. חיתחת גפנו. חי עוד ינוח. יפרח עמו
לכבוד שמו. גוא ישלח. יומם יומם יצוה הא חסדו.
על עם נאמן. לעד יתרומם. בשוב ישולם. פדנו היום.
בנה מקדש יה *

עזרה יהיה לי לעולם חסדו. חי עזרא וכו'. חי ישנ
כל איש וכו'

סי יהודה חוק שנך ולוי וולך יא קלבי
יה עזי אתה יה אבי. מחייתי תן לי מידך. היה
נא חונה סביבי. חנני כרוב חסדך:
ופנה נא לשיר מהללי. אשיר לך בתוך קהלי
אתה צור חבלי וגורלי.. הרם נא יה למזלי:
דלני מבור גלותי. שעה נא חיש לישועתי. קרב
נא לקין פדותי. השיבני אל תוך נחלתי:
הראה ודרך לעמך. גרש זר מתוך אולמך. חי
עשה למען שמך. ובנה נא לבית הדומך:
חזק ושלח משיחנו. בן דוד הוא רוח אפינו. חיש
יבוא ויגאלנו. כי לו מצפים עיננו:

סי יהודה שנה זבידה יא זבידה
יה אתן תודה. בעיר החמדה. שמע ליהודה.
יה חביבי. לך שיר יתן:
הודו בנעימה. לדר שמימה. כי אויב רמה.
בים. סוף הכן:
ואל דר רומה. בקע מי ימה. בנה לה דומדה. על
עמו יגן.

דגול ונעמן. שלח נאמן לעם לא אמן. כל יום מתחנן.
הלל

הלל ברנה. אמרו ברננה. שנה בשנה. לפני א בוחן.
חזק לאומה קוראה באימה תורה תמימה. היא
מחמד כל עין :

סיי בכור רמח שנו בתת עיוני גיוואהר
בנין מעוני תמהר. עולות אקריב בו לך קוני. באזוב
לבבית שדה. ובענן מחה לעוני .

כנוס אייבי במצודה. אשר בפיהם צדוני. א חי
הצילני מידם. קראתי בכל לב ענני :
ועיני יביטו מרחוק. מתי תרחיב את גבולי. אזי ימלא
פי שדוק. אך טוב וחסד ירדפוני .

רואה כל לבב יחידני זן ומפרנס לכל בריה. כי
אתה הוא מטיב ועוזר גזור משובך עלי יי .
צפיתי רם לחסדך. מדמעות עיני כלו. דפקתי כדל
דלתיך. ולדחם דיקי המריפני :

מלכי פנה לעבדך. וחנני כימי קדם. ומי יחון עלי
בלתך. בחמלתך תרחמני :

חדש א כנשר ימי: תוך עירי אשכון כנעורי. קבע
ודא דירת עראי. ובנוה קדשך הראני :

סיי רפאל שנו יא ויראלך
יה אודה לך יה. צורי גואי יה. ישר תישר מזלייה.
רם שמע קולי אשיחה. אשא ממך הסליחה. הפך
היגון לשמחה. אמור לנפשי תגיל תגילי יה.

פדה עדתך היקרה. מכל מיני פז נבחרה: היא
מתפללת למרה. דמעתה תזל כמר מדלי יה:
אדיר שמרני כבבת. והסר מעלי חרפת. חי אזכה
לישב כישיבת. עיר דוד מאז היתה גורלי יה:
לעם אהוב גדול שמו. ולכל אויב הניעמו. חיש פזרו
ממקומו. לבל יעבור בתוך גבולי יה:

סי רפא^ל שנה מעליש אל נבא

רוח מטובך ננפשי. ורחם עלי יה חביבי:
פדני צורי וגאוני. החזר כהני וסגני. ובקר יקריב
קרבני. ואטהר בהערב שמש:

אימתי ילבש אזורו. ישים על מצחו ציץ נזרו.
ולוי ישיר בשירו. כשירי מחלי ומושי:

רבבי איך יקרא. ענני א חי ונורא. נפשי בגלות
נעכרה. אימתי אצא לחפשי:

חזק מקדשך ההרוס. ורחן על עמך ורחום. בכל
יום תלאות עמוס. מיום ראשון עד יום הששי.

סי רפא^ל שנה אסאן יא קלבי

למי התפלל למן. לך חי בכל זמן.
ראה עניי בשבי. רפא נא כל מכאובי. ושלח

אלוה הנביא. יבשר עם נאמן.
פדני מאנשי מרמה. דושבו עלי מזמה. תפול עליהם

אימה: תיבש ידם במקומן:
אלי

אי נקום נקמותי. מחרפים כל ימותי. אם לא
עכשו אימתי כלה קץ והזמן.
לך איחל דודי. לבנין עיר כבודי. קבץ קהל גדודי
בזרוע המיומן.
חדש ימי כנשר. שלח לי הון ועושר. וארחותי
תישר. בכל עת ובכל זמן.
זדון לבי תמדה. ובחקך אזהר. חטאי סלח
מדה. כי אתה אב הרחמן.

שם

תכונן דרכי. לך אחיל לה. כי אתה מלכי. בך
אגילה. אשא כל צרכי ממך סלה.
א צור מבטחי. איך עיני. אשפוך לך שירי ותחנוני
תשיר לך רוחי בשיר וגילה.
גדד ונע נע. עם מלא מדע. שדי שמרה. מכל
דבר רע. ופקוד נדו. בו יקריב עולה.

מח רפאל

שםא

אי תרומם קרני. ושלח גוא יגאלי. אני דל ועשוק
יה ענה קרני רוממה במוב וגילה חי חי.
ראה נא לעלבוני. זרים שכנו מעוני. עד אן תרהיק
גדוד יה ענני. שוב לי במהרה. במוב וגילה חי חי
פדני צור גאוני. ושלח נא לעוני. ופדה לעם נבחר

יה אי אי ושכון בזבולי. בטוב וגילה דיי דיי :

שם

על סדר א"ב

אתה הא. אתה הא. מלך דר במימים .

ביום חדוה. בבית נאוה. נכבדך באורים :

גומל חסד : מקדש יסד. ובנה חומות מבצרים :

דברי זמרה. שם אעירה. בקול נעים ושירים :

הודך הראה לעם נכאה. ארתה הוא יוצר הרים .

וקרא דרור. צרור דהמור. לקהל עדת אבירים .

זכות שלש . אברהם בראש. זכור לדורי דורים .

חי א תרחק. עבור יצחק. נעקד על אחד ההרים

טוב ומטיב לעם חביב. בני יעקב נבחרים .

יה פדנו מצרינו; כימי משה נם נרים :

כהן יגש בבית מקדש. אהרן יקריב פרים .

לבית יוסף נא האסף. שוב ורעה העדרים :

מתי האל. תשלח גואל. בן דוד ישפוט ערים :

נזר תורה. היתה אורה. בה לבכות נטהרים :

סהרה כי טוב. מכסף טוב. מאבני פז יקרים :

עולם ועד. היא במקום עד. על פעולת ישרים :

פי יהנה בה. גם עת שיבה. אתחדש כנשרים :

צוף ונעם. בה חייך ישעם. היא מאכל לברים :

קדוש סלה. לך נוחילה. פדנו מיד זרים :

רהם

רחם שמך. גאל עמך. מבין גוים א-זרים :
 שלח גואל ישראל. הוא ישפוט בשערים :
 חמוך אלי. חי גואל. לעם כאור מזהירים :
 סי רפאל שםג יא ראית לבירות

אדיר בי צונך נקך. חי אל עמך המלך.
 רחם נא על עמך. רב-הם רחמך. ובנה בית
 הדומך. בעזך ישמח מלך :
 פינו שירה ירנן. לפניך צור מגן. מקוט מקדש
 תכונן. וגם היכל המלך :
 אודך בכל לבי. מגני ומשגבי. סלה חטאי וחובי.
 למענך אל מלך :

לחסדך אל נכספיהם. בצלך מסתופפים. עיננו לך
 מצפים. לראות פני המלך :
 אמן עם נשא ורם. אל אלהי אברהם. קבצם
 בתוך עירם. שום תשים להם מלך.
 חזקו עמי ושובו. מעשיכם הטיבו. באחרית
 תשבו. בגנת ביתן המלך :

סימן רפאל ענתבי שםד יא נארי על עזאבי
 יה אלי צור משגבי שמך אודה. טובך עלי לא
 יעדה. כל יום וליל :

רם ונשא. אליך נפשי אשא. חטאת נעורי תשא.
 צור מחולל :

פתח נא שעריך לעבדך, דופק על דלתך. כדל
שואל. יה אלי צור וכו' :

אורך במקלות. רב העלות. לכבוד חתנים
כלות. שיר אהלל, יה אלי צור וכו' .

לעד עולם. בנה דביר ואילם. וקבץ עמך כלם
הוך אריאל, יה אלי צור וכו' .

עמך תנחה. וכל הזרים תדחה. זכר עמלק תמחה.
טף ועולל, יה אלי צור וכו' :

נועם שיחי. רצה נא אל מבטחי. מבטן אתה גווי
לך אתפלל. יה אלי צור וכו' .

הורתך הבינני. חי עושני. בכל ימי עזרני. בה אמלל
בשפתי אהללך כל עתותי. אם לא עכשו אימתי.
פי יהלל. יה אלי צור וכו' .

יודוך כל רעיוני. אתה ה' קבץ לכל המוני. ושלח
גואל. יה אלי צור וכו' .

סי' אני רפאל חזק שםה דוסתי גיאנס

אני לשמך מלין אחבר. אל שוכן רומה. אתה
אל כביר. תולה ארץ על בלימה :

רחש לבבי דבר טוב. אהלל אל בנעימה. כי
לקח טוב. נתן לנו תורה תמימה :

פה כל צמא תרוה. היא מים ונהמא. לה יקוה.
כבת מלך נעלמה :

אם לא ילמוד בה האדם. נפשו תהיה ערומה.
יקיץ הנררם. משינה ותרדמה :
להודים היתה אורה. זו תורה וחכמה. מפז יקרה
משוהם ואחלמה :

חוקו בנים כבוד הרבי. לאב ואב באימה. למען
ירבו ימיכם על האדמה :
סי עזרא שמו טענת מן בית אבזה

נעה מבית אביה. עדת עיר האתן. אנא שוב
ישור לבבודה. ושלח צי הנאמן :
עליו הם אל תעזבנה בזכות יוסף תושיעני.
ברכת יצחק ברכני. אשמת שמחת חתן :
ורח חסדך עלי דודי. מנן עזרה לי מעורדי.
תפלן אקשור עי ימי. וכראמיא כל עת וזמן.
הועי אבי גדלהני בבצותו גהני. רבה חכמות
למדהני. הם י עיי כי עדן :

השם ישמרך בני. ושמאמרי ושמעני. בגיל משה
ידיד עיני. יוסף ין ת. אר רהמן :
סי אברהם שמו מיוקא

אתה מרום חי וכן. ואתה יורה יך בקהל
סגולה. בשמחת חתן. ואתה אבי אשמת חתן :
יום טוב יהיו בטוב. יפזרו ימי בני טוב.
שבת ומה יהי ויום מור. א. וועדי ה.
רהם

רחום לעד פרום חסדך. לבני אברהם ידיך
למען יצחק עקידך. נחזה בנועם ה' :

הודו ושירו עם קדוש שבטי יה. בית יעקב עם
בחר לו יה. ווא יכנה לכם מקדש בית מקדש
יה. אז נקריב עולה לה' :

מלך נורא אתה האל. קיים נבואת יחזקאל. ושלח
בן דוד הנואל. כי הוא כשיח ה' :

מ"א אני רפאל שם
מזיקא

ארנן לשמך נורא אל עליון. במקהלות עם אביון
נודה לך לבדך שוכן חביון. מהר אסף בית
יוסף. תוך עיר ציון :

נורא אתה עשית. נפש בקרבי. יוצר רוחי חי
משגבי. רב העלות בורא כל הנשמות. אשר
לך בעוד נשמתי בי :

יה אל אתה לי האצלת. נפש חיה סובבי. וכל
יום וליל. לך תהלל יחירתי :

רב מושיע. לך אביע תהלתי. כי אתה אבי
שעה ניבי. ושיחתי :

פדני דודי שוב ורעה אותי. כימי קדם בנה
בית תפארתני. אתה אדיר החזר תדיר עבודתי.

כי לך מצפה צירי רפא צור ישועתי :

אל רם חסין יה. לעמך שים טובה. הם עם עובד
יה

שיר צבא ושבתה קטו

יה. ינוכון בשיבה. ושלח צירי לתוך עירי היא
תקותי. בקר וערב בה. אקריב תמיד עולתי :
שם עליהו יה בודאנא

אגיד אנא. אגיד אנא. שבת האל כל עדנא :
לך אתפלל. ואפרוש כף. ברך בטוב. לעם נרדף
עפר יעקב ומי מנה :

יה אל לתפלתי שמעה. על בית קדשך. אוריד
דמעה. מתי אראה בבנינה :
הבט האל בדלותי. הושיעני מצרתי. לישועתך
מקוה אנא :

ואתה ראש. לכל עילה. הכרת אויבי. עורי בלה.
אנא הלך. דודי פנה :
שע על מי

אלי תמוגנ. עם המגנא. ופדה עם אהוב. בזאת
השנה :

וחם נא עליו. וסלח מעלו. מכנפי ארץ. קבץ
חיילו. צועק בכל לב. חיש פנה אליו.
ולקול שועתו. מהר שמע נא :

פזר אויביו. וצריו תוריש. הוא בגלותו ממתין
מחריש. הלך הקציר וגם ההריש. והוא
מצפה לפלג עדנא :

אליך נטוי. תמיד לבבו. כל יום מתפלל. על עיר
מושבו

מושבו. יומם תצוה חסדך סביבו. וישם
 לעד תוך קריח חנה :
 לעד תברך. גזע נבחרו הולך בצדק. והוא ע
 בריא. מגן עזרת לי. צורי הדרי. בני מנש
 לדגלם שא נא :
 חזק מלכותך לעולם תמיד. שורש בן ישי. לנ
 תעמיד. לעין העמים. ולזרים תשמיד. עד
 יעקב. אזי תגלנה :
 אמן לעמך. וריבם תריב. ושלח הגואל לובם
 קריב. כי פנה היום. לעת מעריב. חיש אמן
 לזהם בואו ברננה :

סי שלמה שעה יהל

יה חנון. יה חנון פדני. שובה אלי והקימני
 שוכן עליה. חיש גואלי יה. יקבוצ קהלי. לבי
 זבולי. יה אלי חוס וחון עליה :
 לעיר תפארה. הנחל במהרה. לעם גורלי. בנה היכל
 ומשאות לבי מלא .
 מלך ועוזר. לעמך החזר. ראה עמלי. יישר דחיל
 מבור גלותי חיש דלה .
 החזר העטרת. לבני גבירה. קבץ המוני לבית מעו
 לנוה קדשך חיש תעלה .

ס"י רפא' כהן שעב יא רב אשלון עברך

יה רם חיש לן עבדך. זבולי למה הרסתו :
 רדו בי אויבי ועלו. על מקום קרשי התנפלו. את כל
 מחמדי שללו. וגלו לעם אשר בחרתו : יה רם וכו'
 פלגי דמעות מעיני ירדו על עמך אשר נדדו. בגולה
 הלכו ונעו. עם ישרא אשר גלתו : יה רם וכו'
 א חי קבץ עם נוצרו שה פזורה השב לעירו. ובנה
 לו את בית נבחרו. לבניך אשר הרחקתו. יה רם וכו'
 לך תמיד תתן. כי תקרב קץ ישעתו. ותשיב
 מהר את שבותו. וממקום אשר שזרתו. יה רם וכו'
 כדון יצנוף רתפארתו. בבגדי בוך יכהן כהונתו. ועמך
 יצאו. לקראתו. בשכדות יום גאולתו : יה רם וכו'
 על סדר א"ב שעב על גדה וחואליהא
 א השוכן עלי. מני יונה הומיה. מסתופפת בצלך
 עיניה לך צופיה :
 בקרבה שכירה. רחם ורחם עליה. מהר פנה איה
 ובנה ליה עיר צביה :
 גמול חסדך עמה. ימין ה' רוממה. הרוש ופרוס
 שלומה. לעגלה יפיפיה :
 דורשת לשמך אדיר. לזדים חיש תעביר. כי אתה
 מלך כביר. שוכן רום ותחתיה :
 החלל

ההלל לך תנמיר. אתה האל ציור המור. מזדם
אותה תשמור. ומלשון רמיה :
ושיר חדש לך אתחיל. מצפה לך אתחיל. בישועתך
חי נגיל. עד אימתי רומיה :
זכור חסד נעורי. ורפא לי את שברי. ודעלני תך
עירי לציון הבנויד :
חמול ורחם עלי. סלח פשעי ומעלי. הסר אויב
מעלי. כי עוד ירך נטויה .
טובך עלי לא יעדה. משחת נפשי פדה. כי תמיד
לשמך נודה בשיר הללויה :
יה כפר לחטאתי. מהר סמוך עדתי. פדה לי כי נחמתי
רחום שומר תושיה :
סיי משה ש עד אל יום עיני אל יום
איום גא היום. לעם צופה לך כל יום : איום וכו
מהר קץ פדותי. לך תודה יחידתי. כי אתה
עזרתני מיד שונא בכל יום .
שלח ידו אויבי. למקום ארץ הצבי. הרם את
מושבי. ידו הדדה כל היום :
הא לי לעזרה. יבנה בית הבחירה ומקום תפארה.
יקריבו קרבן כל יום.
רחוק רם מהולל. יחזק עם ישראל. אז נאמר כהלל
ברוך אדני יום יום .

יְהוָה יַעֲקֹב שְׁעָה יֵא מְרָה אֲשֶׁר־שִׁי אֶל דָּאָר

זֶה אֵל גָּדוֹל וְנֹהַדֵר. מֶלֶךְ בְּמִרוּמָיִם דֵּר. יִלְבּוֹשׁ
תַּפְאֶרֶת הַדֵּר. מִתּוֹךְ עַמִּי לֹא נֶעְדֵר :

עֲשֵׂה עוֹלָם בְּשִׁשִּׁי. וְנֹחַ בְּשִׁבְתָּ קִדְשִׁי. וְכוּ תַתְּעַנֵּג
נַפְשִׁי. בְּלִי עֶצֶב וּבְלִי מָר .

קוֹל רִנָּה וְקוֹל שִׂמְחָה. בְּיוֹם שַׁבָּת מְנוּחָה. יִהְיֶה
לָנוּ סְלִידָה; וְכָל עוֹן יִכּוּפֵר :

בְּיוֹם שַׁבָּת תִּתְקַדֵּשׁ. דְּבוּרְךָ יִהְיֶה קִדְשִׁי. לְמִקְטָרֶת
תִּגְרֹשׁ. פִּיהוּ מֵאֵת־מוֹל סָגֵר .

בְּרֵא שַׁבָּת לְדוֹרוֹת. נַחֲת רֹחַ לְבְרִיּוֹת. דְּגִים
וּמִינֵי פִירוֹת. וַיֵּינן הַמְּשׁוּמֵר :

דָּעָה נָא בְּמִנְחָתִי. בְּיוֹם זֶה הוּא שִׂמְחָתִי. כּוּ הוֹסַפְתָּ
נִשְׁמָרְתִּי תֹאִיר כְּאֹזֶר הַשָּׁחַר .

זֶהִיר אָדָם בְּנֵרוֹת יִזְכּוּ בְּנֵיו לְמִצּוֹת. יִלְמְדוּ בִשְׁתֵּי
תּוֹרוֹת. וְהָאֵל בָּהֶם יִבְחַר .

אִם הִיָּה אִישׁ בְּדֶרֶךְ. שָׁכַח שַׁבָּת הַמֶּלֶךְ. מוֹנֵה שֶׁשֶׁה
וְהוֹלֵךְ יוֹם הַשְּׁבִיעִי עֵקֶר :

נֹדֵה לֶךְ אֵל כְּבִיר. בְּלִשׁוֹן עַם סוֹפֵר מֵהִיר. שְׂבָחוּךְ
מִי יִגְדִּיל; תָּמִיד שִׁמְךָ יִתְפָּאֵר :

יְהוָה אֱהִי יַעֲקֹב. בְּרֶךְ לְבִנְךָ בְּשׁוֹב. יִפְרֶה וַיִּרְבֶּה לְרוֹכֵב.
וְאוֹרֶךְ עֲלֵיו יִנְהַר .

חֲנָנִי

שעו

אחלי בקרבך יא חביבי

תנה מידך יה חביבי. ורחם על עבדך. וזון לי
מגדל חסדך :

לדגלי שא נא אב כל נוצר. קראתיך מן המצר.
מובך מעלי לא יחסר. רתמיד מן שמיא. תנה וכו'
בין הזרים אנא נצוח. מתי אראה אויבי נצוח. ויהיה
כמו קוץ כסודת. ויפול בבור רחתיה .

לה.י

שעז

יא חילי יא אבו אל שאסה

א בורא כל נשמה. ברתך הגוף נעלמה. בכל בוקר
תתחדש. ותאיר כאתלמה :

לך תמיד תהלל. בקרצהרים וליל. מיגמור לך
הלל. משחק ואדמה :

יה א צורי גואי. מתי רתבנה היכלי. כהן יקריב עולה
לי. יבא יקבל דמה .

אל ענניא

שעה

ענני יה. רדף אויב עלי נלחם. על גוזלי רחם. עצמו
לא רשולם : על גוזלי יה.

לי שאף ודחף. ורחמו כו יחס. למקדשי עלה להפך
את חוקי .

דחטאתי נא לי כפר כפר. ולביתי חיש תמהר. מהר
ולצירי שלח מהר מהר :

לסגולת

לסנולה ותהלה כונן לעיר צבי על תלה. בגילה
ותאמר לדה חזק.

סיי אליהו ינעם עליה אל לילה שעמ

ינעם עלי יה ידידי אי יפן
אורך תאיר א חסין יה עלי סביב. ושלח לי גוא
יפדני בזמן קריב. בנה הר ציין ברמה. ונוה
החביב. צלך והודך יה חביבי בו יראה :
למה תשכח עמך דודי. בשבי ירעב כי הוא עם בן
הגבירה מאוד נעלה. קבץ עדה נאמנה רם ונעלה .
צלך והודך יה חביבי סתי אראה

יום וליל עירי נעזבה גוא תחיש. ועדתך היא נודדה
למה תחריש. ענני ושמע שועתי בוחן לה איש :
הודך תאיר בדחמלתך צור גואי. פי ולשוני יהודוך
תוך היכלי. אהיה חבר ליראך סלח מעלי. צלך יהודך וכי
סיי משה שפ קל אל מצנאן

יה העיר נא צור ידידי. שפע לבן הנעזבה. לקול
צביה שמע דודי. וגם האזן לנעצבה :
מנת חבלי וכבודי בנה לי יה עיר העריבה. חיש
פדותי אי הודי. זמן הפורקן א עתה בא :
שדי זכור עניי ומרודי. ופתח לי שער הנדבה. הזן
לכל ברך ידי. מידך השובה והרחבה :

הפלֵאָף רע מצדי וגם מימיני רבבה. אבד למלשין
בעדי. וגם לנוטר עלי איבה :

גלה הסדך עלי דודי, מלא שוב נפשי הרעבה. איחדך
רם יחידי; בפה ובלב ובמחשבה :

מהר בוא ושכון עמדי. כי אני חולת אהבה; לעד בל
ימוט יסודי. גם לעת זקנה ושיבה :

א קבענא עם נדודי, לתוך עיר קדש החביבה.
כימי משה איש חמודי. אז נשיר לך שיר בחבה :

ס"י אליהו שפא ברדו

א בידו ידו ידו. יגאל ישראל עבדו. ובקשתי מחסדו
אנה פנה דודי לבדו.

אהבתיך צור ידידי. בכל נפשי ומאודי. שותי שמך
לנגדי. ליחדו ולעבדו.

לעד שמחו קדושים בניסן ראש חדשים כי בו
יצאנו חפשים, מיד פרעה במרדו.

יה חביבי וגאוני. לעד הרבה ששוני. מתי תבנה
ארמוני. ותיסד את יסודו :

הלל יאמרו קדמך; ישראל עם תמימך. מתי יקריבו
עמך. והפסח במועדו :

ובזכות ליל שמורים. יגאל עם הנבחרים; ועל כנפי
נשרים. יביאם עיר כבודו :

חזקו בנים ואבות. רתזכו לשנים רבות. שמחו בכמה
טובות. יזדו לה חסדו:

לחיד רפא^ל שפ^ל אל ארציה

יה אלי הנדחל לי נא לארצי יה. אלי מתי אשכון
בתוך ארצי יה:

לארצי יה כונן. ובה אשמח וארנן. וברתורתך
אתכונן. וזאת תאמר לעיני יה:

מארצי יה עשו לי גרוש. ובארץ העמים חבוש.
הצילני מפח יקוש. ארזה עזי וזמרת יה:

לארצי יה יבוא דודי. ודהחזר כתרי והודי. ארזה
אל מגן בעדי. בצל חסדך אסתופף יה:

לארצי יה שלח דוהזים. יגלו לנו דוהזים. איה
כהנים המזים. אפר חטאת יזו עליה:

סי יעראל שפג

תדר שנת עיני ואפער כאני אל חנון תוך ים
תשוקתך ואלה אזכרה אל חי. דודי נעלה
חמדת מדהללי:

לו אהיה יונק. ואתה אומני אינק שדי יופיך
צמאי אשברה:

לו אהיה שלח ואתה ואני. נשב בצל גנך
ופריך אשמרה:

לו אהיה רומח ואתה נותני. תוך לב משנאך
בדמם אשפּרה:

לו אהיה אהל ואתה שוכני. נתעדרסה אהב
בגיל נתאזרה:

לו אהיה לשון ואתה מעני. אשקיש יקוד חשקך
בשיר ואזמרה:

לו אהיה עבד ואתה רוזני. אשאף עבודתך דרור
לא אבחרה:

ס"י רפאל שפן דקאק אל בני

רחום דל דאגי מני. והשב אורתי על כני. קראתיך
מן המצר. רשכון עמי ברתוך גני:

פדני מגלות המר. היה לבי חמרמר. ואענה ואומר.
היום סלח לעוני:

אל בחסדך תאזירה. ולעמך תעטרה. ותשלח גואל
במהרה. יבנה היום את מעוני:

ס"י ישראל שפד

קומי יונה יקושה עורי אבן הראשה:
יונה צאי מכבל. ודהגי שיר עלי נבל. כי אשיב

לבתי בבל. חיש עמלה בראשה.
שלחתי אסירך. מבור גם עדריך. אפדך בזכות
הוררך. וברית אבות שלשה:

רעיה כחמה ברה. אהבתי בך נקשרה. כי לזיו אורך
חפרה. הלבנדה ובושה.

אפיל מזור לחבלך. גן טוב ונעים חבלך. עליונחלי
חבלך. ארץ צבי קדושה.

למוניך רעות אספה. אשא גם על דהר נשפה.
ולשברך אתן מרפא. לשום חתול לדובשה:
שפו

זג ברוך יום יוב יעמוס. לנו כי בו צרים נרמוס
עת קראנו לו בנמוס. ענה רמול. גם היום:
אחד הוא אלהינו. שני אין לאדנינו. יראה בענינו
יענה היום:

תנה תן שובך תן מלך העולם. טוב תן רחמין
רבים לעמך תן שפלים בראשם קטן גדול הוא
שם אחדה שא את ראשם לבני ישראל.

שלה רחמים לנחלתך. קרוב לעבודתך. שם תוך
אריאל. שורה כי שודדום להם זרים צדום למענך
אל תדום ואל תשקוט אל: תנה חן וכו'

סיי אברהם שפן מייקא

אל חי ונורא. אדון כל נברא. לעבדו יצר האדם
לשמור חקותיו. בכל עתותיו. תמיד לעד לעולם:

בהיות לבדו עשה כנגדו. עזר לו מצלעותיו. ויברך
אותו

אותו. לפרות כדמותו. צלם יקר ונבחר;
 רם ונעלם. סמוך עם אברהם. יחזה נועם. בקדם
 יתרומם. יאיר יזהיר תדיר לעד כאור יומם. ואז
 ישיר שירת משה ציר דהנאמן:

האל נורא דרור קרא. לנו במהרה ואזכירה שמך
 נורא. בכל עת וזמן:

מלכי רצה לתפלת עבודך. כריח הניחח לפני מזבחך
 והנשא על כל ביקרך. כימי מררכי הרם לדגל
 עם ידיך:

ערבי פלחי
 שפח
 ערבים שבת אחים. מה טוב מה נעים. הצילם
 מיד מצר. לנצח נצחים:

אל צור קדושי כבודי ומרים ראשי מלכיראת
 לנדודי. ואצא חפשי:

יה לעמך קבץ. והרם להם נם. בדרך ישרה ידידי
 מעגל פלם:

סי יהושוע
 שפח
 לאבי הבן
 יהי שלום בחילינו. ושלורה בישראל. בסימן טוב בן
 בא לנו בימיו יבא גוא:

הילד ידוי רענן. בצל שדי יתנונן. ובתורה יתבונן
 יאף דת לכל שוא.

ומקורו יהי ברוך. זמן חייו יהי ארוך. ושלחנו יהי
ערוך. וזכאי לא יתגא.

שמו יצא לכל עבר. אשר יגדל יהי גבר. וליראי
א יהי חבר. יהי בדורו כשמוא.

הנמול בתוך עמו. יחיה לאביו ולאמו. ויהי אדמו
עמו. ועם כל בית ישראל :

עדי זקנה וגם שיבה. יהי דשן בכל מוכה. ושלום לו
ורוב אהבה. אמנ כן יאמר הא :

סי אנכי דוד בן אהן חזק צצ לבית מילה

אערוך מהלל נביא לפני אהן אבי. לכבוד המדת
לכבי. אהיה הנביא :

נשע דאל בישרון. חבצית השרון. איש מגזע
אהרן. כשרת צור משנבי : לכבוד וכו

כהן לאל עליון הוא. פנתם הוא אליהו. הנביא
יקראהו. דגלעדי התשבי : לכבוד וכו

יום קנא קנאת דאל. הרג בכח ואל. נשיא שבט
ישראל. וכת צור שמה בזבי : לכבוד וכו

דין שמע מפי רבו. איש ארמית משכבו. קנאין
פוגעין בו. ויאמר אריק חרבי : לכבוד וכו

ויקם מתוך עדה. רמח בידו הדה. ויחרד חרדה
נהגבר כמו לביא : לכבוד וכו

דקר בחרכו אותם, בדרך שכיבתם. על הארץ
חבטם. ולכנשה אותם הביא : לכבוד וכו'
בשכר זאת אל חי נעלם. נתן לו שכר מושלם
ברית כהנת עולם. ויכפר עלי חובי לכבוד וכו'
נסים עשר ושתים. בדבריהם שנוים, עשה לו
דר שמים. צורי גואלי אבי : לכבוד וכו'
אמת בפיהו היה. לאלמנה עניה. עת מת בנה
החיה. ולנפשו אמר שובי : לכבוד וכו'
השמן גם הוא היתה. הברכה בו שרתה. כד
הקמח לא כלתה, ותגדלי ותרבי : לכבוד וכו'
רודפים אחרי תהו. הבה בשבט פיהו. ויאמרו
ה' הוא. אמת ואתה נביא : לכבוד וכו'
וגזר אומר עשה, מספר שנים שלשה. מטר לא
נתן ארצה. הוא המוציא המביא : לכבוד וכו'
נתן לו אל מהלכים. בעולם המלאכים. ולעתות
הנצרכים. הוא נדמה כמו ערבי : לכבוד וכו'
בקדושה ובטהרה. עלה עלה בסערה, אליו
אלישע קרא. ויאמר אבי אבי : לכבוד וכו'
נפשי תמיד אויתיהו. מי יתן אמצאהו. פתח
ביתי אראהו. ישקף בעד אישגבי : לכבוד וכו'
חסין קדוש נקראה איש אשר פניו ראה. הן
כביר

כביר ידו מצאה. תשורה לו להביא : לכבוד וכו'
 חן חן אשר לו נגלה. בחלום חזיון לילה. ובברית
 דם המילה. בא יבוא רץ פצבי : לכבוד וכו'
 זכור לטוב יאיר נרי. יבשר ציון עירי. יאמר לה
 התנערי. מעפר קומי שבי : לכבוד וכו'
 קול זמרת שיר מהללי. יראה צורי גואלי ולא
 אתן דומיה לי. כל עוד נשמתי בי : לכבוד וכו'
 ס"י מילה **שצא** הוא אשלמבולי

אהל ואנילה. במצות יום המירה. יום שמחה
 והלולא אשר שירים לה' :
 מצות כילה ופריעה. בשמיני קבועה. לילד היא
 תשועה. כקרבן הוא לה' :
 יחיד אל חי שולח. מלאך באור זורח. תשבי
 כעוף פורח. לרוץ בדבר ה' :
 למול האב את בנו. יפזר מממונו. לעשות מצות
 קונו. כי בה פחר ה' :
 הבט דם תכפר. כל חטא ועין עובר. גלוי
 חסדים גובר. על כן נמול לה' :
 אמן יה לעם גאולים. עם אברהם ראש המולים.
 עקדת יצחק כאלים לעולה בחר ה' :
 חזק נא ואל תאחר. בית יעקב הנבחר. יאיר
 כאור השחר. ביום תשועת ה' :

אה יא מחנכי

שצב

סי אברהם

אתה אהובי, צורי משגבי, כי אתה נתת. שמחה
בלבי. ראתה עין :

ביום המילה עבד הלולא. בששון ובשמחה.
שובה כפולה. בק אשען :

רץ קל כצבי. אליה הנביא. כוא יבוא במהרה.
לכפר חובי. נצב על עין :

הילד בני. כחוט השני. בסימן טוב, כגן רטוב
עוד יוסף בני. פורת על עין :

מצרף לכסף. יהי מאסף. לזרע אברהם, בן פורת
יוסף. שמח על עין :

לברית מילד

שצנ

סי מרדכי

מה טוב מה נעים דבר בעתו. כל איש ישר
ישיש על אמרתו : כי תגדלה תראה מלכותו, מלכות

עולם לכל באי עולם : אליהו מבשר הוא. נקראו בעת
ההוא לחיות עומד על הברית. יום המילה. נצח סלה

נהללה וגו' שקדלה : כקבלת לוחות הברית .

רונו גדלו לו ארתי. יום המילה אליו פי קראתי. עת
בחסד כסא הכינורתי. לאיהו מלאך הברית .

דורשי א' הי צדיק יסוד עולמי ישמחו קטנם עם גדולם
'חד ישאו בנהרות קולם. בהגלות נגלות אות הברית.

כי בא מועד בפרוע פרעות. יין יתאדם בכוס הישועות
 ישתו ויברכו למושעות. על המילה וכורת הברית
 חזרו אמצו סעדו לבכם. לא דרשו יבוא וישיעכם. יימ
 מרדכי מיד צריכם. כאשר פרת את אברהם בריית
 עבדי הא רתכו לגן עדניו ושם תאכלו משוב.
 מעדניו כי רתבואו לראות את פניו. בהיותכם
 רתמיד שומרי ברית.

סיי מרדכי שצד לברית מילה

מבטן ידיד יה קדש. אתוכרת ברית קדש. שבת
 יי' מועד חדש. המול כל זכר לה.

רוץ מהר וא תאחר. לעשות מצוה מן המוכתרת. מבק
 עת עלות שחר. הנה יום בא הוא לה.

דרוש מוהל וגם איזמל. לרחות סנדק תוה גמל.
 וגם משתה יום הגמל. נבחר מזבח לה.

כי טוב ישר מני נסך. יין חמר מלא מסך. ויבא
 שאל להסך. נסך שכר הוא לה.

עת בא אליהו דבר. יוכן כסא ומור עובר. נתון
 תתן לכל גבר. דל שואל צדקת ה.

חזק אמן למוהלים. עטרת יסוד מגלית. ציון יעברו
 גאולים. אשרי כל ירא ה.

סיי אברהם שצד בלמ אל אשוראק

אב המון נזים הכיר יחודו. וידע אלקים מעבדו. פתח
 טוב

שוב פתח לעולם חסדו. וירא אליו מזיו כבודו
וכרת עמו ברית המילה:

בדבר א' חש מל יצחק יחידו. ביום שמיני ולא
בלילה. מעשות כל רע שמר את ידו. בהמול לו את
בשר הערלה. גדולה מילה יתר שאת לה.

רונו בת נדיב אברהם עבדו. אומר לך חיי בדם המילה.
שמדחי בת ציון קריית חמודו. לא יבא בכ איש אשר
לו ערלה. להבדיל עשה באות המילה:

הן עם ישכון ויכון לבדו. בעיר אהים עד עולם
סלה. מהרה יגלה סודו. קץ הגאולה. לעם
סגולה. אבי דע אם אין אתה לה מי לה

מקים מעפר את בני חלדו. שומרי עדותיו שבת
ומילה. ויזכור להם ברית חסדו. ויוציא עמו
ישראל עבדו. אז ישירו שיר חדש ותהלה:

סי' יוסף שצו לברית מילה

ידחון אל צור בחמלתו. לכן נכנס בבריתו. כנאמו
ביום השמיני. ימול בשר ערלתו:

זעת ימול בפי תער. המציא צר לנער. ומשואה
ומסער. החישה לפדותו:

סעדהו בניכ אהיה. בדם הברית יחיה. ותצליח
כגור אריה. וכשלמה בחכמתו:

סדעו בחסדך. ממקרי חלדך. ואת מלאכי פחדך
צוה לשמור אורתו :

יא יום

שצז

סיי אבנ"ד

היום גאל היום. חסדך עלי כל היום :
אבי אל שמרני. מן הזרים דלני. אכזרים הכוני
קמים עלי בכל יום :

בתי דחתנחמי. תמה מה לך תהמי. אבנה לך בית
הדומי. ובו תשכני היום :

גאלני במהרה. ובנה בית הבדחירה. כהן בעזרה.
יקריב קרבני היום :

דרך ציון תנהלי. שירת משה תשירי. בכל עת
לי תאמרי. ברוך אדני יום יום.

על ביבא

שצח

סיי רפאל

עלובה ועזובה. עדה החביבה. בת גזע האתני
הודך יאיר סביבה :

ראה צערי ונדודי. אויב עמדי כנגדי. חסדך
בעדי. ואחרתי המיבה :

פזר והך שוללי. לב ליגשו אלי. חנני ורחם עלי
ולשועתי הקשיבה .

אהללך אל כביר. ועד לך שיר אחביר. ולאנחת
תעביר. ישועתי הקריבה :

לך אתחנן מלכי. כשמש תאיר חשבי. והצליח את
דרכי. ולעיר קדשך אשובה :

סיי רפאל עיצט חשבי רבי

חיש משגבי גאולה. לעם קורא מגלה. דומיה לך
תהלה. לך אל אהלה :

רננו עם ידידים. יום שבתה ליהודים. שתו ושכרו
דודים. בקול שירה וגילה :

פורקן ונסים לנו. האל רב את ריבנו. והמן
ראש צרינו. על עץ שהכין נתלה :

אדיר נפלאות עשה. את הוד מרדכי נשא.
ואסתר ההדסה. עשתה באויב כלה :

לכבוד ימי הפורים. סעודה מסדרים. בשר ובני
תורים. יאכלו כל עם סגולה :

חזק נא לעמך. ובנה בית הדומך. ושלח
ממרומך. שפע כבתחלה :

סיי אנבי אליהו הון חזק ת לכבוד ירושלם

אוחיל יום יום אשתאה. עיני תמיד צופיה. מתי
אבא ואראד. ירושלם בנויה :

נעימה ישיבתה. יפה מאד ירושתה. הרים סביב
לעומתה. חומת איש שלהבת יה :

כהן שמש שבעים שנה. במשמרת כהונה. משירי
אנשי

אנשי אמונה. שמעון הצדיק הוא היה:
 יהללוה בכל מדה. הנביאה חילדה. בין תומות
 התבודדה. כגפן פוריה:
 אנכי חזון הרביתי. לעבר מזה עליתי. חבל
 נביאים ראיתי. הני מלאכי זכריה:
 למשפט ישבו כסאות. שבעים ראשי סנהדריות
 גדולה למופת ולאות. עמם עז ותושיה:
 ירושלם ציון אורות. שם הובלו לקברות. עיר דוד
 נעים זמירות. בית מלכי שכמי יה:
 הר הבית והאריאל. שמה בית מקדש האל.
 וכותל שכינת אל. משכן מלך מלביא
 ואני בדרך אפרת. שם מצבת קבורת. אימא רחל
 היא מזרת. שהכל סבין ביופיה:
 חזה ציון מהוללה. בית אל נורא עלילה. מגן
 הוא לבני גולה. ודא תרעא דשמיא:
 זה מקדש וקדשיו. בקהל חסידים קדושיו. דור
 ודור ודורשיו. כולם בני עליה:
 נויר אלהים אביא. דמיונו כאריה לביא. שקול
 שמואל הנביא. כמשה ואהרן בהניא:
 חזק עם דל ואביון. היקרים בני ציון. הבית
 הזה יהיה עליון. לעלמי עלמיא:

ס"י ישראל

תא

ידידי רועי מקימי. ממרמס אנשי לציון. הגידה
 לי אתה על מי. נמשת מעט הצאן:
 שוב ואסוף נדחק. כי הם זרע אהובך. וראה
 את שלום אחיך. וגם את שלום הצאן:
 רעני בנאות דשאים. תן מרעה על כל שפים.
 בזרועך קבץ מלאים. וסחב צעירי הצאן:
 אמור נא פודה מצילי. עד אן עוילי מנהילי.
 ירעני רועה אוילי. ויהי הבל רועה צאן:
 לעירי יד הורי בנו. הביאנו למשול בנו. לאמר
 לגור בארץ באנו. כי שם אין מרעה לצאן:
 חון על עניים ומרודים. שמו עליהם גדודים. הבט
 וראה העתודים. כל העולים על הצאן:
 זכור כי את למו נצח. וזר ידושם כקצח. למה
 זנחת לנצח. יעשן אפך בצאן:

קבץ אלפים וצאנה. וחלצם מיד שונא. במהרה
 על יר מונה. עוד תעברנה הצאן:
 שוב בנה מקדש ואריאל. ושלח מבשר ישראל.
 אמור בא לציון גואל. רחל באה עם הצאן:

שיר לבי דרשב"י זיע"א

תב

ע"ס א"ב

איש אלקים קדוש הוא. אשרי עין ראתהו. לב

חכם ישכיל פיהו. אדוננו בר יוחאי. ואמרתם
כה לחי. ר' שמעון בר יוחאי :

ברוך הוא מפי עליון. קדוש הוא מהריון. מאור
גליל העליון. אדוננו בר יוחאי : ואמרתם
גבור ואיש מלחמה. בדת תורה תמימה. מלא
מדע וחכמה. אדוננו בר יוחאי : ואמרתם
דרש כל תעלומות. בעוז ותעצומות. עלה מעלות
רמות. אדוננו בר יוחאי : ואמרתם

הוחבא בתוך מערה. מפני הגזרה. שם למד סתרי
תורה. אדוננו בר יוחאי : ואמרתם

ישם נברא מעין לו. וחרוב למאכלו. מה טוב
חלקו וגורלו. אדוננו בר יוחאי : ואמרתם

זכר צדיק לברכה. דין ריכה ובר ריכה. זכה
ורביט זיכה. אדוננו בר יוחאי : ואמרתם

חידש כמה הלכות. הן במשנה ערוכות. זה
המרניז ממלכות אדוננו בר יוחאי : ואמרתם

מיהר את עיר טבריא. עשה אותה נקיה. הודו
לו מן שמיא. אדוננו בר יוחאי : ואמרתם

ידע כל הנסתרות. דבריו עושים פירות. ביטל
כמה גזרות. אדוננו בר יוחאי : ואמרתם

כל ימיו אשר חיה. אות הקשת לא נהיה. כי
 הוא אות עולם היה. אדוננו בר יוחאי: ואמרת
 לכל ישראל האיר. בסוד תורת הבהיר. באור
 החמה הזהיר. אדוננו בר יוחאי: ואמרת
 מקום בחר בשמיא. עם הנביא אחיה. זה מבני
 עליה. אדוננו בר יוחאי: ואמרת
 נחמד מאד למעלה. זכה ליקר וגדולה. בחר
 עליון לו נגלה. אדוננו בר יוחאי: ואמרת
 סיני סיני לו נקרא. ארי שבחבורה. ממנו תצא
 תורה. אדוננו בר יוחאי: ואמרת
 עשה שבעים תקונים. יקרים מפנינים. בם תקן
 העליונים. אדוננו בר יוחאי: ואמרת
 פתח פיהו בחכמה. הוציא אור תעלומה. תקן
 זהרי חמה. אדוננו בר יוחאי: ואמרת
 צדיק יסוד העולם. גלה מדרש הנעלם. סודותיו
 זהב כלם. אדוננו בר יוחאי: ואמרת
 קולו זמר עריצים. הכרית את כל הקוצים. הציל
 את הלחוצים. אדוננו בר יוחאי: ואמרת
 דאה פגיו מאירים. בשבתו עם חברים. עת
 גלה סוד נסתרים. אדוננו בר יוחאי: ואמרת
 שלום רב על משכבו. מה טוב חלקו וטובו.
 דובר

דובר אמת בלבבו. אדוננו בר יוהאי :
 תורתו מגן לנו. היא מאירת עיננו. ימליץ טוב
 בעדנו. אדונני בר יוחאי : ולא ממרחס

סיי אני ישראל תג ינרוג

אנה אך מרוחק אנה מפניך אברהם. אברהם ממך
 איך. ובצל ידך אני אפרח .

יה כבודך עילם מלא. אתה הא עושה פלא. אתם
 לשמים אעלה. שם אמצא אורך יזרח :

שחק לא יכלכלוך : וארץ לא תכידך. ודול שמך
 והן לך. צפון וים מערב מזרח :

רקיעי רום הם כסאך. וארץ הדום רגלך. מי יספר
 רוב גדלך. לו פיכם בקול יצרח :

אסק שמים שם אורך. אציעה שאול הנך. אחרית
 ים שם ידך. תקדחני בלי טורח :

לכן אין מנוס בלחך. ובהמלתך אבוא בירתך. ואקח
 מגן תורתך : תוריני דרך ואורח .

יהי רפאל תד יא לילו אנא

לברת מעונה חביבי רפא. בכל יום וליל חסדך מצפה
 כמה נודדה מעיר כבודה. החש לה גוא פי לך מצפה.
 בנה לבית מזבחי. צור קוני. החזר כהני יקשיר איפה
 מתי יגלה. דודי רצונו. נשב בצלו. ונסתופפה .

מִן דָּא מִגִּירָא

תה

לח"ס

רעיה את שירי. בלי דאנה ליני. כי בא דודך שמחי.
לעד הרניני.

פתחי בגילה. שיר ביום השביעי יִהְיֶהנְחִילוּ לעם נבחר
צור מושיעי. ובו ארזענג ואשקוט מיגיעי. כפלים
יתן חקי גם מזוני : רעיה את וכו'
א רחם עלן ובגדה עיר הנכונה. אז נשמח לשניך
בגיל ורננה. אורים ותומים ובנדי הכהונה. מרתי ילבש
כהן בבית מעוני. רעיה את וכו'

מְהֵרָא שִׁנָּא

פִּשְׁרָאן

תו

ס"ו יעקב

יצו הא חסד גדול מעל שמיים. הטיבה ברצון ציון.
וירושלם. משפטם יוציא כצהרים כאור חמה שבעתים
עוררה מזה גבורה. שית לבב א עדריב. צאן קדשים
עדת אבירים. הנ ביד עבד מושל בשריב. נא
נבזר אמיין לבב בגבורים. המציא לי חי בשרים אמיין
כח עוז מתנים.

קדושי משוש תפארת: וציין הוד גולת כותרת
בגדי ישע יה הלבש עוזאדר כליל תפארת. ליעקב
תתו

חתן אמת על גפי מיומי קרת. קרית מלך רב בעיר
אמת נהדרת. גלה תגלה. איו צור עשרת. אמת
שלום וגם חיים :

בחירי רצתה נפשי דורי צח. למה תשכח לי לנצח.
תן הודך עלי אור צח. א חי קיים לנצח. שמו טוב
ארך אפיז :

על יד ימין כמו דחותם על כפים הקותיך. ברחסד
עולם חסדי הוד רעיה רחמתיך. ארת יסוד עיר
קדשך כספירים בפיק יסדתיך. דרכי שלום אמת
הן הדרכתיך. יצדק לך שם מלכה קראתיך. על
שם דוד מלכות שמים :

סוי נסים לופס רתן מוזיקא

גבחר ידיד בן הבנים. זרע נמעי נעמים עלה גורלו
בית סגנים ותהיה לו : עזיה וישועה

פעדהו אי רצון טוב. חיים עושר ומזל טוב
תקדמנו ברכות טוב. קיל ששון רנה וישועה :

יה בנה יוסף וישראל. הצילם מאוף מגדיא. כימי שאול
מלך ישראל. קרב לזהם קץ הישועה :

מלך שוכן בשמי שחק. זרע אברהם ויצחק. אפך
מעליהם הרחק. והיה להם לישועה .

לעד נצח עולם סלה. יפרו ירבו דחתן כלה. ברוב
חרות

חדודה ובצהלה. עד עת בוא זמן הישועה.
ואני אשיר בגרון. השב לי זרע אהרן. יקריב לך
מנחת זכרון. יהא מצמיד ישועה :

פדה לנו ברחמים. מידי אכזרים הקמים. השב את
האורים ותומים. יפאר ענוים :

סוכת שלום לנו פרום. עד כמה תשקינו כוס ראש.
בני ישראל יהיה ראש. ילבישו מעטה הישועה.

נגבאר לתח לחן אשעולי

ראש פעלי לעבדך אי איא לכן וודי אי אה יהא
סלח חובי אהאי איא חי במהרה אי איא :

לעד הוא ישמח לבבבי. ואשיר אנא יהא כל
יום שחר :

סי יצהק תמ כלקת אל גמאל

יום יום אשדי אוחילד. לו תמיד אה יהא
אויבי הוא ישמיד. נעלה שלח נא גוא אה יהא
א נסי יעמיד ליל וליל :

צורי יהא שעה יום אקרא. לשחר אה יהא על
בל עמלי סלח נא כל עולה. שוא לך צור
חבלי ליל וליל :

חזק לב מרים לשמך מקוים. אה יהא ישועה מצפים
פדה נא עם סגולה. אה יהא המו לב דווים.

קבץ מפורז: מעמים א נאזר. אה יד א. מיד גוי אכזר
החש נא שלח לי גוא. ועוד התאזר.

סי עזרא תי בדאר אילצ

עורי כלה שיר ותהללה. גיל גילה אהר גילה. כמשוש
חתן על כיד. כי לששון אהפוך אכלך. ארחיב
את מקום אהלך יחי שלום בתוך הילך.
אני צורך וגואך:

זכרי חזק דוא גואך. מבור שאון דוא יעקך. מיד
אויב הוא יצילך. קומי אורי כי בא ורך בוד
חי עליי זודה אהרן ממהר ופרח. ישראל יציץ ופרח.
רחום אתה טוב וכלה את בית שאול חי רשמה.
כל ברכה בו תנוח וכל אשר עושה הצליח.
י ראה יורח יגל ישמח. ברכת אברדם איו תפתח
רוח ה' עליו תזרח:

כי יום טוב תיא דור כביר

יונה יקושה רחוק פחים שוכנה בין דרדרים וחוחים
עופפים במקום ציצים ופרחים. לשכון
במשכנות מבמחים.

ופצחי נא שיר ורנה נגינה. ערכי נא גם תחנה. דוד
יעלו לפני שוכן מעונה. לרצון כמו עולות מדחים.
מנעי דמעה מעיניך. קוו לא כי הוא אדוניך. יבנה את

בית ארמנותיך. ירבה וישגא שלום בניך. ישמיד
ויכרית את כל מוניך. יהיו כמו קוצים בסוחים.
טפלו עלי שקד זדים. שודדים ובגד בוגדים. יחד
עליך נועדים. לפידים וזנבות האודים. מהרה
יהיו גלכדים. מארץ חיים נכחדים. ואז יעלו
חסידים בחגים ובמועדים. יהיו על אדני פז מיוסדים
לעד ולנצח נצחים :

בת נעימה תמה. יפה ברדה כחם. הרימי קולך
בנעימה. הללי שוכן רומה. נאמן קומי כי קרנך
רמה. וגם אימתך קמה. מהרה תלבשי בגדי רקמה.
ובגדי כהונה מונחים. ומצה ומרור מונחים :

פשראל אונאה

תיב

איך דודי אקרא. נא אשא עזרה. ישיר יונה
כשושנה. היא כסוכה נותרה. סורה וגולה
ומדולדלה ואומללה. מהיכלה דורש אין לה. שבת
משוש זמירה בירתה כמו עזובה. שכוחה שלוחה
מרתוך עיר מבצרה ראתה זר בא לביתה. לשכחה
היכלה. ודבירה. לכן אשא ממך עליון נורא. שלח
גוא מבשר במהרה ותבנה בית הבחירה. לעם
שה פזרה. ישראל תפארה עזרה כבודי עזרה.
עד אז את רעיה הומיה. זכה וברה הומיה. רוני

ושמדי צביה. אשא דגלך א אהלך א אהלך א
 בנויה. כי קולך שמעתי. את יחידתי יחידתי
 את בריתי. וליושנה אחזר העשית. וכו' :
 בא עת חנינה רעיתי יונתי תמתי בואי נא משוב
 דחתן וכלה. אשיש עליך גם עמך אני אשכנדי
 סיפך אבנה וארים. ודבירך אקים נא בספרים. בנבל
 בתוף ובכנורים. בשיר השירים. אשוב עוד
 אנאך גאולה שניה במהרה. וכו' :

חוק שלח לי משיח. חזר לי משיח חזר לי
 שבתי מועדי חוק קבץ נדחי מבשרי. בשרי
 מזבחי נא שבה עמדי אז אשמחה אנגלה
 בשמך עליון אומרה. לכן וכו' :

סי משה אשכנזי תיג סזיקא

מלך רם ונשא חוקר לכל הלבבות. יודע כל העלומה
 מאין הוציא לב נתיבות. והם שבילי החכמה :
 שם פאר לידידיו. מבינתו הנחיל עבדיו. מרסדו
 תמיד בכל יום ויום הם מאירים. לבו ללעד
 הוא ימלוך על כל העולמות יחדיו :

הודו א וקדשו לשמו. כי כן כתוב על יד ישעיה
 א גבור נתן לעמו. יום קדוש כי בו שבת ירה :
 ארוממך עוז תפארה. תך קהל רבים אודך לנצח
 הורך

חורך תאירה. על ישרא ידיך :

שמור נא להרתן וכלה. יחד סלה לעד לעולם.
כל ימיו יסודם. עם אלהי אברהם ויצחק

הוא יגן בעדם :

בקדם תמיד קץ נעלם. אדון עולם חי וקבץ
אני שאלתי מסף והרם דגלים ומזלם. לנוח
קדשך לזהם אסף :

נהלך בכל לב תמיד שירת משה או נשירה.
מלכותך מלכות עולמים. בידך נפש כל נברא .
ך ישר רפא א צירי למען שם קדשך לבני רחל
גא צורי. נא הראה להם כבודך .

על סדר את בש תיד פשראוו

את כללה ברה כזוהר. מיופין נכסף הסהר. פני
כשמש ינהר. אור יאיר כצהרים.
בשביית תאיר פני. מרדוק אשאלך עיני. שעה שועתי
ה. תעלה עד השמים :

גרש אגרש הזרים מעמך המפוזרים. אצית אויבים
אכזרים. כעץ בתוך הכיריים .

דקות קולך השמיעני. כי אתה נפשי ואור עיני.
בהר קדש רעני. שם המקום מחנים :

הצלתך אני מקודם. גם אצילך מיד רודכ. ומעניך או
אשמדם

אשמידם כימי צאתך ממצרים.

ופי יגיד תהלתך. מי ימלל גבורתך. צפיתי לישועתך;
ולבי נמס כמים.

זעקתך בת שמעתי. ודבר שפתיך אהבתי. פתח אהלך
עברתי. אלבישך עדי עדיים:

חסיתי בך חי אדוני. מתי תבנה בית ארמוני. בה
אכפר את עוני. בעולות חמיד שנים:

טנוף מעשיך ארחץ. גם אצילך מן הלחץ. וראש
אויבך אמחץ. יקמו שבעתים:

מים עברו וקץ כלה. וסוערה לא נגאלה. בן דוד חיש
בעגלא. אדמוני יפה עינים:

כלך יפה את רעיתי. שמעי אלי ולתורת. אז אמר
את פדותי. אקים לך בידים:

י"י יצחק תמו ג' נבר

יתברך שם האל. על כל ברכה ותהלה. מלך רם.
אדיר ונורא. סומך עוזר לו התפארה. חנון
ורחום נאזר בגבורה. יה שעה שועתי ברנה ותהלה
קרב לי קץ הגאולה. חוס יה חוס. ובנה לי בית
הבחירה מלך נאמן:

צדיק חי קרב זמן. בזכות רועה הנאמן. ותן מאור
הנצפן. לידידים חמודים עם לא אלמן. וסגנים
הגונים

הגונים עולים לדוכן. יה שעה שועתי וכו'

האי חמאצא

תמן

סי' אברהם

אז תשמח במחול בתולה. וההתן יפיק רצון. חי דר
מעלה. חיש יפקוד לה. יה אל בזרע קיימא

וחתן יפיק רצון:

בנים רבים. ירבון כצאן. ונעורת יהי חסון. חי חי
דר מעלה וכו':

ראה חיים וסימן טוב. עם האשה ועלצון. דר וכו':
הם רבבות אלפי מנשה. חיי עולם יקיצון:

וורקא על ניצן

תיז

סי' אברהם

אומר לך נשע נעמן. יבנה בית נאמן. עם בת אילת
אהבים:

בחור שמח בן נדיבים. עם מצדיקי הרבים. כמטר
על גז רביבים.

רחץ וטהר מכל רעיון. חתן נעים אפריון. עם בת
השובים:

היה תהיה לך עזרה. משגב לערות בצרה. לא
תפנה תטה לרהבים.

מהר בנה מקדש אריאל. כשלמה מלך ישראל.
בתוף ומחול ועוגבים:

יוסף עליכם ככם אלף פעמים. ברכת צור דר מרומים
ישמה. יגיל חתן עם הכלה. בעם סגולה
בקול צהלה בשיר רנה ותהלה :

שירו לאלהים הודו לו קראו בשמו. שירים אשיר
לשלמה: ישמח וכו'

עלצו בתורת משה ציר אמונים. שישו ברוב
אישונים. ישמח וכו'

זה מלך חיים קרא נא שנת עלצון. ורחל באה עם
הצאן. ישמח וכו'

פלוז יעלוזו חסידים. בנים ידידים. עת בא האובדים
קרית מועדים. שמחה ליהודים. נכון דבר. נקי
בר. לבב נשכר. נאמן יהיו אחדים. יה יה יה יהיו
אחדים. בל/בל בל יעשקום זדים :

זמרה ורנה ישירו. אז נדברו. משכילים יזהירו
מראיהם כלפידים. נכון וכו'

רצון יעטרם כצנה. עמרה ליושנה יחזירנה. מושלים
ורודים מזרח נחמדים : נכון וכו'

א דחי יפתח את אוצרו לבנו בכורו. יהי בעזרו
עבור

עבור משה שר נגידים : נכון וכו'

דורמיתי מי איני

תב

סיי מבבי

מלכי אשא ממך כי אתה אבי ברך ורומם חבת מבבי
מי כמוך באים צור משגבי חזק לידם והרם דגלם :
בכוכבים יאירו ויזהירו כימי מתתיה ירונו ישירו. הם
ונשיהם ובניהם ירבו יפרו. מקשנם ועד גדולם :
בארץ השובה שם נשאת יחד. בלתי יגון ובלתי פחד.
כי כל החברה באחדות אחת. ישלם ה' להם. פעלם :
יחיד רסונעלם א שוכן חביון. מתי נראה בבנין עיר ציון
ואז נשיר לך בפה והגיון. ושוב וחננו כימי עולם :

קולתי לו ונביא

תבא

לחר"ם

אותי יה אבי לא תרחק מקומי צי לכה
יה צור אי שוב לך ארצי רכון. אה ישוב כל נעזב
נדוד לעולם דודי חסין יה :

אתה א עוז נאזר יה אבי. רתן שפע טוב. אי אלי
יאל. אה נעלה אתה א עוז עוז וכו'

לבית רחומי אה נעלה אה נעלה יה נא יה נא נעלה אה
לבית רחומי אה נעלה לעולם ונעלה אה אתה
א עוז וכו' נעלה לבית רחומי כל נעזב איהם
משמא נעלה יה לעולם אה נעלה לבית
רחומי וכו' לעולם דודי חסין יה .

להנני תכב סי שגבו תדרי ללמיה
צירי יבא לעם הומה. כי עת פנה עת פנה יה אבי
יה אבי יה אבי נקי גם בר עם זו לך
יצרת פדהו נאמן.

פי בבור תכב אה מעשוקי בכלאמו
בלב נקי אבא תוך הדומ. וארנן שבפי בקהל עמו.
בל ימי אשיר לכבוד שמה יענני יקבוץ לעם ב האיתני
ואני לעד אהללו אשתחווה תמיד מול היכלו.
רם הוא קוני כל עת אקוה לה. יאיר עיני ישלח
לי גוא ישמחני :

סי רפאל תכד יאבעיון אל כהאייל
רוכב בשמי שמי קדם; אתה הוא אלהי קדם. בשיר
פניך אקדם. רשירה הזאת לה' ;
פנה אלי וחנני. כימי משה חיש פדני. שמחת חתן
שמחני. לעד שוש אשיש בה' :

אתה עוזי וזמרת יה. קיים נבואת ישעיה; ורחם
על עם שבטי יה. חנון ורחום ה' ;
לישועתך חי קוינו. כקדם חדש ימינו; כי אנו
ליה עיננו. עד מתי שובה ה'.

חזק א לעם הרמים, בני אברהם רחומים. ובית
יוסף קבץ צור עולמים. לתוך עיר מקדש ה' ;

מהלך פיקן

תבה

סי' אברהם

א אדיר מהררי מרף. הדרך צלח. יה א רכב על
צר שמך חרף יעבור בשלח.

במו פי לך אתחנן. ומלין אחביר עת בית מקדשי
תכונן סף אולם ודביר.

רצפת בהט ושש ודר. בהר הבית. מכלל יופי הוד
והדר: ויהי כזית:

הר מלך חמד לשבתו. אזה למושב. ישיים זהב
רפידתו. אין כסף נחשב:

מכון לשבת עולמים. אהל בל יצען. בארץ יסד
וכרמים. ויהי למשען:

סי' חיים תבו יא בא-י אל גמאל ארחם

חמול על עמך ורחם. יה מהם א תרחק. קבץ
נדוד רחמן. יתברך משחק:

יה בנה לי עירך כגן. ערבה לי מלך גהוד אירתן
מעודי רועה לי:

יחיד חי ומלך רם. בפני כל תחרומם. החש פדות
פורקן. לגזע אברדים:

מלא ידי חסדך. יהי חסדך. יותן על קהלי. יה נא
יותן על קהלי. קבץ נדוד וכו'.

שיר ש י נ א ושבחה קלד

ס"י שלמה רתבז אשרח עיתב

שיר זמר טוב א שמע לי. א נא שמע לי. הבורח
בשירי זמרה. יה נא חסדך אוחיל. עקדת יצחק
חי זכור לי. קבץ גם בך יה לעם עובד יה. יה נא
מרום נא.

לעירך עמך חי רתנחל. אתה אמת ולעם אמת
חזק בידו.

מלכי חיש בנה לו. מקדש הדומה יה נא בו יראה.
הא משגבי חי בצר לי. שמחני שמחת חתן וכלה. יה
נא לער תדיר. בזכות אברהם חי חנני. כימי
משה עבדך נא גאני. יה נא לך משחאה.

ס"י אהרן עזריאל תבכ

אומר לה' מחסי. מעוז ראשי ומנוסי. מנת חלקי
וכוסי. ה' יגמור בעדי. חי אל תרחיב סעדי.
ה' יגמור בעדי:

הייתי אז בארמוני. כמוצאת שלום במעוני.
מדוע עתה הן אני. נשארתי לבדי: מי אל
רעיה יפה לי הקשיבי. עיניך לנגדי הסבי.
השולמית שובי שובי. וחבואי בעדי: מי אל
נצח אל אל תשכחנו. כי כלו בבור חיינו. בא
נא נגד אחינו. הכר לך מה עמדי: מי אל

עורי עורי בגדך לבשי. ועליך יזרח שמש. לא
תכלמי ולא תבושי. עוד תופיך תעדי: מי אל
זכור עוני אמתך. זה כמה נשאת אימך. למה
תכבד עלי ירך. נהפך לשדי: מי אל
ריבך אריב אקום מהר. מבור גלות עלי באר.
פחתן יכהן פאר. וככלה תעדי: מי אל
יום ליום קוה קויתי. מורי עם בשמי אריתי.
אנכי הבית פניתי. אתה פה עמוד עמדי: מי אל
אחותי כלה לבבתני. מראיך נאווה הראני. וגם
קולך השמיעני. סורה שבה עמדי: מי אל
לך אוחיל כל ימי חלדי. שויתי ה' לנגדי. ואם
פשעי בי ומררי. ה' מגן בעדי: מי אל

תכט

סי' ישראל

ימי חרפי אהבתני. עתה בבור נמשחתני. אנא חיש
ושמחני. דודי כימות עניתני:
שכנת בזבול אוית. תוך קהל עם זו קנית. מרם
קראתי ענית. עתה ריקם שלחתני:
רדה בי אויבי ומשל. לכל עם הייתי משל.
מבור דלה דל ונחשל. אודך אל כי דליתני:
אפפו עלי רב רעות. מאז נסעת מסעות.

חמול צור מעוז ישועות. למה למפגע שמתני:
לך אוחיל אם ארכו ימים. כי לא תזנח לעולמים.
הן לי דברת נחומים. אמצא חן כי נחמתני:
תל עוזי חיבך

אשיש א בכך כל עת בעתו. בעיר נאווה תוך משכני.
א הראני נחמתו. ובשמחתו אזכה אני:
אויבי ענה חון לי. כי צדוני וענוני. וענו ללבי יום
אתה ללבי יום יה. היום דחון לי:
ולא תכלא חסדך מני. א עמר לעמלך תשען לי.
תרומם לי. ולא תכלא חסדך מני. כי אתה אבי
עיני צופה לך:

סי רפאל תלא ליסאני אל דמעא
צני דודי. א צח חיש פדני ואתה דחי קעד נא א
תתעלם. קויתך א נורא לך רנני. ולכן א פודה
מהר קץ נעלם. בגין שמך הוא יתגדל א מגן לי
אתה ובך ארתענג:

אדירי שא גם על הרי. אה לך מנן מצפה יום. אדירי
שא. וכו'.

תלב אנא אעשק
אנא הישר לי זמני. חיש לשופטי לעירי. הרם
דנלי

דגלי אנא עברך. הרבה לטובי. ואר יחסר;
 יפה דודי. צור מרומי. אתה הוא כי ימשיב;
 יה חביבי. רחם עלי יה. אורי יזרח ביוםך. הקץ
 גלה. תנה הודך על ארץ צבי. והך יל צר:

סי ברוך תלג איימי שינסימי

הימי סתימי. קץ הנשמן גלה יומי. יחיי ואין לך
 דומה. מהר וגאל עם תמימי:

בצאת ממצרים. בית יהודה לקדשו. מיחד פעמים.
 לשמן שוכן מרומי:

ראה נא בלחצו. בארץ העמים גולה. מתי הוא
 ישמח בארצו. כי שם חלקיה ומקימיה:

ובנה הר הלבנון. ועולות עליו נעלה. ושרח בן
 דוד הוא יגון. במישור ישפוט לעמי:

בקדם שמחנו. ופינו שחוק ימלא. יער עולם
 תנחנו. בחד וברחמי:

תלד יא מן ארמי

אל יצרני לעמל. עמל תורה חיות גרים. היא
 נעלמה. מעין כל זר. ולעם איתן עינם תאיר:
 בכל עדנא תאיר אורם. נונה להם בחוש סביב.
 ובגינה תחיש צירם. וכוננה לנו חביב:

שיר ש י נ א ושבחה קלו

סי' שלמה תלה יא מן אשרני

שוב ורעה לעם האומלל. הצילהו מכל עמל:
לעד עולם. אהללך יה אלי. בתוך מקדש היכלי:
מהר גלה קץ הנעלם. וקבץ לעם החביב:
הראה להם כבודך. אה ושלח להם לבן רוד:

סי' שלמה תלו מאמא נו טיניא ביסמא

שירו לאל ברכו שמו. הודו לו וזמרו לו. כי טוב
לעולם חסדו. ואין צור מבלעדו. כי אין קדוש כה':
לך נספר תהלתך. ורב חסד לכל קוראיך. כי
רבים רחמיך. נרננה בישועתך. נחזה בנועם ה':
מלא כל הארץ כבודו בורא עולם ואין בלעדו הופע
לנו מהודו. כי גבר עלינו חסדו. לעולם אתה ה':
הודע בעמים עיזך. ושלח לבן דוד עבדך. ובנה
נא מקדשך. ונקריב על מזבחך. ריח ניחוח לה':

לה' רפאל תלז יא צפא אל אוסאן

מצפה לזמן עת יבוא דודי. בעיר האיתן קבץ נדודי
חנון ורחמן. תאיר להודי. בשמחת חתן יגל כבודי:
בגיל ושיר ורון. אביע זמר. עת יקריב אהרן.
בבית ועדי:

יחיד אל ונסתר. אתה הוא סתרי. לגזע אברהם
ברך ידידי:

סי' יוסף תלה קבלני אל מחבוב
ירחיב לי גבול משכן היכלו. ויעלה כל טוב נא
לעם גורלו.

ובהם יתקים כל מיני מדע. וחסדך מהם תמיד
לא יגרע:

סומך אין זולתו אקוה עזרתו. לקהל עדתו. הוא
מגן וצלה.

פי יהגה רנה לא טוב וטלח. לכבודו קנא בגיל
ואשמח.

תלמי האתא איוהא אל סאקי
יאתה לך מלכי. שוי אפצח בגילי ומשושי
ארנן לך כל עת וזמן אשבח. כי אתה צור מחסי
סי טובך א תמיד הוא לא ישכח. ולחתן הוא
יוסף שמחת רעים ודודים. הוא ישמח. אז
לעד שימו שיר חי.

זה כמה נשכחו עד אין. עם עדת קהלי. זה כמה
יה א אה יה כמה וכו' :

קץ נחתם והמה נודים. לישועה היה לי
אי יה גאל ובן דוד על עמי האומלל.
ומאז אז יגדל. אברהם נבחר לי. אה שא
דגלי יה אי יה נא.

מ"י מרדכי

תמ

קלבי דאב

מלך ואב הלבישני בגדי ישע חן. ומעיל טוב העטני
בחרתן יכהן :

ום לעולם תאזרני בחומות וחיל. דרור קרא דני
ופדני א יפקוד גפן :

יודע לבבורת הראני שמחות וגיל. עזרה דחיה
לי דחנני ואמצא בודחן :

כלה תעשר יה אי כתר עולמים. אישמת בלבי יה א
בשמחת עדן. כימי שאול הושיעני. תשועת ישראל :

מ"י יצחק תמא יחדם עליה אנשור גירך
נעם עלי יה אשכון עירך. בחסדך בנה יה. לעד

אולמי ומעוני. מהר בנהו לעם שבטי יה .
צור חיש ותדור היכלי. מרוב לכל צר תדין יה .

דודי קרא דרור די. עקידת יצחק ותזכור יה .
חמול עלי יה. מרוב גדלך יה אי. לעיני תאיר יה .

קבץ אי קהגי בית יעקב בחר לך יה .
מ"י רחמים תמב יא ישא אל גרע רמאני

וחמן איך ארנן. ובצל חסדך אשען. בסמן טוב בא
לנו בן. יגדל יהיה לראש עדה :

חנן רם שוכן בשחק. מגן עזרה לי ממרחק. וזכור
לנו זכות יצחק. יום שעמד על העקידה .

מלכי תשפע ממרומים. שפע על ראש עם הרמים. כ,

אתה אב הרחמים. רחם על עדה נודדה.

יחיד א גדול ומרומם. ברך לגזע אברהם. יפרו ירבו
לעד עולם. וינחלו עיר החמדה.

מהר שלח יהא. איהו עם הגואל. יבשר לבני ישראל.
בשיר ורננה וקול תודה :

סי' יעקב **תמג** סמחלי זמאני
יבנה לי משכני ונוה הרחביב. ואשמח בזבולי
לילה ויומם.

עד אנה תראני בנין הגליל. ואראה ואשמח יהא
כימי עולם.

קבץ לעדיתך יהא מלך הדור. בשירה ורתהלה
נשיר ונשבח.

במהרה ענני יהא צור גואל. וזיוך הראני בדביר ואולם.
סי' אברהם **תמד** כדני פי חצינך באה

א ברך לעדה נאה. ואמור לשלום בואה :

ברך חתן עם הכלה. ברכת אברהם כפולה. יפרו
ירבו לעד סלה. ורחן כרחל וכלאה.

רחם על עם הידידים. בית יעקב החמודים. שבת
אחים כאחדים. על ראשם ברכות מאה :

הודולא עם שבטי יהא כימי שאול בחיר יהא. חיש
הראנו בישע יהא. ואשרי מי שראה.

מלכי חזק לבית יוסף. ושנות חיים להם תוסף לעיר
קדשך

קדשך מהר אסף. הצידים משו ושואה :

פי סיתי ריאל

תמה

סי רפאל

דבר סתר גל כי בא עת י :

ום חיש וגל. לעסך ודק. מנלות המ. לא עת רונני :

פדה עם נדרף. עליו צר רדף. א מ ירעף. על

עיר איתני :

אנא אסיר. יצ מציר. שלח לי ציר. יחיש יפדני .

קך אתן ת דה. בקהל ועדה. ברתוך עיר דחמדה.

אשיר רנני :

בינת אלשלביה

תמו

כח שלמה

הרחב גבולי יה. מאור חסדך האר. עיני יה :

שדי תשלח לי מבשר גול. תוך עם קהל. ארנן לך יה :

לעיר הצבי ינרתי שובי. קך ארבה מו. סוערה עניה.

מלכי אהלל לך. כל יום ולי. ג. ת יחזקא א

מהר גלה ירה .

הודו רננו. לצור ישענו כשוב ת. ש בחר לו יה :

ארה א נפס

תמו

גרש נא לחוץ אויבי. מעריך הי גע. נבדך. פודה

לעם אומלל .

לביתך ארוץ אודה לשמך. ויתקטט בגי כל נוצר. רחמן

בכל עת. כך ישמח לבי. אשיר קך דה. תוך עדה נאה.

שונאי אז ינוס מעיר קדשך ולא אמצא עוד אויב וצר.

חסדך

דלא

תמח

חסדך עם גביר ודל. כל היום יוסיף על יום. אין
בלעדיך. שמך יגדל. אלי לעבדך. גאל היום:
כדני לבדו נכנס. ויעלה בשנה יום. מתי יבוא
ישכיל ירחץ. אלי בית מועדו. יקטיר היום:
אל גביר חנון לך אוהיל. וארצי לעם דל תנחיל.
מרום גדלך חנון על עם אסיר. וחסדך מהם
אל תעלים:

אל בכת סעדני

תמט

סי יח

ידך תסעדני לעבדך כי שמת רוחי להלל ית.
בתוך קהלי. אישיר לך היום. שמע לשיחי יה ברוב
חסדך תחייני ולעזר תמדתך הראני יה אל הראני:
הברת עובדי שוא וסמל: ומלוך עלינו לבדך.
עיני צופה גואל ועוזר. חי לעולם צוה
חסדך. כי מבטחי בך חלקי וכוסי. ולנוה קדשך
חיש נשיא יה אל אלי אלי. אל אה חיש נשיא:

סאייר ומאנק

תנ

יסד מעונך לעם ידודך. ברך יה אלי לבני
אברהם עבדך. הושיעה לי מלכי. ותאיר את
חשבי. ושמור אלי דרכי. אה אל יה. תאסף
ותקבוצ עמך וחסונך גלה. כימי שאול בחירך:
תאיר מהודך. על מקדש קדשך. ובנה מעוני

רם שוכן יחק. ואשמח בשמחת חתן עם הכלה.
 נימי אסתר חיש גאולה. לבית יוסף למען שמו
 ובנה יה אלי נזה הדרך :

להי אליהו כאשבי זל **תנא** יא קלבי מן קלד

אשאל מאל יציל עישוק. יחיש יוציא מבור נפשי.
 ועד אנה אסכול חרפי. מהר והוציא עבדך לחפשי
 לבן יחיד הרבה הטיב. מאור סתום נלה עליה רוח
 נכון מאל נדיב. בעין חמלה השגת עליה :

להי רפאל **תנב** יא קלבי מן קלד תעשק

יה אלי מן ירך אעשר. כי אתה האצלת לנפשי.
 ואני בוש. מלשאל צרכי. אתה סתרי עזי התר
 פח יקשי :

יה מלך רם עבדך לך יוחיל. כי הוא עלוב מלם
 נא ליה. רוחך תשים עליו תמיד. אבי שים
 עיניך עליה :

ושים כאז נזר עלי ראשי. יה אלי חייני חסדך
 יהאלי חייני חסדך. על עבדך תן מאור חסדך.
 חסדך תן עלי הבט. וסתר לבבי לך גלית. עלי
 הבט ושים כאז וכו' :

סיי משה **תנב** סאיר ומאנך

מגן לעבדך. ואין זולתך. חמול ורחם פדני כצרה.
 אתה הוא מלכי. הצליח דרכי. מהר האר חשבי
 אח

אה. כאור השחר. מצפה חסדך. בנפש ולב אהלל
ואמירך :

שעה לקול דך. אל ישוב הדך, קרב זמני ובנה
לי את עירך :

הראני עוזך. בבית מקדשך. מאור נועם זיוך. בו
אתענג. ואשיר לך בתוך היכלי אנדלך :
ס' הויה תגד יא נחיל אלאים

יה אוחיל לך רחמן. גלה לקץ נשמן. עד מתי
תתעלם. ענני מחסדך יה מחסדך ידידי יה אל אלי:
הצל נא עם שדוד. בעיר קדשך נדוד. שמור מלך
וגדוד. בארץ ידיך אה יה אל ישמח יודה
לך יה אל אלי :

והרם עם נזנת. בכל יום נאנת. חי מהודך יזרח
וישמח. בעוז אה יה אל כי רבים חסדך :
החש נביא צופך. לעיר הדרך. המקריב בכל יום
תמידך. יה אל המיוחד יחודך :

תגה בל בועדי ימא
ידידי למה עבדך זנות. חדש לעד יה אל ימי: יה
אל חביב ונשמתי אה תשיר תרון וגם נכסף את
לבי להלל אה לך אל מטיב :

קבץ יה מלך חנון עדתי. יה רוחי נא גאל לעם
נשגב משבי העלה. יה אבי לעם הגון :

עלה עיון אל כוואסר

תנו

עזר היו לי חסדך קוני. אל יעזבוני ואל ימשוני.
 לך אקרא רועי לעוני שא. קרב לי ישעך חסין
 יה חמול נא ורחם עלי יסעדוני רחמין :

כל יום עיני יצפו חסדך נרדי. אימתי תשוב לעיר
 כבודי. חי ולא ינחל גם לעד עמדי זר : קרב וכו'.
 סי' אברהם תנו מנחה יא קלבי

אזכיר יה אבי. לעד צדקתך. לך אשבח :
 ברך יה אלי. לעם הביבך. גזע נבחרי יה אלי
 הוא עם אברהם :

רחם אסירך יה אל. ועזור לעבדך. אליך אקרא
 אלחי ענה.

הקרב יה אלי. פורקן עדרך. אה כימי גואלי
 יה אלי. משה בחירך :

מגן יה אלי ואין בלערך. תאיר לאורי. אדיר
 יתרום :

תנח מוזיקא

אדיר ונורא. אחביר אליך שיר. כי לך נאה.
 לאשיר שיר וקול זמרה. לכבוד חתן הוא ישיש
 עם הכלה. כלת משה בה ישמח ויגיל :

עזרי סגני מצר תשמרני. מלכי אליך איחל.

נא שמחני. בשמחת חתן אשמח יומם וליל. כי
בך יגל. לבי לשמך אהלל :

לך צורי אהללה. בקול נעים וצהלה. ברך דורתי
עם הכלה. ברוב בנים לעד סלה.

נא שמע לשיחי. כי אתה מבטחי. לך רוחי חיש מהר
ובנה מזבחי :

רפא אל צירי. ובנה לי את עירי. ואור חסדך עלי
תאיר. גאלני מבור שבי. ובנה לי משכן

ודביר. תביאני אל עיר צבי. וזיוך עלי יזדויר :
סי אליהו תנמ מתע חאייך

אסף עדתך ממרחק. אתה חסדך גבר. רחמן ואב
אי פדני. בפלא ישא יה אי דבר :

לבית מעונך כוננה. כי הוא חביבי. עזרה לעמך מהר
נא. זמן עבר :

הרם לננס ודגלם. עם אברהם. הרם וכו' לבית מעונך.
סי שלמה תם אל חוב סא יקדר

שדי שעה לאמרי פי. אתה יה איותאיר את אורי כשחר :
לצירי מהר. לעם נזנח. וגרש מני אנשי חמס מניוא

תאחר :
מגן לעמך לך יחל. לעם אומלל אי בך יגל :

החש ובנה מקדש ואולם. כי עליו לבני אי הרם
דגל עם נבחר :

סי' רפאל

תסא

מוזיקא

רזי עולם יודע אל. לקץ הימין מישאל. אל צפן
 וסתרי עת גואל. אשריהם כל המידחלים:
 פנים עז אין לבניך. פורטים חטאם לפניך. שים
 עליהם רצונך. כי רחמך גדולים:

אב רחמן דוי שמדחנו. בבנין עיר תפארתנו. אין
 ימלא שחוק פינו. עת נחוג שלש רגלים:
 לך יה נוחיל דרורים. לאמר צאו לאסורים. אז
 נתחדש כנשרים שיר חדש יאמרו גאולים:

סי' אל

תסב

לחן אצו אקול לך

ארנן לך שחרי ערבי. הופע עלי מחסדך. אתה אלי
 צור משגבי. תאיר מהודך על עבדך:
 לך אניד שיח רבי. רתדין ותריב לכל צר. מתי
 תשוב לעיר צבי. ידידי אשמח בשובך.

תסג

נור איל עיון

עוזי ומעזי אי אתה. זכרני מהר פקדני. רב לי עד
 עתה. סורה וגולה. חנני והקימני:
 אנא תנה לי פדיום ושלום. שוב אי וגם פדני:

אנא תנה לי פדיום ושלום. כי אתה הוא אדוני
השלום: ואין בלתיך מושיעני.

שוב ושלח לי מבשר טוב שלום. ושכון עמי בבית
משכני. והראני נודה דהשלום. ידידי וגאלי:

סי משה קלכך עליא צכח קאסי

תסד

מרזי אראה המוניך. יזכו לראות נועם פניך: שלח
העז את מקניך. שבמי יח עדות ביהוסף.

שובי מהרה לגבוליך: הרחיבי מקום אהליך. שובי
מהרה לגבוליך. הרחיבי מקום אהליך: ורחיבה ה'
למלך. אהיה עזרה לבית יוסף:

הראני נא את מראיך. בת נדיבים טובים דודיך:
יהיו מלכים אומניך. לקבץ שארית יוסף:

תסה

סי אליהו

א תעירו א תעוררו: שובו אתיו צדיק אמרו. ואר
מעשיכם רשפרו. נושאי כלי ה' הברו. חי אברהם
בכל. ויצחק מכל. שלמה יש כל. ובידך לדחוק
לכל. ומלכנו יהיה עזרה לכל:

יזכה יעשר גם יקום חילו. אשר בחזרה כל עמלו.
ה' גרזן קולו לפני חילו. ואשרי כל מי שזך פעלו:
הוא המושיע אין זולתו. יקר תפארת גדולתו. ברוך
שחלק מחכמתו. לישראל הם עם נחלתו חי אברהם וכו':

פי' ישעיה

תסו

יבורך החתן מפי אדון עולם. ברכת אברהם ויצחק
אבות העולם.

שדי צור ירום מזל החרתן. בן פורת יוסף בעתו
פריו אנתן.

עליון רב השלום הדיין וער הוא. ישלה לנו מבשר
הוא אידו.

יה שוב שמדני. בדבר ישעיה. וכימי מרדכי חיש
הראני יה.

על הנדייה

תסז

פי' עזרה

ענני אל דודי יה. מעוני חיש תבנה יה. א יה א
יה. אל יה דודי יה. כתר עד שם יה:

כרני אל נא ברחסדך. עבור משה הוא ידיך
למען יצחק עקדך. נעקד בהר המזריה:

רחום היה לי לעזרה. אתה אל נאזר בנבורה
בנה נא צבי תפארה. יסוד ציון נא תקים יה:

אדון כל המעשים. עשה לנו פלא ונסים. ואמור
נא לנפוצים. בואו לעיר משוש קריה:

חזק את בירתי ברמים. מלכותך מלכות עולמים.
פנה אלי ברחמים. עיני לך צופיה:

אמץ לי את ארמוני. אז לנצח תשמרני. חכמה
בינה למדני. ופקוד לי גפן פוריה:

ברוך

ברוך שמך בפי כל חי. היום יקבץ את נדדיו. כהן
 יקריב לניחוחי. מנחה מסולת נקיה : עני אל
 סי' אברהם

תסח

יה לך אתן שיר מהללי. בך אשמח ברננה. יה לך אתן
 שיר מהללי עוז לי תן. ודגלי שא נא. בך אשען :
 אי פנה. שוכן סנה. ואותי ענה. בעת צרה : יה וכו'
 בטל שעיר. וגם זמיר. וכהן יקטיר אפר הפרה :
 רועי על מה. אויב שמא. את היכל קדשך ועזרה.
 הודך יורטן. על עם אירטן. ובנה לבנין עיר
 היקרה. יה וכו'

מלכי מראש. עמך דרוש. לעד א תפרוש. לעם
 תפארה :

תסט

סי' אני עובדיה
 אמאן יא בן בלדי
 אתה האל ידידי מרים לראשי וכבודי :
 נדבות פי רצה נא אלי. אהללך צור מועדי :
 יחיד אתה בעולמך. שויתי שמך לנגדי :
 עלי יהמו רחמך. אתה הוא מגן בעדי :
 בכל לבי אהבתיך. בכל נפשי ומאדי :
 דלה עם סגולתך. וקבץ קהל נדודי :
 יראו עיני את מקדשך. ובו אקריב את תמידי :
 הלל גמור אודה לך. ואשירה נא לידידי :

סיי אברהם

תע

מזו וורד זה אל כדיון

אור בשלמה יה עושה. שמים כדוק נוטה. עלינו
חסדו יטה. בעוד חי ידו נטויה :
בתוך קהל אהלל. גבורותיו אמלל. מלך רב
כל מחולל. יצחק הוא להמון קריה :
רונו שמחה צהללו. ואל - קדשו הללו. עת מושיעים
יעלו. לירושים בנויה :

הרימו בקול רנה. ביום שמחת חתונה. לימין
נטעה כנה. כל נשמה תהלל יה :
מושיב ביתה יחידים. ישמחו שמחת דודים. ושם
חרב לבדים. כי מי כמוהו חסין יה :

סיי שמואל

תעא

ועדי רמאני פיד

שם אל נורא אודה ידידי. ואזכיר לו חסדי. אשר
מציל ופודה לידידי. מידו כל גוי צודה. אחוזי
חרב בידי לשודדי. על פן אחללה. לאל בשמחה
ובצהלה. לאל בקול חתן וכלה :

מלכי לך אתחנן ידידי. עד מתי תחנן ליקום
מור ליפריקין בבודי. שלו ושאנן. בצל שדי
אתלונן עם דודי : על כן וכו'

ואם ארך גלותך. יונתי. לשלום פקידתך. יש
תקוה לאחריתך. תמתי. בבוא ציר ארוכתך
מהר תצמח גאולתך רעיתי : על כן וכו'

אלי

אלי קום נא כגבורה. ידידי ובנה בית חבירה.
ואז נשיר את השירה. עם דודי : על קן וכו'
סמ"רפאל יא גמילא ואנא

תעב

א פני עבדך תצהל. ואויבי מתי תבהל. תחת טוב
רעה גמלוני. לכדו עירי ושבוני. דרך לכרתי למה
רדפוני. א עיר. קדשי לי תנחל .

רדף רדף עלי יצרי. לדחיתי מעבודת יוצרי. אי מבט
נוצרי. בידו חיש תצילני .

פיתה אותי בלשון הזה. לב אדם כחוש ורזה. התענג
בעולם הזה. זאת עצתי שמעני .

אחר כך בלב חשבתי. לעצת כסיל שמעתי. אחר
שובי נדחמתי. מחמאתי מחרני .

לי תזכור זכות יחידך. יצחק בן אברהם עבדך. חמול
על מעשה ידך. ימנך תושיעני .

חזק ויסד במהרה. יסוד ציון עיר תפארה. בזכות
אדוננו עזרא. לעד אשיש תוך מעוני .

סיי אני שלמה חזק

תעג

אנא אלי אנא אי. אנא אלי. מתי אראה בית מעוני.
יחיד האל ונורא. בודד בשירי זמרה.

פדה עמך מצרה. והשב לוי על דוכני:
שדי שעה לקולי. וראה עני ועמלי. כי אתה צור

גואלי. למענך הושיעני .
לכבוד

לכבוד שמך תמהר. וחטאת עמך תכפר, בית
 מקדשך תהדר. ולעד עולם שמחני :
 מלכי קבץ את עמך. כלם יעידו לשמך. ובנה
 להם בית הדומך. וכהן יקריב קרבני :
 השב שבות ישראל. ובנה מקדש ואריאל, ושלח
 לציון גואל. ומיד אויבי פדני :
 חזק אמן לבנו. ומבור גלות דלנו. הרחב את
 גבולנו. מעון קדשך הראני :

סיי אברהם תעד יא לילה יא לילה
 אגילה אגילה. בך צור אגילה. עדתך תוחילה.
 החזר לה כלילה :

כרך צור משגבי. לעם הבוחר בו. למענך חביבי.
 כי שמך בקרבנו :
 רחמן בך אוחיל. חמול על עמלך, ובנה ארץ
 צבי. אגיד בך מהללך :

הרם בת יחידה. והכרת כל אויב. לך תתן תודה
 כל בקר וערב :

ממרחק תביא לחמה. ושפע לה תוריד החזר
 נא למקומה. למלכות בית דוד :

חזק חי ורומם. קהל עם שבטי יה. כי הוא עם
 אברהם. אב המון בחיר יה :

מרסר זמני

סי אליהו

תעג

ארך זמני. וגם הקץ עבר. פדה לנפשי. עלי
אויב גבר :

לעירך אישוב. אשמה בך מלכני. שור את עמלי
וראה נא את ערכי. ובחסדך אל תאיר לי השבני.
השב שבותי חי בשרי סמר :

יה שרח אליהו יבשר נא. תביאני אל תוך עירך
ברננה. ועיר יהודה אל חי צור תבנה נא. יסד
היכלי אל ברוך שאמר :

ובניסן תגאלני ראש חדשים. וזכור האבות
הקדושים. דרור קרא והוציא עמך להפשים.
למען יוסף אשר ברית-שמר :

הזק עג נבחר. כי הט בשמן חוסים. בחג חפסח
הראה להם נסים. ובטובך יהיו שמחים וששים.
לעד לעולם. פיהם מלא זמר :

תרכי

תעד

קץ ימין יפרח יציץ. ולבית יעקב דורשה. רב
תהלה. חיש גאולה. דלותי ולי תושיע :
ובימי נציבנו. אליעזר בן מנחם. עז וגבורה
תתן לעם אברהם ובנה לעיר חמדה :
תקדם נאמן אז ישיר. ירנן לוי על דוכן אלי

חוס על מזבחך יההרום. בו נקריב זבחי תודה.
מארצך גרש כל זר. ודחיש נדחמות ישעיה. בך צווי
אשמח אשיש כי רוחי בך נקשר. בשמחת דחתן
וכללה שמח לעם ישר :

סי' ישעיה תעז יא נסלון יחלו יקותי

יחיד א דגול מרבבה. יברך לגברא רבא. אשר
את נפשי אהבה. באהבה וברוב חבה :

שדי הוא יברך אותו. וישמור בואו וצאתו. כל העם
יוצאים לקראתו. ויאמרו לו ברוך דהבא .

עליון ירומם מזלו. והוא יהיה לעזרה לו. אוצרו
השוב יפתח לו. יזכה לאחרית טובה .

יה יקיים כל חילו. שנורת חיים יוסיף לו. וישים
שלום בגבולו. יזכה לאחרית טובה :

סי' שאול תעח מוויקא

שוכן רומה. עורה קומה. ופדה לבת האיומה.
אי נקום נקמותיה. ורפא למחלותיה. הסר נא את
תלאותיה. ומעל שכמה סבלותיה.

וראה עניה בבור שביה. מתי תעדה את עדיה .
לך תפיל תחנוותיה. חמול ורחם עליה. זכור לעד
צדקותיה. כי ביד דחקוק שמותיה. היא בלבים כאניה
שהורה ונקיה .

חזק חדש נעורידה. מגלות קבץ בניה. ברך מעשה
ידיה. רחל שנה וברכותיה :

תרבייה

תעט

א הבט נא בדלות עם הישרים. רפא צירי א רופא
דחולים. נאמן פנה אי. וחון עלי נאמן. לך אהי אשא
עיני נאמן לצרותי אמור די נאמן. א דוי לעולם יה
מלט נא גזע עדת הנבחרים. מיד צרים ואכזרים :

מזיקא

תפ

סי בכר

בינה הגיגי. החזר לי תגי. הסר דאגי דר מעונה :
כבודך גלה. ואויבי כלה. שמך יתעלה. לך אתחננה.
וקץ הנעלם. גלה לעולם. ובנה האולם. תוך
עיר נכונה :

רם שמע קולי. צור מנת חבלי. החש גואי. פי
משא זמנא.

אל שלבי

תפא

סי שלמה

א רם חסין יה. שוכן עליה. מהר הגואל לעם שבטי יה.
א נשא ורם. גלה קץ נעלם. לבני אברהם. עם
בחר לוי :

שוכן בשחק. מהם א תרחק. לזרע יצחק. הוציא
דרויה.

לעיר תפארתך. קבץ עדתך. לבני יעקב. שלח איה

שיר ש'גא ושבחה קמו

מקדש הדומך. ישיר בו עזך. בשירת משה. נביא
בדחיר ירה.

הרם עם אביון. ובנה אפריון. לגזע אהרן. יקריבו ליה.
חזק ואסף. לבית יסף. יפרו וירבו כגפן פוריה.
אמץ בן דוד. וישפוט תמיד. כל צר תמיד. גיש
מעיר ירה.

א' ניצין איה

תפג

אל עוז נאזר אודך בקהל ועדה. מן עיני יזל דמעה
כי שנים נודדה. ימים מלכי עתה הוא כל יום
שיחי לך אנדה.

מצרי אנוח כי מים עיני יראה. לעד לעולם שגם
עלי יה הריקת חן בחמלה וגא עדת שבשי ירה.
יה נודדה. הוא מחוצה צעקה:

נורא תרומם לך ארת עם סגלה. מיר יעקר נא
לרשע ונגד. ובנה לעירי ושכנ. הנחלה. א
יה נודדה. הוא מחוצה צעקה:

סי' אני שלמה שכל אל אלמא

תפג

איך לבי נמס. חי יה אי. לך אזעק מחמס. שור עמלי.
דחני צור גאונ. לבית מעוני. מחי אשב על כני
תוך קהלי:

יה א שוכן מעונה היש. פדה נא. בי בא עת לחננה
ה גואלי:

שוב ירה אי ושכון עמי בית אולמי. ושעה לקול
נאומי. ובנה דויכלי.

לך אורחיל כל יום ויום. נורא ואיום. מתי תבנה
עיר ציון. היא גורלי.

מהר דרוש לעם קדוש דוי ירה אי. ישיר לך ביום
קדוש. רתוך זבולי.

הרם לקרן משיחי. ובנה לי מזבחי. אמור רני
ושמחי. גם צהלי.

סי יצחק רבח תפד יגרוג

ידיד השב את שבותי. אמור לי קום עלי נהר:
ציון ושם אתענגה. בתוך גנות עלי נהר:
חמדתי לראות עוזך. אחריך לבי נהר:
קדושי כי אזו מקדם. אור פניך עלי נהר.
דרור קרא למדוחי. ופדם מהר מאויב צר.
ברחמלחך פנה אי. ראה כי צורר עלי צר:
חמול עלי צור גאוני. א מי הים כשמלה צר.
חזקני אמצני. שימה יד ימיני בצר.

סי שלמה תפה יגרוג

שמע מהללי נפשי לך כמד. זה כמה קומה ורומה.
על עמא. כל אויבי האומר. שימם רמה.
יה שוכן מעוני. נצב על ימיני. יתברך שמך לעד
לך ה' המלוכה ונסוכה. קבץ ממרהק עמך. ושפוך
בצר חמתך וזעמך. יה שוכן מעוני וכו'.

מה נאוו על הרים רגלי מבשר. מהר יעופף כנשר
ואת אויבנו תקצר ותחסר. יה שוכן וכו'

ענין פורים

כח ידידיה תפז גיל מן אנשא

ימי מלך אחשורוש. הפטיר שפה הניע ראש. המן
צורר היהודים. ובגד בוגדים איש זדים. לישראל השקם
מי ראש :

דבר למלך בעדם. ויאמר להשמידם. המן וכו'
ישנו עם אחד מפוזר. לאבדם אומר גזר : המן וכו'
דורש טוב לישראל. הציל אותם ממתגל : המן וכו'
יהודים אשר בשושן. רצה לעקור שרשם : המן וכו'
הא הפיר את עצתו. וקלקל את מחשבתו : המן וכו'
סי אלעזר תפז

אברך את שם הא' בחבה. אשר עשה לישראל כל
הטוב. ובמצותו אהגה בה. הודו לה' כי טוב זמרו לו.
לכן אחי שמעו רעי ואדרוש. מה שהיה בימי
מלך אחשורוש. השקנו סם ורענה מר וראש.
לא יאבה ד' סלוח לו :

עשרת אלפים ככרי ממון. נתן המן להשמיד את
עם אמון. וכתבים שלח לכל בני עמון. תאות
לבו לא נתת לו :

זכרו חסדי אל נאמן בבריתו. הציל את מרדכי וכל
עדתו

ער ו. מיד אויב אשר צוה לתלותו. נתלה הוא
 על דהעץ אשר הכין לו :
 רעים אכלו שתו שכרו בשמחה. ולאביונים שלחו
 מנות ומנחה. לעולם תהיו בהשקט ובבטחה.
 אשרי העם שפכה לו :

תפח

ע"ס א"ב

אי צור ישועתי למה עזבתני. אודך בגלותי אף כי
 עניתני. מצר שמרתני. אב מלך עוזר. חזי בזמן המן
 הממזר. בקש השמידנו גם להכריתנו.
 בימי אהשורוש רב. מכוש ועד הודו. בשנת שלש
 בעקרב. צוה כי יגודו. וכל שריו יעמודו. חיל פרס
 מדי. הי חשב כי הא שדי. עזבנו סלה. עוד לא נגאלה.
 גם מאה ושמונים יום. הראה הון ועושר. כי הוא
 נורא ואיום. לו שעת הכושר. ריק ובלי שום
 יושר. נאה במגדול חזי. שם בגדי כהן גדול. ציץ
 ומעיל. כותרת וליקר ולתפארת :

דת נתן בכל שושן. על כל עם קבוע. הרבור
 אבירי בשן. משתה כל שבוע. כל זרע זרוע. מיני
 מגדים. חי שתו ושכרו דודים. כן יסד המלך. על
 כל רבוהלך :

הוד מלכות מטות זהב. חור כרפס ותכלת. איש
 ואיש כאשר אהב. הכן מאכלת. מרגלית אילת.
 רצפת

רצפת בהם ושיש. חן. ולית דין צריך בשש. שמחה
תקוממנה ששון תשלמנה :

על סדר אלה בית תפמ יא דיני יאמן

אל עושה נקמה. אל עושה נקמה. וכל צר ואויב
יכה בד רמה :

בשושן איש זר. הזמן הוא האכזר. יאמר עם מפורז.
ומפורד בין עמא :

גזר איש זדים. לשמיד היהודים. כי בו הם בוגדים.
לא פחד ואימה :

דבר מלך שכור. לעמו החמור. ושתי היא תעבור.
בבשר ערומה :

הלכו אצל ושרתי. אמרו בואי בתי. למלך נתבקשתי.
לכי רקדי שמה :

ושתי היא מעלה. בהמלך בעלה. כי בבשרה עלה.
זנב כבהמה :

זעם המלך בה. ונתמלא איבה. שלח לידעי
בעתים ובחכמה :

חכימי מדרשא. פסקו דין האשה. הזמן הוא ברישא.
אמר שפכו דמה.

טבח ושרתי אשתו. ונתבלבל דעתו. צוה לעדתו
יביאו לו עלמה :

יהודית היא אסתר. מרדכי לה דבר. טוב היא לא
תדבר. מולדתה ועמה :

כי המלך דבר. תהי מלכה אסתר. תלבש היא
הכתר. ובגדי הרקמה :

לעם טוב ונבחר. עינה האש בער. המן המכוער
בן עבד ואמה :

ממזרת היא אשרו. אכילה בביתו. עץ אורך קומתו.
רום חמשים אמה :

נתלה המן עליו. ונשחרו פניו. ועשרת בניו
שטופים בזמה :

ספרו את ניסי. האל הוא צור מחסה. תמיד לנו
עושה. באויב מלחמה :

עמדו כל הגולה. קראו המגילה. ערבו שיר וגילה.
לצור שוכן רומה :

פורקן מיד זדים. שתו שכרו דודים. שמחה ליהודים.
בקול שיר ונעימה :

צדקה מרובה. לנער ושיבה. רתן בעין טובה. בלא
עצב עמה :

קום שרתה ייניך. סדר שולחןך. רתן לענייך
תבשיל ונהמא :

רם הוא עושה נסים. לעם מצות עושים. שמחים
וששים. הם בלב שלימה :

שלח גואל לנו. בן דוד מלכנו. ובנה עיר קדשנו
עד מתי שממה :

תן טובה כפולה. לאומה שפלה. והרם נס דגלה.
היא ברה כחמה :

פי רפאל
הרנילה

תצ

אור גילה. אור גילה. עת מקרא המגילה :
רב את ריבי אלי צורי. בימי אחשורוש צרי. בקש
המן האכזרי. לאבד עם סגולה :

פור דהפיל כנגדו. נפל מזלו וכבודו. ולא עלה ביד.
מה שחשב חדלה :

ארור המן זרע אגג. נפשו ברעה תתמוגג. על בתו
שנפלה מגג. ונשלכה כנבלה :

לבית משרתה אחשורוש : נכנס אבל וחפוי ראש
את שלום אסתר ידרוש. לבקש על נפשו מחילה :

עודו מתרחנן אליה. בא מלאך ודחפו עליה. והוא
נופל על רגליה. דהמלך דחמה נרתמלא :

נתקנא על אסתר אשתו. שפך על המן חמתו. גזר
עליו לרתלותו. על עץ ארוכה וגדולה :

תלו אותו ואת בניו. וזרש לנגד עיניו. וכל קרוביו
ושכניו. נעשה בהם כלה :

בראש מרדכי ואסתר. המלך נתן כתר. ליהודים
המס ויתר. ישבו לבטח סלה :

יה אל מושיב יחידים. קבץ לעם ידידים. כי מארצם
נודדים. חיש להם הגאולה:

סיי רפאל מוזיקא

תצא

תם ונשלם. קץ הנעדם. ועד מתי תתעלם. דחנני
כימי עולם. ולדנלי מהר שא נא:

רם לאויבי אל תשמח. כי ביום נופלי ישמח. השאת
אמו אל תמח. הוא יפול ואקום אנא:

פדני אל מיד הזר. כימי המן האכזר. על היהורים
גזר. מטף עד בן מאה שנה:

אחשורוש לב הנעכר. עם נבחר בכסף מכר.
עשרת אלפי ככר. המן למלך נתנה:

לעצמו קמו עצותיו. ה' קלקל מחשבותיו. לו
ולבניו ובנותיו. עץ ארוכה הוכנה:

לפורים

תצב

קום ידידי הבה. פתודחמרא טבא. כי בפורים עריבה
לי אמירת רבא.

צא לאבסומי. עד רתהי כסומא. לשורים דומה.
גוף בלי מחשבה.

יין בפיק נשמן. עד רתאבד סימן. מרדכי עם המן.
אתך חד בבא:

רוץ עשה משלוח. כי יום הוא לשמות. כי לא
נידחות. וביום זה אבוא בא:

חוש

חוש ואל תתנכר. לעלוז ולכרכר. עד אשר לא תכר
חד מאנשי עמא ;

בוא ואל תנורה. מהרה לשכרה. כי לרבי זירא. קם
ושזיטא רבא .

אחרי מיתתו. קם ובקש אורתו. שב ועוד בהיותו
כאשר חי הוא בא .

בא ולחי עשה. נאם וקול נשא. לא בכל עת ניסא.
מתרחש לך סבא .

תצג

סי' ישראל

יום הנסים והפרקן. היה לסעודה מתוקן. קדח כוס
מלא החזר ריקן; א תותיר טפה בקנקן .

שכרות בעיני א' שנוי; אך יום למצוה הוא מנוי. יום
נאסר בוצום וענוי. יום צאת הצאן ממצוקן .

רוצה לשתות יין ברור. עד יהי דברך צרור. לא תבתיך
ברוך מארור. מזדלקן ועבדקן .

א חיל אחז אדחשורוש. סוכת שלום לנו יפרוש.
כשמן הטוב על הראש. שהוא יורד על הזקן .

תצד

סי' רפאל

ראה זר גבר. דלתותי שבר. ועמי הוציא לבר .
פדני נורא. נפשי אמרה. מתי יבא דודחמק עבר .

א רחוק כנשרים. נשארתי בין הזרים. לך אזעק
מחמס. כמים לבי נמס וי וי וי

לי אויב עבר. וכרמי מכר. עד אן ישלוט בו נכר .
חזק במהרה. בית הבחירה. בתוכו לך אהלל דבר

מקראם חג'אז

מיזיקא

תצה

ע"ס א"ב

אזכיר תהלות האל. לפני עדת ישראל :
 ברא ארץ ושמים. גם האדם בפרצוף שנים. דעת
 נתן בו כפלים. להודות ולזמר לאל :
 האל נתן לנו תורה. ותרי"ג מצות סדורה. זכה
 וברה ומאירה. לעיני בני ישראל :
 חי ונעלם. מלך עולם. עם ישראל שמע קולם :
 חיים טובים לכימין בה. טוב ועושר למשמאיל
 בה. יציל נפשו כל הלומד בה. מכל צר ומתנאל :
 כתר תורה חכמה. להלומד בה לשמה. מוחה
 עון ואשמה. והיא מקוה לישראל :
 נון חמשים שערי בינה. סוד אדם המבינה.
 עושה חסד ומגינה. וגבורה וכח ואל :
 פדנו אתה אל צח. צור תפארת חי לנצח. קול
 שיר ורנה לך אפצח. בעת יבוא מלך הגואל :
 אל רצה נא לתפלתנו. שמע קול רנתנו. תאיר
 הוד זיוך עלינו. יסד יסוד מקדש אל :
 חזק מלכות בית דוד. מזרעו מלך תעמיד. כל
 האויב וצר תשמיד. וקבץ נדחי ישראל :

יִכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. עוֹמֶדֶת לְעַד צְדָקָתוֹ.
 לִישְׂרָאֵל סְגוּלָתוֹ. הָעוֹמְדִים בְּבֵית ה' :
 וְשֵׁם יַעֲרֹכוּ תִהְיֶה. לֹאֵל שׁוֹכֵן שְׁמִי מֵעַלָּה.
 מִשִּׁירֵי רֹאשׁ הַמַּמְשֵׁלָה. דּוֹד מִשִּׁיחַ ה' :
 מְמוּכָּיִם לְעַד לְעוֹלָם. רְצָה נָא הָאֵל מִהַלְלָם.
 וַיִּנְשָׂאֵם כִּימֵי עוֹלָם. לַהֲדוֹת לִשְׁם ה' :
 פִּיהֶם פּוֹצֵה יִשִּׁיר רִנָּנוֹת. בְּיוֹם שַׁבָּת שִׁיר נְגִינוֹת
 שִׁיר עַל מַחֲלַת לַעֲנוֹת. שָׁמַע נָא קוֹלִם ה' :
 חֲדַשְׁתִּי שִׁיר גַּם תִּהְיֶה. לְכַבּוֹד שַׁבָּת מְאֹד נִעְלָה.
 לַהֲדוֹת לוֹ חֲצוֹת לַיְלָה. עַל כָּל מִשְׁפָּטֵי ה' :
 זָמְרוּ לוֹ בְּקוֹל שִׁירָה. כִּי יוֹם קִדְּוֶה טוֹב זָמְרָה
 מֹשֶׁה קִבֵּל אֶת הַתּוֹרָה. לַהֲדוֹת אֶת עַם ה' :
 קוֹמוּ רְאוּ בְּבֵית ה'. קֵהֵל גְּדוֹל עַבְדֵי ה'. כָּלֵם
 קוֹרְאִים בְּשֵׁם ה'. אֲנִי הוֹשִׁיעַח נָא :
 יִתְחַזַּק בְּנִין בֵּיתִי. יִתְחַזַּק אֵל נִיבָא צוֹרֶתוֹ. וַיִּשְׁעִיה
 בָּא בְּנִבּוֹאָתוֹ. לִנְחָם אֶת עַם ה' :

אֲחֻזָּה נְעִימוֹת. בֵּית קִדְּשֵׁי הַפְּאֶרֶתִי. אֵלֵי קִיִּים
 לִי נַחֲמוֹת. חֲנִנִי וּפִדְנִי אֵלֵי. וְחֹשֶׁה עֲזָרָתִי : חִי אֱלֹהֵי
 בִּיד גּוֹי אֲכַזֵּר הַנְּנִי נִמְכַּרְתִּי. אֵלֵי מִצְרַיִם כְּקֶדֶם
 חֲזָרְתִּי. שֵׁם אֲנִי כִּמוֹ זֶר הָיִיתִי :

דני עקרה. שמחי גילי גם צהלי. כי קרב קצי
 דיה לצרה. כרמי שלי לא נמרתני חלקי וחבלי
 אשר טפחתי :

הן על כפים חקותיך רחמתיך. אפי' יכרעו כל
 מלכי לאומים. רעיתי יפתי :

משה ושמואל. יעמדו לפני. ואשא את עיני.
 לא אוסיף להנלותך כאשר עשיתי.

בדדי אדיר

תצח

ודו שמך רב עלילה. כי אתה ראש סבה
 עלה. ולך יאתה גדולה. לך לבד הממשלה :
 שרפים המוני מעלה. הם יהללוך סלה. פודה
 מציל ממצולה. מעשוקיהם בני עולה. השגת שני
 הצל תציל עם נחלה :

דעת ותבונה וכשרון. לישראל לזכרון. וגם את
 ישני חברון. ואת משה ואהרן :

דודי שוב נא לבצרון. ותהיה מישור לשרון.
 ואז לשון אלם תרון. גם בזאת יבא אהרן :

בידא כולמה

תצט

בי עורה

עטרה ליושנה יה החזר. את העדות ואת הגזר.
 אל מלך מושיע ועוזר :

זכור צדקת יעקב איש תם. על לך שימני
 כחותם. אל חנון הבה לנו עזר :

רחום מחסי ודועי אורי וישעי. הקשיבה לקול
שועי. חושה לעזר:

אל מלך קדש רם ונשא. את ראש בני ישראל
תשא. והיה לנו אלי עזר:

ליאלי אל ווצל
תה

היכלי גרמם מאבני פז. יה בנהו דודי יחלתי
לך יחלתי. יה אלי אימתי יה אל תפדה עם נדהם
אלי אה יה אלי:

בקרבי איחדך לך לעד יה אלי. ידידי דודי שב
עמדי יה אלי. דורשה יה אל כקדם וזמן אלי
אה יה אלי:

תהא
אנתא פרידבל חסן

אתה ידידי חוס. וחמול על עמך. יחיד ומגן
חיש מהר הגואל לנוה הדרך:

מן חסדך תן לדל. יה אלי כי אני עבדך. אין
בלעדך. שמך יגדל לעולמים. בא שב עמדי.
וגם היכל קדשך בנה יה:

תקב
פואד מן לחוך

ידידי מן חסדך תן לעם חביבי. יח אל רוח לי
מאצ' רם חמודי:

החש זמן. והכרה צ' סביבי עד מתי כגרושה.
בא יח עמדי:

ואורך הוא יגן יה סמרומי. לעם נעזב. וגם נדה.
יה בנה לעירך:
החש זמן והכרת צר סביבי וכו'.

סי' יצחק תקג אלה יצון דוולת חוסנק

יחלצון כל בית עמך עם אברהם בחיר נאמן.
כלם תמיד חוסים בשמך. על חסדך הם
נשענים:

צורי מגן בעד עבדך. כי לך יוחיל. ריבו תריב.
חמול על זרע ידיך. כרחם אב על הבנים:
חנון ער מתי אצפה. לקץ וזמן קול מבשר. לציר
עמך תרפא. תוך מקדשם יהיו חונים:
קבץ לעם עזר נבדל. שי לך יוביל ופר יקריב.
אז לעד שמך יגדל. בפי נערים וזקנים:

סי' אברהם תקד נראשך עלמני אל נוח

אור חסדך עבדך בו ינוח. יה חנון פאבי שור:
בעירך אשמח כל יום. אתענגג בכ אתענגג שוכן
מרום:

רם לגבולי אויבי נכנס. הסר מני איש בידו חמם:
לך אבי לבי נמס. ברך עם חביבי גזע יחס:
משובך דודי אתענגג שוכן מרום:

כ"י אליהו **תקה** יא טא אנתא ואחשני
 א ארתה חדש לי לרוחי בי: כך ישיש לבי יה אבי.
 לך אשיר אשיר בכל בקר רזאיר חסדך מצפה
 להלו. בזכות אליהו תאיר הודי :

יחיד ועוזר תמוך לי לעוני שור. אתה מגן לי משגב
 כך קשור :

השב מעוני נעלה צור, יה צור. לבבי לך אשוב:
 והיה עזרה לעם הדור. יה נא חסדך מצפה להלו.
 יה נא יה נא לשמך זכרה: ולעוני שור .

כ"י אני עוזר **תקו** דוליים או

אשאל מא אב הרחמן. נא יבנה נוה אפריון. ימהר
 ירחיש לי זמן. וישיב את שיבת ציון.
 עזר לי יחזיר לי. וירחיב לי את גבולי. ויאמר לי
 קומי אורי. עורי לבשי בגדך ציון .

שישו שמחו וגב על ציו. דרשו ה' העריצו. כי יוסף
 שנית את ידו. לקנות שארית ציון :

חזקי אמצו בת אהובה: לא יקראוך עוד עזובה. יום
 הזה אליזו בא. קראו ואמרו לבת ציון .

כ"י אני רפאל **תקז** אנא אל סבב ביהוני

אדיר נשגב. יה עושני אור נטמן. לכן אשיר לו
 תמיד. ואתחנן לו בלשוני. למה עזבתני. אבי אומן.
 רחמן נאמן רחיש פדני. כי כך נשען: כי אתה צור
 מהסי

מחסי. מנת חלקי וכוסי. למה זנחתני אתה חונן;
 פנה לי ורחנני. קרב זמן. ועשה עמי נסים. כי כל
 כל הקצים. למה תישן עורה ורחבונן.
 אי סלח לעוני. אברחמן אם כשני יכופר. כשל
 הוא יחזור. למה ממני תעלים און.

אמאן שוב

תקח

סיי אברהם

רם נורא ואיום. תנה לי עזר היום. ולא ימיש
 כל היום. חסדך מעם ראביון.
 בשחתי בך קוני. אנא סלח עוני. וגם אם יהיה
 כשני. יתחור כאור היום.
 רחם על עם זנות. נפל ביד זר סרוח. אימתי הוא
 ינות. מדאגות כל היום.

הושיעני צור נאה. לבית קדשך משתאה. לעם
 אברהם הראה. גואל בעצם היום.
 מהר לעמך דרוש. אתה אקי מראש. אשר לך ביום
 קדוש. לו אשבות מבעוד יום.

זאני אל מחבוב

תקח

סיי יהודה

ירצני אהוב יה אלי. שוכן בין הדס. יחשוף לי נבוב
 ולבבי נמס.
 הודי ומשושי. יכתר על ראשי. יזרח שמש. יה אל
 בגלות נרמס.

החש ופדני. מזר דלני. ובנה משכני. יה אלי עפרי
נרמס .

בלתה נפשי. לחצרות קדשי. יבנה מקדשי. בו
היה למס .

דליל אלחוב

תקי

דלה לי חכמה ולבי יתחכם. אנא נאזר בך. אל נאזר
פל עת בך. תחיש כל טוב מעבדך נאמן.
וישכון הוא לעד בנוה ארצך .

המלתך אבי תשימה עלי. יה. אה אל צח יה לעד
אשמח אניל בך. יה אל יה אל. אנא דודי
מהודך תאיר עיני יה בחסדך. אנא אחשק. אדחשק
תמיד בך .

סי' רפאל

תקיא

מזיקא

רדפוני זרים חנם. כחרב חדה לשונם. תנה וען על
עונם. כי אל נקמות ה' .

פיהם דובר שוא וצררה. כמוץ בתוך הכברה. היש
פזר להם במהרה. וידחם מלאך דה' :

אנא אל ריבה ריבי. אדרוך על במות אויבי. הוא
בדרך אורבי. ואני אבטח בה' :

לך אפיל תחנתי. ענני בעת צרתי. בנה לי מקדש
תפארתני. אז אתענג על ה' .

חייאתך

תכוב

חמלתך שים על עבדך. אימתי יה אגיל אשמח.
 ענני צור נסה עמי אורך כי לך כסף. אה
 לכן אנא אצור חקך בגין שמך. אותי כל יום תעזור
 אשוב ואודה לך :

אוצרך פתח לרוב. והודך כל יום יאיר עיני. מלמ
 לי אנא עבדך מלמ לי אנא זנות. יה אל
 בך יה תאיר עיני ומנך לא אזוז עיני : לכן וכו'
 ופרח לי
 תקיג

עזרני יה וענני. ושעה ניבי וגם הגיוני. והחזר אותי
 על כני : יה בזכות איש ידידי מרדכי :
 אלי הקם דברך. עשה עמי למענך. ושובה נא את
 שבותך : יה וקומה מהרה לעזרה :
 חזקני אמצני : ריבה ריבי וגאלני. בשובה ונחת
 תושיעני. יה כהושעת את עם מרדכי :

אמצי את לבך רעיד. כי אעלך מבור תחתיה. והצילך
 מבית השביה. יה ומקדש אשלח כך עזרה :
 פתאחת אורר
 תקיד

סיי יהודה

יבא דוד אזהרז חי אלי : חי חי חי עיר דודי דחנה
 חי יה אלי יה אלי שלום כנהר יה אל ערת לחננה :
 הן מלכך יבא. צדיק ונושע. הוא חי יה אלי. מזה
 יושיו ושובו. כיאשירה :

ומשוש חתן. אשיש עליך. כופר לך יותן. בני מוניך:
 דודי נא עזרה. לבית אברהם. וברית יצחק זכרה.
 נפשם לך כמה:

השב שבותם. עליון בסתר. שעה שועתם כימי אסתר:
 ס"י רפאל תקטו מ"ס אירמאנוס

רבת שבעה לה נפשי. ענוי ביד צר מוקשי מרתי
 תבנה לעיר קדשי. וכל אויב לי תדין:
 פלגי מים ירדה עיני על חטאי ועוני. אם לא
 אשמור תורת קוני. איך אעשה ליום הדין:
 אנא סלח למעלי. אתה צור גואלי. ושים חלקי
 וגורלי. עם כל יודעי דת ודין:
 למענך הושיעני ומטובך תשביעני. כימי שלמה
 תנחמני. ברחמים ולא בדין:

ס"י ערס תקטז מזיקא

עזרני אל חי להכניע. את יצר המפתה ומריע.
 מבלתיך אין מושיע. להושיעני:
 דלתי תשובה חיפתח לי. כי שבתתי מחטאי ומעלי.
 אנא צורי שמע קולי. מהר ענני. אודה עלי פשעי.
 אתה תשא עוני.

סוד ימינך הפשוטה. לקבל נפש המתחרטה. ולא
 תוסיף תחטא. אליך קוני. הרחק נא מעליה.
 חברת כרת הצפוני:

סי' יצחק תכין פור טו לה פורטה יו פאסי

יחיד רם אתה צור מחסי. עטר לעם קדשת.
ראשון לציון עיר קדשי. בית יעקב בחרת :
צוה האל לעזור אותו. לעשות משפט כהלכתו.
יאריך ימים על ממלכתו. כבוד אליו חלקת :
חי וקים יוצר אורים. מאיר לארץ ולדרים. ברך
ראש עם נבחרים. כל עם ישראל חברים :

קרוש יבנה בית הדומו. ישלח גואל יגון שמו.
ותהי המשרה על שכמו. במישור יישפוט עמו :
לחרים תקיח יהין עליך תהמורני

היום עלה לגני. וגלה חסדך. אל יה מימינך על
רוחי. בכל עת אל רם חסין יה :
אלי יה לעולם תחמול. כי אני אוחיל לך. אה
יה אור עיני יה :

מבלתך צור מי ירחם עלי. יה לכן חיש פנה.
אלי יה :

להננו תהיט יח חמאשי

אב הרחמים. אנא הרחמים וישמו אחד :
נורא גאל עם זנות. רוח אויבי תפת. ודגל עמי הרם.
בתוך עירו ישטח ברחמים. אב הרחמים וכו' :
יה אל ברך עם חביב, ולא תמוש מנו. ולא
תמוש מנו. ולא תשוטט לבו השיבו עלכנו ברחמים
רם

וּם גֵּלָה קֶץ הַסְתּוֹם. כָּל הַקְצִים כָּלוּ. מֵהָרָ:
פְּרוֹק עֵדֶת חֲבִיבְךָ, כִּי בָא מוֹעֵד בְּרַחֲמִים:
פָּדַנִי מִצָּר עֲצוֹם. כִּי בִשְׂרִי בָלָה. גִּרֵּשׁ אוֹתִי מֵעִירִי.
וּבִנְיָה עַל תֵּלָה בְּרַחֲמִים:

אֵל אִיּוֹם הֵן בָּלַכְּ שִׁידְדִי חֵץ יִפְלַח. אִם גִּבְרוּ
פִּשְׁעֵי וְזִדּוֹנֵי. אֲנִי סֹלַח בְּרַחֲמִים:
סִי רִפְאֵל תִּקְבֵּל לִילִית אֵל וְיִצְחָל

רֹאשׁ לִבִּי הַסְכֵּמֶת אֶתְּךָ. מִרְקָה לִכְל חֵי נִתְּתָה
וְלָעַם יִשְׂרָאֵל הַזֶּה. תִּזְכֶּרְתָּ אֵל מִמַּעוֹנֶךָ.
פּוֹעֵל יְדֵי אָדָם. תִּגְמֹלֶנּוּ. אִם לִימִין אוֹ לִשְׂמָאל.
מַעֲשֶׂה מֵחֵר וְאֶתְּךָ לִי. הַכֵּל גִּלּוֹי לִפְנֶיךָ:
אֵלֶּה הַדְּבָרִים קְדוּשִׁים. עַל אֲבֹן סִפִּיר חֲרוּשִׁים.
בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה הֵם נִדְרָשִׁים. הַנִּחַלְתָּם אֵל לִבְנֶךָ:
לִפְנֵי עוֹלָם דַּת הַזִּכְנוֹה. מִסֵּפֶר שְׁתֵּי אֲלָפֵי שָׁנָה. לִבְנֵי
יַעֲקֹב נִיתְּנָה. עַל יְדֵי עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ:

לְחַר"פ תִּקְבֵּל אֲבַעֲת סְלֵאמִי מִעַ סִידִי

שִׁלַּח סִגְנוֹ יְדִידִי. בֶּן אֶלְעָזָר אִישׁ חֲמוּדִי. אֵלָיו
נִבְיָא הַמַּעֲשֶׂה. עַתָּה נִבְּוֵא קִרִּית מוֹעֵדִי:
דוּדִי כִי לִמָּה עֹזֵב לִי. יוֹשִׁיטִי מִיְּמֵנוּ וִיקִים לִי. וּמִצָּפוֹן
אֵלֵי יִדִּין לִי, יִגְלֶה חֲסֵדוֹ סְבִיבִי.
יִחַלְתִּי לוֹ צִיר גּוֹאֲלֶךָ. יְדִיד רוּחִי עֹז פַּעֲלֶךָ. שׁוּר
נְדוּדִי אֲנִי עֹבֵדְךָ. תִּרְחַם עַל עַם חֲבִיבִי:

יא מדיה

תהכב

יה נרי יה. אסתופף על הר המוריה. יה דודי יה.
 שמח עם איתן הנבתי יה. וקבץ עם נדודי :
 אשכון עתה בעיר צביה. יה אל אשכון עתה
 בעיר צביה : יס נרי וכו'

וסלה חובי כי רחום אתה יה. יה אל כי רחום
 אתה יה. ואצא משעבודי יה :

בן המצר קראתי לך יה. אל מן המצר ענני
 במרחב יה. ופתח אוצר השפע על עמך ועלי יה.
 ופרה נדודי מכל זויה :

בטה וחממה

תהכב

על סדר א"ב

אתה רוממה אתה. לעמך ישראל יה אלי. אתה
 רוממה אתה :

ברוך ומרומם. גזע אברהם. יה אלי אתה וכו' :
 גאל ממרחק. לזרע יצחק. יה אלי אתה וכו' :
 דרוש לנו טוב. קדוש יעקב. יה אלי אתה וכו' :
 האל אל הנשה. לזכות משה. יה אלי אתה וכו' :
 ולוי ירון. ויקריב אהרן. יה אלי אתה וכו' :
 זכור ואסף. שארית יוסף. יה אלי אתה וכו' :
 חזק צור תמיד. למלכות דוד. יה אלי אתה וכו' :
 שיר לנדיב ולכלאי

תהכב

כ"י דשאל

דודף צדק ומשכיל אל דל. משוב וחסד אל יתדל

מעץ

מעץ החיים הוא ידל. בצלו ישב לעולם.
 פדה נפשו מן המצר. כל חולי מביתו יעצר.
 ומתקן ארמון וחצר. במקום קדש הנעלם :
 אם תשאל מן כלאי דבר. כצידת דג מן המדבר.
 זבחברתו אל תתחבר. כי רע תחת טוב תשולם :
 לזוז קטן כלאי ינהם. בעינו כפז ושוהם. מאורח
 לבו נדהם. ירטה מחש כסולם.

חזק ברך עם נדיבים. כטל על עשב ורביבים.
 זרע אברהם אהובים. מרצים אל בפעלם :

תקכה

צ"י יצחק

יה אלי נהלל לו. בזמירות נריע לו. אשר טבע
 בים סיף. המון פרעה וחילו :

צורי יושב בשחק. קבץ עמך ממרחק. וזכור לי
 זכות יצחק. עקידתו ואילו :

חמול על עם קדשך. לעז תעצומיך. עם זרע
 אהובך. עם בחר לו :

קרית חנה בנה נא. היא ארץ התיכונה. וארוץ
 אבשר נא. בבנין בית זבולו :

צ"י רפאל

תככו

אל חינה אל חינה
 יחיד נא קבץ לעדה. עדת עם חביבי. כביתך נאווה.
 דוה לצמאוני. מטובך מעולה. על גופי ונפשי
 שמך יתעלה :

פדותך הראני. והגלות יכלה. בנה לי מקדשי.
 מפז לא יסילה :
 אתה לי אור עיני. פניך אחלה. משעבוד לחפשי.
 עבדך יעלה :
 לתוך פי ולשוני. שירה תמלא. בניסן ראש חדש
 יאמרו גאולי :

פי משה

תהבו

מוזיקא

מהונך תעשר. ירבה אל יתחסר. וצדקה מרובה.
 תירש בה עולם הבא. גם על מצחק נרשם
 אות צד"י תאיר שם. ותבסה אשם. אשרי המשכיל
 אל דל. יום רעה לא ירולדל כלל. כל ימיו ושניו
 בריא. ושמו הטוב לעד יגדל :
 שדי תזכני. לשמור תורת קוני. יום וליל אהגה
 בה בנין שמך רבא :
 הט אונך אלי צורי גואלי. ושבע לקולי. כי אני
 אביון ודל. מיד זרים אותי דל. וגאל. ותאיר כיומם
 אורי. מתורתך נא אל אחדל : אשרי וכו'
תהבו אהוא אל מאל אל רברבי
 אתוהי כמה רברבין. תו מהללי. נשמתין עמיה
 סחרניה ומבר חיליה :
 כולהון אמרין שירתא. אל מול היכליה. וישראל
 מקדמי שירתהון ליה :

תורה

תהב

סי יצחק

יום וליל לאל אשירה. בשיר נעים וקול זמרה. כי
לו העוז וגבורה. גם נאה לאל אשירה. כשיר
ברק ודבורה. לצור מחסה ועזר ה' :
צורי עזרי ומפגמי לי. יערב לך שִׁיר מהללי. אתה
אלי גואלי. אליהו חיש תשלח לי. ציץ ישועה
תפרח לי. עקדת יצחק זכור לי :

חי קדוש ונורא שמו. יבנה לי את בית הדומו.
ישלח פדות לעמו. יטעמו יפיוס סוכת שדמה.
על עמו בני תמימו.

חזק נא אלפי ישראל. וקבץ את גולת אריאל. ורצה
נא חי ודואל. מזבח ההרוס רפא אל. ויהודה עוד
רד עם אל. בזכות משה וישראל :

סי אברהם תהל יא סוכרי

אם דחם לבך בני. ישמח לבי אזגם אני. קח אמרי
אתך בני. שמור ואמור הנני :

ברכת אביך גברו. ברכת אברהם ויצחק. ענו כולם
ואמרו. יקרא זרע ביצחק :

ראה בנים לבניך. יהיו סביב שולחנך. ישראל
מלאך לפניך. נצב על יד ימינך :

הדחמה וגם המדע. נתונים לך כמרדע. את אלהי
אביך דע. כבניהו בן יהודע :

ממני פריך גמצא. כי מוצאי חיים מצא. כפורדות
עלתה נצה. רב תבונה גדול עצה :

רחזקו אמצו חתן כלה. פרו ורבו לעד סלה. ולי
תהיו עם סגולה עד ביאת הגואל סלה :

סי עזרא **תהלא** מלכתום פואדי

עליון על כל רמים. יוצר עולמים. חמול ברחמים.
זרע שבטי יה :

זרח להם אורה: הושה לעזרה. מנחם במהרה.
תביא אליה :

רחום משוש לבני צורי משגבי. רפא אל מכאובי.
הוציא לרויה :

אעיר לך מהללילי. אי גואלילי. יומי וגם לילי.
שיר וזמרת יה :

סי רפאל **תקלב** מזויקא

רוכב עבים ומהלך על כנפי רוח. וממציא מאין פועל:
פני ארצך תדשן: ותגדיל פריה. מוריד הטל על כל

דשא. אל רם חסין יה: משיב רוח ומוריד גשם
ומרוה תלמיה. מדברה שים כעדן ארץ צביה :

אמץ יה לעם נבחר. ושפל רוח והמצא להם תעל:
לבית יעקב תאשר. עם בחר לו יה. מגן עזרה

תישר. ארחות שבטי יה. בנה מקדש. בו אשיר
כימי משה בחיר יה. חדש ימי כנשר שוכן עליה :

סי' משה אל אשק

תהלל

יא גואלי

יה גואלי צרים ערי נועדו. עורו דרכי ועירי לכדו:
מלך רחמן שומע כל תחנונה. לתפלתי דחי שעה
נא. רחמתך על אויבי שפוך נא. כי הנה אויביך
יאבדו:

שבור וסתור כחרם גרונם. כי הרחיבו עלי פיהם
רחנם. לחרפה יהיו בדורות וזקנם. כי בעם
קדוש הם בגדו:

הבט וראה דלותי לך אוחיל: ושלח מבשר על הר
הגליל. יה מלך רם לך אשיר ואגיל. תוך קהל רב
שמך יגידו:

אל משובך עמך ידוין. ובצל חסדך ירחסיון. לעיר
אבותם יאתיון. כלם על יחודך יעידו:

אנא זכור זכות אב האזרה. וקץ הימין יציץ יפרח.
וחסדך על עמך יזרח. לך ישתחו ויקדו:

שדי שופט כל הארץ במדד. לכבוד עדת ישראל
יסדה. כי היא בת מלך כבודה. ליופיה כל
העמים יעידו:

קרב עמך חי לעירך. כימי משה הוא בחירך. כל
העולם יאיר מאורך. שכם אחד לך יעבדו:
יה גואלי צרים עלי נועדו וכו':

אשתם שראב

תהלד

חיש קץ וזמן. לעם איתן ישיש ישמח בך חן ורם:
 חי ותשימו אל שדי. על מקומו די די די. תביאמו
 אל חי חי בית הדומו די די די.

יה קבץ עם דך ונכלם. יקיץ נרדם לעד עולם: חיובו
 סי יצחק תהלה קא קיקשי

יצא לחפשי. אלי אלי עם דל ורש. תוך מקדשי.
 כהן אישי. ציץ ומעיל ילבש. כי זה כמה. בגדי רקמה.
 בהם לא נגש:

צור ידידי. אלי שור נדודי. למה דודי. ימלך
 עבדי. ושפחה רזירש. אנשי מרמה. עד החרמה.
 יאכלם עש:

חי קרב לי קץ גואלי. אנא אלי חזק חילי. ולא
 יחלש. מקדש כונן. בו ארנן. לך שיר חדש:
 קדוש נורא אלי אלי דרור קרא. חיש במהרה.
 הבשורה. לעם מגורש. שוכן רומה. בנה חומה
 למקום מקודש:

תכלו כידאן יא כידאן

עליון ונאדר. חון על דל. שום תשים מלך לעם דל.
 שא לננס בעגל. ובקדם שמן יגרה:
 ימינך להם תשים. אל עושה פלא ונסים. כי הם
 בשמך חוסים. חסדך מהם לא יחדל:

דם לשמך אשיר נא. ולרנתי הקשב נא. ותשבי
יבשר נא. ושלח בן דוד יגאל :

על סדר א"ב תהלז אנם אל עזיז

אור הנעלם. אדון עולם. אתה הוא יוצר הכל.
בורא נפש. בלתי הפרש. בפין עוקד הכל :
גדול אתה. גבול שמת. גימל קו בכל מדה.
דרך שביל. דהוא יוביל. דישקה לכל נקידה :
הדור חי הזן לכל חי. הוציא מאין חכמה. ומעטרת
ומפארת. והיא ביוזר רשומה :

זיין זיין. זה יסוד יין זדים כורת במהרה. חי צור
מראש. חוקק בראש. חונן דעת ישרה :
טוב חסד. טירי תיסד. טהור אל נאזר בגבורה.
ימין ושמאל. יוצר לכל יכריע בתפארה :

כל נביאים. כך הם רואים. כי ממאזני צדק יונקים.
לגצת. לבט שיר יפצת. לזיו הודך משתוקקים :
מראשית כל. מזון לכל. מראש צדיק יסוד עולם.
נפש הדל. נא אל תחדל. נועם אור מלך הנעלם :
סוד שרפי. סוככים כנפי. סובבים כסא כבודו.
עזר מצר. עוד חיות צר. עשה אופנים בסודו :
פתח נא אל. פה דל שואל. פוצה שירה. לכבודך.
צועק תמיד. צריו תשמיד. צמא ומצפה חסדך

קדוש אתה. קבץ עתה. קהל קדוש לתוך עירם.
רחום שמך רפא עמך. רפא אל שלח לצירם :
שדי צורי. שלח צירי. שמור ורעה לצאנך. תביאמר
תטעמו תוך עיר קדש כחניך :

סי שלמה תלח קדו אל מיאז

שמח נפשי יה צורי. מהר ובנה לי את עירי. וקבץ
שארית עדרי. ומדודך ותאיר אורי :

לא אל עליון נהלל לו. בזמירות נריע לו. ישראל עם
בדור לו! יבנה להם ארץ צבי :

מהר שלח גואלי! ובנה לי את היכלי. וכהן יקריב
בזבולי. כי אתה חמדת לבי :

האל רחמן חננו! בכל צרה עננו. ושלח מהרה ופדנו
ובנה נא מקדש חמודי :

חזק עם בן הגבירד. ושלח אליה במהרה. החזר
להם העשרד. כימי שלמה בן דוד :

סי יעקב תלג יה נאם אנא מותי

יוצרי מדהר ענני. מכל צרה הצילני. פנה אלי
וחנני. ותושיעני אל אל חי .

ענה קולי ושועתי. סלח נא עון חטאתי. רפא
את כל מחלתי. אספר שמך לאחי .

קבץ נא את כל פזורי. שלח נא מזור למזורי.
חזק לבי אף בשרי. ואודה לך בעודי חי .

בקול רנה וצהלה. אערוך לך שיר תהלה.
במקהלות עם סגולד: או נן לך שיר שבחי .

עזרנו יה אלהינו: מיד כל הקמים עלינו. ושלח בן
דוד משיחנו: ויהיה לעד מלכנו:

ושלח מבשר לנו. ותבנה בית קדשנו. ושם נשמה
ושם נגיל במשיחנו. חנו תודד. חנו זמרה
לאלהינו. אל רחמן יה דודי קרב זמן.

ברכו עמים לעולם. כי הוא אלהי אברהם. הוא
ינאלנו: אולת עולכ. בזכות משה בן עמרם:
הים דגלם ומולכ. גזע יעקב איש רם. ושם
נשמה וכו'.

דודים רעים האהובים. שמדחו נא בשמחת חתנים
וסף עליכם אלף פעמיר. והזכו רבות בשנים. קול
בצהלות דהניכ. מה טוב ומה נעים. ושם
נשמה וכו'.

פ"י משה תקלה קאתרום אניוס א. לה פונט

מלך אל חי ונעלה. ארנן לך שיר ותהלה. בשמחת
חרתן וכלה. בקול נגים ושירים:

שדי רם הרם גם דגלנו: במזל טוב שים מולכ. בזכות
מישה ציר נאנ: וירבו לדור דורים.

הוד והדר שים לעמך: בני אברהם רחומך. כל יום
מיחדים לשכן? כי הם זרע ישרים.

חזק ואמץ בית יוסף. ושנות חיים להם תוסף לנוה

קדשך להם אסף בזכות אבות הראשונים.

יה צור לעם חוסים בשמך. בנה נא מקדש הדומך.

כדם מקדשים לשמך. לעד עולמי עולמים.

תכלו לחרי"פ
ענק אל מליח אל נאלי

ראה עוני ועמלי. אנא יה אי תמוך גורלי :

סלח רשאי ומעלי. אנא יה א חון ורחם לי.

חי יוצר ארמה :

אנא יה אי. יודוך ודוק בלימה מחיה כל נשמה

מחסדך א אנא הופע לי :

סי רפאל חזק תקלו
עויבני כיפא שקתי

רוממות א אני אגיד. כי הוא מלך חי ויחיד. ואשר

לו בפי תמיד. השירה הזאת לה' :

פינו יפצה שיר ורתהלה. בשמחת חתן וכלה. אוי

נשמח ונגילה. להודות לשם דה'. אז נהלל כל

יום וליל. בבית מקדשי ה' :

אני מלב קראתיך. הראני את נוך. בזכות יוסף

צדיקך. ענני יה ה' :

למענך שוכן חביון. מהר ובנה אפריון. כימי משד

ואהרן. נקריב אשה לה' :

חזק עבדך א צור חבלי. נא שמע מהלילי. סל

פשעי ומעלי. ואתרחנן א ה' :

תהלח אל עשקי מן אלה מהוש חראם יישראל

שיר ישראל שיר נועם. ויודה אל בטוב טעם.
ביום בו הקשיב קול שועם. בשלח פרעה
את העם :

שירו לאל גאה גאה. וכל היום גדלו הראה.
יורו ידו הנפלאה. וירוממוהו בקהל עם :
רב עוז שמר חזון איתן. והוציא גוי מגוי איתן.
וברב חסדיו אז נתן. עוז ותעצומות לעם :
אז נבחרו אילי מואב. ובשרם עליהם יבאב.
בראית עצמו רחמי אב. חזו ויבושו קנאת עם :
לכן אומרה אין כמוהו. באלים עצמן וגבהו. אם
יקים עלי אורחו. לא אירא מרבבות עם :

הוא יעשה לי נוראות. ובאז יראני גפלאות. אז
לכל עם אחיה לאות. ישאו הרים שלום לעם :
סי שלמה תכלט מקרישום קידו מקריביר

שוש אשיש באל שוכן רם. מתי אחזה בית מעונו
מזיו הודו יזהיר לעם. המיחדו בפני ולשונו :
לעיר קדשך קבץ עמך. ורצה גיבו והגיינו. כי אין
מרחם בלעדך. חי דושיעו ומחה זרוננו :
מהר דרוש לעם קדוש. וחחזירי על מכוננו. וישיר
לך ביום קדוש. בתוך ציון קדש ששנו :

פי רפאל

תקמ

סז

ראה בחלשי אל יוצר אדמה. ופדה לנפשי. מ
אנשי זמה. וי וי למה. תשב ענומה. כמח ש
עירו שוממה :

פנה אלי אל רם. חדש לימי. ושלח נואלי יק
חמוני אל רם :

אל צור קדושי. לך אשיר בנעימה. מול ה
קדשי. בפחד ובאימה. כל יום אקריב שמו
עולה תמימה. וקטורת כמנין ימות החם
תקמא ילי מעך

מתי אומר נואל בא לי. בתוך עירי באר עליל
אשמת בכך יה אל חביבי כי אתה גורלי
רוח אויבי תפת. הזמין לרגלי פת. אפו עלי נ
יה חביבי יבנה מגדלי :

כהן בבגדי שש. בהם ישמש. יפתח את הפש
יה חביבי יבא תוך היכלי :

תקמב זאתי בכדיכה אל

לך אזעק בלב נשבר. כי גרשוני זרים לבר.
נא רועה ודבר. לעירי ינהלני :

בבל תאיר חסדך. ובו תלביש נשמת עבדך. תן
ליעף ודך. בלבוש יקר תלבישני :
ושמור את נפשי מכל רע. ואיבים וזרים לא ת
והיא

א-תורך מלרע. ופלעיל שמוך יך קנני :

תקמג פזיקא

יורם. לעמך תאיר אורם. לעד לעולם. לבי :

יוסף תרוטמנה את. נם דגלם :

לזמן ישגא שלום באהלם. בקור רנה וישועה

ישירו כלם :

וה בכל עת נסי האל ומופתיו. כל בית ישראל :

ם עם צבאותיו. עם האיתן הבוחר תמיד

מכל בריותיו. פיכם ולבכם הם יודו לשמותיו.

ונעלם לעולם אזכיר צדקותיו. ובו אשגה

ושיחי עליו יערב :

פזיקא

תקמג

ופאל

וגילו כל הברואים. לאל הנאדר באלים. יום

חה ומשתה ליהודים. חוק עלינו לדור דודים :

צדיק ירום הודו. מרדכי ואסתר בת דודו.

ההנם על ידו. הרגו לכל הצוררים. תלו המן

ומדתא. על עץ חמשים אריותא. ובניו אחריו

עשרייתא כלם בקורה סדורים :

קן היה כ"ד ובט"ו. מאויביהם נמלטו. בלילה

המלך הביטו. שלח בקש הספרים זכר זכר :

חשב להיות ראש. בימי מלך אחשורוש

אבל וחפזי ראש. נבזה הוא לכל הישרים

לשיר

לשיר לאר שיר וגילה. ביום מקרא המגלה. כי
טוב מרדכי למלך נגלה. וקרן לעמו הרים: זכר וט
חזק עם בני הגבירה. ושלח טנחם במהרה
ותבנה לנו בית הבחירה. אז נעלה עולות פרים
להגו **תהמה** פולג

רם בנה מקדש וארגן לך שם. פדה עמך ול
זר ירשם. אויב כלה. וקץ גלה. לעם נשא ורם
לאור פניך אחלה רפא אל צירם:
עד מתי מצפים לבנין עירם. נודדים בגלות
ובצערם. תביא תישבי. לעיר צבי. וקבץ את עדום
חזק אבי. עם חביבי ותאיר אורם:

ס"י מרדכי **תקמו** לאבי הג
איומה מראיך הראיני. ונועם קולך השמיעני.
בעיניך לבבתיני. פתחי לי אחותי כלה
איומה רעיתי יפתי. אחת היא יונתי תמתי. בו
נא לחדר הורתי. אתי מלבנון כלה:
איומה דמיתך לתמר. חכך כ"ף המשומר. מע
וריתו לא נמר. גן געול אחותי כלה:
איומה כחמי. היא ברה. רחוק מפנינים מכו
חושי נא קומי במהרה. נשיש במשוש חתן על כל
איומה יפו פעמך. מה טובי טיין דודיך. השמי
שירותיך. נופת שפתותיך כלה:

פולכא

תקמז

פדה לעם ישר אל חסין יה וגאלם. ותרים נם לעם
נשגב. תקבץ כי בך נאזר מקדש:
שמח לבת איתן תגל בך מלכי לה תרם. שוכן
להיכלה בוא להיכלה צור מבשחי אל תמים:

אמלח אל כאם

תקמח

בא עת רצון יה אי שמע שיר זמרי. במקום
נודה הדרך רבא:
ושים כתר על ראשקהל עם הנכחרים. ובנות
ציון אזי תרוגה:
רם תברך חברת שבת אחים ורעים. עדרת
משה אכיר הרועים:

ויגילו כימי שאול תמים דעים. ושוב להם כבראשונה.
אתה סתר מצר לכל טוב וישר. ותהי לו למגן וצנה.
ושים יה צור על עם הנמסר ביד זר. ראו תראה
צרות לבבו:

סוויקא

תקמט

בואו נספר מעלת ישראל מעלת ראשונה אם אני
דחומת. מעלת שניה ברה כחמה. אפילו גוריה וסורה
אף על פי כן דמתה לתמר. תרלדי וכו'
עוד מעלה הרוגה עליך. עוד מעלה נחשבת כצאן
למבחה

לשברה. אפילו זרידה במכעיסה אף על פי כן
 חבוקה ודבוקה בך. תרללי וכו' :
 עוד מעלה שוענת בעולך. עוד מעלת יחידה ליהודך.
 אפילו כבושה וגולד. אף על פי כן לומדת יראתך.
 עוד מעלה מורשת לחי. עוד מעלה נתונה למכים
 אפילו סובלת סבלך אף על פי עובדת אותך :
 עוד מעלה פודה שבוי. עוד מעלה צור קדושים
 אפילו קהלת יעקב. אף על פי כן רשומים בשמך.
 עוד מעלה שואנים הושענא. עוד מעלה תמוכה
 הושענא. אפילו צועקים הושענא. אף על פי כן
 קדש את שמך : תרללי וכו'

ג'נא

תקנ

שופט צדק ואמת לכל חי ולכל מת. ברוך דיין האמת.
 כל משפטיו צדקו יחדיו .
 ה' נתן ה' לקח. ונפש הצדיק כשמש תזרח. ותציץ
 מעיל כעשב הארץ. בגן עדן תגל תשמח.
 אדם להבל דמה. נשמתו תעלה ברמה. עם הצדיקים
 ישיבתו. ושם תהיה מדיצתו .

ה ש מ ט ו ת

הפזמונים האלו נשמטו ממקומם על כן הצבנו אותם
בסוף הספר, כל אחד במקום הראוי לו.

נ ק י ה ש רא ש ש

סי' יוסף ת ק נ א ד א נ ד א נ ד א נ

דן דן יה דיני יה א הדן. יהי דן לאויבי הוי דן
דוג ואבדן.

אנא ישעי והודי. רפא צירי וחבלי. כי אתה מגן
בעדי. אתה תומך גורלי.

יה מן המצר ענני. כי אתה סתר לי. מגלות הזה פדני.
משגבי ומפלמי לי ;

ותושיע בן אמהך. א תשמחי אויבתי לי. יגלה כבוד
מלכותך. כי נכנע אויבי בזבולי.

סמוך נא את נפילתי. וקבל את שיר הילולי. כי
אתה מרחמי ומצודתי. זכור עוני ועמלי.

פלגי מים ירדו עיני. בגלות הזה צר לי. לישועתך
כלו עיני. מתי תשלח גואי.

חזק נא בית מקדשי. בית משכן זבודי. כבודי ומרים
ראשי. צרור המור דודי לי. דן דן יה דיני וכו'.

סי' רפאל הכהן תקנב זורוני בשנה

זר מני רחוק השנה. חי רם יה נא פדני מגלות מ-ה.
חי ים. יה נא. ווציאני ממרה.

ראה כי יד אויבי גברה. על עם קדוש תפארה
בתוך גלות צרה: למה רתשן עורה.

פדה נא עם פזורה. ככל לב אליך אקרא. הצילהו
מכל צרה. תורתך נפשי שמרה .

אעלה א ציון יקרה. איך ה' אקרא: נפשי כך נקשרה
ה' לי לא אירא .

לעם קדש נא זכרה. בנה מקדש מהרה. על הר
זכה וברה. ונקריב שי למורא .

הכהן ישיר שירה. בקול נעים וזמרה. ויקריב לך
פרה. אנה ה' אלהי זכרה .

סי' אברהם תקנב קמר לו ליאלי

איך כמה בשרי. אתה עוזי והדרי. פדה לעם נבחרי
ולא ישלוט בו עם זר אכזרי .

ברוב טובך יה עיני. ראה עוני ועמלי. אוצרך הטוב
תפתח לי. ויסד מפז שערי .

רעיתי א תדאגני. כחורש מצל תשגשגי. ועמי אז
תתענגני. מהר שלום תנהירי .

החזר נזר העטרה. וכהן על משמרה. ולוים בקול
זמרה. בני קהת ומיז .

מאזר חסדך נהלו. שים על עמך סביב לו. אשרי
העם שבכה לו. יסודו שורש עיקרי :

סי רפאל הכהן תקנך יא אסמר אל לון

חי בשמך יגילון : מיד זרים שמרני :
רחם עלי א עליון. כי אתה דררום חביון. הוצא עמך
מכליון. מגלות מר ובזיון : חי וכו

פדה עמך מרעיון. מכל צער ודאבון. ובגדה לו דר
מעון. על מכוז הרי ציון : חי וכו

אתח הוא א דמון. ישועה לעמך תחון. ושלח לנו
את ינון. ושמרהו כאישון : חי וכו

לבנך עם האביון. מהר החש פדיון. ומקדש לעד
תכון. וענן עליו ישכון : חי וכו

הכהן ישיר ירון. באפוד ואבני זכרון. ועמך ישמח
בירתרון. בבנין בית אפריון : חי וכו

מקאם נהונך

סי אשמח תהנה יא נאם סיבני

אהלל אני. אהלל אני. כי ביום רעה לא עזבני
שיר חדש אשירה לך אני. עני אשר יעצני .
מלך

מֶלֶךְ הֵם יִדְחִיד הַדְחִיעֲנִי בַצֵּל יִזְו הַרְחֵבֵנִי .
 הוֹן עָלַי בְּרֹב חֶסֶדְךָ בְּיוֹם צָרָה בִּקְרָאִי עֲנֵנִי .
 מִי אֲבִרָהֶם תִּקְנֵנִי יֵאָדִי אֵל מַצְאִי־נָא .
 אֵל יֵה נָא . נָא . אֲגִיל בְּרִנָּה . יֵה אֵל חֲבִיבִי עֲוֵנִי שֵׁא נָא .
 בְּרֹב חֶסֶדְךָ תֹּאִיר לִי אֶת נְרִי . וּבְנָה הִיבְלִי אֵל יִשְׁעִי
 וְאֹרִי . וְחַעֲלֵנִי נוֹה הַדְרִי אֲקִים אַעֲלֶה בִּזְאת הַשָּׁנָה :
 רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיִּינוּ . עֲשֵׂה לָמַעַן מִשֶּׁה
 רַבְּנוּ . וּשְׂמַחַת יוֹם טוֹב אֵל נָא שְׂמַחֲנוּ . וַיְגַל לְבִי
 וַתִּחֲזַר אֲנִי .

הַדְּבִיר בָּנָה סִפִּיר וַיִּהְלֹם . בִּזְכוֹת יוֹסֵף שִׁפְתֵּר הַחֲלוֹם .
 נוֹא תִכְרֹךְ אֶת עַמְּךָ בְּשָׁלוֹם . מֶלֶךְ הַשּׁוֹכֵן בְּשִׁמִּי מַעֲוֹנָה .
 מִדָּחָה לִפְשָׁעִי וְדַחֲשָׁאֲתִי סִלָּח . לְבֵית אֲבִרָהֶם
 הֵא נָא טוֹב שִׁלָּח . וְהִבֵּץ עֲמֹד אֲשֶׁר הוּא נֹאֵחַ . מִיָּמָה
 קִדְמָה נִגְבְּהָ רִמְיָמָה :

מִקְאֵם עֲנִים

מִי שְׁלָמָה תִּקְנֵנִי יֵאָדִי בִלָּה וְגִלּוֹל
 שַׁעַה עֲלִיּוֹן . לִקְוֹל אֲבִיּוֹן . תִּנָּה פְדִיּוֹן . לַעִיר צִיּוֹן :
 לַעַם נִבְדָּל . הוֹלֵךְ וְדָל . וְהוּא אֵל דָּל . יוֹשֵׁב צִיּוֹן :
 מֵאָף תִּשׁוּב . לַעַם חֲשׁוּב . וְתֵן יִשׁוּב בְּהֵר צִיּוֹן .
 הִשָּׁב אוֹתָם . לְקִדְמוֹתָם . וּבְנָה בֵּיתָם . נוֹה צִיּוֹן .
 מִחֲשָׂא מִהֵר לַעַם הָאֵר . שִׁלָּח מִהֵר . מִיָּא צִיּוֹן
 בֵּל

כִּי רָפָאֵל כֹּהֵן תִּקְנֶה טֹעַת יָא נֹר הָא שְׁפָסִי שְׁמוֹסִי
 כָּל עַת יִהְיֶה נֹרָא אֲדָה שֶׁבֶת מְשׁוֹשִׁי אֵי אֵי בְנֵה נֹא
 לִי אֶת הַיִּכְלִי אֶתָּה צוּרִי מַחְסִי .
 רַחֲמוּם אֶתָּה הָא עוֹשִׂי סַעְדִּי וּמְנוּסִי הַצִּילֵנִי מִיַּד שׁוֹסִי
 אֶתָּה ה' אֲמַצִּי . כָּל עַת וְכוּ'
 פִּדְנִי נָא אֵל עֲלִצִּי מִיַּד אֲנָשִׁי כַּעֲסִי כִי קָמוּ עָלַי כּוֹסִי
 וּשְׁבֵרוּ אֶת בְּסִיסִי . כָּל עַת וְכוּ' .
 אוֹיֵב רָמַס אֶת צִיצִי וְחָרַב אֶת מְנוּסִי וּשְׁלַל
 אֶת דֹּחַפְצִי וְהַשְׁאֲרֵנִי בַּמַּחְצִי : כָּל עַת וְכוּ'
 לַמַּעֲנֵךְ הַחֹשׁ קִצִּי וּשְׁלַח לִי הַנְּשִׂיא . וּבִנְךָ מַגְלוֹת
 יוֹצִיא וַיְבִיאֵם אֶל אֶרְצִי . כָּל עַת וְכוּ'
 כֹּהֵן יֵצֵא בֹזֵר צִיצִי וְלוֹי בַּעֲצִיצִי וּבְנוֹ לִי מֵהָר אֶת
 אֶרְצִי וְהָרַם לִי אֶת נִסִּי . כָּל עַת וְכוּ' .

מקאם ביאת

כִּי רָפָאֵל כֹּהֵן תִּקְנֶה סִינְקוּ אֲיוֹסֵדִי אֲמִישְׁטָאד
 רֹאֵה נֹא עֲדַת מִי מִנִּי עַד אֵן בְּדֵד כְּאַלְמֵנָה הוֹצִיאָהּ
 מַגְלוֹת יִשְׁנָה זֶה אֲפִים שְׁנָה :
 אֲנָא . אֲנָא . אֲנָא . פִּדְנֵנוּ הַשְׁנָה :
 פִּנִּיךְ הָאָר דֵּר מַעֲוֹנָה לַעֲם יִשְׂרָאֵל נֹאמְנָה הַעוֹרֶכֶת
 לְךָ תַּחֲנָה בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁנָה : אֲנָא וְכוּ'
 אֲרִיר

אדיר ונורא חיש נא, מלכות דוד כבראשונה. ושמור
 עמך כצנה. בכל עדן ובכל זמנא : אנא וכו',
 לביתך תבוא היונה. ותפרח כשושנה. למקומה
 רחזירנה. ועיננו תחזינה . אנא וכו'
 כדון בבגדי כהונה. ולוי בשיר ורגדה. ישירו בבית
 נכונה. עין בעין תראינה : אנא וכו'

מקאם חג'אז

להלכה פתיחה
 רחם על עדתך כמה שנים נודדה. פדה בניה
 ראובן ושמעון לוי ויהודה. לי בזכות יששכר זבולון.
 ובנימין. חרצנו ארץ חמדדה :
 חזק דדן ידין ונפתלי כאיילה. ירוץ יבשר כל עדה
 גד צבאות יגדו ממנו. וינחלו עיר אשר קדוש יסדה :
 ואסף בה כל בית יוסף. מצדקתו מלך. על כל
 מצרים ובהם רדה :

סי' חג' תהם לשבת חתונה
 חתן נעים עליה. בתוך עם אמוני. לקרא בספר
 תורת אדני :

יברכך האל משמי עדיה. כממי וכשם בפריה ורביה
 אשתך תהיה כגפן פוריה. כן יברך גברתך אדני :
 ברשות

ברשית אחי אמת ויציב. אתרגם פרשת ואברהם סיב:
ואברהם זקן בא בימים. וה' ברך את אברהם בכל:
ואברהם סיב עאל ביומין. וה' בריך ית אברהם בכל.
ויאמר אברהם א' עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר
ליו שים נא ירך רחח ירכי:

ואמר אברהם לעבדו סבא דביתו דשליט בכל
די ליה שוי בען ירך תחות ירכי:

ואשביעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח
אשת לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו:
ואקיים עלך במימרא דיי אלהי דשמיא ואלהא דארעא
דלא תסב אתתא לברי מבנות כנעני די אנא
יתיב ביניהון.

כי א' ארצי וא' מולדתי תלך ונקחת אשה לבני ליצחק
אהין לארעי ולילדותי תזילותסב אתתא לברי ליצחק
ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת
אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל
הארץ אשר יצאת משם:

ואמר ליה עבדא מאים לא תיבי אתתא למירתי
בתראי לארעא הדא האתכא אתיב ית ברך לארעא
די נפקת מתמן:

ויאמר ליו אברהם השמר לך פנ תשיב את בני שמה
ואמר ליה אברהם אסתמר לך דלמא תתיב ית ברי לתמן
" אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ
מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת הוצא ישלח מלאכו לפני

וְדַקְחַת אִשָּׁה לְבָנִי מִשָּׁם :

" אֱלֹהֵא דְשָׁמַיָא דִּי דְבַרְנִי מִבֵּית אָבָא וּמֵאַרְעָא יִלְדוּתִי
וְדַמְלִל לִי וְדַקִּיִּים לִי לְמִימְרָא לְבִנְךָ אַתָּן יְתָא אֵי־עָא חֲדָא
הוּא יִשְׁלַח כְּלָאכִינָה קְדָמְךָ וְתַסְכּ אַתְתָּא לְבָרִי מִתְמָן.

סֵדֶר שִׁבְעָה בְּרֻכּוֹת לַחֲתָן

בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַנֶּפֶץ :
בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל בְּרָא לְכַבוֹדוֹ :
בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם :

בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת
הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם דְּמוּת תְּכֵנִיתוֹ. וְהִתְקִין

לוֹ מִמֶּנּוּ בִּנְיָן עָדִי עַד. בְּרוּךְ אַתָּה " יוֹצֵר הָאָדָם :
שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתַגְלֵל עֲקֵרָה. בִּקְבוּץ בְּנִיָּה לְתוֹכָהּ
בְּמַהֲרָה בְּשִׂמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה " מַשְׂמַח צִיּוֹן בְּבִנְיָה.

שִׂמְחַת שְׂמַח רַעִיב הָאֲהוּבִים. כְּשִׂמְחָךְ יִצְרִיךָ בְּגֵן עֵדֶן
מִקֵּדֶם. בְּרוּךְ אַתָּה " מַשְׂמַח חֲתָן וְכֹלָה :

בְּרוּךְ אַתָּה " אֱלֹקֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרָא שְׁשֵׁן
וְשִׂמְחָה. חֲתָן וְכֹלָה. גִּילָה רִנָּה. דִּיצְהוּדָהּ אֲהֵבָה
וְאַחֻוּהָ. שְׁלוֹם וְרַעוּת מַהֲרָה " אֱלֹקֵינוּ יִשְׁמַע בְּעֵי

יַחֲוֹדָהּ. וּבַחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל
חֲתָן וְכֹלָה קוֹל מִצְהָלוֹת חוֹפּוֹת חֲתָנִים מְחוּפָּזִים.

וְנִצְחִים מִמִּשְׁתַּחֲוִיָּתָם בְּרוּךְ " מַשְׂמַח הַחֲתָן עִם

הַכֹּלָה וְהַצֵּלִי :